

ژنیټیک به سهر مناره وه

ناوی کتیب: ژنیک به سهر مناره وه
نووسینی: شیرزاد حه سه ن
بابه ت: پۆمان
دیزاینی به رگ و ناوه وه: ئارام عه لی
تایپ: پیشه وا محه مه د
تیراژ: ۳۰۰۰
نرخ:
چاپی یه که م _ ۲۰۱۱
ژماره ی سپاردن:

ژنیټیک به سهر مناره‌وه

شیرزاد حه‌سه‌ن

سلیمانی ۲۰۱۱

به يانی - نیوه پۆ

له م به يانییه زووه دا گه ره کی نیوه چۆلکراو ئه وهنده کپو خامۆشه وهک ئه وهی مهردوو مه کانی ناو ئه و چهند خانوانه ی به چوارده وری مناره که دا ماونه ته وه هر هه موو مردبن، یان له ترسی چاره نووسیکی پهبش هه ز نه کهن بیدار بینه وه، یان له تاو ماندویتی و شان و پیل کوتان و رهنجی بی سه مه ر کفتو پرزه لیبراو خه وتبن. ئه و چهند خانوانه ی که لیرو له ویدا، په رشو بلاو و نارپک ماونه ته وه، هر

وہک شوورہیہک بہ چواردہوری منارہکہدا توندو رپہگاژؤ بناغہیان
 داکوتیوہ، پہنجرہکانی کہ «شادی» لہ بالکؤنہکہوہ دەیانبنیت،
 لہ دەیہہا چاو دەچن کہ شہیداو سہرسامانہ لہو منارہیہ بروانن،
 درہختہکانی ناو حہوشہکان بؤ ہہیبہتی ہیشتا قیت وہستاوی ئہو
 ہہیکہلہی کہ پیری کہ میک سہری پئ خوارکردؤتہوہو ہہر جارہو
 خشتیکی لئ دہکہویتہ خواری وہک کہوتنی ددانی پیرہمیڈیک،
 بہدہم بایہکی ہہلکردوی ئہم پیرہ پایزہ ہہر ہہموو درہختہکان
 بؤی دہشنینہوہ وہک ئہوہی دلنہوایی منارہکہ بکہن کہ ئیمہش
 وہک تۆ ہیشتا بہپئوہ وہستاوین، لہ سۆزو غہمی کہوتنہ خواریوہی
 ہہر خشتیک سہدہہا گہلای گریان دہبارینین، وہک ئہوہی ہہر
 خشتیکی کؤنینہ فرمیسیکی درشت بیت کہ لہ تاو تہنیاییو بہ
 ترسیکہوہ دابکہویت، ترسی واتہواتیک کہ ئہمپؤنا .. بہیانی منارہی
 تاین دہپووخینن، لہتہک ہہر ہہموو ئہو خانووانہی کہ ماونہتہوہ
 تہخت دہکرین، ئہو منارہیہی گویہ ئہوہندہ لاریبوتہوہ کہ لہ گوینہ
 برووخیت، خواپیداوہکان واتہنی: لہ تہک ئہو مال و کولانہی سہگان و
 کہلاوہی ئہو دہرؤزہکہرو دؤمو قہرہجانہ کہ بؤتہ مۆلگہی دزو چہتہو
 پیاوخراپان، لہ جینگہی ئہوہدا دہولت لہ خہمی ئہوہدایہ بیکات
 بہ «بہہشتی شار» کہ پر بیت لہ سوپہرمارکیت و مۆتیل و مۆل
 یانہ و بازاری ہاوچہرخ، پر بیت لہ مہلہوانگہ و نافورہو یاریگا، کہ
 بہدہم فسکہ فسکو ہناسہ برکپوہ پؤژانہ لہناو کؤلانہکان و مالہکانو

دوكانه كانو سەر جاده كاندا ده گاته گوئی تو که به دەم هەراو زەناو ترسەو هەردوو مەکان باس لە پووخاندنی دەکن.

بە تێرپامانیکی غەمگینەو هە درەختەکان ورد دەبیتەو هە که بە دەم کزەیه کی ساردی ئەم بەر بە یانە دەشنینەو هە، پیرە پایز سەربان و حەوشەکانی بە گەلای زەردو قاوہیی و سوورباوہو داپۆشیوہ، چی چۆلەکو و کوکوختی و کۆترەکانی سەر مئارو درەختەکان هەن بە پرتا و بە دەم بالەفپوہ دادەبەزن وەک ئەوہی گەمە لە تەک گەلای هەلوہریوہ کاندا بکەن، بە دەم هەلفپینەو ہ جارێکو دوو .. و دە جارەن پشیوی و گێژەلووکە یەک دەخەنە ناو گەلاکان، ئەوہندە چپو تیکەل که گەلاکان لە مەلەکان جیا نەکرینەو هە، که گەلاکان مردووانە دەکەونە سەر عەردەکە، ئانوسات فەرندەکان گەیشتونەتەو هە سەر مئارو درەختەکان، که قەیریکی دیکە خۆر تەواو هەلکشا پوہو ئاسمان، لە ژێر هەتاودا هەر تئۆکیک شەونم دەبیت بە فرمیسکیکی قەتیسماو و بەسەر گەلا مردووەکاندا دەبیریسکیتەو هە، تا هەنووکە لە چەندین نیگارو تابلۆدا شیوہنی ئەم پاییزەنی نەخشاندوہ، درێژترین کاتی خۆت لەو ماوہیەدا بەخشی بە نیگارێک که تەواو سەرگەرمی کردیت . نیگاری گەلایەکی تەنیا بوو که نە یەویت وەک دوا گەلا لە لقی درەختیکدا بچپریت و مەرگی خۆی بسەلمینیت، دوا مۆری مائناوایی پاییزو هاتنی زستانیکی تاریکو درێژو سارد بسەپینیت. هەر وەک

ئەوہی ئەم دوا گەلایە پڤۆحی خۆت بێت و کێبەرکی لە گەل وەیشوومەدا بکات، جگە لە نیگاری شیوہنی درەختەکانی چوار دەوری منارە کە بە دەم گەل پێزانەوہ، منارە ی بزرو گە مارۆدراو بە گەردە لوولیک تیکەل لە ھەزارەھا گەلای زەردو مەلی بال ھەلۆھریو و دەنووک خویناوی، یان ھوشو ھو بەردەرگا و سەربان و کۆلانی ونبوو لە ژێر تەبارو بارینی گەلکاندا کە لە شاخەکانەوہ بە دەم باوو بۆرانەوہ ئاسمانی شاریان داگیر کردوہ . تابلۆکانت پربوون لە سەدەھا فەندە ی پیکراو کە لە ناو گێژەلۆوکە یە کدا بە ئاسماندا بلآو و ھەلچوو ... لە چاوان ون دەبوون، کە ھیزی باوو بۆران و چپی گەلکان ھەموو ئاراستە یە کی لی ون کردبوون، بە جۆرکیش ھەندیکیان کویر و ماندوو کە لە تەک گەلکاندا کەوتبوونە سەر تاقو بەر پەنجەرەو ناو بالکۆن و ھوشو ھو سەربانەکان، کە لە درەختەکان رادەمایت، گەلکان و مەلەکان و ھیلانەکان و ھیلکەکان پیکەوہ لەوہ دابوو بکەونە سەر زەوی، وەک ئەوہی بە پەتیکی نادیارەوہ بە ھەواوہ ھەلۆاسرابن، لەنیوان مانەوہو کەوتندا ھەوا یە کی پڕ لە بی ئۆقرەیی لە پۆحدا بەرپا بکەن، ھەر ھەنووکە ھاشو ھووشی پۆلیک بالندە ی جیاوازو سەرلیشیواو بەسەر منارە کەوہ دەخولینەوہ وەک ئەوہی نەویرن بنیشنەوہ لە ترسی سەدەھا ماری پەپکە خواردوو لە زارکی منارە کەوہ ئەلقاو ئەلق بە بانی سەری سەرەوہ، کتومت ھەر وەک ئەو تابلۆیە ی کە منارە کە لە بنی بنەوہی تا ترۆپکی کەلبووی لە دە لاوہ بە سەدەھا پەشە مارو زەردە ماری تیکنالاوہوہ کە خشتیک

چیه دیار نه ما بیت، سهر و کلک تیځچه قیو، چاو پر له بریقه و پرشنګی ناګر، مناره یه ک له مار، پیچو لولول ه لکشاو به ناو بو شایي ئاسماندا، له سهری سهره وهش پؤل پؤل کۆترو قه تیو قه له باچکه و پؤرو چۆله که و ریشو له و کوکوختی گیژ ده خون به ته ماو قه سستی ئه وهی مناره ره پ راوه ستاوه کان له سهر کلکان دهنوک ئازن بکن، که چی ناویرن .. دهنوک کراوه به ئه اندازه یه که ه لزیږین، پر به فه زای تابلۆکه گوئیستی جوکه و چریکه و قارزه قارو گمه ده بیت، که ته واو ترسی ئه وهت لیده نیشیت ماره کان به زاری کراوه و زمانی دوو له ته وه هر هه موو مه له کان دهر حال ه لبلووشن. له شه پری هارو کیویانه ی مه له کان و ماره کان سام ده تگریت، ماره کان ئه وه نده زهنده قیان چوو په روبا لیان لی رواوه، مه له کانیش ئه وه نده تو قیون شاپه رو گهنده پر ه لداوین، به هه واوه له تاو و ترسی فیشکه فیشکی ماره کان هیلکه ده کن، هیلکه کان ریکو راست ده که ونه ناو زاری کراوه هه راوی ماره کان، سهره تای جهنگو به یه کدادانکی خویناوییه که فرنده کان به دهم باله فره وه تو قیون و له هیلانه دارماوه کانی خوینان راده میننو په روبا لیان ه لده وه ریږن، ئاسمانی سهر مناره که ش پر له شاپه پری مه له کان .. یه کیک له ماره کان تا نیوه کۆتریکی له زار ناوه ریځ قه پی له سهری گرتووه .

چ زستان بیت و چ هاوین .. چ پاییزو چ بهار. ته نیا بال و زوو

كۆستكه وتوو عاشقانه وهك هه نووكه سه لارو سه نكين ، چ زوو بېت و چ درهنگ، هه موو به يانييهك كه له خه و بېدار ده بېته وه، يه كه مين شت كه بېرى لېبكه يته وه بينيني مناره كه يه وهك ئه وهى غه ريبى بالاي بكه يت و ئاماده بيت بالآگه ردانى بيت ، به دلّه خورپي و به هه نكاوى خيراو .. چوستو چالاكانه .. خانمانه پرووهو بالكؤنه كه مل ده نيت و له ويوه پر به هه ردوو چاوه كاله كانت له مناره كه ده پوانيت، كه چاوى ليده كه يت هيشتا مناره ي تاين به پيوه وه ستاوه، قيت و قوزو بلند سه رى دهيدا له ئاسمان، ئوخه ي ده كه يت، كوته كوتى دلّت هپور ده بېته وه و شه پولى پر كه فچرپى خويئت ناو جه ستهت زيده ناسكت ده نيشيته وه، وهك ئه وهى به زمانىكى نه ينى كه هه ر خويئت و مناره كه تيببگن په يامى دلنبايى خوى له گه ل سؤزه ي به رى به ياندا ده نيريت، وه لئ كه له ناو بالكؤنه كه وه به چوارده ورى خوتدا ده پوانيت خانووه چول و دارپماوه كان ترسيكى كوشنده له سه ر په رپه ي پوخت ده نيشي و ته واو بهر بيناييت لئل دهكات، هه ر وهك ئه وهى هه ر هه موو توزو خولى خانووه پماوه كان له سه ر چاو و دلئ تودا نيشت بېت، چ غه ميكه كه نه تده توانى ژماره يهك له و خانه وادانه پاشگه ز بكه يته وه كه گه رپك چول نه كه ن له ترسى چاو و راوى مه سئوله كان، يان شاگه شكه به به رتيلو پارهى پزاوى قونته راتچى و خاوه ن كؤمپانيا كان، يان به خشىنى هه ر به لئىن و چه زو ته ماعىك بېت، يان هه رپه شه و گورپه شه ي ناو هيلئ ته له فؤنه بئ ناوه كان، بئ ئوقره و غه مناك له مناره ته نياكه ده پوانيت،

چېنده له بېوه مېرديکي ته نيا ده چېت که بېوه ژنيکي ته نيا عاشقي بېت ، دهسته کانت له تخته بېندي هېشتا ساردی سهر بالکونه که توند کردووه و ناخوازيت به و هموو خه مو قه هر وه بېروخيت و له وېوه سهرانگرې بېت پووه و يه کيک له و که لاوانه ی چوارده وری مالّه که ی خوت که تاوه کو يه ک دوو مانگ له مېوه پر پېون له زاقو زريقی زاروکان، پرته و بولّه و شاته شاتي ژنه دم به هاواره کان، سهر دولکه ی به ناسته م هه لفرپوي پيره ژنه کان تا ژير بالکونه که ی، نه په نه پي پر له فيزاعي مېرده کان و هات و هاواری له ناکاو و شيتانه ی کوپو براکان، يان هه لفرپيني ئاوازی گورانیه کان که خوشی و قريوه بخاته دلی کوپوکال و کچه نه بالقو سهر و عوزر شوړه کان، يان شينو واوه يلاي ئازيز مرده کان، چ قه هر يکه ئه م گه په که تیکرا بار بکات .. نا .. ناکريت .. چ جهنگيکي په وایه و چ شهره فيکي گه ورده بېو ژنيکي وه ک تو ته نياو هېشتا جوان و جھیل چي خوشی دنيا هه یه فريوت نه دات، چي هه په شه ی به رپرسه پایه داره کان هه یه بيخه يته ژير پاپووجه کانت، گه ر به ته نياش بېت نه هيليت ئه و چه ند مالّه ی که ماون بارگه و بڼه تيکبنينو بړون، زور نه نگیيه له به رده م ئه و نيوه پياوو گه مژانه دا بېه زیت، سویند به سوزهی به يانی و شکومه ندي مناره ی هه تيوکه و توو، به لام هېشتا به پيوه وه ستاو، مل نه ده يت و له هېچ سل نه که يته وه و له که س نه ترسیت ...

له دووره وه ئه و مالانه ت بېني که هېشتا ئاوه داننو که و توونه ته ئه و په پري

گەرەك تا دەگاتە ئەو دە-دواز دە مالهى كه هيشتا چواردەورى تۆيان چۆل نەكردووه، خەندەيهك نيشته سەر ليوانت، پۆژانە دوورو نزيك گرەو نالەى ناقۆلاى بلدۆزەرو شۆقلەكان خورپە دەخەنە دلتهوه، بەوه ئاسوودەيت كه ئەو مالانە سويندى شەرەفيان خواردووه چۆلى نەكەن ئەگەر شۆقلەكان بەسەر سەر و سكى گەرەو بچووكياندا بچەرخين، ئەو تا هيشتا له پۆژيكي هەينيدا بى خەم و ترس سرەوتوون، بيباك لەوهى چى له ميشكى ئەو كه لاله بەرانانە دا دەگوزەريت، ئەو پياوانەى شاربان له كۆنكرىت نوqm كرد و بالەخانە هەوربەرەكانيان ناهيلن چيتر هەتاو وهكى جاران تاوہكو بنەبانى ژوورەكان و دل و چاوہكان تين و تاوى بيت. هيزيكي پەنھان له خۆتا دەدۆزيتەوه كه فيزو شكۆيهكى ژنانەت بداتى كه وهك ئەو درەختانەى پيرە پاييز تەواو پرووتيان دەكاتەوه، بە پيوە بوەستيت، وهك منارەكه كه زەبرو ستەمى زەمانە .. وەيشوومەكانى بنيادەم و ئافاتى سرووشتى درپندە پيکەوه نەيانتوانيوە زەفەرى پيەرن، هەرگيز باكت بەوه نيبە لەسەر منارەكهوه خۆت هەلبەدەيتە خواري گەر هەرەشەى پروخاندەكه بيبەنە سەر.

تاوانا تاويك بۆن بۆگە نيبەك لەو كه لاوانەوه ديت كه له كه لاكى ئەو سەگو پشيلە كوژاراوانەوه با دەيهينيت كه هەر بە دەستى ئەنقەستو بۆ هەراسانکردنى تۆو ئەو خەلکو خواهەى ماونەتەوه، کۆمەلک پياو

و هه رزهی ملهوپ دهیانکوژنو له و ده وروبه ره که لاکه کان فری ددهن، گوايه سه گو پشيله کان هه لگري دهرديکی نه زانراون و کوشتنیان چه لاله، سمه ی سه گوژ شه وانه له سه رته له فزیون به و په پری شانازییه وه دووپاتی ده کاته وه که ته نیا خوی دوو سه د سه گی توپاندووه، ئه و خانوانه ی له دواي پوو خانه وه بوون به گووفه ک که تا دهات پر ده بوون له زبلو زار، چی خۆل و خاشاکو پاشه پوکو گهندو گوی گه پره که کانی شار هه بوون که س نه زانمو به دزییه وه نیوه شه وان ده نیو ئه و که لاوانه دا قلپ ده کرانه وه، که چی بونی خوشو نه شه به خشی گولجاریک که تو نازانیت ته نها له خه یالی خۆندا په رشو بلاویان ده که یته وه یان هر به راستی له سه رزه مینیکی دووره وه دین تاوه کو پاوه دووی بونی زور ناخوشی که لاکه کان و سه ره نو لیکه کان و که ره کیفه ی ناو گووفه کان بنین.

له مناره که ده پروانیت و ده چرپینیت و دلی غه مینی خۆت ده دوینیت .. ئاخۆ چی ماوه له خۆشی و هه وه سی دونه له دواي ئه و هه موو دابران و مه رگی ناواده و سالانی سیا .. له چی بترسم؟ بئجگه له و شه په شه قو شه ره قوچه چیم بۆ ماوه ته وه؟ پاشه کشی بۆ؟ جگه له ته نیایی خۆم چی ده دوړینیم؟ ئه وه تا هه ر خشتیکی ئه م مناره یه بانگم ده کات که ژنیکی جه ربه زه بمو بیپاریزم .. پاسه وانی بمو دوژمنه کانی قاو بدهم، لیزه وه گویم له ورته ورتی پوژوو شه وانه ی بووه که

درکاندوویہ تی . من کہ وہ ستاوم تا ہہ نووکہ .. نہ پوخواوم .. ہہ لگری
 رۆحی ملیونہ هام .. بہ ہزارہا شوخی وک تو لہ سہردہ میکی
 دیرینہ وہ وک ئیستای تو بالآگہردانم بوون .. تا ہہ نووکہ ش رازو
 نیازو نمازی ئہ وان وا دہ نیو کہ لینی خشتہ کانی ناو ہہ ناوو بالآم ..
 مہگر تو وادہ زانیت درۆیہ کہ کہ من پەرستگای چہ ندین خودا و ہند
 بووم، ہہر ہہ مووشیان وک تو می بوون و لہ مندنا نیشتہ جی بوون ..
 پیاوہ شمشیربہ دہستہ کانی خیّلہ خوینخۆرہ کانی بیابان بہ سہر پشتی
 ئہ سپہ کانیانہ وہ وک ئافاتیکی پەش ہاتنو پەرستگا کانی دامینی
 منیان پماندو خواوہ ندہ کانیشیان فراندو منیان تہ نیا بہ جیہ ہشت،
 ئیستاش ہاوارو نہ عرہ تہی جہنگا وەرہ کان و حیلہی ئہ سپہ کانیان و
 ورشہ ورشی شمشیرہ کانیان وا بہ سہر سہرمہ وہ، وەرہو .. پر بہ
 سیبہ کانت بۆنم بکہ .. تا ئیستاکہ ش بۆنی جوگہ لہی خوینم لیدیت
 کہ لہو پۆژگارہ دا بہ چواردہ ورمدا کہ فچرینی چہ میکی سوور بہ دہم
 فوارہی خوینہ وہ سہری مندالو پیاو و ژنی دہبرد ..!

لہو بہرہ بیانہ جہرگبہری پاییزدا، نہ شانشینی خوداکان ماونو نہ
 پەرستگان، لہ ژیر بنمیچی ہہ وریکی مہییوی پەنگ قورپاوی، بالہ خانہ
 بلندہ کانی شار سامناکانہ گہ مارۆی منارہ کہیان داوہ، ہہر وک چہ ند
 کیلیکی تازہ بہ ناو ئاسماندا پۆچوون، ہہ تا کہ سامالیشہ لہ ہہر چوار
 لاوہ ناہیلن ہہ تاو قہدوقامہ تی منارہ کہ بشواتہ وہ، خانوہ کۆنہ کان

چکۆله و داته پيو به ژيړ سيبه ري چړو تاريخي ئه و باله خانانه وه بوون، هيشتا له نيو كۆليتو كولانه ي دارماوي ئه و ناوهدا دهيه ها كهرى توړى و سه گه بهرهللو پشيله ي گهړو جرجى خرت ته راتين ده كهن، له سر شه قامه كه ي ئه و بهر چهند ماشينيكى تيرپه و و مهردووميك دهرده كه وتن، به ههنگاوي سستو مردووانه، وهك بليى به سر شه قامو شوسته كاندا رى نه كهن، بهلكو به نيو ريگه يه كى په نهان و بزرى ناو خودى خوياندا بين و بچن، له ژيړ سيبه ري مناره كه شدا كومه ليك پياو و كوروكال چكۆله و جيقن ميرووله ئاسا ده جولين، كه زوربه ي به يانيان له ويدا خرده بنه وه به نيازو ئوميدى ئه وه ي كه سيك بيتو .. وه ستايه ك، خه لفه يه ك، به فيزه وه ئاماره يان بو بكات و بيانبات تاوه كو ناني ئه و روژه يان حه لال بكهن .

چ به يانيه كى خاموش و بى سرتيه، كه چى دره خته به رزو مه زنه كان نهينيه كانيان ده چرپانده گوڤى تو و ئه م دونيا كه ره، ئه و مه نكيه له ناوئاخنى خويدا خه م ترسو گيچه ليكي هه لگرتوه، چنده له وهش ناشيرينتر بيت، تو هه موو به يانيه ك دهسته و نه زهر ده وه ستيت و بو هه ميشه چاوه پروانى ئه و پرشنگو تاوه سه يرو نائاساييه ده كه يت كه له گه ل كشانى خوړ به ئاسماندا په ياميكى نهينى بو تو دهر كينيت، پرشنگيكه له ديژه مانه وه ماوه ته وه و ته نها روحي تو دهناسيت، له دم كه له وه ده بيت به ئازارى گرپكى سوور، به دهورى مناره و

ماله كان و دره خته كان و .. گژوگیای ئه و ناوه دا گێژه لۆوکه یه ک دروست دهکات، وهک ئه وهی سروشتی ئه و ده و روبه ره له گرانه تایه کی بی کۆتایی خۆیداو له یهک سانه وهختی زۆر کورتدا گر بگریته و شیتانه پوهو و پۆخی تو بفریته که سالانیکه عه شقو جوانیه کو سیرییکی په نهان بهردهوام تیایدا بهندکراوه .

ئه وهیان نوژی بهیانی تویه له بهرامبه ر مناره که ت و نه ده کرا له یادی بکهیت و قه لای بکهیته وه، له و پرشنکه سووره پاده مایت که شه به نگیکی سه د رهنگی به سه ر سه رته وه پاده گرت، خه م دایده گرتیت که نه تده توانی به دوایدا ویل بیت، پاراو غه مگین ده تپرسی ناخو ده گی به و پرشنگی که بوته نواله ی ده وری سه ری مناره که و نه هیلتیت هه رگیز بکوژیته وه، چه ند رقت له و دهنگه ترسنۆکه ی ناخی خۆته که جارجاره پیت ده لیت:

((هه رگیز .. هه رگیز ..))

ده زانی ئه مه یان سه ره تای کۆچیکی ئه به دییه، نه ک پوهو مه نزلگا دووره کان، سه فه ریکه به جه نگ ده ستی پیکردو .. به جه نگ کۆتایی دیت، پوهو نادیار که پیت شه رمه بترسیت، هیشتا سه ره تای کۆچه که یه و که چی وایت له ناو گۆره پانیکی خویناوی و ده گیریت و بو ناو دونیای به رفراوانی هه زاره ها شت و پوهوای له بیرچوو پاتده کیشن، ئاودامان خوین، که چی چاوت له و پرشنکه برپوهو که ئه گه ر چاوه کانت

بتروکینیت، پرشنگه که ده کوژیتته وه ..

ههستت له کپو و خامۆشی ده وروبهرت راگرتبوو. دهنگی به ئاسته می بیدهنگی، له نادیاره وه ترپه ی ههنگاوهکانیت ده بیست .. چه ندین ساڵه نه تدیوه .. یان وهک ئه وه وا بوو هه رگیز نه تدیبیت، به لام دلتیا بوویت جگه له خۆی کهس نییه، چ سهیره که له گه لا پیربوونی ئه م پایزه دا دیتته وه .. له پایزیکدا که وته سه ر ئه ژتۆ و عیشقی خۆی به یان کرد و .. پایز بوو سه ری خۆی هه لگرت و جییه یشتیت .. بهر له وه ی بروت به لئینی ئه وه ی دابوو پیت که جاریکیان زۆر به ئاسانی وهک بایه کی شیت و شهیدا دیتته وه و تاریکی شه قار ده کات و له و دیو کیو و به ندهن و ئاسمانه کانه وه هه لده فری و به دیار ده که وئو له ته کتا ده وه ستیت ..

(وه لئ ئه فسووس .. هه رگیز ئه وه نده جوامیر نه بوو!))

هه میشه به دهم خۆخه ریک کردن به ورده ئیش و ئه رکی ناو ماله که وه، مالی ببوه ژنیکی ته نیا، له و دیو شووشه ی پوون و خاوینی په نجه ره که وه ده پروانته مناره که که هه موو دیواره ئاوینه به نده که ی به سه ر ئاسمان و مناره خۆشه ویسته که ت کراوه ته وه، تا ئیستا بۆ یه ک جاریش دلت نه هاتوو په رده کان دابده یته وه نه با هیچ کامیان هه ست به ته نیایی بکه ن، له وه ته ی «هۆمه ر» فه وتی کردوو سئ جار چوو یته ته وه ماله

باوانو .. يهك شهوو به په له گه راوېته ته وه، هر سې شه وه كه مناره كه وهك پيره پياوړېكى پشت كۆم هاته خونتو گله يي لیت كرد ..
 ((يو به تهنيا جيمدیلیت؟ يو چراكاني مال كه ت كوزاندو ته وه ..
 خانمه كه م؟ گول داني ناو بالكونه كان به من ناو نادریت، تريفه ي مانگو جريوه ي نه ستیره كان دادم نادهن .. هيچ نه بېت چراكان خاموش مه كه
 (!!..))

له دواهمين سهر داندنا مناره ي تاین نه ونده ي چنگيكي لي مابوو وه سهر وگويا لاکي شکابوو .. نه ونده قه مېوورو چه ما بووه و كه پووی به عه رده كه وه نووسابوو به دهم قرخه قرخه وه گله يي كرد ..
 ((خانمي گه وره م .. تو بو كئ به جيمدیلیت ..؟ به ناوی كو تر كو شتنه وه پاسه وانه كانت به گولله سهر و كه لله م داده بيژن، هه موو نازای جه ستم زاماره و نه شه وه ي بزائن تو ده پویت تاپرو ساچمه زنه كان دینو هه موو گیانم ورده ساچمه ي نه و تفه نگیانیه ي تون))

له قه فزه به تاله كان ورد ده بېته وه كه بوونه ته ديكور يكي ناو بالكونه كه و به بنميچه كه دا شوپ بوونه ته وه .. سه يره .. جاروبار چوله كه و ريشولوه و په رسيلكه له دهر وازه به رته نگو چكوله كانه وه خويانی تيده په ستنو ده كه ونه باله فپه و هر وهك نه وه ي به گه مه ي خو به ندكردنو پاشان خو نازاد كردن له قه فزه كاندا نه ينييه كو پار يكي

په نهان بؤ تو بدرکینن، دواى مه رگى هومر به دوو پوژ هر هه موو مه له چکوله و جيقنه کانى ناو قه فه زه کانت نازاد کردن، بولبوله کان به نامان و زه مان له قه فه زه کانه وه نه هاتنه دهر وهک نه وهى له باشووکه و شه هین و بازه کانى ناسمان بترسن، ناچار به زورداره کى هه لئدان بؤ ناسمان و که چى له چاوتروکانیکدا واشه يهک زه فه رى به يه کیک له بولبوله کان بر دو تییوروکاو له نیو چنگيدا ونى کرد .. جار نیيه قه فه زه کان مه رگى نه و بولبوله ت وه بېر نه هیننه وه و دلت ژان نه کات . هه وای قه فه ز کوشنده و .. ناسمانیش پر له واشه و بازو هه لوی برنده

..

هه ندیک جار ده مه و به یان، جار هه يه .. نیوه پړو یان سه روه ختى که وتنى زه رده په پر هه ناسه ت سوار ده بیت وهک نه وهى خوت له ناو قه فه زه که دا بیت و هه واش کوشنده .. یان وهک که ناربيیهک له ناو چنگى هه لویه کدا بخنکيیت .. به ربینى خوت ده شیلی و زار ده که يته وه بؤ که میک هه وای پاک، تو بلتیت ترس و دلّه پراوکئ بیت له هاتنه وه له ناکاوی «به هرام» .. به لینه ده مه و نیوه پړو میوانى تو بیت .. گه پانه وهى کونه یاریک له دوور ولاته وه که په نگه له گه ل خویدا هر هه موو ده روازه کانى دوزه خ بکاته وه .. دوزه خى یادگار په رشو تاله کان، هه له ته بوون و عه شقى نابووت و ناسینى هومر و مه رگو هه قايه تى نه بپراوهى پرووخانو نه پرووخانى مناره که .

یه که مجار له باخه که ی خاله هه باس-ت ئه و پیاوه چه له نگهت بینی که سئ چوار خیزانی بنه ماله که ی خۆتانی بۆ داوه تیکی شاهانه بانگ کردبوو، ئه و باخه ی که چهنده ها ژوانی شیرینی تۆ و به هرام-ی دیبوو، به دریزایی ئه و «زیافه ته شاهانه یه» که ئه م وا وه سفی خوان و قه له بالغیبه که ی ده کرد، «هۆمه ر» ی که له که ویت چاوه کانی له تۆ نه ده تروکانه، نیگا مه سته کانی به ده م پیک هه لدانه وه .. نیگه رانی کردیت، تۆ هه موو خه یالت له جیگه یه کی دیکه بوو، ناو که پره که .. ئه و که پره ی دوا ژوان و دیداری تۆو به هرام-ی بینی، ئه ویش وه ک یه کیک له و مه لانه ی ناو قه فه زه کان هه لوه دای فرین و هه لاتن بیته، فری و .. ئه م ئاسمانه ی به جیه یشت، به دریزایی دانیشتنه که ملچه ملچ هه ر هه مووان له خواردن و خواردنه وه نه ده که وتن، باسی هه موو شتیکیان ده کردو باسی هیچیش نه بوو .. یان تۆ له وه غه مناکتربووی .. له وه بی خه یالتر که بزانیته له پشت ئه م هه موو غه لبه غه لبه وه چ مانا و نیازیک هه یه، له و کچانه ش بووی که که مترین زه وقیان به میوان و سفره پازاندنه وه بیته، به جوریک درپۆنگ و مۆن ده بووی که نانت پی نه ده خوراو وه ک گیانله به ریکی کیوی ناو قه فه زیک سه یری یه که به یه که یانت ده کردو به درق که وچکت به ناو قاپه کاندایه گپرا، زانیت که میکی دیکه بمینیته وه ده ده یته پر مه ی گریان، هه میسه سۆزیکی غه مه پین زۆر به ئاسانی ده تخاته سه ر قولپی گریان، ده یانوت

وای له و ههوا خۆشه‌ی ناو ئەم باخه، بۆ تۆ کوشنده‌تر بوو له هه‌وای ناو قه‌فه‌ز، هه‌نگاو به هه‌نگاو پیدزکته ده‌کردو خۆت له زریک و هووپی منداڵه‌کان و قاو و قیژی ژنه‌کان و ده‌مه‌ته‌قیی گه‌رمی پیاوه‌کان و کورپه‌ لاهه‌کان به دوور ده‌گرت که چه‌پولکی به‌کتریان نه‌ده‌دا. به بیانوی میز پیکردنی «په‌ری» خوشکه چکۆله‌که‌ت و بیئاگا له‌وان له‌ناو دار خۆخه‌کاندا خۆت بزر کردو ئۆخژنیک به دلتدا هات، ده‌ستی خوشکه‌که‌ت گرتبوو خیراتر له‌وه هه‌نگاوت ده‌نا که کچه بچکۆل بتوانیت پێ به پێی تۆ بپروات، له شتیک پاتده‌کرد که نه‌تده‌زانی چییه، به‌ده‌م په‌وتیکی شپه‌زه‌وه سه‌رت نه‌وی ده‌کرد نه‌با لقی دره‌ختیک چاوه‌ پیر له فرمی‌سکو غه‌مینه‌کانت زامار بکات، بۆنی غه‌ریبیت له خۆل و هه‌واو هه‌تاو و میوه‌ی سه‌ر دره‌خته‌کانیش ده‌کرد، په‌ری چکۆله‌ زوو زوو ده‌نگی ده‌دایت که هه‌لیبپیت تا به ده‌سته وریدی‌لانه‌که‌ی خۆی خۆخیک لیبکاته‌وه، ئاره‌زویه‌کی وا به تین و تاو له دلێ ئه‌و کچه بچکۆله‌یه سه‌رسامی کردیت و خۆزگه‌ت خواست که هه‌رگیز گه‌وره نه‌بوویتایه‌و وه‌ک ئەم ساده‌و بی‌خه‌یال تاکه ئاره‌زویه‌کت لی‌کردنه‌وه‌ی خۆخیک بووایه، ئەوسا زینده‌گی چه‌نده خۆش و ئاسان ده‌گوزه‌را، چه‌نده بی‌گریان و تلانه‌وه‌و چاوه‌پوانی ده‌بوو...

له دووره‌وه هیشتا ژاوه‌ژاو و هات و هاوارو قریوه‌ی هه‌ر هه‌موویان تیکه‌ل و تهاوه ده‌گه‌یشتنه‌ گویت، ده‌تویست ده‌نگو هه‌راو قریوه‌ی دایکت له‌ هی

خوشکه که ت جیا بکه‌یته‌وه، هی خالت له باوکو براكانت، گویت قولاغ کرد، له‌ناکاو کپی و هیمنیه‌ک هه‌موو ئاسمانی سهر باخه‌که‌ی داگیر کرد، له‌وه ده‌چوو یه‌کیکیان قسه بکات و هه‌موویان گوئی بگرن، تو دوورتر ده‌که‌وتیه‌وه تا ئه‌وه‌راو زه‌نایه بمریت، به‌ته‌ن‌ها ده‌نگیک .. پاشان قاقایه‌کی بلندو ناقولاً له دووره‌وه ده‌هات و پراوه‌دووی ده‌نایت، زرنغه‌یه‌کی که‌رخ و ته‌واو نامۆ به پۆحت که زرنگانه‌وه‌یه‌کی پر له که‌یفو هه‌واو هه‌وس بیئیت و گیزه‌لووکه‌یه‌ک له چوارده‌ورت و به‌ریپیت دروست بکات، قاقایه‌ک که ده‌توت له قهراری بیریکی تاریکه‌وه دی‌تو چون ئاویکی ره‌ش سهر ده‌کات، ئه‌وه‌یان قریوه‌ی ئیرانه‌ی «هۆمه‌ر؛ بوو که لیوانلیو بوو له شه‌هوه‌تی دیداریک که توژیک له‌مه‌وبه‌ر ریکه‌وت سازی کرد، له‌به‌ر پیتدا ده‌ته‌قییه‌وه و هه‌وای ده‌خسته سهر له‌رزه له‌رزو بالنده‌کانی سهر دره‌خته‌کانی ده‌ته‌راندو چه‌ندین خوځ وه‌ک ئه‌وه‌ی بترسیئن یان ته‌واو گه‌ییو بن که‌وتنه سهر خو‌له‌پۆکه‌که، دوورتر .. هه‌نگاو به هه‌نگاو ئه‌وه‌دنگو سه‌داو قاقا بلندو ناسازه به دواته‌وه بوو، که زانیت خوځه‌کان گه‌ییون خوشکه‌که‌ت هه‌لبیری تا به ده‌سته چکۆله‌که‌ی خوځیک لیبکاته‌وه، که‌چی نه‌یده‌توانی .. ناچار به چنگی گه‌ورۆنه‌ت چنگه چکۆله‌که‌ی ئه‌مت به خوځه‌که‌وه ته‌وق کرد تاوه‌کو هه‌ست نه‌کات تو لیتکردۆته‌وه، شاگه‌شکه بوو .. تۆش خه‌نیه‌وه و داتگرت ..

که هۆمه‌ر هات هه‌ر هه‌موو که‌سو کار به منالو مه‌زنه‌وه له‌به‌ری

ههستان، مشکی و جهمه دانی تیکه لئی، مرادخانی بهری، پیلاوه تازه بویاغ کراوه کانی بریقه یان له چاوان ده دزی، سمیلی پری که له ژیره وه بویه که ی کال ببووه سهرنجی پاکیشای، ته زیخی سه وزو قل گه ورؤنه و کاره بایی ناو دهسته گه ورؤنه کانی، نیگای هه وه سبازو چاوگیرانی پر به دلئی به قه دوبالای تودا له نیگای ئه و پاوچیانه ده چوو که په نجه ده خه نه سهر په له پیتکه ی تفهنگو تا پرو ساچمه زه نه کانیاو بو ته ماعی پیکانی کوتره شینکه یه ک یان کارمازیک، چاویان پر ده بیته له خوین، چاوه کانی وها سووربوون که سپینه ی له ره شینه ی جیا نه کرینه وه، ده مانچه که ی که به لاقه دییه وه شوپرو گران که وتبووه سهر پشتینه گول گولیییه که ی دلئی پرکرد له کسپه و خورپه ی ناواده، له ناکاو دلّت وه ک دلئی چوله که یه کی به ندرکراو ده نیو چنگی هومر دا، ده ففه ی سینه ی ساواتی ده کوتا، له وه دهسته پیاوه پیکپوشو دلته رانه ده چوو که تا دوا هه ناسه واز له خویشی و که یفو سه فای دونیا ناهینن و تارمایی مهرگ هارتریان ده کات بو ژیان، تو له ترسی نیگای شیتانه ی ئه و پیاوه نه وسنه که چلیسی له دهمو لیوییه وه ده باری ولیکی ده کرد.. دهستی په ری ت گرتو خوت له ناو باخی پر له میوه جاته که بزر کرد، به یادی به هرام ی خالوزات چوو پته وه لای ئه و دار تووه ی که به دهستی خوی له سهر قه دی ئه و پیره دره خته ناوه که تی هه لکولیبوو، که وردتر سهرنجت لیدا، پتر له برینیک ده چوو که زور ده میک بیته قه تماغه ی گرت بیته ..شادی..چه نده ناوه که تی

خۆشدهويست، وهك سۆفییهك له ناو خه لۆهتی خۆیدا زیكر به ناوی زاتی ئیلاهییه وه بکات، له بهر خۆیه وه سه د باره ی ده کرده وه .. شادی .. شادی .. تا تو ده ستت ده خسته سه ر ده می .. که چی له ژیر لیوه وه ش وازی نه ده هیئا، چاوه کانت پریوون له ئەسرین، په ری چکۆلانه و زیت .. به ده م قه پگرتن له خۆخی تووکنه وه سه ری هه لده بری تا بزانییت بۆچی ئەوه نده ماتیت و نایدوینی و وه لآمی پرسیاره ساده کانی نادهیته وه که ده یه ویت بزانییت دره خته کانی ناو ئەم باخه و مه له کانی .. زینده وه ره هه لاتووه کانی بهر پییه کانتان .. هه ر هه موو ئەو شتانه ی چوارده ورتان که سه رسامیان ده کات .. ناویان چییه ...

بۆ یه که مین جار که به هرام به ناو سیبه ری دره خته کاندای تو ی هیئا تا ناوه که ی خۆت به سه ر قه دی ئەم پیره دارتووه دا ببینییت .. شاگه شکه بوویت و خۆت هه لدایه ئامیزی، ئەم نیرانه و بیژمۆتانه هه له که ی قۆسته وه ده م و لیوی له لاروومه تت نزیک خسته وه به ته ماعی خزان تا سه ر لیوانت تیده کۆشا، کولمه کانت وه ک خۆخه لاسوره کان گه شان ه وه و به شه رمیکه وه که دلشکانی ئەمی به دوادا هات خۆت راپسکاند . وای له و چاره نووسه په شه ی که وای کرد ئەم بکه ویتته ئەو دیو حه وت که ژو کیو و .. زه ریاوه، جه نگیش ته و او بوو .. لیرو و له وئێ تاکو ته را هه وائی کوپو براو میردی هه له ته و ونبوو له دوور ولاتانه وه ده گه یشتنه وه ناو که سو کار، چ به نامه یه ک یان ته له فۆنیکی قاچاغ، پۆژان و شه وانی

نەبراوەى چاوه‌پروانى له پۆحتى دەخواردو که چى دەنگو هه‌والیكى خۆش یان ناخۆش له كۆنه‌یاری دوورو سه‌رگه‌ردانه‌وه نه‌هات، چرپه‌و فسكه‌فسكى كه‌سو كار دلتي پتر كرمی ده‌کرد، به‌لام وه‌ك كچيكي به‌شه‌رمو شكۆ پیت ئەسته‌م بوو ئەوه‌نده بئ پوو بیت له ژنیك یان پیاویك بپرسیت كه نه‌خۆی و نه‌خانه‌واده‌كه‌ی وشه‌یه‌ك نادرکینن تاوه‌كو دلتي ئاو بخواته‌وه، دایكه‌ خه‌مخۆره‌كه‌ت زه‌بوونانه‌و مایه‌پووچ كه‌ وا دل پر له‌ كه‌ده‌ر ده‌تبینیٲ .. كزۆله‌ له‌ ژیر لیوه‌وه سه‌د باره‌ی ده‌كاته‌وه ..

((كچه‌كه‌م .. كه‌ بنیاده‌م كه‌وته‌ غه‌ریبی ..هاتنه‌وه‌و نه‌هاتنه‌وه‌ی له‌ كۆشی غه‌یبیدايه‌ ..!))

خۆت به‌ پێوه‌ نه‌ده‌گرتو ئەژنۆكانت ده‌له‌رزین، كه‌وتیته‌ سه‌ر چیچكان، چاوه‌كانت له‌ په‌ری ده‌شارده‌وه‌ كه‌ خۆخیکى گه‌ییو له‌ناو چنگه‌ چكۆله‌كه‌ی جیگه‌ی نه‌ده‌بۆوه، ده‌بوو وریای هه‌نگاوه‌كانت بیت كه‌ پئ له‌ خۆخه‌ گه‌نییو و نیمچه‌ گه‌نیوه‌كان نه‌نییت كه‌ به‌ چوارده‌ورته‌وه‌و له‌و ناوه‌ به‌ گۆرپئ وه‌ربووون، بیناز ده‌نیو خۆله‌پۆكى ژیر دره‌خته‌كان كه‌وتبوون، ئەو خۆخانه‌ی له‌ ترسی پیربوونی به‌په‌له‌ی پاییز، خیراو له‌ناكاو هه‌ر به‌ دره‌خته‌كانه‌وه‌ گه‌نی بوون، خۆخه‌كان واهین .. كتو پر سه‌رماو باى كوێستانان ده‌یانترسینیٲ، هه‌ر زوو دارتوه‌كه‌ت به‌جیه‌یشتو به‌ ترسه‌وه‌ ئاوپرت ده‌دایه‌وه‌، بیرت نایه‌ له‌ كه‌نگیوه‌

نەتویراۋە پوۋ لەم باخە بکەیت و برینەکانت بکولینەوہ ..
 ((خودا ھاوار .. بۆ نەتکوشتم؟))

لەوہتەى ئەم باخەت ناسیوہ ھەرگیز ئەوہندە پەژموردەو خۆلاویى و
 غەمگین نەتدیوہ، ئەو خۆلبارانە ھەناسەى دارو درەخت و بنیادەم و
 بالندەکان و ھە ھەموو زىرۆخىكى تەنگ کردوہ .. وای لەو ھەموو خۆخە
 خراپو گەنیوہ کە کرم تىیداۋن .. چىیە؟ ئەو سیوہ گەپو کرمۆلانە؟
 گوايە ھەوا ژەھراۋى بووہ .. دووکەلى ئەو ھەموو شەپوشۆپە ئاسمان و
 زەوى بۆگەن کردوہ .. بۆ نا؟ بىتامو پەنگ بواردوو .. پووکاۋە،
 چ پۆژگارىكى بىتامو بۆیە، ئەوسا کە بەھرام سەرقافلە چى کەیفو
 سەفای ھەمووان بوو، گەورەو بچوۋكى کۆدە کردەوہو دەیکرد بە ھەللأو
 بەزمورەزمىک نەبىتەوہ، دەبوو ھەر ھەمووتان لە یەكەم بەرى خۆخو
 ھەنجىرو سیو و ھەلۆژەو ھەرمى و تووہکان بخۆن، بە دزى ھەمووانەوہ
 بە گویتدا دەچىرپاند .. جا خۆخەكەى بۆ من بى .. ئەى سیوہكەى بۆ
 كىيە؟ كە دەيزانى سوور ھەلگەپاۋىت .. دەترىقاىەوہ دەبوت ..
 ((ئەوہ كۆلمە .. يان سیوہ لاسوورەيە .. غەزەب .. چەندە لە
 خۆخىكى گەبىو دەچىت كە ئەگەر زوو فرىاى لىكردنەوہى نەكەوم ..
 بىناز دەكەوئتە سەر خۆلەكە.))

چەندە بەم غەزەلانەى دلت دەگوشرا كە لە گۆرانىيە فۆلكلۆرىيەكانەوہ

دهیدزی و دهیدا به گوئی تودا..هه نووکه بیرى ئەم شته بیتامانه شی ناکه یت..چیتر نه تده توانی فرمیسکان پابگریت و له خوشکه بچکوله که تی بشاریته وه، له هه ژمه تانا خووخه که ی له دهست که وته خواری و به په له بۆت هه لگرته وه و پاکت کرده وه و غه مگینانه به قورگی نووسا وه دووباره و ده باره ی ده کرده وه:

((دادیل .. دادیل .. بۆ ده گریت؟ دادیل گیان بۆ ده گریت .. بۆ..؟))

چمکی کراسه که تی ده گرت و رایده کیشا، تاو نا تاویک به دهسته چکولانه که ی فرمیسکی ده سپریت، ئەو دهسته ی که هیشتا بۆنی خووخه که ی لیده هات و تووکی سهر پیستی خووخه که وهک سهری ده رزی ده چه قییه سهر کولمه کانت که ئەم به ناو له پ فرمیسکه کانتی ده سپریه وه ..هیشتا دهنگو قاقای دیوئاسای ئەو پیاوه غه ریبه ده گه یشته گویت، له وهختی سلوو و خیرهاتن نیازی بوو به بیانووی ته و قه کردنه وه دهستت بگوشیت ، تو خووت له گیلی دا، هه ستایته وه سهر پئ به و نیازه ی تا ئەوسه ری باخه که برۆیت تا وه کو ئەو قاقاو هه لّایه بمریت و نه گاته گویت، که چی پبچاوپبچ به ناو ئەو هه موو دره ختانه دا سهر هه وا ده که وته ده هات، وهک ماریکی به فیشکه بیت و خووخه کان له ترسانا بله رزنو له ته ک گه لا توژاوییه کاندایه ژموورده و سیس بکه و نه خواری، ئەو قریوه وه هات و هاواره که له هه موو لایه که وه گه مارۆی باخه که ی ده دا .. دره خته کانی غه مگینتر کرد، له ناکاو به

زرمه‌ی ته‌قینه‌وه‌یه‌کی ناقوْلا کاس بوویت که وایکرد به سه‌ده‌ها بالنده‌ی کیوی فریای فرین نه‌که‌ون، بو تاویک له ترساندا سینگورکیان له زه‌وی ده‌خشان‌دو کویرانه خوْیان به قه‌دو لق و پوپ و گه‌لای دره‌خته‌کاندا ده‌داو بلندو بلندتر ئاسمانی ئه‌و باخه‌یان جیده‌هیشته‌و چوْلیان ده‌کرد، کپو خاموش و بی جووکه‌و چریکه‌ی خوْشخوانی فرنده‌کان باخ به ته‌نیا جیده‌ما، به بهر چاوته‌وه خوْخیکی زورو نیمچه‌گه‌ییو و گه‌نیو پزابوون که خه‌میکی قوول و په‌نهانی ده‌خسته دلته‌وه، خوْخیک که‌وته به‌رپیپیانته که له‌لایه‌که‌وه تاسه‌ر ناوکه‌که‌ی قه‌لشتی بوو، ئان و سات بوئی بارووتت ده‌کرد، هه‌وا هیشته‌ا شیت و پر هه‌راو شه‌قژنی گولله‌ بوو، خوْخه‌که‌ت هه‌لگرته‌وه‌و له‌و کونه‌ پامایت که له برینیکی ده‌چوو که که‌وتبیته‌ ناو دلای خوْخه‌که‌وه، قوول قوول کرمیکی زه‌ردباو ده‌جوولاو به‌قه‌د قوولی ئه‌و برینه‌و پتیش له ناوه‌وه له خوْخه‌که‌ی خواردبوو، ئه‌و خوْخه‌ کرم تیکه‌وتووه‌ گریانیکی خنکاو و په‌نهانی ده‌ته‌قانده‌وه، کرمی تاین خوْی ده‌شارده‌وه‌و پوْ ده‌چوووه‌ ناو هه‌ناوی خوْخه‌که‌و له تاریکیدا خوْی هه‌شار ده‌دا .. وه‌ک کوششیک بوْ مانه‌وه‌و زه‌فه‌ر پیینه‌بردن .. ته‌واو .. مه‌حاله‌ بیته‌وه .. دلته‌ ده‌یوت سه‌فه‌ری هات و نه‌هاته‌و هه‌رگیز نایدوْزیته‌وه، هه‌تا گه‌ر بیته‌وه، به‌سه‌ر ویرانه‌و کاوله‌ ئاشیکدا ده‌گه‌رپته‌وه .. به‌سه‌ر دلایکی پاره‌پاره‌و پوْخیکی تاریک.

ئه‌مجاره‌یان کچه‌ بچکولیش زیرکاندی و وه‌ک کرمه‌که‌ ده‌یویست له

باوه شتدا خوی بشاریته وه .. وای .. هه نووکه چه ند له خوخیکی له دار داکه وتوو .. هه لواسراو به چه واوه، توژ لینیشتوو .. گه نیو .. کرم تیکه وتوو ده چیت .. هه نووکه .. ئاه .. ئاه ..

ده سترپژتیکی دیکه و شه قژنی گولله کان شیئی کردیت، دیسانه وه قاقا کابرا له دووره وه پیده که نی و گویت له هه له له ی ژنیک بوو، زریکه ی جه رگبری پهری، کسپه و خورپه ی دلّی خوټو ته وژمی به تاوی خوین تا نیو گلینه و سه ری په نجه کانت شه پۆلی ددها، ئه مجاره یان هه ست کرد نزیکتره، وهک ئه وه ی لووله ی ده مانچه و تاپره کان و توتووه کان له په نا گویته وه بته قن، هیشتا هی ئه وه نییه ئه وه هه موو گه لا پړاوه له گه ل هه نگاوی به په له ت هه لفرن، ئه وه هه موو خوټه پزیوه که به ناو خو ل و ورده به ردو گه لا وه ریوه کاند ا وهک چه ند دلّیکی ترسنو کو و پاکردوو .. بریندارو پوو کاوه و کرم تیچوو غل ده بوونه وه و له ژیر پنجه که کان و پرگی دره خته کاند ا ده گیرسانه وه، هه ندیکیان ده که وتنه ناو قوړت و جوگه له و سه ر ئا و ده که وتنو له چاوان ون ده بوون . گولله یه کی دیکه و .. دووان و سئو .. ده .. ئه وه نده نزیک که راجه نیت، تو بلّیت باوک و براکان و خال و نیرینه کانی بنه ماله له ته ک ئه و میوانه په زا قورسه شه پو گیچه لیان لی بوه شیته وه ؟ ئه و پیاوه کی بوو ؟ بوچی چاوه کانی وه ها خویناوی بوون .. ؟ نا .. هیچ نه بووه .. ئه وه تا به دم شه قژنی گولله کانه وه له قاقاو خه نین ناکه ویت، ئه و جوړه پیاوانه چه زیان له فشه و خو پفدانه، له وانه یه بیه ویت به هه وادا و به م تاپر ته قاندنو و

قاقاۋ ئاڭگىبارانەدا پەيامىكى پەنھان ۋە رازىكى نىرانە بىنئىت، لەوانە يە نىشانە بىگرنەۋە بەۋ مەرامى كامەيان دەستى راستە، كە يەكە يەكە لە جىبەكانيان دابەزىن ھەر ھەموويان دەمانچە بە لاقەدىيانەۋە بوو .. لە سىندوۋى كراۋى پىشتى جىبەكان ساچمەزەن ۋە تاپىر ۋە كلاشىنكۆف ۋە توتوۋ ۋە بىرنەۋەكانيان دەردەھىنا .. لەتەك كىسى بىرەۋ ۋە بىسى ۋە قۇدگاۋ تروتفاقى خواردەنەۋەۋ سەرگەرمكردن، ۋەك كەلەشىرى سەر بارەدار كە ھەز لە قوۋقەى خۇيان بىكەن قرتە قرتيان بوو، خۇيان گىف دەكرەۋە، لەۋەدايە ۋەك لە سەيرانگاكاندا باۋە بۇ كەيفو سەفاۋ نىشانە لە گۆزەۋ دارو بەردو پاكەت ۋە شقارتە كەللەشەكر ۋە بىگرنەۋە، لەۋە دەچىت تەنھا ئەۋىش نىشانەكان بىشكىنىت، ئەگىنا بۇ تەنھا ئەۋ قاقا غەرىب ۋە ناسازە دىتە گۆيت؟ خۇ لەۋانەشە نىشانە لە كۆترو كوكوختى ۋە چۆلەكەۋ فېرندەكانى سەر درەختەكان بىگرنەۋە، وات ھەست دەكرەكە دىسانەۋە ھەر ئەۋ كابرايە نىشانە دەپىكىت ۋە بەدەم فېرېنەۋە يەكە يەكە مەلەكان دەكوژىت، خەيالت بۇ ئەۋە چوۋكە بە قەد خۇخە ھەلۋەرىۋەكان بالندەى پىكابىت، بۇنى گۆشتى بىرژاۋ تىكەل بە بارووت چواردەرتى تەنى بوو، چەندە دوورتەر تا ئەۋپەپى پەرىژىنى باخەكە پۈۋى خۆت دەنىت، ئەۋ بۇنى بارووتە تىكەل بە گۆشتى بىرژاۋ پۈۋەدووت دەنىت، ئەم بۇنە تىكەلە ھەمىشە لە ھەموۋ كۈچەيەكەۋە دىت، سەرت ھەلبىرىۋ بە ئاسمانەۋە مەلەكانت دەبىنى كە دەپىكران ۋە گەردەلوۋلو تۆزۈ بايەك لوۋلى دەدان ۋە

له بهرزاییه وه پروهو و ناو باخه که سه رانگری دهبون، دوعات ده کرد هیچ کامیان نه که ونه بهر پیت، نه مه یان چ سهیرانیکه که نه وه نده پر له دووکه ل و بارووت و مه لی کوژراوه؟ دهمیک ساله خوت له شایي و سهیرانه کان دهنزیته وه، هه میشه که هیشتا کچیکي پارچه له بوویت، دوی گه پانه وهت له شایي و سهیرانه کان به دم جل داکه نده وه هون هون ده گریایت، نه تده زانی ناخو هه موو کچان سایی تو دوی گه پانه وه له شایي و سهیرانه کان ده گرین یان هه ر ته نیا تو دلا غه مینیت، وهک نه وهی له پرسه ی نازیزیکی خوتدا گه پابیته وه نه ک به زمو په زمو شایلوغان، هه ر ده لیت خوت پاییزیت و نه م باخه زه رد کردو په وتت په شه باهینه و گه لاکان به بانی سه روه ده فرپینیت، شه قزنی تاپرو ساچمه زه نه کان، قاقای نه سه روت، میوه جاتی گه نیو .. یادی به هرام و سوزی جودایی .. به دم بای غاره وه بیئاگا له خوت ده ستی خوشکه که ت به رده داو .. له ناکاو ده گه پایته وه سه ری و په لیت ده گرت و راتده کیشا، ده تویست وهک په پوهله یه کی سرکو خوشبه ز به ناو دارو ده ون و پنچکو قورته کاندای بکه ویته باله فره، هه ردووکتان هه م ده ترسان و هه م نه م غارغارینه تان پی خوشتربوو له گریان و شیوه نی ژیر دارتووه که و خو خه کان، په له په لی گه یشتنه ژیر که پره که ت بوو، جیژوانی چهنه جارهی خوت و به هرام، چ به دزی و چ به ناشکرا، به رله وهی سه ری خوی هه لبرگیت سویندی خوارد به و چوارسه دو چوار دارخوخه ی ناو باخه که که هه ر ده بیت بگه پیته وه و بتخوازیت .. وه لی

ته و او .. گوزەشت .. هەزار ئەفسووس ..
(خودا هاوار .. بۆ نەتکوشتم؟)

ئانوسات بەرلەوہی بچیتە ژێرکە پرەکە .. کوکوختییەک پیکراو کەوتە بەر دەمت، تکاو پارانەوہت بئەھوودە بوو کە نەتدەخواست مەلیکی پیکراو ببینیت، ساکایت کسپە لە جەرگتەوہ دەھات، نووشتایتەوہ .. ھیدمەگرتی بوویت، پەری زیکاندیو کەوتە لووشکەلووشک، چلمو لیکی تیکەل کرد، ئەمیان یەکەمیان جاری بوو مەلیکی پیکراو ببینیت، پتر خۆی بە تۆوہ دەنووساندو قەستی بوو لە ژێر بالی تۆدا خۆی بشاریتەوہ، کە دەستت بۆ برد ھیشتا خوینی گەرمی سارد نەببۆوہ، باریکە داویکی خوین لە دەنووکییەوہ تا بەرملی جوگەلەہی کردبوو کە ھیشتا قەتماغەہی نەگرتبوو، ھەلدەلەرزىو ھەردووکتان بە دیار ئەو بەلدارەوہ دەگریان، وەک ئەوہی خۆتان کوکوختی بنو پیکرابن، توند دەستی چەپت خستە سەر سەریو باسکت ئالاندە ھەر ھەموو جەستە چکۆلەکەہی، دەنووک کراوہ بۆ ھەناسەہیەکی خنکاو .. دلای لە ترپەو لیدان کەوتبوو، بە پەنجەکانی دەستی راستەت گۆششی ئەوہت بوو جئ ساچمەکە لە لەشی وردیلەو ھیشتا گەرمی بدۆزیتەوہ، گەندەپەرپکی زۆر بە دەستتەوہ ھەلدەوہرینو با دەبیردن، خشەخش دەنیو لوقو پۆپو گەلای درەختەکاندا چەند فەرندەہیەک بە دەم جوو کە جوکی پەر لە ترسەوہ خۆیان دەشاردەوہو نەدەوێران پوہو ئاسمانی پەر لە بۆنی بارووت

هه لېفرن، هاتو هاوارو قريوه ی پياوه کان نزيکتر ده که وتنه وه، دياريوو به دهم په لاماری شپښیتانو و غاردان و هانکه هانکی هه ناسه ته نگییه وه جانه وه رئاسا لقو پوپی دره خته کانیاں ده شکاندو نه ده پرینگانه وه، غه لېبه غه لېبکی تیکه ل، که رچی ده نگی نامو ناسازی کابرات له ده نگی براکانت جیا ده کرده وه، وهک تارمایی چهند به لایه کی ناگهان به پرتاو ده هاتن، به خوینو و تاپرو ساچمه زه نه کانیا نه وه، سه رمه ست به و پشه راوه ی له ئاسماندا به ریایان کردبوو له حریته حریت نه ده که وتن، خاکو خوځو سیو و هه رمی و گه لآو گولیان ده پلپیشانده وه، هه ر زوو .. یه کاندهر دوو خوټ گه یانده ناو که پره که، په ری-ت له ئامیز کردبوو .. خو ی به سینه و مه مکتوه قرساندبوو، ده نیو چل و چیوی وشکه وه بووی دیواری که پره که وه چاوت له وه بوو ته نگه تاو به دوا ی مه لی پیکراودا ده گه پان، بیئاگا له خوټ کوکوختی خویناوی ته که ته که به ده ستيکتوه شو پربووه، ئیوه ش هه ردو وکتان له دوو کوکوختی دایکانه و بیچووه که ی ده چوون که له ترسی راوی ئه و پياوه نه وسنو گوشتخوړانه نه تانده زانی بو کو ی بفرن، هه ستو خوستتان له خو بریبوو، هه ناسه به سینه تان ته نگو دلّه کوتی جه سته ی هه ردو وکتانی ده هه ژانده، که رمی له شی کوکوختییه که وایده کرد مه زنده ی ئه وه بکه یت که کوکوختی تاین له نیوان مه رگو ژياندا راماوه، له وانه یه له خه ونی نیوان فرینو نیشتنه وه دا بیت، خو گه ر بمریت گمه گمی غه مگینی کوکوختییه که له م باخه په ژمورده یه که م ده بیته وه، تو

بلیی نہ مانی گمہی کۆترو کوکوختی و جریوہی پاساریہک چی لہو
 ئاسمان و زہویہ بگورپیت؟ تو بلییت باخچہکان و دارستانہکان ہست
 بہ مرگی مہلہکانیان بکن؟ ئوکاتہی بالندہکان دەپیکرین و دەمرن و
 نایہنہوہ ناو ہیلانہی سہر درہختہکان .. لہ چی کہم دەکات و چی
 دەگورپیت؟ ئاخۆ باخ و جوگہلہکان و گہلاو گولۆ چرۆکان و خودی
 ئاسمان چ غہمیک دایاندہگریت؟ سہیرہ .. لہوہتہی دونیا .. دونیایہ
 .. مرؤف وازی لہ پراو نہہیناوه، پراوی یہکدی بیت یان فرندہکانی
 ئاسمان و گیانلہبہرہ کیویہکانی سہر زہمین و ماسی و نہہہنگہکانی
 ناو چۆم و پووہارو زہریاکان، دایکہ دەلیت .. تہواو کاولیان کردووہ
 .. لہوہتہی ئہو ہموو پیاوہ تہفہنگ بہدہست و ملہورپانہ پەیدابوون،
 مہلہکانی ئاسمان و ئازہلی کیوی ناو کیو و دەشتہکان لہ ترسی ئہو
 رەشہپراوہ کۆچیان کردووہ، گواہ لہ سہردہمیکی زوتردا ئاسمانی
 ئہم شارو ولاتہ پراوہ لہ فرکہ فرکی و بال چریکہی مہلان .. ئاسکە
 کیویہکان تا بہر مالہکان دەہاتن و نہدہترسان و نہدہپرینگانہوہ .

سہیرہ .. ہر دەلیت سہردہمی بہردینہو پیاوہ کیویہکان لہ کونہ
 ئہشکەوتہکانہوہ ہاتوونہتہ دەریو بہ دواي مہلیکی پیکراودا عہودالّن،
 مشتومپی زہلامہکان و پشوو تہنگی و مشہمشیان، سویند خواردن بہ
 تہلاقو گۆری شہیدان، لہ قریوہکەوتن و گہپان بہ دواي مہلیکدا کہ
 ناکاتہ پاروویہکی ہیچ کامیان، دلّساردی و دەست بہ یہکدادان .. من

خۆم بینیم که پیکراو که وته ئەم ئاقارهوه، پشیلە فراندوویه تی، به گۆرپی شه هیدان گوونی پشیلە کانت بو ئاگر دە دەم، من راویان بکه م و پشیلە بیانخوات، سه لامهت بیت کهس به برنه و راوه کوکوختی و کوتری کردووه؟ ئەی تاپرو ساچمه زهنت بو هیناوه؟ من بو خووشی و میزاج حز ده که م چی چهک هه یه بیته قینم.. بو به راز کوشتن و که متیارو راوی که له کۆی و کۆترو که ویش.. چاوت رهشکه و پیشکه ی کردووه، هه ر تازه له وینده ری و له بهر چاوت سچ دانم نه پیکرا؟ ده رزیم بو دانی .. هه لیده گرم .. هه یفو خه ساری. به شه رهی هه موومان که راوه دوژمنمان ده کردو پیشمه رگه بووم، هه ر بو خووشی گۆزه ی سه ر شانی کچانم شکاندووه، گه ر منت ده بینی که چۆن جامی سه ری عه سه که ره کانم هه لده گرت .. فره فپی چۆله که یه کی دایکانه که بیچووه که ی فیری فرین ده کرد ویلی کردن و به دەم غه لبه غه لبه وه نه هاتنه وه سه ر پێگه ی که پره که، ده ست له سه ر دل له شه یتان و په حمان ده پارێتته وه نه تاندۆزنه وه، بیئاگا له خۆت چنگت به سه ر مه لی مرده ره بوو توند کردبوو، که هاتو هاواری نیره وزه کان دوورکه و ته وه، پوانیت چه ند تنۆکیکی خوین پڑاونه ته سه ر لبا ده نه خشینه که که تاکه رایه خی ناو ئەو که پره بوو، که له ونبوونی پیاوه کان دلنیا بوویت له سه ر چیچکان روونیشیت، کوکوختیه که ت داناو که و ته سه ر پشت، باله کانی کراوه وه ک ئەوه ی هیشتا شه یدای فرین بیت، په ری هه ر پیتته وه نووسابوو، نه یده ویست خۆی له سینه و

به رۆکت بکاته وه، هیشتا هه نسکی هه لده دا، ناچار چوار مشقی له سه ر لبا ده که پان بوو یته وه، وه ک که سیکی نازیز مرده په ری ت راده ژه ند، پزانی تنۆکه خوینه کانی کوکوختیه که چ پوژگاریکی هه م خو شو و هه م په شی پزانی خوینی خو تی خسته وه یادت، نه و لبا ده ی خوینه که ی تو ی هه لمزی وه ک نه مه یان نه خشین نه بوو .. ساف سپی و له چوارگۆشه وه به په نگی شین چوار نه خش که له په لکیکی پان ده چوون، دوا ی هه فته یه ک له سه فه ری «به هرام» وه ک میراتی عه شقیکی دو ړاو و خویناوی له ژووره که ی خو ټدا ته قه تت کرد، هه می شه که پیاسه خو شو عاشقانه کانی ئیوه به ده م شه په خو خو سیوه وه که ده تانگرت ه یه کدی تا ئیروکانه ی ده هینان، خو خه کان نه رمتر بیوون له سیوه کان، ریکه وتی نه وه ی ده کرد یه کیکتان خو خیک، سیویک به ر لا روومه ت یان سه رو سینه ی بکه ویت و بییت به مایه ی لاواندنه وه و ماچی دلنه وایی و ئاشتبوونه وه، هه ر هه موو پیاسه کان بو مه رامیک بوو که به هرام نه یده گه یشتی، تا له دوا پیاسه دا زه فه ری پیبردیت. هه ر هه موو پیاسه که وه ها عاشقانه بوو که باخه که ی پتر ده گه شانده وه، لی کحالیبوونیک ی په نهانی دروست ده کرد، گه رچی وه ک هه ر کچیکی نا ئاشنا به سو زو ترساو له هه ر ته ماسیک سووک ی ده ستی خو ت له ناو ده ستی به هرام راده پسکاند، وشکی و بیزه وقیه که ت ده نواند، ده ترسایت له شتی که خو یشت نه زانی چیه، سله مینه وه یه ک بوو له و موچرکانه ی له سه ری په نجه کانت ه وه تا ناو که لله ی کاست میرووله ی ده کرد، نه وه ش

له نیرینه یی ئەمی دەداو توورپو د پردۆنگو مۆنتری دهکرد به پراډه یه که که به قههره وه شهق لهو بهردانه هه لبدات که ده که وتنه بهر نووکی پیلاره کانی، له ناوه وه خوینی ده کولاو که چی به درۆ خۆی هیورتر پیشان دەدا، تۆ نه تده ویست به ئەنقه ست کلپه ی شه هوه تیک له ناخی ئەودا دابگیرسینیت، هه میشه هه ستت ده کرد که ده ستیکی نادیار بهر له شت ده که ویت، هه رجاره و پارچه یه ک.. که زۆر جار ان له سه ر گه ردیله یه ک، خانه یه ک یان خالی کدا چر ده بووه و پاشان ئەندام به ئەندامی ده ته نییه وه تا دوا جار هه ر هه موو جه ستتی داگیر ده کرد، جار به جار له و بایه ده چوو که تاویک فینکت بکاته وه و پاشان بتخاته سه ر هه وایه کی گه رم، بایه ک که ئاسان له ژیر جله کانه وه خۆی پف بدات و په رت بیته که س هه ستی پینه کات، که چی بتخاته سه ر جۆش و خرۆشیک، ده ترسایت و دلته په راسوه کانی ده کوتاو که چی مه ستانه چاوه کانت ده نووقاند، هه ر ئەو ترسه بوو که وای لیتده کرد هه ر جار هه و به فیلیکو بیانویه کو درۆیه کی کچانه یه کیک له خوشکو برا بچکۆله کانت بخه یته دوا ی خۆت و ژوانه کان تیکبده یته، هه ر ئەو جار هه که هه ردووکتان پیکه وه بوون.. پتر سامت لینیشته، هه ر به سه لیه زانیت پوهه و که پره که ده تبات، بیئاگا له خۆتان و به سه ر پنچکو ده وه ن و گیاو گۆلی کدا هه نگاوی خیراتان ده ناو سه ده ها زینده وه ری تۆقیو ده نیو کون و که له به ره کاندایه ترسی هه نگاوی هاری ئیوه خۆیان ده شارده وه، شنه بایه ک له په رووخساری هه ردووکتانی ده دا که

بۆنى چرۆكانى دههيناو فينكى دهكردنه وه، زوو زوو دهستت دهگرتو لهسهرى په نجه كانبييه وه ته زوويهك به هه موو شاده مارو دهماره ده زووله بيه كانى له شتدا شه پۆلى دها، دهستىكى نهرمو ته ر به ئاره قهى سۆزو شهرمو ترسيك.. ناسكتر له وهى به هرام بويريت بيگوشيت، تو به چ حه بيه تيكه وه ليوه كانت دهكروشت، ئه وه موو ئاره قه وه جواناوه له كو پوه دههات؟ تو به شهرمه وه سهرت خسته سهر شانى و زانيت لاوونيو سهرت دهكات كه هيشتا به تاسو قه وه ليوه كانت دهكروشت، به ته ريقبييه وه وازت له وه ليو كروشتنه هيناو جيگهى ددانه كانت به سهر ليوه ته نكه كه ته وه ريزه چالكي شيريني به جي هيشت كه خوين به تاو و خيرا پرى دهكردنه وه، بيئاگا له خوتان لقو پوپى دره خته كان دهيدا له سهر وه مو چاو و شان و ملتان، به دهم چرپه وه هه ناسه بركيوه گه يشتنه ژير كه پره كه، هه ر وهك نيچيريك يان قوربانبييه ك گران هه نكاوت دهاو خوت ده گرخاند وهك ئه وهى پيشبيني تيغيك بكه يت له سهر گه ردى خوت، له نيوان ترسو له زه تدا له په لو پو كه وتيت، بيئاگا له خوت وهك كه سيكي نيوه خنكاو راكشاييت، بو تاويك كه دريژهى كيشا نه تده توانى هيج ببينيت، وهك ئه وهى شهرم كويزى كردبيت يان هه تاويكى به تين چاوه كانى پى داخستبيت و پيلووه كانت ليكبنيت، زور له دوخى چوونه ناو خه و خه ونيك ده چوو، هه ر ئه وه دهسته نادياره كه دهيه ها جار به ر شوينيكي په نهانى روحت ده كه وت، به ر پنتيكي ناديارى له شت كه وتو له حه بيه تدا

پراډه چەنی، چەنده بویرانه و .. بەلام نەرمو لەسەرخۆ بە ھەر ھەموو کونو کە لەبەر و گوڤشەیی جەستە تدا سەفەری دەکرد تا دەگەشتە سەر پەرەیی پۆحی سەراسیمە و ھەم پەژموردەت، وەک زیندە و ھەریکی بی زیان ژیر جەلە کانت دەگەر، دەقاو دەق وەک ئەو ھەیی بترسیت و ئەو زیندە و ھەرە سست و ھیشتا ھیمنە لەتەک جوولە یەکی ئو دا ھاربی و بتگە زیت یان ژەھری کوشندەیی خۆی دەنیو خوینتدا بریژیت، ھەر لە سۆنگەیی ئەو ترسەدا نەتدە و یرا بجوولیی، تەواو ھەست و خوستت لەخۆت بری، دلّت کوتە کوت تاوی دەسەندو لەو دا بوو لە دەفەھیی سنگتە و ھەتدە ھەری، چوارپەلو برپرەیی پشت و تەویلت ئارەقیان دەردا، سۆزیککی گەرم چاوە کانتی تەپرکرد، بە ھرام پتر دەشلە ژا .. ناچار دە جاران سەرو پرچ و چاوە کانتی ماچ کرد .. ئاخر بو .. چی بوو .. بو؟ ماچە کانت لئ خۆش دەھاتن، و ھا مەست بوو کە فرمی سەکە کانتی دەخواردو، ئەمەیان ھەرگیز عیشو ھە ناز نەبوو. خەمیککی کچانە بوو کە مەحال بوو پەیی پتر ببات، ئەم پتر لئو ھەکانو کولمە کانتی بە فرمی سەکە کەنە و ھەلمژیی، کەوتە دواي جۆگە لە فرمی سەکە کان کە دەپژانە و ھەر دوو لالیوو خونچەیی دەمە کەتی پتر ئاو دەداو دادەخزا تا قورتی چەناگەت، وەک زیندە و ھەریکی تینوو .. زەبە للاح بکە و یتە ناو پیالە یەک ھەنگوین، شیلەیی زارتی ھەلمژیی، ئەو ھەیان کە تەواو لە شەرمدا نوقمی کردیت و تەریقبوونە و ھەییکی کچانە شلو کوتی کردیت .. بووی بە پەرۆ، ھەناسەیی لەبەر بریت، و ھا

کوشنده بوو ئه و شلبوونی ده مارانه که ده ماری پشتتی به زانندو تنوک تنوک میزت به خوئتا کرد، نه وندهی دیکه له شهرم و شکانیکیا ده مردیت و پتر خوئ ته پرده کرد، هه موو خه یالت لای ئه و ده سته بوو که خودا هاوار نه گاته سهر ئه و ته راییه، ده سته که وهک زینده وه ریکی نه سهره وتو بزئی و هار خوئی ته نکو ته نکتر ده کرد، باریکتر وهک داوه ده زوویهک تاوه کو ژیر پیسته پاکه که ت بگه پیت، سهرچاوهی خوینه گهرم و گه شه که ت بدوژیته وه و تیایدا مه له بکات و لیی بخواته وه، به لکو ئه وه خوایه بگاته ناو دلئو دوورتر له وهش بپوات تا ده گاته سهر په په ی زور ته نکی پوخت، ده گه پرا .. ده گه پرا .. نه رماییهک بدوژیته وه، درزیکو کون و که له به ریگ تاوه کو له ویوه ئاسان بجیته ناو شاده ماریک یان ده ماریک باریکو ده زووله یی، بی خه مو هیواش، به په له و چرپانانه ده گه پرا، شپرزوه و سهرلیشیواو، تازه ته واو .. نه تده توانی بجوولیت، چونکه نه ده کرا بزانت له ژیر ئه و که پره دا چی له چوارده وری له شی راکشاوتدا ده گه ریئو چی پووده دات، تازه له وه درهنگتر بوو فریای خوړاته کاندن و خو راپسکاندنیک بکه ویت .. ته واو .. گوزه شت، نه تده توانی زار بکه یته وه یان ببزویت، گوئی ته پو زار له گو که وتوو .. بینایی لیئ، زینده وه ره که گه ورؤنه تر ده بوو چون له سهرچاوهی خوینیکی ده خوارده وه، تا ده هات پتر سه ده ها پی و په لی لی ده پوا، سه ده ها شاخو زمان و زاری لیده پرسکا، توش له هه زار لاهه گه مارؤ درابوویت، له وه ده چوو که لبه و زمانی ئاویتته ی ههنگوین و شیر برپژن

که نه و ونده شیرین بیت .. شیله ی شه هوه تیک له خویندا پتر که ف بکاتو تالی خوی به و شه کراوه بکوژیت، ژه هر یک که له وه ده چوو نه و ونده برسی و تینووت بکات که چی له سهر زه وی هه یه و چی به داره و هیه بیخویت، که چی هیشتا هر تیر نه بیت، ئاوی کانیاو و پوواره کانیش تینوویتیت نه شکنین، له نیوان سیبهره هتاودا جولانه ت ده کرد، له نیوان ئاگرو به فردا سه مات ده کرد، له نیوان خه وو بیداریدا گه مه ت ده کرد، مارئاسا به دم زمان دهره یانانه وه ده سته کانی ده گه پرا .. ده گه پرا له خالیک، له گه ردیله یه ک که شکانی ته لیسمه که له ویدا چرپو و بیتته وه، ده گه پرا له به رزی و نزمیه ک که له نیوانیانا سحری چیژیک خوی حه شاردا بیت، شه پۆلی شه هوه تیکی خه وتوو بیدار بکاته وه، به نیو پنده شتی ته پری نه و له شه دا ده گه پرا که ده تگوت سروشتیکی زیندووه و سحریک چاوه کانی پی لیکناوه، نه رم و شیرین ده گه پرا که پتر هه وای گه رمی ژیر په نجه کانی و ناو له پی بوو بهر پیستی پاکت ده که وتو ده یخستیه سهر له رزه له رزیک .. هر ده گه پرا له شوینیک .. له پنتیک که هه مو هه ست و نه سته کانی له ویدا مه یی بن، ده یزانی گه ر نه گاته نه و پنته ی بوته جوغزی پوح له شت که هیچ به رزه خیک نامینیت، مه حاله بتوانیت له و خه وه خو شه بیدارت بکاته وه، هه واو هه تاو پیکه وه پیلانیان ده گپرا که نه و جه سته بیباکو پاکشاوه ت ده ست له خوی بشوات و فریوی گه مه یه ک دور ببیات، له ته ک هر راچه نینیکدا ده تزانی خه ریکه له و زنه یه نریک ده بیتته وه که

سەد كانى لەزەت لەو لەش و پۇرچەدا دەتەقەيىتەو، وەك ئەو وەبوو
 فشارى شىتەنەى جۆگە ئاويىك لە ژىر سىنگى زۆرى شاخەكاندا بۆ
 خاكىكى نەرمىن بگەپىت تاوەكو بەدەم تافەتافەو وەتەقەيىتەو، ھەر
 دەتوت ئەم بەو تەماسە ھارو ئاگرىنەى راوەدووى ئەو جۆگە لە ترسنۆكە
 دەنىت كە پىچاوپىچ بەناو خۆل و بەردو پەگى درەختەكاندا پىگەيەك
 بۆ خۆى بگاتەو، ئەو جۆگە لەيەى كە بەفر بوو و بەگەرمى ھەو سىكى
 ئاگرىن تاووتەو و دلۆپ دلۆپ بەردى شاخە وشكو تىنووەكان
 ھەلىانمژىو، تىك تىك لەيەكدى بزر دەبوون، كە ھىشتا كلوو كلوو
 دەبارىن وەك ئەو وەبوو كە پىشبینى ئەو ھەيان كەردىت پىگەو لە
 سەرچاوەيەكى دىكە دەتەقەنەو، ئەو بە تەنھا دەستەكانى ئەم بوو
 كە بانگى ھەر ھەموو تىكەكانى كەرد كە لە خالى خاكىكدا .. لە پىنتى
 لەزەت كە كۆبىنەو و پاشان لە زەنەكەدا بەتەقەنەو و تۆى سووتاو لەناو
 شەتاوى شىتەى سەرچاوەيەكى پاكا بشۆنەو .. واى لەو دەستانەى
 كە چەندەھا شەو خەونى پىوھ بىنىون، بۆ يەكجارو بۆ دواجار وەك
 تەقەنەو ەى زەنەكە دارژانى لەبەر ھەتاودا چاوەكانت كرانەو و
 دەبرىقەنەو، كانىيەكى سەرشىت و پاكردو بەتاو دەھات، سەرى
 دەكەشا بە دارو بەردو پەگى تىكئالوى درەختەكان، ئەو یش تىنووتر لە
 رىپوارىكى وىلى ناو بىابانىك دەمى پىوھناو تا مەستبوون و گەيشتن
 بەو سنوورانەى ژيان و مەرگ تىايدا يەكدى ناناسنەو، تىژ بەلای
 يەكدىدا تىدەپەرنو لە يەكدى قاچاغ دەبنو ھىچ كامىان ئاوپ لەوى

دیکه یان ناداته وه، ئەوساته یه که چهنده نزیکن، هه زار ئەوهنده دوور له یه کدی ده که ون، چهنده بیدارو زیندوو ده بنه وه، ئەوهنده پتر له ناو یه کدا خنکاون، هه ر یه که ی به تووله پښگه یه کدا ده پواتو له نیو دارو ده وه نی کدا خو یان ون ده که ن، له ویدا که مه حاله که هه ز نه که یه ت فریو بخویت، وه که ئەوه ی له چۆله وانی بیتو دهم به نزاهه تکاکار بیت که سیک بیتو تالانت بکاتو بتدزیت .. بتدزیتو تا ماویت له خویدا بتشاریته وه، له وه ده چوو گویت له په گی تینووی دره خته کان بیت که له بنی چینه بزرو شاراوه کانی ناخی زه وییه کی په قه ندا پوچن و بگه نه سه ر ئاو و کاریزه خه وتوو ه کان تا ته پبوونی دوا ده ماری گه لا وشکو سیسبووه کان له و ئاوه سازگاره بخۆنه وه، پوو له ئاسمان هه وریکی ئاوس به بارانت ده بیینی که تا سه ر که پره که داده خزاو خو ی نه وی ده کردو ئاوپزینی ده کردیت، وه که ده نیو که ژاوه دا بن سیبه رو تاریکی بو ده هینان که ئەو که مه شه رمه ی ماوه به ته وای داینین، هه ر دوو دهستی هاری ده گه یشتنه ناو جوگه له کان، شیتو هه لوه دا له ناو ئەو که وه شه شینه دا په لت ده کوتاو پاوه دووی ماسییه کی سوورو سرکت ده نا که پراوکردنی وه ها ئاسان نه بوو، شاگه شکه به و سه ده ها مه له ی له سه ر دره خته کانی چوارده وری که پره که، له جووکه و چریکه نه ده که وتن، ناچارو سه رمه ست وه که زنه یه کی خنکاو ته قیپیته وه .. پیر به هه ناو و پوچی په ژموورده و وشکی خو ت ته ر ته ر ده بوویت .. چه ند جاریک نالاندت، به دهم له زه ته وه بووبیت یان ئازاریک که هه رگیز

له مەوبەر هەستت پینە کردبیت، وەک تەپک لە سەر پشت کە وتبووی، ئەم هیشتا دەمی لە شیلە چەقی بوو، بەلکانت کرابونەوه وەک مەلکی پیکراو، هیشتا لەوه سپتر بوویت بزائیت ئەو برینە ئەبەدیەیی نیوان هەردوو پانت برینکی دیکە تیۆوه کە مەحاله سارپژ بیت، پر بە هەردوو چنگت خۆلت کۆکردبووه، نە هەرەکە سەر کە پرەکەیی بەجیدە هیشتو نە مەلەکانی سەر درەختەکان لە خویندن دەکەوتن، ئەمجارەیان خویندەنەکیان خویناوی و غەمەین بوو، زۆریش تینوو بوویت، ئەوەندە تینوو کە زمانت بە بن مەلاشووتەوه نووسابوو، بە عەزەتیکەوه نالاندت ..

((تینوومه .. خەریکه دەخنکیم!))

ئەم هەر بیئاگا بوو لەو داوایە، خۆی وەک ئەوهبوو بەسەر ئاوهوه بیتو سەرگەرمی باسکەمەله بیت، هیشتا هەر لەناو گۆمە شینەکە بوو ..

((ئاگریک لە هەناومەوه تا کەللهی سەرم دەمسوتین))

قەستی دەکرد خۆی بخاتە ناو زەریایەکەوه تا ئەو ئاگرە بکوژینیتەوه . ماندووانەو بیباکانە بە سەدای سەنگینی نیرینەیهکەوه زاری کردەوهو فرمانی پیتکرد:

((هەستە .. خۆت کۆکەرەوه!))

هیشتا ماسولکەکانت تورتو ژانیک کە بەر موسولدانتي ئاگرەدا،

وهها کوشنده که نه ویریت هر دو قاجی بلاو و پراکشاوت بجولینیت، هر دو باسکیشته ئه وهنده قورس بوون وهک ئه ووه بوو که له قورقووشم گیرابن. له ناکاو مه له کان خاموش بوون، درهخته کان به دهم بای وهشته ووه که له باکووره ووه دهات له گه لاکان پروت ده بوونه ووه. نه تده ویرا چاوه کانت بکه یته ووه، له ووه دهرسای شتیک ببینیت که له هه موو ژیانته ترسایت ببینیت.

((هاوار خودایه .. یان بمکوژه ..))

یان ئه ووه یان خه ونیکی ناخوش بیتو هیچی تر ..!))

((منیش .. ئه ووه نه ده ویست.))

وهک ئه ووه و ابوو له خه ویکى ناخوش بیدار بوو بیته ووه یان خوی له تاوانیکی گه ووه بدزیته ووه دهستی له گه ردنته ووه ئالاندو له به رخویه ووه دووباره ی ده کرده ووه که ببووړیت ...

((من ئه ووه نه ده ویست.))

وهک خو پاکردنه ووهی گونا هباریک له به ردهم مه زاریکا که داروبه ردی ماچ بکات، ماچی ده کردیت و دلای ده دایته ووه، به نیگایه کی ویل و شیت ئاسا هه موو جه سته ی

توی به دوو چاوی خوینینه ووه ده پشکنی، خوینیکی زور له ده ووری گوله که ی نیوان هه ردوو پانت پهرت ده بوو، ماچه کان وهک کوته گوشتیکی جنراو له نیوان لیوه کانت جیده مان، خوینیک له سه ری زمانت یان لیوه کانت هه تامیکی سویری ده گه یانده بن مه لاشووت، ته پراییه کی

گہرم له خوینو ئاره قه ی تیکه ل سیگۆشه تاریکو کوتراوه که ی خوار مووسلدانتی دهخسته ژیر نمه و خوناویک، له دهره وهش چپی تاریکی هیرش ی دههینا بیئوه ی بزانت چهنده تیپه پویه به سهر زهرده پهری ئیواره دا، ته و او بیئاگا بوویت له و جیگۆرکییه ی نیوان پووناکی و تاریکی، به زحمهت پیلوه کانت بو هه لدهات، دهسته کانت ده له رزین، به هرام له ته نیشته وه وهک ته رک که وتبوو، به دهم هه ناسه برکیوه زحمهت هه ناسه ی ده دا، وهک ئه وه و ابوو بو خوشی له سهر پشت دریز بوویت و هاتوو له ژیر که پره که دا وه نه وزیک بدات، دهستیکی بی جووله و سپ جیماو له ژیر سه ری کاس و پر ترسی تو، ترسیکی کچانه له دۆراندنی شتیکی که له مندالیته وه زنده قیان بردوویت نه ی دۆرینی، ده بوو هیچ گه مه یه ک نه که هیت هه لبه زو دابه زی تیدا بیت .. پاکردن و غارغارین بقیه .. سواری پاسکیل و که رو پت په تین و گه مه کردن له گه لا هه تیوو مه تیوی بیژمۆت .. هه ر هه مووی مایه ی له ده ستدانی ئه و په رده یه یه که یه که سه رمایه ی کچانه .. «بی-بن-بوون» کردنه وه ی هه موو ده روازه کانی دۆزه خه له سهر خۆت و تایه فهت .. تازه ته و او .. گوزه شت .. واوه یلا بو حالت ... هه تا دره خته کان که تاویک له مه و به ر له ناو شه مالتی کدا ده شنانه وه، که چی ورشه ی گه لایه ک نه ده هاته به رگۆی، وهک ئه وه ی دوا شه وی پاییز بیت و دوا گه لایه ک به دره خته کانه وه نه مایی، پتر له تارمایی تاریک ده چوون تا له دره خت، به دزییه وه بو تاکیک له گواره کانت ده گه رایت که له گه رمه ی رامووساندا

پچړابوو، هه لوه شاپووه .. که چی هیژت نه بوو خوت کو بکه یته وه،
 نه و مهستیو مړپوونه ی دواى رامووسان حه زى نه وه ی خسته بهر دللى
 به هرام که دهستی له ژیر شان و ملی تودا ده ریښی و زور بیباکانه وه ک
 نیری که راویکی بردبیته وه و نه م له نماییشیکدا بی، جگه ره که ی
 ناگرداو به دهم مژیکى قووله وه سییه کانی پپرکد له دوکه ل و سه ری
 بلند کردو به باى کرد، هه رگیز نه م دیمه نه له راستى نه ده چوو ..
 هه رگیز، هه ستایه سه ری و له که پره که چوو ده ر تا وه کو سه ری
 تاریکی بکات، تاویکو گویت له شورپ شورپ میزکردنه که ی بوو که
 دریزه ی کیشا، دوورتر که و ته وه وه که نه وه ی خوی له تاوانیک بدزیته وه
 یان بزانیټ که کچیک باپی نه وه نده شهرمنه که زات ناکات له بهرچاوی
 کوړیکدا نیوه پووت خوی کو بکاته وه، یان ته ریقبوونه وه له وه ی که
 بوو .. که روویدا .. ناهیلټ بجوولټ، جله کانی بهرته و پیلاوه کانت به و
 ناوه دا توور هه لدرابوون، ده بوو تا زووه و جگه ره که ی ته واو نه کردوه
 به په له پروزی فریا بکه ویت، له کووپه که ی ژیر که پره که وه بیباک
 تنوکه ناوه کان به ئی قاعیکه وه ده رزانه ناو قاپولکه یه ک که هه وایه کی
 غه مینی له گه ل خویدا ده هینا، که هه ستایته سه ری و کشایته وه،
 خوینټیکى زور پړابوو سه ر به ره که ی ژیرتان که مه گه ر خوینټیکى وا
 زور به ته نها له سه ری پړینى کاريله یه ک یان قازیکه وه بړټټ، سه رت
 سوپماو بو تاویک تاسایت، پاشان بیرت که و ته وه نه م به یانییه به دهم
 سک ئیشه وه بیدار بوو یته وه، درهنگ زانیت که ئیستا سه روه ختی خوین

بینینی خۆتہ کہ دایکہ ناوی ناوہ بئوئوژبوون، کہ مہ کئ ئاسوودہ بوویت کہ ہرچی بیٹ ترسی ئہ وہت نییہ ئاوس بیت، نہ خۆش ئاسا جلہ کانت لہ بہر کرد، ئہ و ترسہ ی لہ مندالییہ وہ پڑابووہ ناو خوئنت ئیستا کہ کہ فی دہ کردو دہ مارہ کانتی دہ سووتاند، ترسی بی بن بوون ی .. گوناہ .. گوناہ .. گوناہ پڑ بہ ہہ وای خنکاوی ناو سینہت ہاواریک بوو شیتی دہ کردیت، ہہ ستت کرد جلہ کانی بہرت ناتوانن داتپۆشن و ہیشتا ہہر پووتیت، تاریکی دہ مہ و ئیوارہ ناتشاریتہ وہ، بہ دہم قولپی گریانیکہ وہ تکات لیدہ ی کرد کہ نہیہ تہ ژیر کہ پڑہ کہ تاوہ کو خۆت کۆدہ کہ یتہ وہ، بہ شکانی کچیکہ وہ کہ ہہ موو سہرماہی پاکیزی و پڑہ دہیہ کی تہ نکہ ہہر دوو دہ ستت لہ خۆلو بہردی ژیر کہ پڑہ کہ و ہر دہ داو فرمیسک نہیدہ ہیشت ہیچ ببینیت یان چری تاریکی ژیر ہہ ورو ہیلٹیک کہ ہیچ بارانیکی پی نییہ، ہیزی ئہ وہ ی نہ بوو جامیک لہ کووپہ ئاوہ کہ وہ ہہ لئنجیت و زاری وشکہ وہ بووی تو تہر بکات، لہ وہ دہ چوو بہ ہرام دوورکہ و تبیتہ وہ، دوورتر لہ وہ ی کہ بہ جامہ ئاویک فریات بکہ ویت، کہ ہہ نگاوت دہ ناو لہ شت بہ دہم لہ رزینیکہ وہ کہ ہہر لہ لہ رزینی گرانہ تا دہ چوو ہہ ناوتی دہ ردیناو ناوکتی دہ خست، ہہر ہہ نگاویکو خوئنیکی خہ ستو مہ بیوت لی دہ پڑا ...

*

ہہر لہ م شوینہ دا بوو، لہ سہر لبادیکی سپی پات کہ تا ئیستا کہ ش ماکی خوینہ کہ ی بہ سہر وہو ئہ و ہندہ کال نہ بوئوہ ئہ و یادگارہ دوورو

غهمینه ته له بیر بیا ته وه، ترسی جه نگو پړانی ئەم هه موو خوینه بوو دهنیو کوشتارگا کاندایان پړانی ئەو گوومه خوینه ی دامینی تو که هه له ته و دهر به دهری ولات و شارانی کرد، دوا یه ک مانگ له م خوین پړانه بوو که سه ری خو ی هه لگرت، پاش ئە وه ی به میهری عاشقیکه وه وتت ..

((مه ترسی خوینم هه یه!))

داته پر مه ی گریان .. گریانیک که ژیر نه بیته وه، وه ها به کول ده کولایت که په ری زنده قچوو، چمکی کراسه که تی پاده ته کاندو به دهم قیژه وه دهسته و دامینت ده بوو .. بیئاگا له زریکه ی په ری و مه لی پیکراوی ناو چنگت هاوارت ده کرد ..

((خودا هاوار .. بو نه تکو شتم؟!))

له قیژه و هاواری خوشکه چکوله که ت راجه نیت و وه ناگا هاتیه وه که خو ی و کوکوختیه کی بریندارو مرداره وه بوو به دهستییه وه، خو ی به سینه تدا ده کوتاو ده پارایه وه ..

((دادیل .. مه گری .. بو واده که ی دادیل؟!))

نه ترانی چو ن مه لی پیکراو چوته ناو چنگی، توند له نامیزت گرت و ماچت کرد، به شه رمیکه وه .. شه رمی خوشکی گه وره که هه تره شی خوشکه بچکوله که ی بردبیت بو نت ده کردو سه رو پرچت هه لده گلوفی و فرمیسه کانیته ده سپرییه وه، شپرزو خیرا کوکوختیه کوزراوه که ت له دهستی دهرهینا، به ترسیکه وه ده پیرسی ..

((بۆ کوشتیان دادیل؟ چی لیبکهین دادیل؟))

به خه م و په رۆشیییه وه سهیری چاوه ته پره کانیته ده کرد که سی پیز فرمیسی ده باراند، خوشکانه و به نه غمه یه کی مندا لانه وه پیوت ..

((هه ر ئیستا چالیکی بۆ هه لده که نین .. با پشیله نه یخوات.))

به ده م فرمیسیک سرینه وه له نزیک که پره که به په لیکه داریک چالیکی چکۆله ت هه لکه ند، به لام بایی ئه وه نده قوول بوو که کوکوختیییه که بشاریته وه، داوات کرد په ری دوو به ردی گه ورۆنه بدۆزیتته وه تا وه کو بیکن به کیلی گۆره که ی، به ده م په یدا کردنی به ردو ناشتنی کوکوختیییه که وه فرمیسیکه کانی نه ده وه ستان، که ته داره کی ناشتنه که ته واو بوو به دیار گۆریکی چکۆله وه دۆش دامابوون، منگانه و به ده م گریانه وه پرسى ..

((ئه م کوکوختیییه ش ده چیتته وه به هه شت دادیل؟))

((هه ر ئیستا به قوربان ..))

((که ی .. که ی دادیل؟))

((که ئیمه پۆیشتین .. پۆحه که م ..))

تۆ ده جار ان خۆت وه ک ئه و کوکوختیییه کوژراوه بینی که خوینی هه ردووکتان له ژیر ئه و که پره دا تکان، هه ر تاویک له مه و به ر به ئاسماندا سه ره به ستانه له شه ققه ی بالی ده دا، بۆ ده بیته خوینی پاکیزه ییی تۆو کوکوختیییه که له ژیر هه مان که پرو دوو لبادی ده ستردی خالت برژین؟!

هیشتا له ناو بالکونه که وه ستاویت و سهیری بالای مناره که ده که یت، له سهروه بو بناغه که ی، له بناغه وه بو ترۆپکی که لېبوی که نارپک لیره و له ویدا خشته کانی که وتوون و خوراون، وهک ئه وهی ده عبايه که له ئاسمانه وه دابه زيبیت و له هر هه موو لایه که وه قه پالی لیگرتبیت، ئاخو چنه چینی خوراون، له و کوتره شینکه و کیویانه راده مایت و که یفساز بویت که به ده وری مناره که دا هه لده فرین، دوور تا چاو بر ده کات به تاکو جووت و پۆل پۆل به سه ر ماله کان و که لاهه کاندایه پوه و ئاسو له شه ققه ی بال ده دن، روه و شینایی ئاسمان و خو له هه تاودا ده شوون و مه ستانه دینه وه و بالا گهردانی مناره که ده بن، گه رچی سالانیکی زور تیپه پین که چی خه ونه کانت پرن له کوکوختی و که و و کوتری کوژاو، هه میشه خه ونی ئه و کوکوختیه یه که به ئاسمانه وه پیکرا که دوا چریکه ی خوینینی پاش پیکران له ته ک سه ده ها فرنده ی دیکه دا وهک شاپه رو گهنده په ره کانیان به سه ر تودا ده بارین، هر له و رۆژه وه ی له ناو باخه که ی خالدا، هومر کوکوختیه که ی کوشت و خوت ناشتت خه ونی جرن او فرنا ده بینیت، خه ونیکه دووباره و ده باره ده بیته وه، تویت و وهک کوکوختیه ک یان کوتریکی گه ورۆنه به سه ر ئاسمانی باخیکدا بیئاگا له خه یالی پراوچییه کان ئاسمانان ته ی

دەكەيت، بىئاگا لە پارزو نەيتى ناو دلى پيسى پراوچى دەنیشيته وهو
 هەلده فرپیت، هەميشه بە سەر گردو تەپۆلكە كانە وه هۆمەرت لى پەيدا
 دەبیت، هەر بە هەمان شەرۆال و مرادخانیه وه، تا پىر بە دەستە وه،
 مشكى و جامانە تىكەل، بە پۆحو دلى سەد پراوچیه وه نیشانەت
 لیدە گرىتە وه، تۆش سەرمەستى هەتاو و هەواى بن بالەكانت مەحاله
 خەياللى خويناوى پراوكەرەكان بخوینيته وه، تا گرى ساچمە و پىكران و
 كەوتن و دەنووك لە خۆل چەقین.. سووسەى هېچ ناكەيت، پراوچیه كان
 لەناو خەونەكانتدا جىگۆرپكى دەكەن: هۆمەر، باوكت، براكانت، بەهرام،
 پیاوانى بنەمالە تا دەگات بە كوروكالى گەرەك، هەر جارەو يەككىيان
 دەتپىكىت، واى لىها تووه هەندىك شەو لە ترسى تارمايى ئەو تا پىر بە
 دەست و تەفەنگچىيانە پىتر بە ئاسماندا هەلده فرپیت، گوللەى گىرگرتوو
 تاوېك خىراو تاوېك هېواش ئاسمانەكانت بۆ دەگەرپت، وەك واشە يەكى
 نەفرەتى گوللەى گىردار بەدواى كلكتە وه.. جارېك بەر بالى پاستەت و
 جارېك چەپ، جارېك چاوهكانت پردهكەن لە خوین و جارېك دەنووكت،
 هەميشه نيوە زىندوو دەكەوتیتە بەر پىيان و هەر تاوېكو لەناو لەپى
 يەككىياندا دەمردیت، جار هەبوو تىماریان دەكردیت، ئاو و دانیان بۆ
 پۆدەكردیت، زىندوو دەبووتە وهو لە قەفەزىان دەنايت، بەلام هەرگىز
 ئازادو بەرەللا نەدەكرایت، پەرو بالیان دەكردیت نەبا بفرپیت، چەندە
 لە مەلىكى شكەستەبال و پاشووبەستە دەچیت، خۆزگەت دەخواست
 كە يەككى بوويتايە لەو بالنده بەرز فرپوانەى كە سنوور نافامن،

به سهر گوندو شاری غه ریبو باخه کانی دونیاو سنووره ده سترده کانو دوور له نیشانه ی پراوکه ره کان کوچی گه رمیانو کوستانت بگردایه، جارو بار کلکتیان قوت ده کردو له نیو ژنو منداله کانیا ندا به ره لالیان ده کردیت، هه ندیکجار به دست منداله هارو چه تونه کانه وه باله کانت هه لده ورین، کچان و که بیانوی مالله کان که غه مگینو ماندوو ده بوون به دست ئه رکو ئیشی ناومالو له داخی باوکو میردو براکانیان سولو گه سکیان تیده گرتیت، به ئه نقه ست پییان لیده نایت .. ده مردیت، جاروبار له نازاری ئه و تیغه و گويزانه بیدار ده بوو یته وه که تولازه تووره و تۆسنه کان ده یانخسته سهر ملت، خه ونیکی دیکه و پراویکی دیکه و مه رگیکی دیکه ..

ههر واش بوو، کتو مت وهک پالوانی ناو داستان و هه قایه ته پر درۆکان، وهک خه ونیکی ناخوش که به راست ده گه ریټ، هومهری تاین پراوکه ریکی چاپووکو لیزان بوو، له هه موو لایه که وه که تو باله فرهت بو ده کرد ئه م فاقه و ته پکه و داوی داده نایه وه، توش نیچیریکی شکسته بالو دهنوک پر خوین، برسی و تینوو، لانه خراب و ئاسمانت پر دووکه ل، ماندووی ده ست چاوه پروانی سالانیکی دووردریژ، به لینیکی کۆن و رهنگ بواردوو وهک ئه و خوینه ی سهر لباده که که دواجار چلکو تۆزی زه مانه دایپوشی، به پاده یه ک کۆن که هیچ نیگارو نه خشیکی نه مینیت، لبادیک کۆن و جیماو که ئیتر تا دونیا

دونيایه جاريکی دیکه ژوانیکی دیکه نابینیتنه وه، شه ش مانگی یه که م نامه و سئ پۆستکارت و سئ وینهی خوی بۆ توو که سو کار نارد، له ئیران و تورکیا و یونان-ه وه، نامه ی یه که م دريژو پر سۆز بوو، نامه کان و کارته کان بۆنی ده ست و پلي ئه و په يکه ناشاره زایانه ی لیده هات، بۆنی چلکو ئاره قه، له ده لاهه دلۆپه ی ئاو بیته یان ئاره قه یان فرمیسک چه ندین وشه ی سرپیښووه، نامه کان جار له دوا ی جار کورت ده بوونه وه، ده بوون به کارت ی پهن گاو پهن گ، دیمه نی شارانیک که پرن له جاده ی ئاوه دان و خه لکی خاویڼ، تاوه رو باله خانه و بورجی بلند که مناره که ت به به راورد له ته که ئه واند ا په نجه تووته یه، له په رسمه کاند ا ته نیا و له قه راغی زه ریایه کی بهر به رین و بی سنور وه ک خه می بی کۆتایی چاوه پروانی، هه ر ئه و شه ش مانگه و ئیتر وه ک ئه وه و ابو و زه ریاکان قووتیان دابیته .. یان ریگا کان ویلیان کرد بیته .. ئاخو چه هه ننه می ئه و دیو کیوه کان سووتاندوو یه تی یان به هه شته کانی فریویان داوه ؟

راپه رین هات و دهسته دهسته کوروکالی هه له ته ده رده که وتنه وه، گه نیچو پیر، ژنو پیاوی زور .. خو یان و جانتای پر له غوربه ت و تاسه و سۆزی جودایی، دونیایه کی چه نجال و ئاوس به چه زو خوژگه و چاوه پروانی .. چاوه پروانی هه موو شت و .. هه چی ش ..

((خودایه بۆ نامکوژیت ؟))

جاری واهه یه به سه عات ئه م بالکۆنه و پشت په نجه ره که به جینا هیلایت،

دهيه ها سكيچي ئەم مناره يه ت كر دووه، كه هۆمه ر وهك بووكيكي تازه سه رپشكي كر ديت له نيوان ئەم خانووه كه بوخوي نيگارو نه خشي سه رده م ميژوويه كي دي رينه و يان چوونه ناو كو شكو ته لاريكي تازه ي ناو خو شترين گه رهي شار كه خواپيداوه كاني ناويان ناوه ((گه رهي شانشين)).. تو وت ..

((ئەم مناره و خانووه دوو توحفه ي جوانن .. چاوم لايان تير ناييت ((..

به چرپه وه پيوتيت ..

((كه س نايانيت .. دهنگويه ك هه يه و گوايه ئەم گه ره كه په رپووت و دارپوخواه به مناره كه وه تي كده دن .. چونكه واته واته كه راست بيت يان درؤ .. گوايه له گوينه مناره كه بروخي ت))

ئەم هه واله وهك گولله كه وابوو كه دلي كو كوختيه كه ي سمى و كوشتى . چي خوينى له شت هه يه ته وژمى هينا بو سهرتو به قه هره وه وت ..

((مه گه ر به سه ر خو ياندا بيروخي نن ..!))

به ترسو دله رپاو كي وه له به رامبه ر تو دا كه ده يزاني وهك هونه رمه نديك چه نده تو وره و غه مگين ده بيت، به دهنگيكي له رنو كه وه دركاندى ..

((گوايه مناره كه دارپزه وه لاريوته وه .. ئەمرو نا سبه ي هه ر ده روخي))

((جا له ده ستيان دي ؟))

((ھەموو شتێکیان لە دەست دئ، چەندین خانووشیان کړیووەتەووەو
نیازیانە بیکەن بە بازارو دوکانی تازە بابەت.))
((ھەر ئەم قسەییەت وام لێدەکات لێرە نەجوو لێم و مەگەر تەر مەگەر م
لەم مائە بێنە دەروە!))

چەندە شاگەشکە بوویت کە جوامیرانە دەستی لە ملت کردو دنیای
کردیت کە لەم بپیارەدا ھاوسۆرتەو پشتو پەنای تۆیە، ئەو ھیان
یە کە مین جار بوو کە ئەگەر چی خۆی دۆستی ئەو پیاوێ خاوەنداوانە
بوو کە مرخیان لە پووختی منارە کەو گەرە کە خۆش کردبوو،
کە چی تەنیای نەکردیت و ھا تە ناو ئەو جەنگەو کە تۆ خۆینی خۆت
بۆ دەپشت، چەندە سۆزو پێزی ک لە پۆختدا بۆ ئەو پیاوێ گەرە تر بوو
کە تەنھا وەک چە کە دەست و راوچی دەتبینی. تۆ بلیت ئەو ھیان
یە کێک لە تەلەو فاقەکان نەبیت کە وا بکات سۆزی ژنانەت بکړیت؟
کێ دەزانیت؟ پۆزگارەو دیت ...

دوای یەک مانگ لە زەماوێ نە کە تان، ویستی پتر سەر سامت بکاو
شاگەشکە بیت، شەوێک کە سەرگوزشتە ی پۆزانی شاخی بۆ
دەگێرپایتەو، پێکی ھەل دەداو مەستانە وەک پیرە عاشقێک نیگای
دەکردیت، تکای دونیای لێ کردیت کە پێکی شەرابی لە گەلدا
بخۆیتەو، سویندی خوارد کە پارێکی لە دلدا یەو تۆ شادومان دەکات
گەر پێکی لە تە کدا ھەل نە دەیت .. ناید رکێت .. پێکە کانتان

هه‌لداو به مه‌راقیکی زۆر گه‌رمو ژنانه‌وه گویت گرت، زرنگانه‌وه‌ی په‌رداخه‌کان خوش هاته گویت و مه‌ستانه وتی..

((به خوۆشی چاوه‌کانت .. نۆش))

هیشتا شه‌رمت ده‌کرد وه‌لامی نۆشه‌که‌ی بده‌يته‌وه، چاوه‌پیت کرد پاره‌که بدرکینیت، که ده‌مو لیوی ته‌پبووی به شه‌رابه‌که لسته‌وه و ده‌ستی به سمیلیدا هیئاو وتی..

((تۆ هونه‌رمه‌ندیت و ده‌زانم چه‌نده چه‌زت له شتی کۆن و عه‌نتیکه‌یه، هه‌ر له گۆزه‌یه‌که‌وه تا ده‌گات به‌م خانووه قه‌دیمه، ته‌نها تۆم دیوه قه‌دری ئه‌و شته سه‌یرانه بزانیته .. هه‌ر بۆیه ئه‌م خانووه دیاری منه و له‌سه‌ر تۆ تاپۆی ده‌که‌م!))

پامایت و تاسایت، له‌لایه‌که‌وه وه‌ک نمونه‌ی ته‌لارسازی دوو سه‌ده‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر سه‌رسام بوویت، له‌ولاوه وه‌ک هه‌ر خانوویه‌ک که کپین و فرۆشتنی له‌سه‌ره‌و نرخ‌ی هه‌یه غه‌مگینی کردیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی نیازی دلت بخوینیته‌وه .. دلنیای کردیته‌وه ..

((من ده‌زانم .. بۆ تۆ مه‌سه‌له مولکو مال نییه، بۆ منیش هیچ مانایه‌کی نییه .. بۆ تۆ نمونه‌ی نه‌خشو نیگاریکه، هه‌یکه‌لیکه وه‌ک ئه‌م مناره‌یه که خوۆشت ده‌وی))

ده‌ترانی هیچ مانایه‌کی نییه بکه‌ویته ناو بینه‌وبه‌رده‌یه‌کی بیئاکام، چونکه بیگومان بوویت له نیگا‌کانی و شیوه‌ی وتن و بپیاره‌که‌ی که تازه

مه‌حاله بتوانیت په‌شیمانی بکه‌یته‌وه، به‌تایبه‌تی که هر زوو خوی مه‌ست کرد، مه‌ستی بو همیشه پیاوه‌کان ده‌خاته سره‌ئسلی نه‌و کانزا و مه‌عده‌نه‌ی لیوه‌ی دروست بوون، چ به‌خشنده بیته چ قرقچوک، چ دلپه‌ق بیته و چ میهره‌بان، چ که یفخوش و چ نیگه‌ران .. ده‌یه‌ها جار نه‌م رازت له باوکو براکانتو به‌هرام بیستبوو، سه‌یریکی مناره‌که‌ت کرد که تریفه‌ی مانگ ده‌نیو به‌رگیکی زیوین نواله‌یه‌کی پوشتی کردبوو به کلاری سهری، هر ده‌توت ته‌ماعی نه‌وه‌یه له په‌نجره‌که‌وه بیته ژورئو له ته‌کیاندا دابنیشی و یاداشته‌کانی سه‌رده‌میکی دیرینیان بو بگی‌پیته‌وه، بو شکاندنی هه‌وای خاموشی نیوانیان که به‌خشنده‌یی هومر خولقاندی .. تو پرسیت ..

((تو بروا ده‌که‌یت نه‌و مناره‌یه نه‌وه‌نده لار بووبیته‌وه که برپووخیت؟))
به شهرمی پیاویکه‌وه که له دللی گران بیته دان به‌وه‌دا بنیته نه‌زانه‌و له‌وه خراپ‌تریش نه‌وه‌بوو خوی و بنوینیت که هه‌موو شتیک له‌سه‌ر نه‌و ده‌نگویه‌و مناره‌که‌ش ده‌زانیت، پامو په‌نای برده‌وه بو پیکه‌که‌ی تاوه‌کو شپزه‌بوونی خوی بشاریته‌وه‌و له ژیر لیوه‌وه وتی ..

((تیناگه‌م نه‌م هه‌رایه چیبیه، له‌وه‌ته‌ی من له‌م ماله له دایک بوومو ژیاوم نه‌و مناره‌یه قیتو قوز وه‌ستاوه‌!))

پوژانه به چوارده‌وریدا ده‌خولایته‌وه، له ژیره‌وه‌را سه‌رت هه‌لده‌پری له بالکونه‌که‌وه وه‌ک په‌یکه‌ر به دیارییه‌وه نه‌ده‌جوولایت و چاوه‌کانت لی نه‌ده‌تروکاند، لیره‌و له‌وئی، جارو بار، خشتیک دووانی لیده‌بووه‌و

دهکه وته خوار، تۆ به میهره سۆزیکه وه وهک ئه وهی دلی که وتووی خۆت هه لېگریته وه، خشته کانت هه لده گرته وه وه دتپاراستن، هه ر زوو ئیمزای سه ده ها هونه رمه ندو نووسه رت کۆکرده وه وه کردتان به په راویزی داواو نامه یه ک بۆ پیکخراوی (یونسکۆ) که هه تا زوهه ئه م میراته هونه رییه نوژن بکریته وه، له به رچاوی تۆ پیکو راست به ناو ئاسماندا پۆچوو بوو، له ترۆپکه وه تا وه کو بناغه که ی کونو که له به ری وای تیکه وتبوو که بینه هیلانه ی کۆترو چۆله که پاساری و مارو میروو، فېنده کان له ترسی هیرشى له نا کاوی منداله کانو کورپه لاهه کان که به دارلاستیکو به رده قانی نیشانه یان ده گرته وه، یان له ترسی شه قژنی تاپرو ساچمه زنه نه کان، زهنده قچوو به گردانی ئاسمان به پۆلو به تاک له زارکی مناره که وه پوهو ئاسمان هه لده فېرینو قه یریک ده ته ران، سالل دواى سالل له ترسی ئه وه هموو به رده ئاگره که متر ده بوونه وه، له یادت ماوه سالانیک له مه و به ر هه ر ده توت ئه وه مناره یه هیلانه ی مه له کیوییه کانه، هه میشه به قه له می په ساس چه ندین ده فته رت پر کرد له سکيچو نیگاری مناره وه مه له کان، تۆ خۆت وهک هوزاریکی به ندرکراوی ناو قه فه زیک به غیلیت به وه مه له سه ره به ستانه ده برد، به لام که ئیستا که ئه وه ئیره ییه ت نه ماوه، ماله کان پرپوون له چه کو مندالو مه زن له ته قه کردن ناسله مینه وه، کۆتر کوشتنو ژن کوشتن وهک یه ک ئاسان بووه ...

سہرہ تا لہ نیگارو سکچہ کانتدا منارہ کہ پتہ و دامہ زراو و پیکو پراست بہ ئاسماندا ہلکشابوو، کہ چی ہنووکہ چہ ندین سکچی منارہی چہ ماوہو نیمچہ پووخاو لہ ژیر دہستت قوت دہ بیتہ وہ، ہہ تا لہ خہ ونہ کانیشتدا ہہر منارہیہ و بہ سہر توو مالہ کہ تدا دہ پووخیت، ہہر ہہ مووشی لہ شیوہی منارہ خوشہ ویستہ کہی خوتہ، ہہر ہہ مووشی لہ ٹاکامی ئہ م واتہ واتہ یہ کہ لہ چایخانہ و مہیخانہ و مزگہ وت و سہر لاپہرہی پوژنامہ و گوٹارہ کاندہ باس ہہر باسی لاریونہ وہی منارہ کہ یہ، جار جار لہ رادیوو تہ لہ فریونہ کاندہ دیداری بو ساز دہ کریت و ژمارہ یہ کہ لہ ئہ ندزیاران و شارہ زایان زورنای ئہ وہ لیدہ دہن کہ پووخانی مسوگہرہو بشرپووخیت ئہ و مالانہی چوار دہوری خوی کاو ل دہ کات، تو کولیک گومان لہ فلتہ فلتی ئہ و موہہ ندرانہ دہ کہ یت .. ہومہر توورہ و داخدارانہ لہ بہر دلئی تو کہ دہ زانیت نیگہ رانیت بہ و دہنگویہ .. خوی پیناگیری و ہلڈہ دات ..

(ئہ و قسہ ہلہ قو مہ لہ قانہ چییہ، خہ لکیکی عہ قل سووکہ، تہ لاقم کہ وتبی مہ رامی تری لہ دوا یہ، یہ کہ منارہی ئہ سہریمان ہہ یہ .. کہ پییان ئاودیو نہ کراوہ .. دہ پووخینن .. گوو نہ کہ یتہ ئہ سل و فہ سلیمان؟!)

کہ خہ مو داخیک توورہی دہ کرد .. ئاسان ہلڈہ چوو، وہ کہ پیشہی زہمانی زوو دہستی بو دہ مانچہ کہی بہر پشتینی دہ برد، ہہ ناسہی

سوارو کۆکینی نه ده وهستا، چاوه کانی دهرده پوقین، به دهم کۆکینه وه سوور هه لده گه پراو ده که و ته سهر ئه ژنۆ، کیشانی ئه وه هه موو سیغاره پشوو ی ته نگ کردبوو، مه یخواردنه وه ش سه ربار .. بابه تی سه ر میزی نانخواردن و ناو پیخه فیشیان بیوو به خه می مناره که، له گه پانه وه ی بۆ کوردستان له سه فه ریکی کورتی بۆ ئاو روپا که ناچار سالی دوو جار ده چوو له ی دکتوره کانی، سوۆزی باوکانه ش دلی گهرم ده کرد تا وه کو چاوی به منداله کانی بکه ویته وه، له گه پانه وه یه کدا دوو ئه لبوومی بۆ هیتا به دیاری که پرپوو له بورجو مناره و مونیومینت و ته لار و کوته لا. هه ر کاتیک کۆکه که ی لیده پژا ده بوو تو حه بو دهرمانه کانی فریا بخت، سال دوا ی سال هۆمه ر له کورتی ده داو تا ده هات باریکو بنیستر ده بوو، ده سه ته کانی ده له رزینو ئاسان رهنگی ده په پی و زهرد هه لده گه پرا، له سالی شه شه می زه ماوه نده که تاندا شه نگو هیزی جارانی نه ماو له دوو مانگدا به قه د ده سال پیری پۆحه گه شو پر له قۆشمه که ی لی سه نده وه، تو زانیبووت که له گه ل پۆلیک له به رپرسو پیشمه رگه دا سالانیک له مه و به ر دهرمانخوارد کرابوو، وه لی هه رگیز پیوه ی دیار نه بوو، چاپووکو ساغله م ده یواند، چیرۆکی ژه هراوی بوونی ئه و پۆله پیشمه رگه یه له شاخ به مه نجه لیک دۆلمه ی ده ست و دیاری سیخوریک له گوندو شاره کانیش دهنگی دایه وه، دووانیان مردن و ئه وانی دیکه ش ده بوو تا ماون له ژیر چاودیاری دکتوره کانو چاره سه ردا بمیننه وه، دوا ی ئه وه هه موو سالانه یه که یه که لییان به

ديار دېكەوت، نيشانەكانى بەدەم خوار بوونو پشانەوہو لەرزىنى سەرو دەست دەستىپىكرد، گۆد و گىپ بەريگادا دەرپۆشتن وەك ئەوہى شەپلە لىي دابن، لە دوا سالى تەمەنى ھۆمەر-دا تۆ پتر لە پەرستار دەچوويت تا خانمو كەيبانوى مال، كە لەناو جيگادا كەوت چەندەھا جار لە ئامىزى تۆدا دەرگىاو خەونى بەوہو دەبىنى كە بۆ يەكجارى دىكە بە ھەمان ھىزو شەنگى جارن وەك گورگ غارىداتو بچىتەوہو ناو ئەو شاخو كىوانەو شىتانه دوا پەشەراوى خۆى بكاتو چش لەوہى دەمرىت، ئەم جوامىزانە دركاندى كە لە شاخ ژەھراوى بوو، بەلام تۆ خۆت لەوہى مردووترو نائومىدتر بوويت پىشبینى دەردى گرانو مەرگى ھىچ كەسىك بەكەيت، بىرتە كە داىكت چەندە غەمگىنانە لىت پاراپاھو كە ئەوہىيان ھەلىكەو تا كەى چاوەپى دەبىتو دەستەو دامىنت بوو كە خۆت لە قسەو قسەلۆكى دۆستو دوژمنى ناو بنەمالەكەو كەسو كارو دەرو دراوسى قورتار بەكەيت..

((كچە شىرىنەكەم .. ئەو زەلامە مېشكى بردووين .. نە منو نە باوكت نازانىن چى پىبلىين، ئەو برازا ھەرامزادەشم دەنگو سەنگى نىيە .. بەتەماى چى .. خۆ بەنياز نىت كەزى سىپى بەھۆنىتەوہ؟!))

ھەر واش بوو .. بە تەلەفوونو نامەو ديارى ھەراسانى كردبوويت، سویندى بۆ خواردىت كە لەگەل داىكى مندالەكان ھىچى نەماوہو تەلاقى رەسمى ھەيە، تۆ دركاندت كە تۆ ھەرگىز خواستى وات نىيە، ئەم سویندى خوارد كە تەلاقەكە بەر لە ناسىنى تۆ بووہ، ئەوان

تازه ناگه پښه وهو ئه مېش ناکریت ره بهن بیت، ته نیایی بو خودا
 خاسه، توش دلشکاو و غه مینانه گویت ده گرتو خنده یه کی خوار له
 زارت ده که وت، که ده یزانی خاموشی و که چی به لئو نه خیرت نییه،
 سه رمه ستو شه یدایانه لیت ده هاته پیشی و ده یوت ..
 ((پاسته ته مه نم هه یه، به لام ئه وهش بزانه که دلی ئه سپیک وا له ناو
 ده ففه ی سینه مدا.))

لیکدا لیکدا به مشتته کۆله سهر سینه ی خوی ده کوتی، توش زه رده یه کی
 ئاشکراترت له سهر لیوان بار ده کرد .. ئه م که یفسازتر ده ینه پراند ..
 ((من عومری جوانی خۆم له سهر ئه م خاکه دانا، مووم لینه هاتبوو
 بوومه پیشمه رگه .. تیده گه ی .. ئه م ئازادییه به هه موو نازو نیعمه تی
 ئاوروپا ناگورمه وه .. ئا .. ئه ری وه لالا .. به گۆری شه هیدان من
 شه یدای عه قلو فنه نه که تم که له هه یچ ژنیکدا نه مدیوه .. ئه ری وه لالا ..
 شیئی ئه وه م .. نه ک به ته نه ا جوانیت ..))

هه ر به راستی په وشتی راوکه ریکی که لله په قی هه بوو که هه رگیز
 ده سته برداری نیچیره که ی نابیت، ناچار دوا ی هی نو منه ی نیکی زور ئه و
 نه ی نییه ت درکاند که له هه موو ژیانندا شار دبووته وه، هه رگیز بروت
 نه ده کرد ئه م پازه له لای نیرینه یه ک بدرک نییت، نه ی نییه ک که مه زنده ت
 ده کرد هۆمه ر له بری دوو پی، چواری دیکه قه رز بکاتو ئه و ناوه چۆل
 بکات، ئه و ئیواره یه بوو که شه کراوی یه کی که له خوشکه بچووکه کانت
 ده خوورایه وه، هه مېشه هه ل و بیانوویه کی ده دۆزییه وه که سه ردانت

بکات، دواچار کہ لہ خۆتو ھموو دونیا پھستو نائومید بوویتو
 ئەمیش ھەراسانی کردبوویت بە ھەزیک کہ گواہ بووہ تە عەشقیک
 ئاگری لەسەر سەری کردۆتەوہ، گەر مل نەدەیت خۆی دەکوژیو
 خوینی پڑاوی لە ئەستۆی تۆیە، بەدەم لەرزە لیوہوہ پیّتوت..

((بەلام بەکەلکی تۆ نایەم .. بە ھیچ شیوہیەک کہ لکی شووم پیوہ
 نییە ..))

قسەکەت لە زار دانەکەوتبوو کہ ھۆمەر پرسی..

((مەسەلە ی خاڵۆزاکە تە .. بەھرام .. دەیزانم .. من حسابی فلووسیک
 بۆ ئەو شتانە ناکەم، ئە لاهوومە بتەوێت تا قیامەت چاوەرپیی بکەیت؟))
 ((نا .. زەحمەتە بیزانیت!))

بەوپەری متمانەوہ تیھەلچۆوہ..

((ئەوہ چییە ..! نفووسی تۆ لای منە، سەرلەبەری ژیانو ئەحوالت
 .. دەتوانم ھەناسەکانیشت بژمیرم، ژن بۆ من قاتی نەبووہ، بەلام
 من شەیدای کہمالی عەقڵتم بەر لە جەمالت .. ھەرچیەکە تکاکارم
 پیملی .. خانمەکەم ..))

زۆر نابەدلوو بیباکانە زارت ھەلینا بەو نیازە ی کہ نائومید بیّتو
 بتۆریت، واز لەو ھەوہسو مەیل و پۆحی راوکەرئاسایە ی بینیت..

((تۆ پیاو و جوامیر دیاریت، رازو نھینیم بیاریزە کہ کەس نایزانیت
 جگە لە خۆم، ئەو گومانەشم ھەبە کہ دایکم شکی کردبیت من بی
 گرفت نیم ..!))

دهستی بۆ سمیلې بردو سویندی به شهرفو گوړې شههیدان خوارد
 که نهینې و رازه کهت له گه ل خویدا ده با ته ژیر گل . بې خه یال و مردو وانه
 .. لیوه کانت وهک ئه وهی برینیکی قه له شتی بیت لیکدی ترازان ..
 ئه و دوو وشه یه وهک دوو دلۆپ خوین بن له زارته وه تکان، برینیک
 که ته مه نیک بیت قه تماغه یه کی ئه ستور شار د بیتیه وه هه نووکه
 لاجیت و خوین داچوړینیت، برینیک شار او تر له و برینه بزهری دامینت
 که له سالیکې خویناوی و له مانگیکی بې مانگو له پوژیکې په شدا له
 تودا پزا .. ته نها دوو وشه وهک دوو تنوک خوینی سیا:
 ((من .. ژنم ..!))

پامو چاوه کانی پرپوون له خوین، دهسته پاچه و داماوانه خوئی
 راده ژه ند، وهک ئه وهی ژانیک له ناو جهسته یدا به پیچو لوول بگه ریئت،
 چنگی توند کرد، بیئاگا له خوئی دهستی بۆ ده مانچه که ی برد وهک
 پیشه ی هه میشه یی که غه زه بییک له دلیدا ده گه را، له بهر خوئی وه
 به دهم ورته ورته وه که به ئاسته م گویت لیبت دوو باره ی ده کرده وه ..
 ((ئه وه چی بوو؟ ئه وه چی بوو؟))

له بهر خوئی وه وهک مار ده یفیشکاند، تاویکو ته ویلی زه نگول زه نگول
 ئاره قه ی ده تکاند، به ده نگیک که له زرنگانه وهی چه کوشیکی ئاسن
 ده چوو له سهر سندانیکی پولا .. لیتی پرسى ..
 ((له گه ل خالوزاکهت؟!))

((خالۆزاكه م ..!))

بیتاگاو داخدارانه ددانه کانی به سهر یه کدیدا قرساند وهک ئه وهی کورپه
خاله کهت له بهرده میدا وه ستاییت ..

((هه ی نامه رد ..))

بیتاگانه دور له خۆشه ویستی بۆ خالۆزاكه ت پیتوت ..

((جنۆ مه ده .. له سه رو پيشی تۆ ناوه شینته وه ..))

ده مارگیرانه ته زبیحه که ی له ناو هه ر دوو دهستی هه لده گلۆفی و
دهنکه کانی به ئاره قه و چه وری ناو له پی پتر بریقه یان هه لدینا،
پیت سهر بوو که خیراو ئاسان له به رخاتری تۆ خۆی هیور کرده وه
وهک ئه کته ریکی لیژان که له چاوتروکانیکدا له وه پری کینه و گومان و
توو په ییه وه باز بداته ناو هه ری می پر له میهرو پۆچه روهری و هیوری،
سه یرتیش له وه ئه وه بوو که ده می هه لئینایه وه و وتی ..

((عه فوو .. عه فوو .. هه قته .. خه می پئ مه خۆ .. ئه ی گه ر بلیم

هیشتا تۆم مه به سته .. چی ده فه رموی؟))

له نئوان گومان و دلنیا ییدا راما بوویت، گومان له وه ی گه مه یه کی
نیرانه بکات و متمانه ت لئ بخوازیت به لکو ئه وه خوایه وه لامیکی
ئه ری نی له زارت داکه ویت، دلنیا بوونیک له وه ی شه یدایی وه ها کوپرو
که ری کردبیت که نه بیه ویت هیچ ببینیت و نه هیچ بیستیت، ئاخر
ئهم چه ندین مانگه له سهر هه مان هه واو هه وه سی خۆی به رده وامو
سه رمه ست بوو، وهک راوچییه کی لیژان که بزانییت نیچیره که ی ته نها

له ماندووکردندا راوده کړیت، ته واو ماندووی کردیت، بیباک له سه رماو گه رما، له هه ورازو نشیو .. له هر کوښپو ته گه ره و به ربه ستيک .. کولی نه ده دا، بو ساته وه ختيک خاموشانه بېرت له وه کرده وه که چوڼ توانی وا هیمنو جوامیرانه وه لامت بداته وه، هر چوڼ لیکت ده دایه وه، خوټ به و مه له بریندارو پیکراوه ده هاته به رچاو که ئم ده توانیت هه لټبگریته وه و تیمارت بکات، دانو ئاوت بو دابنیت، که مه کئ په رو بالټ بکات نه با بفریت، بتخاته ناو جوانترین قه فه زه وه، که خاموستر بوویت و له چاوه پروانی و وه لام نه دانه وه ت بیزار بوو، به پړزو شاره زاییه کی زوره وه له دل راگرتنی هر ژنیک به گویره ی عه قلی خوی گه مه ی زوری به پړوه بردبیت و هه همیشه گه مه که یشی بردبیته وه .. پییوتیت ..

((تو خانمیکي فه ننانی .. زور سه لارو سه نگیڼ ده تبینم ..))

قسه که یت پیپړی و .. وهک ئه وه ی بته ویت پیی بلنیت که ئم نا حالیه ..

((من وتم ژنم .. فه نننی من چی له وه ده گوریت؟))

به متمانیه کی زوره وه که تهنه له و پیاوانه ده وه شیته وه که سه راووده راوی دونیایان بینیوه، بو گه یشتن به هر مه رامیک راسته پړی ناگرنه بهر، به پیچو ده وران له ده کویره ریگای دیکه وه دینه وه و سه ری ریگه که ت لیده گرن، له فریدانی قسه ی هه له قو مه له قو بی مانا سل ناکه نه وه تا ده گا به په ندی پیشینان و قسه ی نه سته ق و وته ی

پر له حکمہ تی داناکان و پیغہ مبه ران و نوکتہ ی بی زوق تہ نہا بؤ
 ئہ وہی دوا جار ئہ و پازہ بدرکینن . ئہ میس ہر وایکردو ئہ وہی درکاند
 کہ ہر له سہرہ تاوہ پازی دلی بووہو له توی شار دبووہ ..
 (ئیستا پیت دہ لیم .. چاو ہہ لپرہو سہ یرم کہ .. قسہ یہ ک دہ کہ مو
 بہ جوامیرم بزانه و قسہ کہ م وک خوی لی بکرہ .. سویندت دہ دہم
 بہ جوانیت وک وکو خوی لیم تی بگہ ..)
 بؤ ئہ وہی ہر دو وکتان له و شلہ ژان و شیرزہ بوونہ بیئہ دہ ری کہ
 دہ تانویست بہ درو خوتانی لی بشارنہ وہ ، بہ خندہ یہ کہ وہ پیتوت ..
 (قسہ کہ ت لی ناکرم .. لیت و ہر دہ گرم ..)
 (ئہا .. ئہ و ہتا .. کہ و تم فہ ننانی .. بہ و اتا له من عاقلتری ..
 تو واز له مہ سہ لہ ی شوو کردنہ کہ ت بیئہ بہ من .. من .. دکتور
 سستہ ری چاک دہ ناسم کہ دوستی من و سریان قائمہ .. دہ توانیت ،
 کہ س نہ زانیت ، و ابکہ یں ببیتہ وہ بہ کچ .. چونکہ ناکری وا بمینیتہ وہ
 .. عہ فووم کہ خودا شاہیدہ خوشہ ویستی ئہ وہ م پیدہ کات ..)
 دیسانہ وہ له بہ ردمی ئہ ودا خوت وک نیچیری ک ، کچی کی زہ بوونو
 شکہ ستہ بال ، ہاتہ وہ بہ رچاو ، زانی پہ ستو توورہ پیتو ہہ موو گیانت
 وک بینی ئاو دہ لہ رزی ، تکای لیکر دیت کہ وک پیاویکی جوامیر
 ئہ م پازہ ی لی و ہریگریت و سویندی خوار د بہ گوری شہ ہیدان کہ
 توی خوشدہ ویئتو له دلی زور گرانه پہ پوولہ یہ کی وک تو له بہ ہاری
 تہ مہ ندا ، بالہ کانی ہہ لبوہ ری و نہ توانیت بفریت ، ہہ میسہ توی بہ

په پووله ده شووبهاند، نه توانی ئه و خه مه ت بشاريته وه و خاموش بوويت، زورت له خوت کرد که دهنگ هه لنه بریت ..

((بيستوومه که راوچی کچه بيکه سو جوانکيله کان له دوای راپه رپينه وه زورتربوون، هه تا مه سئوله کان دکتوری تاييه تيان هه يه، بۆ دوورينه وه ی په رده ی کچینی ..))

زهر د هه لگه راو یه کانه ردوو وه لامي دايت ه وه ..

((ده ی باشه .. کچه کان بۆ ئه وه نده ساويله که ن دینه پای چه زو هه وه سی ئه و زه لامه هيچو هه وه سبازانه .. سک تیرو ناوگه ل برسپيانه ؟))

پیت سه ير نه بوو که دلگه رمانه و به داخیکه وه جنیوی ده دا، له ناوئاخنی ئه و داخو هه لچوونه داو گونا هبارکردنی کچه کان به ساويلکه یی، جنیویک بوو که ناراسته وخۆ ناردی بۆ خالۆزاکه ت و پلاریک بۆ توش که ئه گه ر ساويلکه نه بوويتايه .. ئاواهی

خوت به دبختو به رباد نه ده کرد، نه ده کرا وه لامي نه ده يته وه ..

((تو پياویت .. چاک ده زانیت سه ده ها فريو و درۆ به لینی زه ردو سووری هاو توخمه که ی تو هه ن که نه کچ، به لکو شه يتانیش له خشته ده بات، پيم سه يره ده وتریت به فیتی شه يتان دايکه چه وای خومان باوکه ئاده می هه لخه له تاندوو هه له سيوه که بخوات، ئه وه نده ی که له خولقو خده وخووی پياو ورد ده بيت ه وه .. پيچه وانه که ی راسته ..))

ده تويس ت بابه ته که بگوریت و له دلیشه وه ده جو شايیت و زور زه حمه ت

بوو لەو ساتەوہختەدا لە خۆتو ئەو تیبگەیت، نەشتدەتوانی بێباک بیتو جوامیڤری و جۆشو خرۆشی ئەو پیاوہ بە فیڵو تەلەکە بزانی، تۆلە ی سالانی چاوەروانی لە گۆشەییەکی دلتدا وەک ھەر کچو ژنیکی نائومیڤد لە گفتو بەلینی عیشقو ئەوینداری پتر دەخرۆشاو جۆشی دەسەند، ھەر دەتوت تۆفانی «نوح» ئەم شارە نوقم دەکاتو تۆش بە تەنھا ئەم فریادپرسە شک دەبەیت، بیٹ شەرم بوو نووچ بدەیتو لاواز دەربکەویت، بەلام دەترانی ھیزو تواناش بۆ ئافرەتیکی تەنیا لە شاریکی وادا چەندە ئەستەمە .. لە دلی خۆتدا دەتوت چەندە درۆیە کە بەتەنھا لەناو چیرۆکو پۆمانو فیلمەکاندا نمونە ی وا ھەن کە بە تەنیاو رووت و قووت سەد جەنگ دەبەنەوہ، دەشتزانی (بەلنی) ت جۆریکە لە خۆکوشتن، چونکە ھیشتا دەستبەرداری خەونە پۆمانسیو خەیاڵە خۆشەکانی خۆت نەبیوویت، بە درۆش بیٹ چاوەروانی موعجیزەیک بوویت، لەوہ دەچوو لە دوا ی ئەو ھەموو سالانە .. ئاکام: سوارچاکی چەلەنگی تۆ پیاویک بیٹ کە وەک خۆی دەبیوت سالانیک لەناو ئەو شاخو کیوانەدا سەرگەرمی راوہ مرۆف بووہ کە ناوی دەنا راوہدوژمن، ئیستاش بە تاپریکەوہ کۆترو کوکوختی و کەو و پۆپو سویسکەو کارمامزۆ کەلەکیوی بەرازی ناو ئەو دەشتو دەرو شاخو کیو و ئاسمانانە راو دەکات، چەندە تەماشات دەکرد کەیفو ھەوای راوکەریک لە تەوقی سەریبەوہ تا کەلەمووستی پیی ھەموو پۆح و جەستە ی دەتەنیبەوہ، چاوە ھەلۆئاساکانی، ھەنگاوە چوستەکانی،

پامانو نیګای وه ستاوی له سهر شته کان و چاو نه تروکاندنی، دوو چنګی که له نیوان کرانه وه و نووقاندندا نه ده سره وتن، سمیللی بابرو دهم و لیوی نه وسنی که خوینی نیچیره کان هه همیشه سوووری کردبیت، هیمنی و پشوو دریزی و سووربوونی له سهر شته کانی خوی، هه رپیک له وه ده چوو له دواي ئه و هه موو راوه خوښه، دوا خوښی و له زه تی دوا راو له ژیانیدا تاقی بکاته وه و به هه موو ته مهنی خوی ئاماده یه و بپیری داوه بو توو بچیته بو سه وه، به مهرجی بردنه وه و پاشه کشی نه کردن، که زانی زور چوویته ناو خه یالیکه وه که ئه م زه حمه ته راوی بکات، به دهم سمیلل کروښتنه وه نیره که و ئاسا که به ده وری ماکه ویکدا بخولیته وه و شاپه پر له زوی بخشینئ .. باق به باق .. باق به باق پازیک بدرکینیت و تامه زرو به وه لامیکت که نییه، گهره کی بوو پرسیاریکی دیکه ت لیبکات، که پازی دلئ ئه وت خوینده وه سه رسامتر بوو، ده ترسا ئافره تیک له و زیره کتر بیت و پازی ناو دلله کان ببینیت، هیچ له وه کوشنده تر نییه عاشقی ژنیک بیت، به رله وه ی دهم هه لبینیت، ئه م رسته که ت بو ته و او بکات، یان نهینئ و پازیک له ژیر سه د توئی دل و چینه کانی ناو روځدا هه شار بدهیت، که چی عفريتانه په رده یان له سهر هه ئمالیت و پروت و قووت خوت له به رده میدا ببینیته وه، یان به ته نها نیګایه ک چاوه کانت وه ک کتیبی کراوه بنو بیخوینیته وه، بویه پیشیکه وتیت و پیتوت:

((نیازت بوو بپرسیت تا که ی چاوه ری ده که م .. ئاخو تا ئیستاش خالوزاکه م خوښ ده ویت؟))

نائومیدانه وتی ..

((منیش خوینده وارم خاتوون .. سیاست نه یهیشت زانکو ته اوا بکه مو مووم لی نه هاتبوو تفه نگم هه لگرت، بهرله وهی دایکو باو کم به نابه دلی خوم ژنم بو بینن، له نیوان ژنو مالو شوپشدا، شوپشم هه لبارد، نه وهش له چاوی هونه رمه ندیکی وهک تودا .. هه قه جیگه ی شانازی بیّت ..))

((چاک ده زانم .. به لام نه مه یان چ په یوه ندی به وپازونیازه ی ناو دلی توه هه یه .. پاشان نه وهی تو تفه نگت بو ده ته قاندو مالو مندالت به قوریانی شوپش کرد .. هه ست ناکه ییت نه مپو بوته بازارو دوکانو .. قونت هرات؟؟))

نائومیدانه تر پووی وهرگیپراو نه یهیشت چاوه کانی بخوینیته وه، له سه ر میزه که ی ته نیستی به فیلی وردبوونه وه له وینه یه کی تو که له نه ورؤزی کدا گرتبووت و گولیکی سوورت دابوو له قژت، چهنده پتر سهیری ده کرد نه وهنده گه نجت ده ینواند .. بیته وهی پوو له وینه که وهر بیگریت، بینیت دهسته کانی ده له رزینو پیشی ده خوارده وه .. به قه هریکه وه وتی ..

((من ریژم هه یه بو قسه که ت .. هه موومان نین .. هیشتا شه ریفمان تیا ماوه .. ده توانی له من بپرسیت ..))

((هه ست ده که م توش حه زده که ییت له من بپرسیت .. من ناتوانم له تو بپرسم .. له وه ماندوو ترم .. له شوو کردنی نه کی نه نکمه وه نه بووه

به عادهت له پياو بپرسیت .. ئیستاش هەر وایه .. من بوخۆم وهک
دهبینی کچیکی دۆراوم به عورفی هه موو کهس ..))
(نا .. نا .. به عورفی من نا .. تکایه، من ئەوهنده دواکه وتوو نیم
له پابردوی کچیک بپرسم، منیش پابردوم هه یه خانمه کهم .. جگه
له وه ژنو مالم هه یه و .. وهک ده لێن ته لاقی پۆحیمان له به یندایه ..
واز له وه بینه .. له م په سمه دا زۆر ئاسووده و پازاوه دیاریت!)
(ئی خو ناکریت هه موو ده م له پرسه دا بین!)
گه ره کی بوو باز به سه ر هه موو شته کاندایه دات و ریگا که کورت بکاته وه،
بو یه له پیچیکی دیکه بو ت هاته وه، به س زۆر زه بوونانه بوو که وتی ..
(پازی دل م ئەوه یه که هه ق نییه ئەوهنده پیرو په ککه وته بمبینیت،
پهنگه ده - پازده سالانی کمان به یه بی ت .. تو بلی بیست.))
نا چاری کردیت ئە و پوژه ی به یته وه یاد که کوکوختیه که ی پیکاو له و
ئاسمانه وه که وته به رده می تو ..
(بیرته یه که مجار که تو م بینی له باخه که ی خالم، نیشانه تان له
مه له کانی نا و باخه که ده گرت ه وه ئاسمانتان گر ده دا، ئە و کوکوختیه ی
که پیکات و بو ی ده گه پرایت به داویدا .. من هه لمگرت ه وه و ناشتم!)
تا کو تایی گو یی له تو گرت، سوور هه لگه پراو شه رم دایگرت، به لینی دا
که له بهر دلی تو پراو له خو ی حه رام ده کات و تا پو ساچمه زه نه کان
ده کات به دیاری، به سه رسامیه وه وتی ..
(ئە وه یه که مین جارمه که سی ک ببینم ئە وهنده رقی له پراو کاردن بی ت،

پاشان من بە نیازی كوشتنو گۆشتى مەلو حەيوانە كۆيى ناچمە
راووشكار، بەزمىكەو بۆ خۆشى سازى دەكەين، وەرزشەو ئارەقە
دەردە دەم ۰۰))

((پاۋەكەي تۆ بەزمەو خۆشە، بەلام ئەوان بە پاستى دەكوژرەين، ئۆيە
تەيرو حەيوانە كۆيىتان لەم ولاتە قىرگىدوۋە، ئەۋەشى ماۋە تۆقويەو
هەلەتەي ئەۋديو سنوورەكانىش بوون، ئەۋانىش كە زىندوون وەك منو
تۆ حەزەكەن بژين، هیلانەيان هەيە، بېچوويان هەيە، وەك تۆ حەزىيان
لە سۆزو پەيوەندىيە، دەزانى لەو رۆژەۋەي تۆ كوكوختىيەكەت كوشت،
تابلۆكانى من پىرپوۋە لە كوكوختى و كەو و كۆترو كارمامزى كوژراۋ،
لەيادمە هەتا لە پەۋەكەش ئەو چەك بەدەستانەي ھاۋسەنگەرت
پاشەلىيان لە دوژمن كىرديو، كەچى لەو رەشەپاۋە نەدەكەوتنو بەناۋى
برىسيەتتەيەۋە بە سەدەھا مەلو گياندارى ئەو دەشتو كۆيەيان كوشت،
لە سويسكەۋە تا بەراز ۰۰))

هەستايەتەۋە سەر پىۋ دوو دەفتەرى گەۋرۆنەي رەسمت بۆ هېنا بەو
نيازەي هەست نەكات كە تۆ دوژمنكارانە بەرخوردى لەتەكدا دەكەيتو
بشزانىت كە خەمى ئەۋ پاۋە لە دللى تۆدا چەندە گەۋرەيە، كە بىنىت
بەدەم هەلدانەۋەي لاپەرەكان سەرسامو خامۆش تاس دەيباتەۋە وەك
ئەۋەي كە بىرۋا بە چاۋى خۆي نەكات، تۆ وازت لىھىنا نىگارەكان بىباتەۋە
ناو خويىنى پىژاۋى گياندارەكانو گۆيى لە چىرەكەي خويىنىنى بالندەكان

بیت .. نیگاری ئاسمانیکی شینو سدهها مهلی خویناوی، درهختیکی بهردار که لهبری هه رمی و سیو مهلی مردووی گرتبیت، زهوییهکی پر له گولاو و لیتو قور که پرین له مهلی خنکاو و سه رئاوکه وتوو، سدهها مهلی پیکراو و دهنوک چه قیو له چلکاو، ئاسمانیکی به هه ورو هیل تاسه ر خاکیش شاپه پی هه لوه ریو و بلاو له نیوان بو شایی عه ردو ئاسمان، هیلانه ی دا پماو و .. هیلکه ی سپی و خالدار ی زور و شکاو، دوو که وی هه لفریو که هیشتا دورنه که وتوونه ته وه له ته خته ی زهوی گرتیبه ربوو، نیرو می، مییه که یان پیکراوه و نیره که یان به رزتر فریوه به ئومیدی قورتاریبون له ساچمه ی ویل، سه به ته یهک پر له کوتره شینکه ی کوژراو که ماریکی زهرد له ناوه پاسته وه وهک تیغ دهنیو کوتره کوژراوه کاندایه قیوه، تفهنگیک که بووه ته جولانه بو ریزیک له پور و په نگاله، سدهها فرنده ی تیکه ل و کویر که لهبری گه پانه وه بو هیلانه کانیا ن، سه رلیشیواو پور پور خویان کوتاوه به دیواردا، چه ندین قه فه زی هه لواسراو و سیخناخ به شه هینو قه له باچکه و سوئسکه، دهیه ها که ناری که له ترسی چه ندین گولله به دوا یانه وه خو هه لده کوتنه ناو قه فه زی کراوه، هه ر هه مووشی دهنوک شکاو، ده سیسارکه که چه ل دهنوکیان بو پوریک له پوری پیکراو و پوریک له که نسمه و په پوسلیمانکه کرابوو که نزیک بوون له وه ی بکه ونه ناو قورگی سیسارکه که چه له کانه وه، دهیه ها داله که رخور که هه رییه که و پاسارییه کی کوژراو ده فرینیت و به ده م بای فرینه وه قووتیان دهن

...

تو لئی رادہ مایت و دہ تو یست بزائیت کہ ئو ئیستا کہ جگہ لہ راوچیہ کی دلپرق ہیچی دیکہ نییہ، توش لہ بہ ردمیدا نیچیریکی دورہ دہستی و ئم حہز دہکات بہ ساچمہ یہک پھ پوبالت ہہ لہورینیت۔ دہفتہ رہ کہی داخست و نہ ویرا دہفتہ ری دووہم بکاتہ وہ، بہ ناو لہ پی ئارہ قہی سہر تہ ویئل و کہ پووی سپری ..

((ئم پھسمانہ ترسناکن .. من زووتر وتم فہننانی .. بہس ہہست ناکہیت کہ جہنابتان موبالہ غتان کرد بیٹ؟))
 وہک ئوہی قسہ بو قوتابیہ کی ہونہر بکہیت پیئتوت ..

((بی زیادہ پووی ہونہر ہیچی پیناکریت، گہر وام نہ کردایہ تو وا غہمگین و گرژ نہ دہ بوویت، گہمہ کہی ئیوہ لہ وہ خویناویترہ، چونکہ تو خوت نہ کوتری کوژراو و نہ پوری خوراویت .. باکت بہ چیہ، با پیٹبلیم گہر پیاو توانی مہ لیک بکوژیت، دواتر کوشتنی ئینسانیشی لہ لا ئاسان دہ بیٹ!))

((خودا عافوتکا .. تو زور ئالوزت کردوہ .. ئاخر لہ وہ تہی دونیا ہہ بووہ .. راویش ہہ یہ .. خانمہ کہم .. گہر راوکردن نہ بووایہ بنیادہم قری تیدہ کہوت .. خو جہنابت خویندہ واری و دہزانی لہ وہ تہی بنیادہم لہ ئہ شکہ وتہ کان ژیاوہ .. ئم بہ زمہ ہہر ہہ بووہ))

((دروست وایہ .. بہ لام لہو سہ ردمانہ دا کہ خہ لکی برسی بووہ ..

(پاوی کردووه...))

(دهزانی خهريکه نه وه م له بير ببه يته وه بۆچی هاتووم، چی ئيمه ي

هينايه ناو باسو خواسی پاووشکار؟))

(هاتنه که شت بۆخوی جوریکه له پاو، به لام پاویکه که دایکو باوکم و

هر هه موو که سو کارو شه رع و دادگا وه ک پاوه که ی تر به په واو

حه لالی ده زانن!))

(ده زانم چه نده توو په و برینداری و .. هه قته، به س من پاوت ناکه م و

پیزو خوشه ویستی منی هیناوه، ده شزانم زه حمه ته باوه پ به پیاویکی

وه ک من بکه ییت که به خوینخووم ده زانیت .. نه و قسه زور په قانه ی

له پرووی مندا ده یکه ی پتر سه رسامم ده کا، که م ژنم دیوه چا و بپرپته

ناو چاوی پیاو و قسه ی خو ی بکات و شهرم نه کاو نه له رزی...))

(نه موتووه خوینخوری، نه و پاوه ی تو پاستو په وا نییه بۆ من ..

گه رچی لای هه مووان تو گونا هت نه کردووه، ناو بانگی تو م به خراپ

بیستووه، گوايه هه فتانه خوت و هاوړیکانت ده چنه ناو نه و شاخ و

کیوه .. ده ست ناپاریزن، تو لیت پرسیم بۆچی تو م لا په سه ند نییه،

ده فته ره که ت بینی .. ترسای له و هه موو مه ل و حه یوانه کوژراو

و پیکراوه، یه که مجار تو م بینی به ته معای پاوچییه که وه له منت

ده روانی .. له پوژی کوشتنی کوکوختییه که وه له تو به دبین بووم،

په نگه گونا هی تو ش نه بی .. خو م له گیزاویکی گه ورده دا ده ژیم ...))

(پیمبلی چیبکه م ..؟ پاوه و سویند بی نه چمه وه سه ری...))

دوچار .. چاره‌نووس بوو .. ناؤمیدی .. تۆله و تۆران له دونیاو درۆکانی ئه‌وینداری، فریو و خه‌میک که هه‌موو رۆژیک له رۆحتی ده‌خوارد، ترس له قه‌یره‌یی و ته‌نیا که‌وتن .. پووچی چاوه‌پروانی به‌لینه‌کان .. قسه و قسه‌لۆکو سته‌می زال و نه‌پراوه‌ی کچ بوون و کچ نه‌بوون، نیگای پر له گومان و پرسپاری باوکو دایکو که سو و کار یان شارندنه‌وه‌ی رسوایی و کرپنه‌وه‌ی شه‌ره‌فی بنه‌ماله .. یان مه‌حالی هه‌لگرتنه‌وه‌و دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و چه‌ند دلۆپه‌ خوینه‌ی پروسوریت که له و ساوه تا ئیستا رپوباریک خوینو فرمیسک به‌ په‌نهانی له تۆدا ده‌پوات و .. ده‌پوات ..

((خودا هوار .. تا که‌ی ئه‌م خوین به‌ربوونه ..؟))

شه‌وانه له‌تاو ته‌نیایی و بیئۆقره‌یی خه‌وت لی ده‌زپۆ و پیخه‌فه‌که‌ت به‌جیدیلیت، پیخه‌فیک درکچن و ساردوسر، ده‌چیته به‌ر ئاوینه‌که‌و بیئاگا له‌خۆت قزی ته‌واو شیواوت داده‌هینیت، جلیک به‌ جلیک ده‌گۆریت، کراسه‌کانی شه‌هوت تاقی ده‌که‌یته‌وه، له‌ پروتی خۆت پاده‌مینیت و جوانیه‌ک که ته‌نها چاوه‌کانی پیاویکی عاشق وه‌ک په‌نگیکی گه‌ش ده‌پیرژینیته ژیر پیستته‌وه نه‌ماوه و له تۆدا په‌پیه‌وه هه‌لاتووه، ده‌ جاران قژت ده‌هۆنیته‌وه، ده‌یکه‌ی به‌ که‌زی و بسکو پاشان هیواشو و مردووانه ده‌یکه‌یته‌وه و به‌سه‌ر سینه‌و مه‌مکتدا په‌خشیان ده‌که‌یت، که تا سه‌ر مووسلدان و چالی سه‌روو سمتت ده‌کشین، په‌ژاره‌و مه‌راقی زۆر خوینی گه‌شی سه‌ر کولمه‌کانتی پاوناهه، ناچار به‌ ته‌نکه‌ ماکیاجیک

په ننگه کان قهرز ده که یته وه، به لَام هرچی ده که یت بریقه و پرشنگی پر له تینو تاوی چاوه کانت بُو ناگه پټه وه، له و شه وانده دا که شار کپو خاموشه وهک ئه وه وایه به دزییه وه بچینه ژوانی عاشقه که ت، هر شه وه و جلیک ده پوښیت، کراسیکی خه وتن جیا له وهی که شه وانی پیشتر له بهرت ده کردن، بیباک له سه رماو گه رما به رامبه ر به مناره که ت که همیشه نواله یه ک ده بووه بازنه ی ده وری سه ری، که له گه ت و ه لکشاو به ناو ته مو تریفه ی زیوینی مانگ یان شاراوه له ژیر پالتویه کی ره شی قهرز کراو له شه وه تاریکه کان، له یادت نه ماوه کئ و توویه تی که مروّف نه یتوانی دّستی مروّف بیت، ده کربت په یوه ندی له گه لّ په گه زه کانی سروشت و شته کانی ده ورو به ری خوښتر بکات، جا با دره ختیک بیت، جوگه له یه ک، ئه شکه وتیک، باخیک، هه تا سه گو پشیله یه ک، مناره یه ک .. ئه وه نده ئولفه ت به و مناره یه وه گرتووه که شه وانه به که وتنی خشتیک له بالای شه نگی مناره که ت، تُو له خه و راده چله کیتو راده بیتو یه ک دووانیک له پاسه وانده کان ده که ونه دواتو پییان سه یره به م نیوه شه وه بُو هه لگرته وه ی خشتیک هه نگاوی چوستو خانمانه ده نییت چ باران بیتو چ سایه قه، وهک ئه وه ی دلنای بکه یته وه که بیداریتو ناگات له خه می ئه و بووه که خشتیک به جییه یشتووه، چند جاریک ده ستی لیده ده یتو دم و لیوت له خسته کانی نزیک ده خه یته وه وهک ئه وه ی بوئی بکه یتو ماچی بکه یت، وهک ئه وه ی به گوئیدا بچرپینیت که مه حاله به بی

کہسی فہرامۆشی بکہیت، یان سوپاسی بکہیت کہ منارہ کہ لہ سہد عاشقو پیاو و کہسو کارو ہاوپڑی بۆ تۆ جوائترہ، ئہوہتا لہویدا ہیشتا قیتو قۆز چہقیوہو پای داکوتیوہ، وہک ئہوہی ئہمیش دلّی نہیہت تۆ بہجییلیّت .. ئاخر کام پیاو ہہیہ لہ تہک دلدارہکہیدا، ژنہکہی، خوشکہکہی، دایکہکہی، دۆستہکہی ئاواہی بہئہمہک بیّتو لہ دونیایہکی وا سپلہدا ئہو ہہموو سالانہ بسرہوویت، وہہا شہیدا بووہ کہ گوشہ نہماوہ لہ مالّہکہدا، سہر تاقو پہنجرہ، سہر میژہکانو رہفہی کتیبخانہو کاوتتہرو ناو پیشانگا شووشہ بہندہکان مینیمالّ و کۆتہلی منارہی تیدا نہبیت، بہ قہوارہو قالبی جیاواز، ہہندیکیان ہہر بہقہد پہنجہ تووتہ کہ لہ تہنیشتیانہوہ گریّ گریّ منارہی بالآتر پریز دہگرن، یان منارہی یہک بستی سہر سہکۆیہک کہ چہندین منارہی بالآتر گہمارۆیان داوہ، ہہمیشہ دزینی ئہو منارانہ لہ لایہن مندالّو مہزنہوہ کہ بہ بیانوی جیاوازہوہ دہہاتنہ ناو مالّہکہ زۆر ئاسان بوو، ہہر بۆیہ کہم مالّی کہسو کار، دہرو دراوسی ہہبوون سیّ چواریک لہو منارانہی نہخستبیتہ ناو جامخانہو پیشانگانکانی ژووری میوان، ئہوہندہ شہیدا کہ جاروبار وہک پیاویکی عاشقو زۆر سہنگین لہ خہونہکانندا دہتبینی چۆن بۆ تۆ دہنوشتیتہوہو لہودیو پہنجرہکہوہ سہرہتاتکیّ دہکاتو لہ شووشہکہ دہداو دہرگای بالکۆنہکہ دہکوتیّو لہ وینہی شاسواریکدا دیتہ ناو پیخہفہکہتہوہ، رایدہموسی و ئہوہندہ چکۆلہ دہبیتہوہ کہ لہناو ئامیزتدا جیگہی خوئی دہکاتہوہ، ہہر

هەناسە و نىگاۈ لە مسەيەكت ئەو پيرە منارەيە لە بناغەوہ نۆژەنو زىندوو دەكاتەوہ .

شەوى واش ھەيە لەتاو پرخە پرخى ھۆمەر كە واتدەزانى لە تەكتايە، رادەچەنيتو خوداوەندى خەونەكانت بەنەفرەت دەكرد، ناچار رادەبوويتو گۆلەكانى ناو ئىنجانەكانت ئاو دەداو لە بالاي منارەكەت رادەمايت، خەونە ناخۆشەكانت دەيبيردیتەوہ پۆژگار يىكى تالترى ژير كەپرەكەو خوين بەربوونيك كە خۆتو پىخەفەكەت سەر خويناو دەكەوتن، دەچوویتەوہ ئەو پۆژگارەي بەھرام دەستى دەگرتى و بەناو باخەكەدا راوہدووى دەنايت، ھىشتا تازە بنى مەمكت دانابوو، ئەويش سميلى گوگرە ببوو، بەسەر نەرمە شەپۆلى سەما كرددوى جۆگەلەكاندا راوہدووى پەپوولەكانى دەنا، يەكەمجار كە لە بەھرام توورە بوويت، ئەوكاتە بوو كە بە دزى تۆوہ دەيەھا پەپوولەي پەنگاۈ پەنگى راوكردبوو، لە دەفتەريكى گەورەي پەپەستووردا بە دەرزىلەو سىكۆتەين پەپوولەكانى بە لاپەرەكانەوہ چەسپ كرددبوو، ھەندىكيان بەقەد لاشەي بچووكى خويان ببوون بە رەسمىك بەسەر لاپەرەكانەوہ، ھەندىكيان بال ھەلۆھريو يان سەر قرتاۈ بە تەنھا وەك پەلەيەك مابوونەوہ، بۆ ئەوہي نەبن بە تۆزو ئارد بە كەتيرەيەكى لينج بە مۆمياكراوى تازە راوكراوہكان بە لاپەرەكانەوہ دەنووسان، بۆ ھەر بىست لە پەپوولەكان بىست پەنجەرەي چوارگۆشەي ھەلكۆلبوو

کہ دہنیشنہ سہر لاپہرہیہ کی دہستکاری نہکراو، کہ بینیت مات بوویتو بۆ مہرگی پہپوولہکان ہۆن ہۆن گریایت، تاوہکو خۆت کړ نہبوویتہوہ، ئەم نہیتوانی ژیرت بکاتہوہ، ئەم بہو نیازہ دہفتہرہکە ی پیشان دایت تاوہکو بیکات بہ دیاری تۆ.

لہو پۆژہوہ شہوان خہونت بہوہوہ دہبینی کہ تۆ پہپوولہیہکی ناسکیتو ہہموو رہنگہکانت لہ سروشت خواستووہو بہہرام پاوہدوت دہنیتو تا دہتگریٹ، دلرہقانہو بیپاک لہ نازارت دہرزنی نازنت دہکات بہ لاپہرہیہکی سپییہوہ، دہرزییہک بۆ کہللہی سہرت، دوو دہرزنی بۆ بالہکانت، دانہیہک بۆ پایینت، پہپوولہیہکی گہورۆنہو لہ خاچ دراو، تا ئیستاش جاروبار کہ بہدہم خہم خہیالی بہہرام ہوہ دہخہویت، لہ خہونہکانندا راوت دہکاتو ہہر جارہو بہ دیواری مالیکہوہ لہ خاچت دہدا، جار جار پښواریکی پیر دیتو پاگوزہر بہزہیی بہ تۆدا دیتہوہو .. بہزہیی بہ بالہفہرہو نووزہی مہرگی تۆ، بال ہہلۆہریو لہو دیوارہت دہکاتہوہ، دہیہویت نازادت بکات، وہلئ تۆ لہ فرین کہوتوویتو دہکہویتہ بہر پیانی، ناچار ہہلئدہگریتہوہو دہتخاتہ ناو گیرفانی گہرمی کہ پرہ لہ پارہی ئاسن کہ کاست دہکات، تۆ دہمریتو جگہ لہ زرینگانہوہی پارہی ئاسن لہ گیرفانی ئەو پیرہمیژدہدا ہیچ نابیستیت .

جاریکیان کہ خہونہکانت بۆ گڙاپہوہ، سویندی بہ چاوانت خوارد کہ

تا ماوه په پووله پړاو ناکات .. تۆش غه مگینانه پیتوت ..
(تازہ کئی ئەو په پووله مردووانه ی پئی زیندوو ده کړیته وه .. چۆن
دلّت هات؟!)

داماو ته رېق بۆوه و هیچی نهوت . شهرمی هه ره گه وره ی ئەو پۆژه بوو
که دهفته ری په سمه کهت هیناو پرپوو له په پووله ی بال هه لوه ریو،
له هه مووی کوشنده تر ئەو نیگار ه بوو که تۆ به پووخساری خۆته وه
ببووی به په پووله و کورپک له شیوه و بهرگی ئەودا له خاچی ده دایت،
له خواره وش چالیک که ببوو به زېلخانه ی په پووله مردووه کان و له
ژیره وه نووسرابوو . « زېلخانه ی په پووله کوژراوه کان . « سوور هه لگه پړاو
به داخیکه وه وتی ..

(تۆ بۆ رقت له منه .. شادی؟!)

وه لامیت نه دایه وه، که چاوه کانت هه لبرپی .. ببوون به دوو دلّوپه
فرمیسی درشت، بۆ تۆ خه یاله که تا ئەو شوینه ده بیردیت: ئاخۆ له
خاچدانی په پووله کان چ له زه تیککی هه یه؟ بری ئەو بییاکی و دلّره قی
ئەو کورپه تازہ هه لکه وتوو له کوپوه هاتوو؟ هیچت نهوت، لئ له نیو
ئەو هه موو قه هرو خه مه دا سوژیککی گهرم له ناوه وه پرا په راسووه کانتی
ده سووتاند، به هه مان ئیقاعه وه وتی ..

(هه ر دوو دهفته ره که م ده سووتینم!)

غه مگینانه و به قورگیککی پر له گریانو به ده نگیککی نووساوه وه پیتوت ..

((ئەوھيان خراپتره ..))

((چى بگەم .. خۆم ھېچ گەمەيەكى تر نازانم .. دەتەوئیت لەجیگەى ھەر پەپوولەيەك بمكوژیت، بۆ وام لیدەكەیت ھەست بە گوناھيكي وا گەورە بگەم؟ تەواو .. مەگرى .. واز لەو گەمەيەش دینم ..))

ھەرگیز وازی نەدەھینا، چ شەپ بوویت و چ ناشتی، ئیوھ دووانەى پۆحى یەكدى بوون، كە مندال بوون ھۆگرى یەكدیبوون، ئەوھندەى كە ھەراشتر دەبوون پترو پتر بەبئى یەكدى ھەلتان نەدەكرد، تەواو فەراقە ببوون و كەچى لەناو ھەمان ئاودەستدا پیکەوھ میزتەن دەكرد، تاوھكو دواچار خالۆژنت لیكى كردن و .. وتى .. ئیدی تەواو .. پەلامیزەى مندالی با بەس بیٹ ..! لە یاری و زرمەزلى نەدەكەوتن، گەمەى كچانەو كورپانە بۆ ھەردووكتان مانایەكى نەبوو، ئەوھى كە لەسەرى بەشەپ دەھاتن ئەوھبوو كە تۆى كچ تا دەھات بالات دەكرد، بەھرامیش وەك كەسو كار بە لاقرتیوھ دەیانوت كە كورپیزگەكە تا دیت بەناخى ھەرزدا دەچیتە خواری، تا تۆ بناغەى مەمكت داناو تا كورپە سمیلی گوگرە بوو پیکەوھ دەچوونە ھەمامى بازارپ و خۆتان دەشووشت، زرنگانەوھەيك لە دەنگتدا بوو كە لە قەراریكەوھ دەھاتو بە ئاستەم دەگەیشتە گوئى سیحری لە ھەموو كەس دەكرد، دەبوو كەسێك ورد گوئى شل بكات دەنا ھەندیك لە رازو نیازەكانتى لە كیس دەچوون، دەنگیكى منگنو غەمینو كەرخ كە بە تەنھا لە كچە نەخۆشەكانو عاشقەكان وەدەردەكەوئیت، تۆ شیتى ئەو شیعراڤە بووى كە نەتدەزانى

ئەو بېژمۆتە لەکوێوه دەیانھێنئ، سور دەتزانئ که هی خۆئ نییە، که چی سویندی دەخوارد هی خۆیەتی، لە فیلمە هیندییه کانه وه فیئری خۆنواندن و پۆمانسییه تیکئ درۆزنانە ببوو که هارتئری دەکردیت، بیباک لەوهی که دەهرئ دەبیت هەر رۆژەو بە بەزمیکئ تازەوه دەهاته وه، پالەوانئ هەر فیلمیک فیئری بەزمیکو وهستان و قژ داهینان و جلو بەرگیکی دەکرد که پتر دەیکرد بە قەرەقۆز تاوه کو گەنجیکئ شیک، بەو دەنگە گپه وه که خۆئ خوشئ لیڤه بیئنی بە نەپه نەپه ناقۆلاکەئ ماله کهئ پپ دەکرد لە غەلبه غەلب، وهک ((شامئ کابوور)) هه میشه پەروپه کی سوور.. شین یان سهوزئ لە مل دەبهست، هەر جارەو پەنگیک، هەر هیچی دەست نەکه وتایه، شالیک یان پەفتهئ یه کیک لە خوشکه کانی لە مل دەنالاند، که تۆ دەتبیئنی بە دەم قاقاوه دەخنکایت، بە پیللوی پارژنه بەرزو کاکۆلئ هەلداوهئ بۆ سهروه کتومت لە کهله شیریکئ پۆپنه دار دەچوو که هه میشه حەز بکات لەسهر سهکۆو باره دارو تهپۆلکه بوهستیت و بقوو قینئ، لە مندالییه وه زۆرائئ گرتن یه کیک لە بەز مه خۆشه کانی هەر دوو بنه ماله که بوو، بەز مه کهش به وه گەر متر ده بوو که مریشکه که بتوانیت کهله شیره که بیه زینت، هەر واشیان ناوژەد دەکردن، چش لە بەزین مادامه کی سینه و مه کی ساوات لە سینهئ تهختئ ئەم دەخشیت، یان هه ناسهئ شیرینت بە دەم هانکه هانکه وه، بریقەئ چاوه ههنگوینییه کانی تۆ، بۆئ نارەقەت، چنگ خستنه ناو چنگئ یه کدی که چ ته ماسیکئ گەرم

لہ ناو لہ پھوہ تا مولولوہ کانی کہللسہر دہنیرئی، تا ئو پوژھی لہ ناندینہ کہی مائی بہ ہرام-دا کہ وتنہ زورائی، ئم جارہیان تو کہ وتیتہ ژیرہوہو دہمو لیوی تہ نکو بہ رملی زہردت کہوتہ بہر ہناسہی ئو بیژموتہ، لہ خو پاپسکاندینکدا دہمو لیوی پتر خزایہ سہر لیوانتو چہ ناگت، تاویک وہستان .. تاسان و ترسان، ہر بہ سہ لیقہو ہستی خوړسکی کچانہ زانیت ئمہیان ئاکامی خراپہ .. وا چاکترہ دوا زورائی بئو .. ئیدی مندالی مالئاوا، تہنا تہ ماسیک کہ کہیفی دہخستہ دلہوہ دہنیو زہماوہندو پھشبہلہ کیکدا دہرہخسا، سالان تیپہرینو شہرمو ترسیکو حہ زیکی خنکاو و شاراوہ جیگہی گرتہوہ، جوولہی ہیورتر لہ بری بزویو و گہمہی ہار، پھوتیکی پھ فیزو ہہوای دروزنانہ، چاوہکانی تو ئم ہہموو گورپانہی دہبینیو خوړگت بہ مندالی دہخواست، بہ سہردہمیک سادہتر لہ ئیستا، ترسیک لہوہش لہ چاوانی ہہردووکتاندا پھنگہکانی دہگوران .. ئاخو داہاتوو چی بو ہلگرتون؟ تو ش ہہمیشہ غہمگینو خاموشانہ دہفتہری پھسمہ کہت دہہیناو سکچ لہ سہر سکچت دہکرد، شپرزہو تیکہل کہ جگہ لہ خوٹ کہ س نہیدہتوانی سنووری ہیئلہکانو بازنہکانی سکچہکان لہ یہکتری جیا بکاتہوہ، دوا سئ سالیس لہ بالقبون تو نہتدہتوانی خوٹ لہو پھسمہ باوانہی سہردہمی مندالی قورترار بکہیت .. نیگاری چہند بالندہیہک کہ بہ سہر دہشتیکی سہوزدا دہفپین، دایکیک بیشکہ پادہژہنیت، گورپکی تہنیا، چہند کچیک بہ دیار حہیوانیکہوہ داماون کہ

دیار نییه که رویشکه یان پشیلویه، سهیرانی خاو و خیزان، تافگه یه که ده پزښته وه ناو گولویکی بهردین، شاخی سهرکه شو ترؤپکی به فرین، په سمی ساده به په رنگه زه قه کانه وه که کچیک چهنده ده ستره نګین بیت مه حاله له وه جوانتری پئ بکریت که پښه ی دوری نیوان مالو قوتابخانه بی، بیجگه له یه ک دوو سهیرانی به هاران، چهنده پتر په سمت ده کرد نه وه نده پتر چاوه کانت گه شتر ده بوون، پیستت له ژیره وپرا پوونترو پاکترو سپیتر د دره وشایه وه وهک نه وه ی په رنگه کراوه کان له پوچی توه ه لقلولیت، پو شناییه ک له هه موو گیانته وه سه ربکاتو له پووخسارتدا په رشو بلاو پر شنگ بداته وه، ده مو لیویکی شه هوانی که مه حال بوو له ته ک سه لاری و سه نګینی خانمه چکوله یه کی ناواهی یه کدی بگریته وه که نومی شه رمیکی تازه ی دوی بالقبوون بوو، ده مو لیویک سیبه ر کردوو به سه ر چه ناگه یه کی خرو قنجا که هه وه سی نیره وزه کان گه رمتر بکات، نه وه ی به هرام ی ترساند نیگای شه یتانانای کوروکالو پیاوه کانی بنه مالو دهر و دراوسی بوو، ناچار کورانی گه په کو خزمو خویش به دزییه وه ناویان دهر د، که به هرام دهر بکه و تابه خاموش ده بوون، زه حمهت بوو به ته نیا خوی نه وه هه موو جوانییه ببینی، له وه وه پتر گری گرت که وینه ی تو له چاوی پیاوه کانی دیکه دا چ په نگو زه وقیک دهنوینی، دهر که وتنی تو له ناوینه ی نه وانی دیکه دا تا ده هات پتر ده یتوقاند، چ سیخرو جو له و زیباییه که که نه وه هه موو نیره وزه سهیرانی بوون، نه م چی نابینی که نه وانی دیکه

دہیبینن، پیکہوہ گہورہ بیون له تهك كچيكدآ وادهكات وهك تهنيك بهدور له جواني و حهزو ههوهس بيبيانيت، ناچار له ههمو ئازاي جهسته ورد دهبووه، هر پوژوه دهگه پآ بو سيحريكي تازه، گهر لاي ههموان گه وههري يهك دانه يه مهرجه خوئي دهسكه گولآ كه بباته وه .. عه جايب .. دهبوو چاپووكانه به خوؤ بكهوي، ئه وه دهنكه خنكاو و نيانه ي كه ئه م گالته ي پيده كرد گوايه له بني بيره وه ديٽ، له وه دم و ليوه خوين بزوينه وه داده كه وت وهك ئه وه وابوو له سهر زه مينيك ي ديكه وه بيت كه ته نها له گيرانه وه ي ئه فسانه كانه وه روچ ده خروشي ني بيئه وه ي گوٽ له پهريزاده كه بيت له ژوانيك ي په نهاني خويدا له گه ل ميرزاده ي عاشقدا چ ئاوازيكي شيرين له و زاري پر له پاره وه داده پرژيٽ، زرنكانه وه ي سه دايه ك كه له په ره ي روچ ده دات، روانيني بي مه به ستو نياز كه بيئه وه ي ئه و بيه ويٽ بانگت ده كات خوٽ له ناويدا بخنكي نيٽ، ره وتو به پري رويني خانمانه ت .. ههنگاوي چوستي دونيا يه ك ميينه ي لي ده تك ي كه گه سك له پيسي دونيا بداتو له پاژنه و پي و پووزي پاكي جواناويك برژيٽ، بالآت به دم ههنگاوه كانه وه كه به حال زه ويان ده گرت له پياسه ي سه روويه ك ده چوو يان سووره چناريك له گوي چه ميكدآ، قري خورمايي چين چين پژاو به سهر شان و ملو كه مه ردا وا ده كات بيٽاكترين نير كه خوداي فيزو شكومه ندي بيت .. هيچ ويقاريكي نه مينئو له كه شكه ئه ژنوي خوئي بداتو سه ري زماني بقرتيني له تاو ئه و هه تاوه ي به سه د رهنگه وه پرشنگان داويٽ، هيچ

پیاوړیکې خوداپه رستیش نه یده توانی سهیری بکاتو پروتی نه کاته وه، یان بخوازیټ تا ماوه له سهر به رماله که ی هه لنه ستیټ، به لکو نه وه خویوه میهر بنوینی ههر هه فتاو دوو په ریبه کانی ناو به هه شت له و خانمه بچن، نه ده کرا له به رده م نه م چه زو هه وه سه گهر مو شه هوه ته سووره ی نه وه موو کورپوکاله ی گه په کئی که ناماده بوون به برژانگ و برۆیان به ریپیانو بهر ده رگای ماله که ت بمالڼ .. سه د جاران قوربان ت بن، نه ده کرا ده سته وه ستان بیټو هیچ نه کات، ماوه یه کو خوی دایه زورخانه و فیلمه هیندیبه کانی فه راموش کرد، که وته وهر زشی ئاسن تا ماسوولکه کانی به هیز بنو وه ک لومپنه کان خو بنوینی و سه ری پاک تاشی تا نیرترو ناشیرینتر ده ریکه ویټ، ههر بو ترساندن ی نه وه موو عاشقه پرووته له یه گه مه ی به دامر بوکسو چه قوو قوچه قانی ده کرد، شه للاتیانه شانی له شانی ریپواران ده داو سه رسه ریپانه چرتی بو نه کبر واحد ده کیشا، ده بوو ههر هه مووان بترسیټیټ، بوکسی له دیوار ده دا بیټه وه ی ده سته کیش بکاته ده سته ی، هه موو پوژ گو یزانی له سمیل و ریشی ده دا تا وه کو تووکنتر بنوینیټ، هه رجاره و ملی ده نایه بهر ملی یه کیک له و کورانه ی خو یان به پاله وان ده زانی، داوای زورانیټی لیده کرد، وای لیټات هه مووان خو ی لی لابه دن، له سی چوار شه پو گیچه لدا زامار بوو، لای دوستو ئاشنا رایگه یاند که ته واو تو هه ر له سهر بیټه که وه ماره بری نه میت .. نه وه ی لیټ نزیک بیټه وه خوینی خو ی له ملی خو یه تی، که زانیت خو ی تووشی چورتمو گو به ندیک

دهکات، هه پشه ت لیکرد، گهر واز له م ئه تواره هیچانه نه هینیت تا ماوه نایناسیت، چش له وهی ده توریټ، ناشتبوونه وه ت کرد به مه رج، ئه گینا واهی بپوات ناشیرینتر ده بی، سویندی خوارد که هیور بیته وه، به لام به دزییه وه وازی له پراوه په پووله نه ده هینا، گهرچی تو نه تده زانی کوشتنی هه موو گیانله به رو زینده وه ریټک تیکدانی په گه زیکی ئه و سروشته یه که تو له نیگار ه کانتدا پراویان ده که یت، به لام خه مت بو مه رگی په پووله یه ک یان کارمازیټک وای ده کرد پیاوه هه ره نی ره کان شه رم له خو یان بکه نو له فرمیسه که کانت ه وه تی بگه ن که چ گونا هیکی گه وره یان کردووه، خه مو توران ت نا چاری ده کردن که واز له و گه مه خویناوییه بینن، گه مه یه ک که بو نی ره وزه کان خو شترینه، به لام هه رگیز له خه ونه کانتا نه ده بوو یت ه وه به په پووله یه کی له باخان هه لفیو، یان کوکوختی و کوټریکی به رزه فر که سینه ی له ئاسمان بدات.

سالانیکی که مو هه ر وه ک بیدار بوونه وه له خه ونیکی خو ش له نا کاو کوپی گه مه و به زمو خو شنوودی ناو خه ونه کانت بز بوو، له هیلان ه ته ری و نه هاته وه، دوور تر له وهی به م باله سووتا وانه وه بو ی هه لفیټ، پتر له وه هم .. سه راب .. خه ونیکی کورت و شیرین ده چوو، هه موو جار ان له ناو چیروکو و رومان و فیلمه کاند ا مالئاوایی و لیټکدا برانی یه کجاره کیت ده بینن، دلټ داده خورپا، کسپه له جه رگته وه ده هات، وه لی هه رگیز بپوات نه ده کرد خو ت پال ه وانی یه کی که له و داستانان ه ی جو دایی بیت،

له نيو هه موو ئه و كچانه ي كه تو يان به شازاده ي خو يان ده زان ي .. تو له هه مووان بريندار تر بو ویت ...

ئه و كاته ي ته نيا كه و تى .. بو سئ مانگيش خه ونه كانت پړپوون له كوترى سپى هه لفرپو به سهر ئاسمانى شاردا، له خو شى فړين و چريكه نه ده كه و تى .. پوژو مانگو سالان تپه پرين ئاسمانت پړكرد له چريكه ي خو يين و گمه .. گمه ي نه پړاوه ي غه ريبى . له مناره كه پړاوه مايت و ده توت تازه ته واو .. مه حاله كوتره كانم بينه وه ناو خه ونه خو شه كانم، ئه و فړنده جوان و هيمنانه ش وه ك شيت به يه ك شه ققه ي بال له مناره كه وه به تاو دي نو كو پړانه خو يان به په نجره كاندا ده دن، ودها كو پړانه و تونو به زه بر كه دوو جار ان شو وشه كان هار په يان كړدو وه و شكاون، په پړوبال خو يناوى وه ك ئه وه ي له خه ونى كى ناخوشدا بيت مرداره وه بوو ده كه و تنه به رده مت، كوتره كان كو پړو په پړوبال هه لوه ريو، بينو قره له ژير ئاسمانى كى خو يناويدا ده فته رى په سمه كانت دا گير ده كهن، ده تروانى و .. پوژ به پوژ كوتره كانت به ده و رى مناره كه دا گير ده خو ن و سهرمه شقى فړينو ته قله بازيان له بيزر ده چپته وه . شه ويكيان هيشتا هومر مابوو، نه خو شو په ككه و ته له جي دا، ناله و هاوارى درده قورسه كه ي ده گه يشته سهر تر و پكى مناره كه و گومه زه كانى ده ورو به ر، ناله و بيداديبه ك كه كوتره كانى بينو قره و هار كرد كه به و شه وه له هيلانه كانيان ته ره بن، تاكه په نجره ي پو شن ه ي ئيوه بوو كه تاكو

جووتو پۆل پۆل خۆيان دەکوټا به په نجه ره که و پړناهي ژووره کان بوو
 يان سه دای بلندی نالو و نرکه ی نه خوښی گيژی ده کردن، له چەندین
 لاوه به دەم هارپوه شووشه کان شکان، تا به یانی که شووشه تان
 تیگرتوه، بایه کی سارد ژووره کانی پرکرد له بونی باران و گه لای
 زهردی دره خته کان و پيقنه و په پوبالی فرنده کان، هومەر به یارمه تی
 دارشه قه کان هه ستایه وه، پیکه وه به مقه باو په پړو پاتال شه به قه کانتان
 کونپر ده کرد، به دەم کۆکه وه دووباره و ده باره ی ده کرده وه که ریک
 هەر تۆزیک له مه و بهر خهونی شکانی په نجه ره کانی بینيوه و به ترسه وه
 دهیوت ..

((دکتۆره که م له دوا سهردانماندا پییوتین که ته واو .. مه ناعه م که م
 بۆته وه، هەر میکروبو فایرۆسیک ئاسان زه فهرم پیده بات.))

دیسانه وه دهفته ری په سمه کانت پرپوونه وه له باخی په ژموورده و
 گه لاپیزان و مه لی کوژاو و نووساو به جامی شکاوی په نجه ره کان،
 له سکچی پیاویک له باری جیاوازدا که هیشتا لاوه و به سه ر
 دوندیکه وه وه ستاوه و .. تیلاکی لی خوار کردووه و پرخته و فیشه کدان
 دایپۆشیوه، پراوکه ره و په نچه به سه ر په له پیتکه ی تفته نگیکه وه نیشانه ی
 له کارئاسکیک گرتۆته وه .. له هه مووشی پتر سکچی ئە و زه لامه
 نه خوښه یه که به هیزی دارشه قیکه وه وه ستاوه، هیزی داوته بهر خو ی
 سه ری رابگریت و نه چه میته وه و له و خانمه ی پیش خو ی راده مینیت که

سهیری مناره یه کی چه ماوه دهکات، نه ونده لاره که ههروهک بلیت به موعجیزه یهک وه ستابیت، ها ئیستا نا .. تۆزیک دیکه ده پمئو نه و مالانه ی ده ور به ری خوی کاول دهکات، خهونی ناخوشی شهوانی ههردووکتان دزه ی ده کرده ناو نیگاره کانت، خشتیکو دووانو سئ درده په پڼو سهر دلئ هومر ده کوتنو ده یکوژن، به دم و پینه وه ده که وینه شینو واوه یلا .. پاسه وانه کانو که سو کارو دراوسی لیت کۆده بڼه وهو دلنیا ت ده که نه وه که هومر ده میکه مردووه، که سیش باوهر ناکات له ترسی هیرش ی کۆتره شیتبووه کان یان به زهبری خشتیک له مناره که وه په پری بی تو کوشتبیتی .. که س پروا ناکات .. که س ..

ته واو لاپه ره سپیه کانو کانفاسه کانت پر بوون له مناره ی کورتو دریز، نه ستوورو باریک، قیت و لار، ده وره دراو به گومبه تی نه خشین، هه تیو و ته نیا بی گومزه، مناره ی ته واو پووخواو به سهر خویدا، نیوه پووخواو، داروپه ردووی به سهر یه کدیدا رماو که له ژیر نه و ویرانه یه دا سه ده ها کۆترو کوکوختی چۆله که مردوون، ده یه ها هیلانه دار ماوه به دم باوه ده فڼ، مناره یه ک چه ماوه ته وه که ده یه ها دارشه قی دراو ته بهر تا نه پمیت، مناره یه کی سهر به ره و خوار وه ستاووه له زارکییه وه مه له نیوه خنکاووه کان ته قه للا ده دن بفرن، به جۆره ها شیوه ره سمه کانت تیکه ل ده کرد .. به قه له می ره ساس، پۆنتنگن،

پاستیل، بۆیەى ئاوى، زەيتى، قەلەمى پەنگاۋ پەنگ، پاندان و جاف ..
 منارە پماو و بە چوار دەورییە و پۆزى حەشرە و قیامەت هەلساوە،
 دەستە خوشکە کانت کە دینە لات و دەفتەرە کانت هەلدە دەنە و، کۆن و
 نوئ، بە حەسرە تیکە و دەپرسن ..

((ئاخىر بۆ وا .. شادى؟ ئەو هەموو پەپوولە مردووانە چىن، ئەو
 هەموو وەرزی پایزە و گەلپىزانە، ئەو هەموو منارە لارو داروخواوە،
 گەرەكى کاولبوو .. کەلاوەى پەر لە قەلەرەشو کونە پەپوو؟))

دادەمىنىت و هېچ وەلامىکت نابىت، چ زەحمەتە سەرلەنوئى کوتانە وەى
 هەمان پىگای مەرگ و دۆران تاوەکو ناو جەرگەى جەهەننەم، چوونە
 سەر یەكەم دلۆپە خوینی تکاو لە دامىنت کە زەریایەكى پەر لە گىژەن و
 گەرداوى بۆ خولقاندی، ئەستەمە گىرانه وەى چىرۆكى پەر لە کارەسات و
 هەلاھەلابوونى پۆخت .. تۆ بە تەنھا ئەم نىگارانهت شک دەبەیت .

تکایان لى کردیت کە پىشانگایەك بکەیتە وە، لەم قەفەزە بىیتە دەرە وەو
 هەناسە یەكى پاک هەلمژىت، وەك جارى جارەن کۆرى دانىشتنەکانى
 کچانى هاو پۆ و کەسو کار گەرم بکەیتە وە، بە خەندە یەكى ساختە وە
 کە قورس دەکەوتە سەر لىوانت دەتوت ..

((منىش حەز دەکەم .. بەلام تا ئىستا نەمتوانیوہ .. بۆ؟ نازانم
 (!..))

نەتدەتوانى هېچ بلایىت .. وەك ئەو وەى بەندى و نەخۆشىكى سەد سالاہ

بیت، به دیارته وه دۆش داده مان، نه ده کرا بچنه ناو پارونیا زو نه یینی
په نهان و شاروه له دلّی تودا، که به هه موویان له خه می ئه وه دابوون
په شیمانته بکه نه وه واز له شه یری مناره که به یینتیت، تۆ سووک و ئاسان،
به لام به قه هرو تووره بوونیکی زۆره وه ده توت ..

((ئه وه یان مه حاله .. تاکه شتی که منی هیشتۆته وه!))

شه ویک بوو له شه وانی درییژی زستان که تینو تاوی ده رده که ی
که می که خه فه تر ببوو، به هیوری بانگی کردیت، وه که که سیک که
هه می شه له گه ل مه رگدا گه مه ی زۆری کرد بیت و هه رگیز پیویستی
به وه نه بیت بترسیت، یان که ترسا .. چاوه کانی نه تروکینیت، وه که
جه نگاوه ریک که ده یه ها جار له بۆسه و ته له ی مه رگ قورتاری بو بیت،
به خه نده یه کی خواره وه که له چو لیوی خوی پی راگیر نه ده کرا .. لی
پرسیت ..

((خانمی سه لار .. پازیکم هه یه .. چه زده که م گویم لی بگریته!))

تۆش وه که ژنیک که په رۆشی هه موو پارونیا زی می رده نه خۆشه که یه تی
سه رت له قاندو .. ئه ویش به زه حمه تی که وه زاری هه لدینا ..

((هه رچه نده بۆنی ده رمانم لیدی .. به لام چه زده که م بیته پی شه وه

چونکه ده نگم کزه و ناتگاتی ..))

به میهره وه پی توت ..

((عه بیه .. قهت وا مه لی ..))

((حه زده که م بزانت که دهرده که ی من کوشنده یه، ئەمړو نا .. به یانی هەر ده مکوژی.))

که وای وت تۆ داته پرمه ی گریان، ئەویش هاوزه مان گریاو به هه سره تیکه وه به دم قولپی گریانه وه وتی ..

((به لām دلنیات ده که م که من فیلم لئ نه کردوی، من زه مانیکه .. چه ندین سالā له مه و بهر له گه ل چه ند پیشمه رگه یه کی تر دهرمانخوارد کراین، هیچ کام له دکتوره کان، چه کوردو چه بیانی، پیشبینی مه رگی زۆر زووی ئیمه یان نه ده کرد، داو و دهرمانی زۆرمان وه رگرت، من توو کم پیوه نه مابوو، به لām دواچار زیندوو بووینه وه، له وانه شه وه ک ئەه بو حورمه تگرتن له ئیمه ی ئینسان و پیشمه رگه، هیچ که سیک حزی نه کرد بیته حه قیقه تی واده ی مه رگی درهنگو زووی خۆمان بخاته ناو چنگمان، خۆ که سیش نییه له دنیا حه ز بکات بزانتی که ی ته واو ده بی، راستی بیباک بووم و قهت حه زم نه کردوو به که ومه دوا ی ئاسه واری کوشنده ی ئەو ژه هره له خوینی خۆمدا، ده بوو بژیم .. پتیش ئەوکاته حه زم له خویشی و ژیان کرد که تۆم ناسی، تۆ وات له من کرد بۆ جاریکیتر له دایک ببه وه، هه موو جار کادریکی پیشکه وتوو ی دۆستم که ئەویش ژه هراوی ببوو .. ده یوت: پیاویکی عاقل و توو یه تی .. که ده ژیم .. ده ژیم .. چونکه بوارم نییه بیر له مه رگ بکه مه وه، چونکه ئەوکاته ی من مردووم .. بوارم نه ماوه بیر له ژیان بکه مه وه! هه ر ئەو دۆسته م ده یوت بنیاده م دوو جارن له

دایک ده بیټ: جاریکیان له دایکی خۆی..جاری دووهم له و ژنه ی که
خۆشیده ویټ..!!))

ئو شه وه نه تده زانی چۆن دلّی بده یته وه، له ناکاو ئو زه لیلی و
فرمی سکانه ی وای لی کردیت هاوسۆزی خه مو دهر دو ترسی بیت..پاشان
تی هه لچۆوه ..

((من ئو وه نده ده زانمو ئو وه نده م پیده کریت که دوا ی نه مانی خۆم تو
نه چیته وه به رقاپی که س .. ئم خانووه ی که تو خۆشت ده وی و به
توحفه و ئه سه ریکی جوانی ده زانی له سه ر تو تا پۆیان ده که م .. بیجگه
له هه ندیک مولکو مالی ترم که زۆر نییه!!))

تو ژیر نه ده بو یته وه، دایکانه سه ریت خسته ناو ئامیزت، ئو ویش
دووباره ی ده کرده وه که ئم هه رگیز نه یزانیوه وا زوو ده فه وتی، به
گۆری دایکی و گۆری شه هیدان سویندی ده خوارد که قهت قهت فیلی
لینه کردوویت.به ده م هه ناسه وه پیټوت..

((ته واو .. وازی نه .. ئو وه ناهینی .. ئو وه م له یاد نه چوو ه که توش
منت هه لگرته وه .. منیش که وتبووم!!))

ده ستی راسته ی، زه ردباو و سارد، له زرۆکانه خستیه سه ر ده مت و
تکای لی کردیت که قسه که ت ته واو نه که یت، سویندی خوارد به
چاوه کانت که تاکه خه مو ترسو بیمی ئو له مه رگ ئو وه یه که تو
به جیدیلّیت، هه ر به هه مان خه نده ی دا که وتوو له زارییه وه که گریان و
خه مو هه یبه تی مه رگ له پوو خساریدا تی که ل مه له یان ده کرد وتی:

(تۆ منت کرد به ئینسان، ئەو چەند سالە له تۆوه فیۆری زۆر شت بووم، خەمی من ئەوهیه که تۆ منی پراوچی و شەپکەرت کرد به بەشەر .. که ئیستا که مەکی فام دەکه مەوه و خەریکه بیمه بەشەر .. که چی ئەوه ندهم نەماوه دەمرم، ئەو پۆژە ی پەسمە کانتم بینی که پەپوون له که و کۆترو پۆری کۆژراو .. ئاسکی پیکراو، زانیم چەنده بەدبینی له منو دونیا، تا تۆم ناسی نەمزانی که من جگە له پراوچی و جەنگاوهەر هیچی تر نەبووم .. تەواو بوو .. خانمە چکۆله .. ئەو جەنگاوهرو پراوچییه دەمری و .. ئەم جەنگە لا و کوشتارگایه بەجیدئیلێت ..!))

سۆزو میهریک هەموو پۆحتی دەتەنی و له هەموو دلتهوه خۆزگەت دەخواست که نەمریت، دوا پستهی له دلای دایت، دەستەکانیت خسته ناو هەر دوو دەستت و دەماره شینهکانی وهک کرمی باریکو ئەستووری ژیر پیستی پشتی دەستەکانی که دەپۆقیبوون ئاماژەبوون به مەرگو خوین مەیین، هەولیدا بتگریته ئامیزو لهو گریانە ژیرت بکاتەوه که نەیدەهیشت هیچ بدرکینیت، بەلام لهوه بیهیزتر بوو بتگریته باوہش، باوکانه خواستی سەر بخەیتە سەر رانی، وهک کچیکی گوپرایەل به گویت کرد، بۆ ساتەوهختیک بیرت لهوه کردەوه که تۆ بیئاگا له خۆت ئەو هیژەت لهودا خۆشویستوو، هیژیکی پەنھان له پیاودا که کچو ژنەکان هەر به سەلیقه هەستی پیدەکەن، هیژیک که هەموو کچیک به تۆشەوه دواى دەکهوێت، وزه و هیژیکه که له پۆحیکهوه هەلدهقولێت .. یان هی لهشه .. یان هەردووکیان، هیژیکه لهو پیاوانەدا هەیه که

دهستو په نجه يان له گه ل مه رگدا نه رم كړدووه، ئه وه هيزه ي هه رچه نده ساخته و درؤ بيت، كه م بئ يان زؤر، وه لئ له ناو ئه وه هموو پياو و كورپه بيهيزو ترسنؤكوو بئ به لئنا نه ي كه له ده وري تؤ بوون، له باوكو براو دؤستو يار، پر هه واو فيزيكي به تال، ته نها نيرويون به س بوو بؤيان كه خؤيان به دونيا نه گورپه وه، كه چي هه تره شيان له خه ونو خه يال و ختووره ي كچو خوشكو دايكو ژنه كانيان چووه، ئه م پياوه نه خو شه له ساته وه ختيكدا هه ر هه موو لاوازي و پؤحي به تال ي پياوه كانو ته نيابي خؤتي پيشان داي، هه ر ئه وه ساته وه خته ش بوو بيئاگا له خؤت قايل بوويت هاوسه فهرت بيت و وت ..

((به لئ ..!))

ساته وه ختيكه كه خودي ژيان بوخؤي گه مه يه كي دؤراوه، خو شه ويستي جگه له تراويلكه و وه همي ناو گورانيه كانو خه يال يكي شاعيرانه هيچي تر نييه، ئه و چركه ساته يه كه له بري ((نه خير)) ناچاريت بلئيت ((به لئ))، به لئ يه ك كه پتر خو هاويشتنه ناو چاره نووسئكي نادياره، بئ ترس له مهرگو تيداچوون يان شاگه شكه بوون به خو شنوودي، كه چي بريارو جوول هيه كه گه وره تره له وه ستاني زينده گي له جوغزيكدا، له مالئكدا، له كه سئكدا، له ته نها هه قايه ت و داستانيكدا .. كه نييه و هه رگيز نايه ت، ته واو .. بو تؤ واوو، نه ده كرا تا دوا هه ناسه له و كاره ساته ي ته مه نيك بوو تيايدا پرسه دار بوويت هه ر چاوه پئ بيت و له و گه رمه شينو واوه يلايه سارد نه بيته وه، چاو له پئ و سه ر له سه ر

ئەژنۆ، دەبوو خۆت فرېدەيتە ناو باوہشى کارہساتيکي دیکه .. با
دۆزەخيش بيټ، چ بەهەشتو چ دۆزەخ، جيگۆرکي گەمەيەکە .. بي
ئەو گەمەيە خودی زیندەگی مەحالە!

لە ئاکامدا بوويت بە پەرستاریکی دلسۆزو میهرەبان کە بۆ ھەر کچیکو
ژنیکی دیکە سامناکو غەمناک بوو .. بۆ تۆ؟ .. نا .. ھەرگیز ئەو ەندە
بیئۆقرەو لەرزە لیو نەبوويت ببەزیت، پۆژ بە پۆژ ھەستت دەکرد کە
ئەم پیاوہ داماو و نەخۆشە وینەو بەرجەستە ی پۆچی نەخۆشی ئەم
پۆژگارە ناشیرینە یە کە ھەمووتان تیايدا دەژین، پیک وەک ئەو خەونی
راپەرین و ھەستانەو ھو پابوون و سەرفرازییە ی کە زوو پیریوو .. لە
جیگادا کەوتو .. لەنیوان مەرگو ژیاندا ھەناسە یەکی ماوہ، چاوہکانی
کزو بە دارە دارە بە پێدا دەرواتو ساتمە لە ھەموو شتیک دەکات،
سەر پووتاوہ .. دەستو پەنجە لەرزوو، کە ھەلدەستایە سەر پی
دەبوو خۆت بخەیتە بن بالی و دارشەقەکانی فریا بخەیت تا بەدەم
سەرەگیژەوہ نەکەویت، چونکە دوو جارن کەوت و ددانی شکا ..
پیاویک کە وەک پلنگیکی ھارو لە پۆژگاریکی زووتردا دەنیو ئەو
شاخو کێو و دەشتو ھەرد و زورگو تەلانی ئەم ولاتەدا بە ھەلمەتەوہ
ھیرشی بردۆتە سەر دە یەھا سەنگەرو مۆلگە ی دوزمن، چەندەھا جار
لەگەل مەرگدا چاوشارکینی کردبوو، کەچی لە باوہشی تۆدا ھەر بەقەد
پشیلە یەکی گەری لیما بۆوہو نائومیدانە باسی لە مەرگی ناو پێخەف

دەکرد، مەرگیکی گیلو تەمبەل، بۆ تۆش ئاسان نەبوو پیاویک هەر
 وەک پەیکەرێک لە بەفر لە بەرچاوتا بتوێتەو، شەوانی نالە و خەو زێزان و
 ئاویلکە، وەک ئەو وەبوو لەتەک گۆرەکهیدا راکشا بیت، هەر واش
 بوو .. چەند مانگیک دواى پێشبینى مەرگی خۆى لەسەر گۆرەکهى
 دانیشتی، سەرەتا هەموو هەینییهک وەک وەفایەک بۆ پیاویک سالی
 ئەو خەلکە خۆت و چەپکیک گۆلى خودایی یان دەستکرد سەردانت
 دەکرد، پیاویک کە هەتا ژن و مندالەکانى گۆرەکهى نانا سنەو، هەموو
 جارێک دەیگوت بۆ گۆلم مەکە کە مرەم، هەر جارێک کە دەچووێتەو
 گۆلەکانى هەفتەى رابردوو سیس دەبوون و با پەلکو لاسکەکانى بەناو
 گۆرستانەکهدا بلۆدەکردهو. هەر وەک پەرتکردنى یادگارەکانى
 خۆت، پێت سەیر بوو کە ترسو هیزی مەرگو تەنیا کەوتنى پیاویک
 لە ژیان و مەرگیدا ئەو هەموو سۆزە لە دلى تۆدا دابگیرسینیت،
 ئەویش تا مرد لە خەمى تۆدا بوو، شەویکیان وەک ئەوێ خەيالى
 ترسنۆکو بێئۆقرەيى تۆ بخوینتەو. پێیوتیت..

(قەت مەترسە .. پۆحەکەم، هەر شتیکت ویست، دوو دل مەبەو
 تەنها پوو لە سەرۆک بکە، چ بە نامەو چ خۆت چوویت، گەرچی نازانم
 ئەویش چەندە وەفاو غیرەتى رۆژانى شاخى لەیاد ماو.؟ نامەوێت
 لە دەرگای هیچ سەر سەرییهک بەهیت .. عەفووم کە وا دەلیم، هەر
 شتیك هەراسانت دەکات بۆ شەرم و دوو دلى بینووسە .. بۆ مەکتەبى
 سەرۆک خۆى .. نالیم قەرزارمە .. بەس چەندەها جار لە مەرگ

قورتارم کردووه.. به لَام ئومید ده که م حه وجهی که س نه بیت..!!))
 ده سنت خسته سهر ده می تاوه کو پتر له سهری نه پوات، چونکه ئه وه یان
 ته واو شه که ته و غه مگینی ده کردیت، به چرپه و گرینه وه درکانت..
 (مه ترسه .. حه وجهی که س نايم..!)

ئەم به بهرچاوته وه مرد .. پوژ به پوژ .. هه ناسه به هه ناسه، ده مار
 به ده مار، خانه به خانه، زستانیکی دوورو دریزو ساردو تاریک .. که
 ئاسمان خوشی نه ده کرده وه، وه که ئه وه ی بۆ مه رگی ئازیزیکی له گریان
 ژیر نه بیته وه، پوژانه .. شه وه های شه و پیاویک له شیوه ی مه رگدا، یان
 مه رگیک له به رگی پیاویکا به ژووره کان و پارپه وه کاندا به دارشه قیکه وه
 پیاسه ی ده کرد، به په نجه کانی که وه ک چل و چپوی وشکه وه بوو و ابوو
 په رده کانی لاده دا تاوه کو ئاسمانی پاک یان به هه ورو هیتلا ببینیت ..
 لاپه ره ی ئه لبوومی ره سمه کانی خوی و ده فته ری سکچه کانی توی
 هه لده دایه وه و ئاهی ساردی هه لده کیشا، مه رگ به دزی ژیانه وه له
 ئینجانه کان نزیک ده که وته وه و گوله کانی بۆن ده کرد، گوله کانیش له
 ترساندا سیس ده بوون و لاره مل په لکیان هه لده وه ری، به وه ناسه
 ژه هراوییه ره نگیان ده په ری، مه رگ نه یده توانی چا بخواته وه و پیاله که ی
 له ده ست ده که وته خواره وه، نه یده توانی پیکیک شه راب له لیوانی
 نزیک بخاته وه و نه یپرژیت، مه رگی چاو قایم دوو قومی له سیغاره که
 ده داو ده بوو به لووله یه کی ئه ستوور له سووتوو، به سه ر پیخه فه که یدا
 ده که وته جار جار لیفه و دۆشه که که ی ده سووتاند، له ژیر چلکو

نارەقەى خەستەبوون بۆگەنى دەکردو نەیدەتوانى بگاتە گەرماوئەكەو دووشىك بكات، وای لیھات شۆربایان بە دەمەوئە دەکردو هیئنجى دەداو دەپشایەوئە، لەگەڵ پشانەوئەدا ژەهرى دەهینایەوئە، ژەهرى لە خویندا مەییوى سالانىكى زووتر، لە پەلو پۆكەوتوو .. هیئى هیئى سۆمایى چاوەكانى دادەهات و نەیدەتوانى لە پەنجەرەكەوئە سەیرى مەنارە لاربووئەكە بكات كە جار جارە لە چاوانى تارىكى ئۇدا وئەها دەچەمايەوئە كە سەرى بیدا لە زەوى، پەشەبايەك وئەك قامیشىك بە پاستو چەپدا گەمەى پیدەكرد، بە دەم خەوئەوئە پادەچەنىو كە لە خەو پادەبووئیت دەتپرسى ..

((خیر .. چى بو؟))

بە دەنگىك كە لە قوولایى گۆرەوئە بیئ ..

((مەنارەكە .. مەنارەكە بەسەرمدا پووخاو .. كوشتمى!))

مەرگ بەو هەموو هیزو فیزو مەزنى و هەواو دەبدەبەى خۆیەوئە، بیئاگا لە خۆى، خۆى پيس دەكرد، میزى بە خۆیدا دەكرد، بۆنى كەسكوونى گەمارۆى هەموو شتىكى دەداو بۆنى ناخۆشى ئەویان دەگرت، چیتەر نەدەكرا گوئى لە مۆسیقاو گۆرانى بگریئ .. دەیوت ..

((گۆرانى قیژەو هاوارىكە خوین لە گوئچكەكانمەوئە دەهینى، مۆسیقا

گوئزانەو دلم دەبپئ ..!))

مەرگ دەترسا سەیرى سکیچو تابلۆكانى تۆ بكات كە پربوون لە پەپوولەى هەلاھەلا هەلوئەریو و كۆترو كەروئیشكى كوژراو، ئاخەر لەوئە

ناخۆشتر نییه مه‌رگ له و تابلۆو نیگارانه بپوانیت که هه‌ر هه‌مووی ده‌ستکردی خۆیه‌تی، ترسناکه له‌به‌رده‌م ئاوینه‌کاندا بوه‌ستی و له پووخساری زه‌ردو چاوه‌کوژاوه‌کانی خۆی رابمیینیت، هه‌ر هه‌موو وشه‌ی ناو کتییه‌کانیش ده‌بن به‌ مارو میرووی ده‌م هه‌راشو برسی، گه‌ردیله‌و خانه به‌ خانه‌ی ده‌ست و په‌نجه‌و هه‌ر هه‌موو ئه‌ندامه‌ دارزیوه‌کانی ده‌خۆن، دواچار مه‌رگ ئه‌وه‌نده وشک ببۆوه که دوو دلۆپ فرمیسیکی پئ نه‌مابوو تاوه‌کو بۆ خودی فه‌وتان و سه‌فه‌ری کۆتایی خۆی که‌مه‌کئ بگری ..

دواچار مه‌رگ هات و هه‌موو شتیکی له‌گه‌ڵ خۆیدا پامالی، جگه‌ له‌ بۆنیکی ناخۆش له‌ دوا‌ی خۆیه‌وه هیچی دیکه‌ی به‌جینه‌هیشت، ببجگه‌ له‌ قه‌له‌بالغی چه‌ند پۆژیک، سه‌ریاری چه‌ند پرسیارو گومان و دل‌ه‌راوکئ و مه‌راق و ته‌ماع، واته‌وات و چرپه‌و فسکه‌فسکی ئه‌و هه‌موو مه‌ردوومه‌ی ده‌رو دراوسی، له‌ جوان و له‌ پیر، ئاخۆ بیوه‌ژنیکی جوان و جحیل پاش ئه‌و مه‌رگه‌ چی له‌ هه‌گبه‌دا بییت؟ ترسو سه‌رسامی و به‌غاله‌ت و به‌زه‌یی له‌گه‌ڵ هه‌وا و هه‌ناسه‌ی که‌سو کار تیکه‌ڵ ده‌بوو، نیگا‌کان پ‌رپوون له‌ رازو نه‌یننی بی وه‌لام، ئه‌و خه‌مه‌ گرانه زیباتری کردبوویت، سه‌نگین و خامۆشتر له‌ هه‌موویانت ده‌روانی، سه‌یری مناره‌ ته‌نیاکه‌ت ده‌کردو له‌ بیوه‌میزدیک ده‌چوو که ته‌می خه‌میک ده‌وری سه‌رو پووخساری گرتبییت، ئه‌مجاره‌یان ئه‌م له‌ تۆی ده‌روانی، ره‌ش پۆشو بی وه‌لام

جیپیکانی مه رگ به سهر دلته وه، دلگرانتر له وهی وه لآمی هیچ مه راقو ختووره یه ک بده یته وه، دواچار هر زوو له ریځه ی تیکه لکردنی په ننگه کان و پاوکردنی وینه جیاوازه کانی مه رگ، ده تویست مه رگیکی ناوختو دزیو و سیا پوښ له خوټ دووربخه یته وه، ده تویست له ناو په نگی بئ په نگی خویدا به ندی بکه یته و له ویدا ماتو مه ییو تا نه به د ټوټه بگریټ .

هر دواى هه هفته یه ک له مه رگی هوټمه ر، ماریکی په شت له ماله که دا بیڼی، بوو به هه راو قاو و قیژ، دهر و دراوسئ و پاسه وانه کانی مه رحووم که هیشتا وه ک دهرگاوانانی به نه مه ک دهسته و نه زهر له خزمه تی ټوډا بوون .. که وتنه هه له که سه ما، پمانی چه ند خانوویه کی نه و دهوروبه ره و بوونیان به که لاره گوټمانی نه وه ی لیډه کرا که لاره کان که ببونه گوټه کی که په که دهوره کانیش چی مارو میروو، سه که به ره لاره پشیله ی که پو مشکو جرج هه ن له شارد ارایان بکی شیت، کی نالی به دهستی نه نقه ست نییه تاوه کو ټو هه راسان بکه ن، که ر وا نییه بوچی هه ر دواى مه رگی هوټمه ر دهرکه وت، درو بیت یان پاست، هه ر هه مووان سویندیان ده خوارد که دیویانه، ئاسان خو ی دهرده خاتو ئاسانیش ون ده بیت، هه ندیکیان سویندیان ده خوارد که نه مه یان ته نها واهیمه و ترسی دلی خوټه ..

(ده له قوړی وا شیتى نه وه یه کوپوکال له خو ی کوټکاته وه، مانگیکی

تر وهک دیله سهگ چی گوله سهگی ئه و ناوه ههیه به خۆی فیّر
 دهکات!))

((تۆ ئه و هه موو زهلامه سمیلّ بابرهت نه دیوه به ناوی پاسه وانه وه
 رایگرتوون؟))

((حه یا نه ماوه .. ژنینه ..!))

((خده و خووی کچان و ژنانی تریش تیکده دات، قهت بووه له
 هه ساریکی وا گه ورده دا، چۆلو هۆل، بیوه ژنیکی ته نیا ته راتیینی تیدا
 بکات ..!))

((باوکو برای تووک نه رمن .. دیاره نیره و زیکیان نییه ته مییی بکا ..))
 ((خه لکی هه قیهی ته .. حالی ئه و ژنه باعسی سه د خه یالی خراپه و
 ختوره ی هه رامه ..))

((مناره ی کردووه به بیانوو .. گوایه چۆلی ناکات، هه قه مناره که ی
 گرده بر تیبپرن!))

ئاخر په یدابوونی ماریک له هیکراو هه ر پاش مه رگی پیاوه که ..
 به زمیکی سه یرو ناچۆرو مایه ی گومان بوو، ده رو دراوسیش ده ترسان
 ئه و په شه ماره بپه پیته وه ناو هه وشه و ماله کانی ئه وان، به گوته ی
 ئه وانه ی دیویانه مار نییه و ئه ژدیهایه، ماریک نییه و ده یه هایه ..
 فیشکانندی ژنی ئاوس زهنده ق بردوو ده کات و سکه که ی پی فرییده دا،
 گوایه چه ند ده قیقشه ش دوا ی خۆ خزانندن و خۆ هه شاردان کلکی دریژی
 له دوا ی خۆیه وه راده کیشیت، ژنه کان له وه ده ترسان ماره که عاشقی

ئەو بېوهرتە ناسكو نازداره بېتو هەرگیز له و ناوه دوورنه كه ویتته وه،
كه م نین هه قایه تی نیوان ژنو مار.

به زمی وه دیار كه وتنو ونبوونی ئەو ماره ببوو به زمو په زمیكى خوش
بۆ كورپوكالۆ و پیاوانی دهر و دراوسی و پاسه وانه كانی خانم، له ناكاو
دهبوو به قاو و هەر بابا بوو به خویی و تیللو مه تره قو چه یزه ران و
بهردو تا پره كه ی، دارلاستیكو كلاشینكو فو جوره ها چه كو تفاقى تر
هه لكوتنه ناو چه وشه و سه ریان و ژووره كان تا بنه بانى، شیت و شه یداو
عه زه تی له به ژنو بالای خانمه چكۆله و .. بېوهرتی ته نیاو زیده نازدار
بروانن، هەر نیره و زیک له دلّی خویدا چه سره تی ده كیشاو .. وه لی
سه د چه یفو مه خابن هەر هه موو شه رمیان له جوانی و چه مو كوستی
گه ورت ده كرد، له خویانو له یه كدیان ده پرسى ..

((چه نه یینییه كه وایان لیده كات شه رم له بېوهرتیكى ته نیا بكن؟
جوانی، هونه رو خوینده وارییه كه ی، پرسه ی تازه هه لگیرو یان سه لارو
سه نگیینییه كه ی، ده مو له بزى زیده شیرینی ئەو وه خته ی داواو پارێكى
ده دركینی و گرانو خانمانه زاری به گولّ ده پشكویت، چه مو خاموشی
یان كه مدوییه كه ی كه به جوریکه لیوانی به سه ر یه كدا قرساوی
په سمیكى سه ر كاغه زه و نابزویت ..!))

هیچ پیاویك نه بوو .. هیچ كورپوكالۆ و میردمندالیک نه بوو خۆزگه
نه خوازێ كه خانم خونچه ی ده می بكاته وه و فرمان دهر بكاتو ..
تا وه كو ئەوانیش بێ یه كودوو ملكه چی بن، هەر هه موو كورپه گه لی

ئەو دەورووبەرە بەغیلیان بە پاسەوانەکان دەبرد که دەرگاوانی ئەو بەهەشتەن .

هەر هەموو نێرەوزەکان، که مو زۆر، لە ئاسمان دەپارێنەووە ئەو مارە پەشە ونو تەو لەلا نەکات، بێ هاتنی ئەو مارە کۆ زاتی دەکرد پێ بخاتە ناو حەوشە ی ئەو بالەخانە یه ؟

که دەچوونە ژووری، هەر لە حەوشەووە پەنگو بۆنی جۆرەها گۆل سەرمەستی دەکردن، لە ژوورەکانیش نەتدەزانی چاوان لە چی تێر بکەیت، لە کام نەخشو نیگار بپوانیت، تاقو پەنجەرە، دەرگای نەخشین بە وینە ی تاوسو تیترواسکو تووتی، پەردە ی گۆلدارو چل چراو کورسی شاهانەو قەنەفە ی گرانبەهاو مەخمەلی، میزی پاراوه بە دەیه‌ها توحەفیاتو شتی عەنتیکە که مەحالی بوو لە بازارەکانی ئەم مەملەکەتە بیان دۆزیتەو، شمشیرو دەفو بپنەوی هەلواسراو، که وڵی ئاسکو پلنگو گورگ پاخراو لەبەر پێیاندا که وەک میراتی مەرحووم زاتی نەدەکرد هەلیانگریت و ونیان بکات، دەیه‌ها بالندە ی مۆمیاکراو و بال کراوه که هی ئەم ئاسمانە نەبوون و میراتی هۆمەر بوون، گەرچی لە دلی گران بوو که وڵی حەییوانە کۆی و مەلی مۆمیاکراو بەشیک بن لە جوانی مالا.. وەلی مەرگی هیشتا سەوزی هۆمەر نەیدەهیشت دەستکاری هیچ بکات، چەقوو چەتالی زیوینو که وچکی زەرکەفتی که جاروبار دەدزران، هیچ کامیان سلیمان لەو هەش نەدەکردەووە دەسکی دەرگای ژووری خەوتنەکه بابدەن، تەنها ژووریکێ داخراو که هەر بە

ته‌ن‌ها شه‌یتان ده‌یزانی چی تیدا ته‌قه‌ت کراوه، ژووری پر له بونو به‌رامه .. ژووری خه‌ونو خه‌یال و ختووره‌ی ژور په‌نهان و شاراوه‌ی بیوه‌ژنیکی شوخ و ته‌نیا .. گه‌نجینه‌کانی جوانی .

نه‌ده‌کرا سه‌یری ئه‌و هه‌موو نیگارو تابلویانه بکه‌یت و خیال نه‌بیت، هه‌ندیکیان پر به ژووره‌کان بانگیان ده‌کردیت که شه‌یدایانه خوت بخه‌یته ناو چوارچیوه‌کانییه‌وه‌و له‌ویدا ببیت به په‌سمی دیوار، می‌ردمنداله‌کان به تاسووقه‌وه .. به دزییه‌وه‌و به په‌له‌پروزی له سکچی پر په‌پووله‌ی بال هه‌لوه‌ریو و جوړه‌ها فرنده‌ی خویناوی ده‌وری مناره‌ی قیت و لارو داپوخوا و راده‌مان، پیاوه‌کانیش به دیار تابلو‌کانه‌وه‌ دوش داده‌مان و له‌ژیر لافاوی ئه‌و هه‌موو په‌نگانه‌دا نقوم ده‌بون، ئه‌و پیاوانه‌ی بیریان ده‌چوه‌و بو مار کوشتن هاتون، ئه‌و پیاوانه‌ی بیجگه له نیگاری زیده جوانی کیژی کافرشو و په‌سمی پر له وبقاری ئیمامی علی که به خو شمشیری زولفه‌قاره‌وه‌و شیریکی خه‌والووش له به‌رده‌میدا پال که‌وتوه .. هیچی دیکه‌یان نه‌دیوو، پاسه‌وانه‌کانیش به دیار وینه‌که‌ی مه‌رحومه‌وه‌ سامگرتو و ده‌وه‌ستان که به دوو چاوی په‌شو دوو ئه‌بروی په‌یوه‌ست و سمی‌لیکی په‌روه ده‌یروانی وه‌ک ئه‌وه‌ی ناغایانه لییان بخورپته‌وه‌ که بو ده‌بی ئه‌وه‌نده بی شرم و شکو بن و له درگای هه‌وشه‌که‌وه‌ ئاودیو بن و بی پرسی خانمه‌که‌یان وه‌ژوور که‌وتبن، بیئه‌وه‌ی ری له و عه‌زازیله بگرن که به

بیانوی مار کوشتنه وه پئی له فهرشی کاشان ده نین، رینخو قه رسه قول له سهر چیمه نه که جیده هیلن، نهک مار .. خودای ده کرد ئه ژدیهای حهوت سهر ده بوو، ناچار به شهرمه وه پاشه کشییان ده کردو ئه و خه لکه یان قاو ددها، نائومید له کوشتنی ماره ره شه که، ده خزانه وه ناو حه وشه که و خه لکیان دهنگ ددها که چۆلی بکه ن. ده نگۆی ئه وه بلاو بووه ..

((بیوه ژنی تاین ناگری تیبه ربووه و حه زنی له و به زمه یه، ئه مه یان فیل و بیانوو تا پیاویک پاو بکات، به کراسیکی ته نکو ته سکه وه وهک تاوس به بهرده میاندا خۆی باده داو خۆی ده له نگینیت!))
 ((کچی چاوی ده ربی .. پیاو پاو دهکا .. سهگ به خۆی فیتر دهکا .. کهیفی خۆیه تی ده له قۆری وا .. ههر میرده کانی ئیمه له خشته نه بات .. خوای ده کرد ئوردوو یهک عه سکه ره خاته خۆی ..))

هه مووان دلیان له تو پیس کردبوو، ژنه کان ته گبیریان کردو ههر جاره و یه کیکیان ببیت به سیخو رو تا وه کو بزانی که چ ناشناو چ بیگانه و غهیره .. کین ئه و پیاوانه ی سه راسووت ده که ن. قهیره کچه ته نیا که وتوو هکان پتریان ده خسته سه رو سه ریان له بن گوئی یه کدی ده ناو سه د سویندیان ده خوارد ..

((به ههر سی جزوو هکه ی قورئان ئه م عفریته ههر خۆی میرده که ی خۆی ده رمان خوارد کرد، ده نا ئه و ژه هره چی بوو ئه وه نده ساله

له خوینی ئه و پیاوه دا مه یی بوو، خو به وه نییه سه لارو سه نگیو
خاموش خوئی ده نویئی ..))

((کچینه .. چما ئه نگو عه قلی خو تان له ده شتی دیتیه وه .. عه جه به
هر دوی ژنه یانه تازه که ی ئه و ژهره کاری خوئی کرد .. چما چ
بووه؟!))

((ده بینن که دوو پوژی دیکه هه تیویک دیتو به خوئی و ئه و میراته
زۆره ی خه نی ده کاتو خوئی ده خاته بنی ..!))
(میراته که ی بردو کوشتی!))

((ژهره کوشتی ..! با درۆیه ک بکات .. بنیاده م بلئی: ئامه نتوو ..!))
(که ستان ئاگاتان لئ نییه .. دم لووسیکی خزمی خوئی به نیازه
بیته وه له دهره وه .. به حال و ماله وه ده بیات ..))

((من عه قلم بی .. چاکتر وایه بو ئه و قه حپه یه چۆلی بکه ین و ئیمه ش
سایلی ئه و خه لکه بیفرۆشین .. با ئه و دیله به بایه گه ره که که بکاته
تیاتروخانه ..))

هر یه کیک له و کچه عازهبانه به قه هریکه وه هه لیدایه ..
(ئیمه دیواریکمان به ینه .. ئاگام له هه مو که ین و به یینیکه، پیش
ئوه ی میرده گیژده که شی بمری .. خانمی خرتی له ژیره وه دۆستی
گه وره ی پاسه وانه کان بوو ..))

((جا توخوا هه قی نییه .. ئه و سه گبابی چاوباشقاله خوشکی خوئی
حه ییرانی ده بی .. که سه یرم ده کا خه ریکه به رداویم ..!))

((هیشتا ره به نیشه ..))

((کویرایی داهاتووہ ئو ہموو کچہ نازدارہ نابینئی؟))

((بہ خوا کہرہ کچن .. کئی خودا دہیداتیٰ لہ گۆشتی تہر بادتو

لہ ولالوہش گۆشتی برژاو بخوات .. سہر بہ ئہ سپئی و پشکینہ ..))

((ئاخو لہ کوئی بیستوتانہ ژنینه .. بیوہ ژنیکی تہ نیاو تہ پرو دہولہ مہند

کۆمہ لیک پیایوی لۆزہ ندرہو کئیر قہوی پابگریتو .. وہ لالا ئہ وانہ چین

.. پاسہوانی خانمن .. بہ زیادی خیرم نہ کردبی ..))

((دہک حہیات بچی و ہکی چووہ ..!))

((وہ لالا ہتا سہر بمینئی .. قوون عہ لامہ تان دہ بینئی!))

ژنانی ژیرو دہم پر لہ حکمہ تی گہرہ کئی دہستیان بہ یہ کدا دہ داو

دہ یانوت ..

((ئاخو خوداتان ہہ بی .. ئہ وہ ناہہ قییہ و ئہ و ہموو قسہ ہہ لبہ ستنہ

بہ ہہ و ہنتہ گوناہہ ..))

((بووختان و قسہی بیچی بہ و ژنہ دلپاکہ مہ لین، ژنی وا دہست و دل

کراوہ کہ مہ .. بہ و پۆژگارہ چاوی لہ ہہ موومانہ، خو خودا ہہر ئہ می

نہ کردووہ بہ بیوہ ژن .. گۆپی خوٹان پر مہ کەن لہ مارو دوویشک ..

کچینہ!))

واتہ واتہ کہ لہ وہ دہرچوو بوو کہ بہ تہنہا قسہی چہند پتو پیرہ ژنو

سہرہ ژنو گہورہ کچہ کان بیت، یان کچہ تازہ نہ بالقو عازہ بہ کان، یان

سیاسه تبارزه بازارې و ژماره یهک له پیاو و تۆلّازی عاشق به چرپه و فسکه فسکی ناو مه یخانه و چایخانه و .. خانه کانی دیکه، کورپوکال و پیاوه خوینده واره کانیش پشکی خۆیان له م ههراو به زمه هه بوو، یه کیک له و گه نجان که تازه ماسته ری له «دهرووناسی» ته واو کردبوو، له کۆرپو کۆبوونه وهی نیره وزه خوینده وارو نه خوینده واره کاندانیده بپیه وه ..

((ئەم بیوه ژنه دیاره چیه تی .. عوقدهی خه ساندنی هه یه و هیچی تر .. بیجگه له و که پته زۆرهی که میرده پیره کهی نه یتوانیوه هیچی بۆ بکات، به کورتی و به کوردی تیر نه بووه .. مه علومه .. ئەم به زمی مارو مناره یه جگه له و دهردی بیبه شبوونه له سۆزو سیکس هیچی تر نییه، ئەو ژنه له تاو ته ماعی شتیکی دیکه خوی داوه ته ئەم مناره یه .. مه علومه چیه .. خۆتان پیاون و دهیزانن، جار جاریش چاوی رهشکه و پیشکه دهکات و ماری رهش و سوور دهبینی .. (فرۆید) واته نی .. مه سهل ته عویزه که ئەمپۆکه له نووسیندا به قهره بوو کردنه وه ناوی ده بن ...!))

پیاوه کانیش سه رسامو ئەبله ق که زه حمهت بوو له و هه موو قسانه تی بگه ن، سه ریان بۆ ئەو گه نجه له قاندبوو که چه ندین کتیبی قه به ی خستبووه بن بالی .. نائومی دانه له و گه وه رانه رامابوون که له زاری دهرژان .. گه وه ره له دیدی ئەوان .. له هه مووان قسه زانتر وتبووی .. ((قسه یه تی .. دهم خۆش .. هه ره ئەوه یه .. ته واو .. پئی تی ده چی

.. ئەو ماسته بې مو نىيە!))

له ھەمووان سەرسەررېتر كە رقى دونىاي لەو ئەفەندىيە لوسكانە دەبۆۋە بېشەرمانە وتبوى..

((من ھىچ ھالى نەبووم لەو فلته فلته..))

ناچار باوكو دايكە، خوشكو براكان، خال و مامو پلك، كوپو كچە كانيان، كەسو كارى دوورو نزيك، تاكو كۆ، بە قسەى خوشو شيرين، جار جاريش بە دەم ھەرپەشەو چاوسووركردنەو دەيانترساندى و ھەراسانيان دەكرديت كە خەريكە منارەكە بەسەر مالەكەى تۇدا برمىت، بەزمى ئەم مارو مېرووھش نابرىتەو، ئەو شەپرى خۆتپنەش مالۆيرانى تىدايەو ژنيك بە تەنھا لە بەرامبەر ئەو ھەموو پياوھ پارەدارو چەك بە دەستو خوينخۆردا چى پىدەكرىت، لە دە لاوھ كەوتنە ويزەتەو .. ((كچەكەم .. ئەو تە يەكە يەكە خانووە كانيان دەفرۆشنو چۆلى

دەكەن .. گوناھت دەگات بۆ دونيامان لى ھار دەكەيت؟!))

((پمانى منارەكە قسەو بيانوى ئەو گەلۆرانە يە .. كوفرە لام

بىرووخىننو بىكەن بە بازارو دوكان..))

((لە دەستيان دى بتكوژن..!))

((نازانم .. بۆ .. بەلام پىم شەرەمە لەو كەر پياوانە بترسم، ھەتا گەمەى ئەم مارو دووپشكەش بە فىتى ئەوان دەزانم .. ئىستا وای لىھاتووھ ھەر مالۆكو ماريكى بەردەكەويت، كەسى تىدا نەمىنىت چۆلى ناكەم ..!))

((خوشکه کهم .. هه ق نیه و له خۆت بکهی .. ژنیکی ته نیا به چ هیزو دهسه لاتیکه وه مملانی له گه ل ئه وانده دا ده کهیت که سه ره له بهری ئه م ولاته یان به خاکو خه لکه وه کړیوه ..!))

((گه ره موو دونیا یان کړیپیت .. هه ر خشتیکی ئه م خانوو وه مناره که سه ری ئه و گه له خویانه ده هیئی، خودا ده زانی چ وه ستایه کی ده ست په نگین خشته به خشت قوربه کهی له گه ل خویو و ئاره قه ی خۆیدا شیلاوه، من بیر له و هه موو وه ستاو خه لفه و کړیکارانه ده که مه وه که ئیستا ئیسکو پرووسکیان نه ماوه، که چه نده عاشقانه له خۆل و ئاو مناره یه کی و دانسقه یان به ئاسماندا به رزکردوو ته وه، که هه ره مووی هه قایه تی ده ست په نگینی و جوانی ئه و که سانه م بۆ ده گێرپه وه))

((خودای تۆش ده ره قه تیان نایه .. دوا جار ئه وان ده ییه نه وه .. ئه وانده مافیان .. ئامۆزا))

((منیش له ژیره وه گه مه و جهنگی خۆم به رپا کردوو، نامه وی هیه بدرکینم، ئیستا پشی پشی بۆ من ده که ن، پاره و پوول هه لپشتن .. دۆسته کۆنه کانی هۆمه ر کردوو یانه به ریگه ی کانی ..))

((خالۆزا .. بۆ خاتری حورمه تی بنه ماله و تابه فه که مان .. ژنو پیاومان روومان نایه بچینه ناو خه لک .. ئیمه له ده ره وه یین ئه و قسانه ی دوا ی تۆیان خستوو سه گ بۆنی پیوه ناکات ..))

((ئه وه یان ئاسانه بۆ ئه و گه نده پیاوانه .. هه ر ئه و نامه ردانه په یامو نامه م بۆ ده نیرن، به دهستی ئاشناو بیگانه دا، تاوه کو بزنان ئاخۆ شوو

دهكەم به يه كيک له وانهی دوو سی ژنیان به ستوته وه وهک دابهسته،
زگورتییه کانیش بو به لئییه کی من خو ده خنه سهر پم، هه مووشیان
هاوسه نگره ی هومهر بوون ..))

((ئی خو ههر ده بیته شوو بکه یته وه .. خوشکی ..!))

((شووم به مناره که کردوه ..!))

((ناخر ئه وه که ی قسه یه خالۆزا .. ئه وه ی تو ده یللی بو شانی
خاتوونیکی وهک تو جوان نییه ..))

((من که ئه م پاسه وانانه شم لای خوم هیشتوته وه، بو ئه وه م نه بووه
ئاگایان له من بی له به دکاران، ئه وان له سهر وه سییه تی هومهر ماونو
کورپوکالی به وه فان، من پیموتوون ئیوه پاسه وانی من نین له ترسی
به دکاران .. ئیوه پاسه وانی ئه م مناره یه ن .. ناچارم جار جار بو
دلنیایی نامه ی رهمانه دی سه روکیان پی پیشان بدهم ..))

((ئه وه تو تی کچووی کچه تیو .. ئه وه موو عه شیرته له تو
ده پارینی وه، خو دائیره ی ئاسار نیت .. تو شیت بوویت، شووم به
مناره کردوه .. توو شهره ف جه ماعت .. ئه مه قسه ی ژنی که حه یاو
حورمه تی خو ی بگریته ؟))

((سه دان جار من پیموتوون که من مه رگم پیخو شتره له م دوران و
به زینه، من ئه م مال و جیگه یه ی خوم خو ش ده وی، گهر که سو کاری
منن .. نالییم پشتگیرییم بکه ن، به لام مه بنه مایه ی دوران و درده دل
بو من .. هه قتانه گهر حاشام لیبکه ن ..!))

((حاشا له چی بکه یین .. کهس حاشای له ناموسی خوی کردوه .. هر ئه وه ندهت ماوه ده ریپیکهت بکه ی به ئالو له سهر مناره که دایکوتیت ..))

((ئه وهش قسه ی کورپه لایکی به حورمهت نییه ئامۆزا .. تو خوینده واره که یانی ..))

((ها .. هیشتا تو قه رزار بارمان ده که ی .. زور کهس به مه زاقه وه که ده گه نه لامان پیده که ننو ده پرسن: ئه ری راسته که که تان شووی به مناره که کردوه؟!))

تا کو جوت، دهسته دهسته ی خزم و خویش ده هاتن و ده خیلته ده بوون و ده پارانه وه، بیهوده بوو، نائومیدانه ده چوونه ده ری و مال که یان بو بیوه ژنیکی ته نیابال چول ده کرد که به سه د دل وه ده جهنگای، ئاخو جگه له خوشه ویستی بو مناره که وهک په رمزی میژوویه کی دیرین، چ خولیا یهک و ده کات وها دلیرانه به رامبه ر ئه وه هه موو که سو کاره بوه ستیته وه وهک مناره که که بناغه ی داکوتا وه، تویش پتر پی داده کوتی و له هیچ سل ناکه یته وه، وها شیتانه و بیده ربه ست له دژی ئه وه هه موو قونته راتچی و ئه ندازیارو سیاسه تبارزو ده سه لاتدارانه ده جهنگیت، ئه و پیاوانه به سه ده ها رایه لو داوه وه، به سه ده ها تان و پوی نهینی و نه خشه و پیلانه وه به یه کدی به ستراونه ته وه، ئه و پیاوانه ی وهک په وه نه ههنگیک هر هه موو شتیک هه لده لووشنو به

تۆی ماسیشەوہ، دەیہا ھەقاییەتی ناشیرینو سەیرو سەمەرەت لە ھۆمەر-وہ دەبیست سەبارەت بە ئاگیانی بازاری پەشو و سیاسەتی پەش، جگە لەو خۆشەویستیەت بۆ جوانی .. چ پێکی پیروز وەھا ھاری کردوویت، چ کەللە پەقی و مملانی و چ لەزەتیکی بێ پایانی ژنیکی کە بە تەنیا بە پووی ئەو ھەموو پیاوہ گەلۆرانە دەوہستیئەوہ دەلی ..

((نا .. نا ..))

لە پۆژگاریکی بێ مانا و سووکدا کە ھەر ھەمووان دەلین ..

((بەلی ..!))

دوچار کە غەمگین دەبوویت .. لیو بە بارو بە کەمیک ترسەوہ، ترسی ژنیکی تەنیا، ترسیک لە پای ئەو ھەموو ھەپەشەو ھاشو ھوشەوی چواردەورت کە ناچاری دەکردیت لە خۆت بپرسیت ..

((تا کوئی .. ئەم شەپە تا کوئی؟))

بەلام کە عاشقانە لە منارەکەت پادەمایت و سەروخوار پڕ بە ھەردوو چاوانت تەماشات دەکردو دەتویست بەلاگەردانی بیت و ھەر خۆت وەلامی خۆت دەدایەوہ ..

((تا ماوم .. ھەتا ھەتایە و .. تا دوا نەفەس ..!))

خشت بە خشت دەژمارد، دووربینە عەسکەرییەکی ھۆمەر-ت لە کیفەکی دەردەھینا و بێ پسانەوہ لە بەلکۆنەکی دەوہستایت، ریزەکانت دەژماردو لیت تیکدەچوو .. سەرلەنوێ دەژماردەوہ، ھەر

چاره و مه وداکه ت نزيک ده خسته وه تا له سه ر خشتيکو و دان و سيان ده وه ستايت و له گه رديله کانيان و په نگو که لبوون و خورانيان ورد ده بوويته وه، هه ستت ده کرد دوورينه که و کيفه که ی بۆنی ده ست و په نجه ی هۆمه ريان ليديت، بۆنی ئاره قه و ماکی چه وری و چلکو بارانا و خوینيش، واه .. له و زه مه نه چ تيژ تيپه پری، چه نده له خه يالتيکی کورت و شپه رزه ده چييت يان خه ونيکی کورت که نيوه ناچل بېرت بکه ويته وه، برژانگه کانت ته پ ده بوون و پيلووه کانت قورسو و بيناييت ليل، به پراده يه ک که خسته کان و ريزه کانت له لا تيکه ل ده بوون، بييشک هه ر فرمي سکيک له ژير ئه و پيلووه قورسانه و ده نيو ئه و برژانگه ئه ستورانده دا بيته ده ر وه ک دانه ی مرواری تيکده شکی و ده که ويته سه ر پوومه تی زه رد چوون گه لای پاييز ...

ده رو دراوسى .. خزم و خویش سه رسامی ئه وه بوون که له نيوان ترسی بوونی ماريکی وها کوشنده که ئه گه ر بۆ خویشی و مه زاق بيت يان ترسيکی راسته قينه ی هه ر هه مووان، يان بۆ توّقاندنی خانميکی جه ربه زه بيت که ببووه ئه ژديها، ئاخۆ به چ پوچيکه وه ژيان به سه ر ده بات .. له نيوان ماريکی ژه هراوی له ماله که يدا و ترسی پمانی مناره يه ک به سه ر خوئی و خانووه که يدا چ زينده گييه ک ده گوزه ري و چۆن هه لده کات؟

هه قايه تی مارو مناره که ببووه سه رباسی ره شه خه لکه که و

نه جیبزاده کانش، ناچار براکانت که هه له تهی ولاتانی دونیا بیوون، هاتنه سهر خهت و هه رجارهی یه کیکیان دهیدواندیت، هه له گفتی شیرین و برایانه تا دهگا به هه په شه و گوره شه و جنیوباران و سووکایه تی پیکردن، تو ملت نه ده دا، نه تکا نه رمی ده کردی و نه هه په شه ش دهیترسانی، تا دواچار یه کیکیان شیت و هارئاسا وها دهینه پاند که ته له فونه که به ده سته وه ده له رزی و له وه دابوو په رده ی گویت خوین داچورپینی، ناچار له گوئی خوتی دووربخه یته وه، له راسته وه بو چه پ بیگوپزیته وه .. به دم هاواره وه سویندی به خداو شه رده فی خوی ده خوارد که دیته وه و گوشا و گوش سهرت ده برپیت ..

(ده له قور . تاکه ی خوت سووکو چرووک ده که ی؟ .. هه خوت شووت به یه کیک له و گه وادانه کرد که تو به نامه ردو مله ورو خیانه تکار ناویان ده به ی، گه ر تو خوت سهرت له م واته واتو ئابرووچوونه نه خوریت .. پیم نالییت بوچی عه شیره تیکت خستوته سهر زه لزه له، چه خوشییه کی تیدایه؟ نه وه چه حه یاو نامووسیکه بیوه ژنیکو مالیکی چول و کومه لیک گورگه پیاوت له ده وری خوت راگرتووه .. به س پیملی بو وا ده که ی .. تو که خوت به هونه رهنه د ده زانیت که س نه مابوو له و شاره شووی پی بکه ی جگه له هومر ته کتریوؤف؟))

ته له فونه که له ده ستت ده که وته خوارئ و دلت خاو ده بووه و نه تده زانی چی وه لام بده یته وه، کی له و خه م و ده رده دلت ئاگاداره، له نهینی خویناویت ..!

براکان دهرپونو خوشکه کان به تهنیا به جیدیلن، له ویدیو کیو و شاخو بیابانو ئاسمانه کانی دیکه وه جنیو و هه ره شه و دهر دو خه م دهنیرنه وه، کورپه کان کوچ ده که ن و دایکانی چاو به فرمیسکو شکسته بال به جیدیلن .. بو دهبی هه میشه وایی؟ یه که مجاری بوو گوئی له نازناوی- ته کتریوئف- بیټ که ببیټ به کلک و به ناوی هو موره وه بنووسیټ، دهیزانی ئه م نازناوه چه کیکی پووسییه هه روه ک کلاشینکو ف، دهیزانی هه ندیک له و پیشمه رگه کونانه ی دؤستی مه رحووم هه لگری ناوی ئه و چه کو ترو تفاقانه بوون: شه ریف ده بابه، عه زه ی کلاشینکو ف، قاله مزه لی، عه به ئار. بی. جی، بله برپنه و، جه لو بی که ی سی و خوله ی عه ده د ره شاش ..

خاموشانه له ویدیو هیله که وه گویت له هاتو هاواری براکان ده گرتو مه حال بوو بزنانن چ چاره نووسیکی ره ش بوو خوشکه که یانی گه یانده ئیره، هه موو جار به هه له داوان بانگیان ده کردیت که کاکه ت له ویدیو هیلیکه وه ئاگری گرتووه، براکانت خه ریکه بال ده گرن، دوا ی شه پرو گیچه له کان به چوارده ورته وه خولیان ده خوارد ده یانپرسی ..

((ها .. چیانوت .. تو به ته مای چیت؟))

ده گریایت و خوټ ده خوارده وه، دلټ نه ده هات به که سیان بلئیت چ کووره ی جه هه ننه میکت بو سازو جو ش ده دن، به قه هره وه ده توت ..

((هیچ نالین .. دهرشینه وه ..!))

بلئیت چی؟ که له دووری هه زاران میله وه ته نها داواو نه خپرو مه که و

مەرپۇق فەرمایىشتە زۆرەكانى خۇيان دەنیرنەو، چ بە تەلەفونو چ بە نامەو چ پاسپاردەى نیردراو بە دۆستو خزىمدا، لەبرى ھەر دۆلاریک دەیەھا فەرمانو مەرچ، بۆ دەبى براكان سەفەر بکەنو خوشکەكان دەنیو مالەكاندا پرچى سىى بھۆننەو؟!

تا دەھات واتە وات پتر لە دەرگاكانى دەدا، بە سەدەھا برىوانوى بەتال ژنانو كچانى دەرو دراوسى لە دەرگای تۆيان دەدا، ناسیاوەكانت بە بیانوى سەردانى كتوپرەو، بى پرسو را دەھاتنە ژوروى .. تا بنەبانى نەدەوەستان، وەك كەسانىك، چوار چاۋ، بە ژورەكاندا دەگەپان وەك ئەوەى مالیان دزبابىت، تا بزنان چ دەكەیت، چ دەخۆیتو دەخۆیتەو؟ كىت لەلایە، چىت لە بەردایەو چ خەيالو خەونىك لە دلتایە؟ چەندەھا كەس لە ژىر دەمامكەوە یان بى دەمامك بەشەو و نیوەشەو و بە پۆزىش تەلەفونیان بۆ دەكرىت، نىرو مى، لەو دەرچوو بوو سكالاً تۆمار بکەیت .. دژى كى؟ لەو دەچوو شارىك تۆيان كرىبى بە جى مەراقو خولیاى سەرەخۆرى خۇيان، ئەوانە ژمارەى كەسانىكىش نەبوون سانسۆر بكرىن، گومانى زۆرت ھەبوو كە ژمارەكەى تۆش چاۋدىرى لەسەر بىت، لە دۆخىكى وەھا نالەبارداۋ دەنیو تەپو تۆزى وەھا جەنگىكدا، گومانى ئەوەت دەكرد كە ئەو گەندەپیاوانە خۇيان لە بۆسەدانو وەك سىخوړ چاۋت لى ناترووكىنن، گەرەكیانە رازو نەپنىبەكت بزنانو بە دونیادا بلاۋى بکەنەو، ھەر

نەينى و خەونو خەياللىك بىتو با زۆر بى مانا و چكۆلەش بىت، ئەوان دەتوانن سەدەھا چىرۆكى ناشىرىنى لەسەر دابمەزىنن، دەنگت تۆمار بگەن، وینەكانت بدزن، نىگارى حەيابەرە بنەخشىنن و ناوى توى بخەنە سەر، ئەوئەندە دلكرمى بىوويت، گومانن لە پاسەوانەكان دەكرد كە بە پارەى زۆر بىيانكپن، جۆرەھا نامەى هەپەشەو هەلدانەوئەى لاپەپەكانى سالانى «پەيمانگای هونەرە جوانەكان» .. گەپان بەدوای سەرە داویك، گەپان بەدوای ناوى ئەو كورپانەى كە لەو پىنچ سالەى ناو پەيمانگاندا هاوپۆل و هاوپىشەت بوون، پرسی ئابرووى تۆ لە مامۆستاكانن، ئەو دوكانانەى تۆ كړپارىيان بوويت .. سالۆنى خۆشەويست لای تۆ، ئاخى چ لەو ئەسانترە، لەم ولاتەدا، دە- دوازده پياويك سەر لە بن گوئى يەكدى بنين و پيک هەلدەن، لە شەويكى سوورى مەستى و سوورپداندا، ئەوكاتەى لەناو چرە دوکەلى جغارەى گرانبەھادا بە جوانى يەكدى نابىنن، بەدەم كۆكە و پشانەو، بەدەم قوماركردن لەسەر دۆپاندنى خەونى تۆو سەدەھا مەردوومى دىكەدا، نامەردانە هەقايەتلىكى پسووايى و داستانىكى ئابرووبەرە بۆ بىئەژنىكى تەنيا بنوسنەو و بىدەن بە گوئى ژن و خوشك و كچ و دۆستەكانيان ، چى لە واتەوات و قسە هەلبەستن ئاسانترە كە وەك ئاگرى لە پووش و پەلاش بەربوو بته نيتهو، بەناو كوچە و كۆلان و كەلاو و كۆشكو دلە گەنيوہكاندا پتر كلىپە بستىنييت، تەشەنە بكات و نەوہستىت تا بەرپىي هەمووان، بى ئەوئەى بە چاوانى خۆيان هيجيان دىبىت و يان سووسەى هيج بگەن ..

دەم بخەنە پەناگوویی یەكدی ..

(خوشکئی بئ مەلامەت نییە .. کئی لە ئیئە دەرهقەت دئی بە تاقی

تەنیا ئەو هەموو پیاووە بخاتە کونەووە ..؟

-سەرۆک خۆی پشتو پەنایەتی.

-سووسە ی ئەو هەش دەکریت دلی برد بیت.

-فیر بوووە پاسەوانەکان دەخاتە دوا ی خۆی وەک دێلەبەبا .. کەس

نازانئ بۆ کوئی ..

-گوا یە بۆ پەسمکردن دەچیتە ناو شاخ و داخان ..

-لە کونە ئەشکەوت و قەلاو حەسارە کۆنەکان دەگەریت بۆ دوزینەووە ی

شتی عەنتیکە ی زەمانی زوو ..

-بەتەنیا ..؟

-خۆی بە دنیا ناگوریتەووە .. بە خۆی و کامیراکە یەووە پەسمی

دارو بەرد دەگریت .

-دیویانە سواری جیبی جام تاریک بوووە فراندوو یانە بۆ ناو ئەو شاخ و

کونە ئەشکەوتانە .

-بەسەری برابەر تیمان فیلمی پروتی ئەمیان بینووە ...)

هیچ نەما نەیلین .. هیچ نەما نەیبیستیت، هەموو بەیانییەک بوو تە

خولیاو خوو .. بەپێوە یان لەسەر کورسییەک دادەنیشیت، یان

دەنیو جۆلانەکە خۆت رادەژەند، دلپەر لە کەدەر فرمیسکان دەبارینئو

ناشتوانیت قهت گویت له و هموو واته واته دابخهیت که خوین له چاوان دینن، ژورجاران خه وه نووچکه ده تباته وه له پمانی مناره که ت بیدار ده بیته وه، ماوه یه که به هموو کولی گهرمی دلته وه لیی ده پارپیته وه که نه و نده به سهرتا نه پووخیته و خه ونه کانت پر نه کات له ویرانه و دارپمانی بالاکه ی . له ته پو تۆز ..

((هو مناره خو شه ویسته که م فریام که وه ..!))

دوینن شو و نه م به یانیه ش که به دم زینده خه وه وه نه وزت ددا مناره که ت به سهرتا نووشتایه وه و پازی پر ترسی خوی درکاند .. ((من له داخی تو ده پووخیم به سهر خو دما .. گله یی نه وه م لیته گهر تو گهر دنی منت مه به سته، گهره کته به پیوه بوه ستم .. چیتر مه گری و نه و نده ش مه لی ..

- خودایه .. بو نامکوژی؟))

به لینت دا که نه مه یان دواچار بیت، له خه و پابوویت و به پرتا و تا په رښنی بالکونه که پات کرد، له وه دا بوو ساتمه بکه ییت و هه رزه لیت و سه رانگری بیت، نه و بوو، به هرام بوو، دهنیو جه نجالی مه ردوومه کان و عه ره بانه ی ورده و الّه فروشو سه وزه و میوه فروشو نه و هموو ده روزه که رو پیاو و تۆلازه بی کارو ده ست به تال و عه لاگه فروشو ده سترگ پره دا به ده وری مناره که دا ده خولایه وه، به ته له فوون پیی وتی چی له بهر ده کات تا وه کو بیناسیته وه، به په وتی خیراو له نگینی به لای راستدا ناسیته وه، هیشتا هیزو توانای نه وه ت هه بوو تارمایی نه م له

تارمایی سه دهها کهس جیابکه یته وه، له ژیر سیبهری پانو چری
 مناره که وردو گرگنو چه ماوه دهینواند، له دووره وه تا نزیک که وته وه
 هر بانگت ده کرد تا ریک پوهو مالله کهت بیتو ری ویل نه کات،
 دهستیکی هه لشه قاندو سه ری بلند کردو زحمهت بوو بزانیته خه نده
 گرتوویته تی یان غه مینه، سووکه ساتمه ی له دارو به رد ده کردو ده هات .
 وهک به یداغئیک دهستی بلند .. ده شکایه وه .. یانی ..
 ((واها تم .. تو م دوزییه وه!))

*

نیوه پۆ ئیواره

هه موو شتیك له و ماله دا بۆنی ئه وهی لیده هات كه ژنیکی ته نیاو تۆراو
 خۆی به ند كردوه، دوور له خه لكو كه سو كار، زۆر گران بوو وتنی
 پسته ی یه كه م، له چاوتروكانیكا هه سته ی كرد به وهی كه نه ده بوو خۆی
 بخاته وها دۆخیکه وه كه نه زانیت چۆن و له کویوه ده ست پینکات،
 هه ولی دها گومان و خه می خۆی بشاریته وه، له هه مووشی پتر
 نهینی خاموشی خۆی دوا ی هه له ته بوون و سالانی لیکدا بران، هه رگیز
 نه ده کرا له به رده م بته تیکشکاوی خانمیكا عاشقانه و نیرانه سۆزو
 خۆشه ویستی و تاسه ی گه رم ده ربیریت، نه ده کرا له به رده م بپوه ژنیك
 كه بیئومییدی له سه رو سیمای ده باری نمایشیکی درۆزانه پینشکه ش
 بکات، دا که وتنی شانەکانی به هه ردوو لادا وه ک ئه وه وابوو كه به رگه ی
 قورسای ی ئه و شاله ته نکو شینه نه گرن كه تا خوار كه مه ری به
 هه ردوولادا شو پیبوونه وه له ئاست هه ر دوو مه مکه کانی كه میک به رز
 ببوونه وه، پاشان ریک دا که وتبوو تا سه ر رانه کانی، ته نووره ره شو
 گه چلاوه که ی، سۆله کۆن و تۆز لینیشتوو هه کانی، ره نگی په ریوی،
 پوانینی ویل و نیگای په رته ی، كه له سه ر هه یچ شتیكا نه ده گیرسایه وه،
 ئاوینه یه کی ته لخی باز نه یی كه نه تده زانی تۆزو چلک دا یپۆشیوه یان
 ته میك، جو له و هات و چۆی بی مه به ست و شپه رزه ی، هه تا هه وای
 له رزیوی ده وری بالای .. هه ر هه مووی شلو شیواوی و كه وتنو ده ست

لہ خو بہردانی لیدہ باری ..

ویستی نازا بیٹو چش لہ ہر پیشہاتیکی نابہجی، ناخو دہکریٹ
 دہستہکانی بگریو چوستو چاپووکانہ بیگریٹہ نامیز؟ بہلام نہدہکرا
 .. چونکہ کہ ئمی بینی .. خانمی تاین وہک ژیزکیک کہ مار ببینیت
 خوی گرمؤلہ کردو چوہ ناو قاوغی خوہوہ، خویشی نہیدہزانی ئو
 ترسہ لہناکاوہ چیبوو دایگرت .. رہنگہ لہ گوشہیہکی تاریک و پہنہانی
 رُوچیدا بیداربوونہوی ئو ترسہ دیرینہ بیٹ کہ لہ ژیر کہ پرهکہدا لہ
 دلّیا چاندی .. کہ شادی زانی «بہہرام» شپرزہو شیواو لہناو دہرگا کہ
 وہستاوہو چاوان دہگیپیت بہ دارو دیوارو بالای ئوہدا، فہرموی
 ہاتنہ ژوورہوہو دانیشتنی لیکرد، دہستی دریزکرد بو تہوقہ کردن،
 گہرچی بہدہم تہوقہ کردنہوہ لہ نیگای یہکدی خویان دہدزییہوہ،
 پیکہوہ ہردووکیان زانیان کہ ئوہندہ نہناسو نامون بہ یہکدی کہ
 مہالہ بتوانن ئو تہوقی تہریقییہ بشکینن و بستیکی دیکہ لہ یہکدی
 نزیک ببینہوہو بکہونہ ناو باوہشی گہرم یان ساردی یہکدی، شادی
 گوئی زرنگایہوہ بہ ((نیوہرؤ باش ..)) کہ بہ ئاستہمو شہرمانانہ
 لہ ژیر لیوہوہ دہرہات، ئویش کزؤلہو مردووانہ وہلامی دایہوہ،
 دوای خاموشی و خو دزینہوہی خانمی خانہخوی لہ دیداریکی وہا
 ماتہمینو پپر لہ ہہوای خنکاو و ہناسہسواری، خو دزینہوہ بہ بیانوی
 ہینانی پہرداخیک ئاو و قاپیک میوہ، میوانی دوور ولاتی ناچار کرد

که مېک دهنګ هه لېرېت که له و ماله چۆله دا سه داو دهنګدانه وهی
هه وای خنکاوی خسته سه له رزینیک ..

- پاسه وانه کانت پرسیارو سؤراغی زؤر وردیان لیکردم .. بپروایان
نه ده کرد خالۆزاو پورزا بین ..!

ئه مېش له موبه قه که وه دهنګی هه لېرې که شه پۆلېک بۆنو به رامه ی
پژانده ژووری میوانه که که دیاریوو له سه ر ئاگر چهند مه نه جه لیک
پیکه وه ده کولین، که مه کئ دلّی خوی به وه خوش کرد که هر ده بیّت
خۆ ئاماده کردن بیّت بۆ پاراندنه وه ی خوانیک پیکه وه دوو به دوو ..

- ویستوو یانه دلّنیابن .. ئه گینا ده یانزانی. پیت سه یر نه بی .. تو
یه که مین پیایوی که به ته نیا دوا ی مه رگی میرده که م دیتته ئه م ماله ..!

وشه ی «میرده که م» زرنګانه وه یه کی سه یرو غه مه ینی هه بوو له گوئی
به هرام- دا .. وه ک قورقوشمی تواوه پزایه ناو هه ناوی، به جوریک
تاسا که ئه و خنده ده سترکرده شی ره وییه وه که به زؤر له سه ر
لیوانی رایگرتبوو، که به خوی و سینیه ک میوه وه گه رایه وه بینی
چهند په ریشانه، که لی وردبووه نه یتوانی له سه ر ئه و رووخساره
فلاتو تهخت داتا شراوه ره نگی هیچ سؤزو تاسه یه ک بدۆزیتته وه،
هه ر دوو قورتی خوار لاجانگی پر ببوونه وه، چهند هیلیکی باریکو
قوولّ که به سئ ریز ده ژمیردران که وتبوونه سه ر برۆکانی، ماسولکه
بازنه بیهکانی هه ردوو شانی و هیلی کراوه و پکی جه سته ی له ژیر

چاكتە تىكى عەسكەرىيەنە و پانتۆللىكى قەدىفەى سەوزباودا بۆ دەرەوہ دەتەقین، چاكتەكە بە ھەوايەكى ئىرۆتىكىيانە دوورابوو كە قۆپچە زيويەكانى دەبرىسكانەوہ، ھەموو جوولەو نىگايەكى ھەوہسىكى نىرانەى دەرەخستو كەچى بە ترسىكەوہ دەيشاردەوہ، بە ئەنقەست بىت يان بىياكى لۆتيانە دوو قۆپچەى كراسەكەى كرابوونەوہ كە لەو سىگۆشەيەوہ تووكى بەرملو سەر سىنەى وەك تىسكى نىرييەك دەنئو ئارەقەيەكدا رەش رەش دەبرىسكانەوہ .. بەھرام ويستى خامۆشى و ترسى ئەو ھاتنەى بتەرىنئى، ھەردووكيان نيوہناچل دەيانزانى ئەم ديدارە بۆچى ساز كراوہ، چەندە لە شادى ورد دەبۆوہ پتر ھەستى دەكرد كە گۆراوہ، يان بە ھەستى كۆنە عاشقىك دەركى ئەوہى دەكرد كە شتىكى ناسك وەك شكانى ميناىەك لەناو پۆچيدا ورد و خاش بووہ، شكانىك كە ھەرگىز ئاسان نييە پارچە وردەكانى كۆبكرينەوہ، دەشيويست ئىرەيى نىرانەى خۆى لەو ژنە بشاريئەوہ لە ژووو مالىكدا كە ھەر ھەمووى بۆنى پياويكى غەريبي لىديت، دەبوو رستەيەك فرپيدات كە گومانى ئەوہى لىنەكات ئەم بۆ سووكە شەر يان گلەيى ھاتووہ، شەرپو گلەيى عاشقىك لە مەعشوقەكەى كە دەبوو پتر چاوەرپۆ بكات، دەشيزانى كە تۆرانو دىدۆنگى مەعشوق ھەر وا خۆرايى نييەو بە ھەوہنتە ئاواھى مەلوول نەبووہ، بەلام ھەر قورس بوو لە كوپوہ سەرى قسەوباسىك دابمەزىنين، لەوديو پەنجەرەكەوہ كە بەسەر بالكۆنەكەوہ كرابۆوہ لە منارەكەى روانى ..

- ئه وه مناره كه يه ؟
به غه ميكه وه نيگاي كردو دل ساردانه وه لامي دايه وه ..
- ئه وه مناره كه يه .. خو يه كه مجارت نيه بيبينيت ؟!
- نا .. يه كه مجارم نيه .. ئيستاش وه كو خويه تي .. تازه بيرم له وه
ده كرده وه كه چهنده ها جار پاره دووي يه كديمان ناوه و چاوشاركييمان
به ده وريدا كردو وه له ناوه وه يدا خو مان ليكدي ده شارده وه .. له تهك
كچو كوراني ديكه ..
- راست ده كه ي .. كه بير له و پوزگار به كينه وه .. زور پاكتر و جوانتر
بوو له ئيستا ..
- هه لبت .. كي ماوه له وانه ي ده يانناسين .. غه ريب ي هه نديكيان
ده كه م .. ؟
- كه ميان .. زه مانه هه موواني له يه كتر دابري، ئه وه ي مردو ئه وه ي
سه فري كردو وهك تو هه له ته ي ولاتان بوون، له مي و نير، ئه وه ي
شوي كردو ژني هيناو خه مي پوزگار بردي، ئه وه ي له شه په كاني
عيراق- ئيران و عيراق- كويت گه رده لوولي بيابان و يان ده نيو ناگري
جه هه ننه مي حزه كاني خو ماندا سووتا، چ له شاخو له شاردا .. تو
باشتر ده زانيت له م ولاته چي قه و ماو چ دوزه خيك پاش ئه وه موو
قيامه ته هه لايساو جو شي سه ند .. له هه مووشي كوشنده تر ئه وه بوو
كه خو شه ويستي تييدا سووتا ..
- خو شه ويستي منو تو ش ؟

- ہی منو توش، به لآم زور له سه رخوو چرکه به چرکه و پوژ دوی پوژ وهک دارستانیکی بیسنور که گه لا به گه لآو .. چرو چرو .. لق به لق، قرچه قرچ ده سوتا تاوه کو سه پاکي بوو به خو له ميش، خو له ميشيک که با بييات، سوتانه کهي که وتبووه ناوه راستی ئه و هه مو ويرانه يه ..!

- بو وا ره شينانه .. وها هو نيته وه که هه ست بکه م بالنده يه کمو به سه ر سوتانی دارستانیکدا بال ليکده دم که چليک نادوزمه وه له سه ری بنيشمه وه .. وهک ئه وهی ره سمی جه هه ننه مم بو بکه يت ..
- بو من گه ر درو نه که م جه هه ننه م بووه .. نازام بو توش .. من بوخوم پيک ئه و مه له م که تو وتت به سه ر دارستانیکی سوتاو دا ده فريت و هيلانه سوتاو .. نابينا به ناو دوکه ليکدا پرووه به رزايی بال ليکده دم .. که چي هه ر دوکه له!

- ئه و جه هه ننه مه ده ستردی من بوو؟!

- چ که لکی هه يه بزانيں ئه و جه هه ننه مه کي ناگره که ی خو ش کرد، که هه ر يه که مان بوخوی تيايدا ده سوتيت، مانايه کی تيدا نييه بزانيں چ خودايه ک خاوه نی ئه و زه مه ره يرو مه نجه نيقيه، جه هه ننه مه که هی هه مووانه ..

- به لآم وانيبه .. شادی .. ئه وه تا هاتومه ته وه له و جه هه ننه مه ده ريارت بکه م ..

- ده ريارم ده که ی ..؟! به لآم تو له ناو ئه و ناگره ی سالانيک تنيکه وتبووم

چنگیک خۆله میښ قورتار ده که ی ..

- بۆچی چاوه پیت نه کردم .. خو من نه مرد بووم .. که س نه بوو له م
شاره بیجگه له و زه لاهه؟!

- ساله های سال چاوه پیم کردیت، ئەمپۆ نا .. به یانی دیتته وه، سال
دوای سالو مانگ دوای مانگ نائومیدتر ده بووم، دهردی چاوه پروانی
خستمییه ناو جیگا و نه خووشی خستم، توشی کولبوونی گه ده و ناو
هه ناوی کردم، له هۆشخۆچوونی له ناکاوا، چاوه پری بووم بییتته وه
به ره وه ی گه رده لولوی زه مانه وه ک پووش و په لاشینک هه لمبگریت،
منیش کچ بووم وه ک هه ر کچیکی تر که خه ونو خولیاو حه زی هه یه،
عه زه تی بوومو ده مویست چاوم پیت بکه ویتته وه، گویم له دننگ
بی، دهسته کانم بختته وه ناو ده ست، یادت نه چی چه ند بی سۆزیک
راسته قینه ده ژیا، له سۆزی پیاویک با که میک درۆو فریویشی تیدا
بی .. هه لمبگریته وه، تۆ دوور بوویت وه ک دووری ئەستیره یه کی
کز له ودیو هه وره کانه وه، وه ک مه حالی خه ونیک که هه موو ته مه ن
چاوه پروانی ده بیتتو هه رگیز نایه، من به دللیکی کوژراو و پۆحیکی
زه بوونه وه دژ ده وه ستامو ده جه نگام، به زینی خۆم له ژیاندا له ناو
ئو شه پانه دا ده شارده وه که له به رامبه ر ئو بو ره پیاوانه دا به پرپام
کردبوو، مه به ستم ژیانیکه ژنانه یه که ملیونه ها ژن هه یانه، بیپاک له
بردنه وه و دۆران، سه ده ها جار له خه ونه کانمدا له باخه که ی خۆتان
یان له ناو پیده شتیکی سه وزدا وه ک دوو بالنده چلاو چل ده فرین،

یان تو دہبوی بہ کہلہ کیوی و پاوہ دوی منی ناسکت دہنا، کہ چی کہ چاوہ کانم دہ کردہ وہ دہ مبینی پیاویکی نہ خوش کہ بونی دہیہا دہرمانی لیدی و ہوا ی چوار دہوری ژہراوی بوہ وا لہ تہ نیشتم خہ وتوہ، دہمدا یہ پرمہ ی گریان دہم و لووتم دہ چہ قاندہ نہرما یی سہرینہ کہ تا کابرای دہر دہ دار ہستی پینہ کات، دہیزانی و نہ با تہریق بیمہ وہ خوی گیل دہ کرد، چونکہ سو پ دہیزانی چہندہ دلّم بداتہ وہ .. ئەوہندہ زیاتر ویران دہیم .. ہر باوکو براو خوشکہ کانی خوم و خوت ہہراسانیان کردم، ہر ہہموو کہ سو و کار بہ چاوی گومانہ وہ، بہ دہم پرتہ و بولہ و تانہ و تہ شہرہ وہ، قسہ ی وایان فریدہ دا کہ پوخی دہردینام، من نہ چوم شو بہ کوپہ لاویکی قوزو دہولہ مہند بکہم، پاشان کی ہہیہ قایل بیت کچیکی «بی بن» بخواریت، تو چاک نیرینہ ی ئەم ولاتہ دہناسیت، من وشک ہہ لاتم و ہک پیرہ درہ ختیک کہ لہ پہگہ وہ کرم لئیدابیت و زور چاوہریم کردیت، شکستہ بال و تہ نیاو ئافہرؤز، من شووم بہ پیاویک کرد کہ دوو تہ مہنو نیوی منی ہہبوو .. پیاویکی ژہراوی و نزیک بہ مہرگ تا بہ ژیان، کہ س ہہیہ پوو لہ مہرگ بکات، گہر ژیان چاوہرپی بیت؟ کوکہ کوکی ئەم بہ سہر ہہموو دہنگیکی دیکہ لہ گویمدا زال بوو، سہرہ تا بہ لغی سینہ ی داپزاوی تف دہ کردہ وہ ناو پہرپوکو دہستہ سپرہ بورہ کانی، دواتر ہیزو شہنگی نہماو دہستہ کانی بہ خویدا شو پ دہ کردہ وہ، ناچار خوم یارمہ تیم دہدا، دوو سی جار ویستی خوی بکوژی، ہہمیشہ دہمانچہ کہ ی لہ

ژیر سهریدا بوو، دهیوت له م ولاته ناتوانیت بزانت کي دوژمنته، ناچار لیم دهشارده وه .. بمبووره که تو وام لیده که بیت وردو درشتی هه قایه ته که ت بۆ بگيرمه وه، تا شادومان بیت که کونه یاره که ت قه د ئاسوده نه بووه، دهیوت تو گوناخت چیه خزمه تم ده که بیت؟ دموت عه یبه .. خو شیریش نه خوښ ده که وئ، دهیوت راسته ده لاین نه هه ننگه کان که پیر ده بن دینه قه راغ زه ریاکان تا بخنکین، پییده وتم :من خوم ده کوشت، به لام شه قرنی گولله و گه وزینی من له ناو خویندا تو ده توقینئ، هه تا دواي مه رگیشم له ناو گوړه که م ناسره وم که تو بترسینم، زور به ده گمهن هاوړیکانی سهرده می شاخ سهردانیان ده کرد، ئه و دوو سمیل بابره ی جاروبار ده هاتنه لای وها سهری منیان ده کرد وهک ئه وه ی پروت بم، دلّم نه ده هات پیی بلیم هاتنی ئه و دوو زه لامه وه رسم ده کات، هه ستم ده کرد په له یان بوو بمړیت تا وه کو بیوه ژنیکی ته نیاو جیلّ وهک سیویک یان خوخیکی گه ییو ده که ویتته ناو کوښی کامه یان، بهرله وه ی بمړیت حه زی ده کرد بمبات بۆ ئاوړوپاو کاروباری مانه وه م بۆ ته واو بکات، پیّمده وت که تازه هیچ شتیک دادم نادات .. من په سم ده که م پتر حه زم له هه تاو و په ننگه کانه، بهرگی هه ورو هیلّ ناگرم، که به دم ئازاره وه ده تلایه وه ناچار ده رزیه کم بۆ ده کرد تا بخه ویت، که خه م وهک به رداش ده یهاری، فیلم لیده کرد تا له بیري بهر مه وه ده مپرسی چۆن ده چوویته پراو؟ چیت ده برد بۆ پراووشکار، قه ت شه و ده مایته وه له و شاخانه؟ درنده زه فه ری پی

نە دەبىردى؟ كاميان بۇ تۆ خۇشتىر بوو . . پراو بەراز يان ئاسك يان مەلى كىيى؟ ئازارى خۇي لە ياد دەكردو جار ھەبوو تەكانى دەداو دەيوست ھەستىتە سەرىپى ۋەك ئەۋەي رابكات بەدوای نىچىرىكدا، بە سەعات سەرمەستى گىرپانەۋەي پراۋىك دەبوو . . ئەلبوومەكەي پى دەھىتام تاۋەكو لەو رەسمە زەردو كۆنانەي خۇي بىروانىت كە تىايدا لاۋچاكو چەلەنگ دەردەكەوت، پىكپۆشرو بە تىوتۆپ ۋەك ((سمكۆي شكاك)) . . رەسمەكان چىكنو شۇراۋ بە دلۆپەو چىكن بە جى پەنجەي چەور كە دەبىردىنەۋە پۆزگارىكى كىيىو جوانتر لە ئىستا لە چاۋي ئەۋدا . . پىر شكۆمەندى، پۆزگارىك لەناۋ گەرمەي شەپەكانىشدا مەحالە پىاۋەكان بواری ئەۋەيان ھەبوۋىت نەخۇش بەكون يان بىر لە مەرگ بەكەنەۋە، شىتو شەيدا بە پراۋكردنى مەلۋ ماسىو دىپندەي ناۋ شاخو پىدەشتەكان، ھەمىشە لە ۋىنەكاندا سەر بلىند لەسەر كەرتە شاخىك يان گۆي چەمىك ۋەستابوۋ نوقمى ژىر پەختەو فىشەكدان . . بە خەندەيەكى داكەوتوۋ لە ژىر سىمىلانۋ لە كامىراي پوانىۋە، ھەمىشە چىنگىك كاكۆلى رەش لە ژىر جەمەدانىيەۋە نىۋچەۋانى تارىك كردوۋە، ھەمىشە بە فىزىكەۋە تىلاكى لى خوار كردبۆۋە . . بىتاگا لە خۇي لە راۋي مامزەۋە بازى دەداو تىكەلى دەكرد بە شەپەكانى ھەندىرېنو زۆزگەۋە، بىرى دەچۆۋە كە دەيەھا جار بۆي گىرپاۋمەتەۋە، ناچار بە سەرسامى دەم دادەپچى ھەتا ئەۋ ھەست بكات نەبەردىيەكى گەۋرەي نواندوۋە، سەرەتا پىووخسارى بەدەم گىرپانەۋەي ھەقاىەتەكان

دەگەشایەو، بەلام ھیدی ھیدی دەمو چاویکی مۆم ئاسا کە ھیچ ھەستیکی تیدا نەدۆزمەو و بروانیتە بۆشایی، پڕ چرچ و پڕ پڕ و ماکی پەش داگەراو، پێستیشی تەواو پەنگی گۆرا بەو ھەموو پەلەو ماکەو لە ھی مارمیلکە دەچوو کە تەواو غەمگینی دەکردم، من لەو غەمگینو ماندووترم بڕو بیانووت بۆ بدۆزمەو کە بۆچی شووم بەو زەلامە کرد، بەلام تۆ لە ھەر کەس چاکتر دەزانیت چ چارەنووسیکی پەش منی گەیانە ئیرە .. خالۆزا .. تۆ دەتەوێت چالیک ھەلبکەنیت کە گەنجینە ی شاراوی تیا بدۆزیتەو، چالەکە ھەلکۆلە .. پترو پتەر .. دواچار لاشە ی مردووێک وا لەناو ئەو گۆرەدا !..

بە قەھرو دۆرانیکی گەورەو پرسی ..

-تۆ زۆر گۆراوی .. بۆ بەم زمانە تالەو دەمدوینی .. بۆچی ھەموو دەرگاكانت داخستوو و ھەموو پێگاكانت بە قور گرتوو، ئیمە سەدەھا یادگاری جوانمان پێکەو بوو، ھەموو منالیمان، گەنجییەتی ..

-من بۆ خۆم ھیچیانم لە بیر نەچوو، دەست بەرە بۆ ئەو ئەلبووم و دەفتەری پەسمو سکیچەکانم، ھەر ھەموو ئەو تەمەنە بە خۆشی و ناخۆشییەو و لەویدا نووستوون، بەلام لیت ناشارمەو کە ھەر ھەمووی بەسەر یەکەو ئازار بەخشە، گەرچی بۆ دەربازبوون لەو جەھەننەمە ھەر ئەو سەردەمە دوورو دیرینە شک دەبەم .. من زۆرجاران دەپرسم چ ھیکمەتیکی تیدا بوو کە گەورە بووین .. ھیچ .. ھیچ ..

دہترانی گھر تاویک بدہیتہ پرمہی گریان .. خراب دہکےیت، چونکہ
 ئہوسا «بہہرام» بیانووویہک دہدۆزیتہوہ تاوہکو بتلاوینئو دہست
 لہ ملت بکات، بۆ خۆدزینہوہ لہو دۆخہ ناچۆرہ پوہوہ کۆمیدییہکہ ملت
 نا بہو بیانووہی دہفتہرہکانتی بۆ بیئو لہ پەسمہکانہوہ ئہو میژووہ
 بخوینئیتہوہ، میژووہیہکی پەشی تہنیاکہوتن، توانیت فرمیسکہکانت
 بشاریتہوہو بہ ئہلبوومو دہفتہری پەسمہکانتہوہ پووت تیکرد، ناچار
 پوو قایمانہو بہ نەغمہیہکی زالہوہ وتت ..

- ہیچ تامو جوانییہکی تیدا نییہ ئہم پرسیارانہ .. گفتوگوی
 بی سہمەر، سینو جیمی زۆر پتر ئازاری پۆحم دہدات.

لہ بہرامبہری پوونیشٹ بہو نیازہی لہبری قسہکردنو پرسیار
 غہمہین، سہیری پەسمہکان بکات، لہناکاو نیرانہو شپرزہو پەریشان
 ہستایہ سہرپئو نیازی بوو لہ تہنیشتیہوہ دابنیشیت، ئہمیش وەک
 ئہوہی کچیکی تازہ بالۆ بوو بیت سوور ہلگہراو لیوہکانی تہتہلہیان
 دہکردو دہستہکانی دہلہرزین، بہ ترسیکی زۆری میینہیکہوہ کہ
 پیشبینی ہوہوسیکی پیاوانہ بکات .. پییوت ..

- چاکترہ .. لہو شوینہی خۆت دابنیشیتہوہ ..!

-ئاخر بۆ؟

-لہخۆت پیرسہ .. تو خۆت واتکرد تا ئہبہد بہ یہکدی نامۆ بین، من
 بہ ہردووکیان قہلسم .. چ بہرامبہرت دابنیشمو سہیری چاوہکانت
 بکہمو چ بییتہ تہنیشتم .. قہت نەمدہزانی ئہوہندہ دہشیویم ...

-هیچ نه بیټ خزمینو له هه مان خوینه وه هاتووین .. من و تو دلدارو
دلخواز بووین .. بو وا ئاسان مردم له دلی تودا .. ؟
-که خۆم مردبم .. دهته ویت چی له ناو مندا زیندوو بمینیت؟
-من له تۆران و زویریت تیده گهم .. بهس له رقو کینه دهترسم ..
شادی گیان .
-رق نا .. باسی رق مه که .. چونکه تو چاک من دهناسیت .. دهزانیت
که رق پتر له خۆم دهخوات تاوه کو له تو ..

خاموشییه ک ژووره که ی پرکرد له درپۆنگی و په نجان، خاموشییه ک
که بونی مه رگو دابرانی لیبت، هیچ مانایه ک نه مابوو بو قسه کردن
له سهر رابردوویه ک که له شوینیکو زه مه نیکدا جیما، تازه مه حال
بوو بگه پینه وه سهر جوانییه کان، هه له مووتیک بوو که تیایدا چ
گه پانه وه بو دواوه و چ ههنگاونان بو پیشه وه هه لدرانییکو هه پروون
به هه پروونبوون بوو، بیجگه له پۆندک پژان و دردو دۆپان، بو شادی،
دوای سالانیکی زۆری دابران هیچ هیزو سحریک نه دیده برده وه سهر
یاده شیرینه کان، له ناکاو به دهم قولپی گریانه وه که زۆری له خوی
ده کرد نه بیټ به داپژانی فرمیسکو له چاوه کانییه وه جوگه له بکات ..
-من و تو وه ک دوو مندالی ناو قه له بالغی و هه رای ناو ویستگه یه ک
دلمان به هه موو جو له و قسه یه ک خوش بوو، ماوه یه کی کورت سه رسام
به گه مه و خوشی و زرمه زلی، که چی له ناکاو گه وره بووین، ته واو واده ی

سہ فہرو مالٹاواپی ہات، کہ چی سواری ہمان شہ مندہ فہر نہ بووین،
 ہر یہ کہ مان پیچہ وانہی ئہوی دیکہ مان سہ فہری کرد، سہ فہری من
 ..سہ فہری مہرگو داپران بوو .. نازانم ہی تو ..؟
 بہرام بہ دہنگیکی کہ رخ و غہ مگین و تہ او داکہ و توو، لہ ناو قہ راریکہ وہ
 سہر کردوو وتی ..

-تو بلّیت سہ فہری من پرووہ بہ ہشت بوو بیت؟

کہ ئہم پارہی درکاند رپک سہیری ناو ہر دوو چاوہ تہ پو گہ شہ کانی
 دہ کرد کہ پربوو لہ شہ بہنگی پو شنای، پرسیاریک کہ پربوو لہ
 مہ زاقو تالی و خو لہ گوناہ پاک کردنہ وہ کہ مہ حال بوو بو ئہم ہیچ
 مانایہ کی ہہ بیت. شادی نہیدہ زانی چون لہم دانیشتنہ بیتہ دہری،
 چرکہ چرکی سہعاتہ کہی دیوار پتر لہ داکوتانی بزمار دہ چوو لہ سہر
 سینہی کہ تا ناو ہہ ناوی پو بجیت، زہنگیکی ناقولا بی سرہ وتن
 لہ ناو کہ لہ لہیدا لییدہ داو دہنگی دہدایہ وہ، گومانی ئہوی ہہ بوو کہ
 بہرام مہ ستہ، ہہمیشہ جارانش و ابوو .. کہ ژوانیکیان ببوایہ
 دہیخواردہ وہ، دہیوت ئہم شیرہ مرؤف نازا دہکاتو شہرم
 شکیتہ، لہ دوورہ وہ بوئی دہ کرد، دہشیزانی کہ مہ ست بیت پیشبینی
 ناکریت چی دہکاتو چی دہ لیت، تو بلّیت ئہ و ساش سی مانگ بہر
 لہ و کوچو سہرہ لگرتنہ کہی، گہر مہ ست نہ بووایہ .. ناخو ئہ و خہم
 کارہ ساتہی بو بہ جیدہ ہیشت، ترسو گومانیک کہ ہی پوژگاریکی
 دوورو دیرین بوو لہ دلیدا نیشت، ہر وہک ئہوی لہ ناکاو گرپک لہ و

ژووره بهر بېت به ترسیکه وه وتی ..

- با بچینه بالکونه که .. بهر هه تاوه که م پیخوستره، ئەلبووم و دهفته ره کانیش بینه .

دوو کورسی و میزیکي خړو چکولانه ی پلاستیک له و ناوه پراسته بوو، هه ردووکیان وهک دوو که سی ئازیزمرده، پشت شکاو و ئەژنۆ له رزیو، هه ستانه سه ریئ، بۆ تاویک به هرام قورسایي خۆی خسته سهر هه ردوو دهستی که به سهر په رژیني بالکونه دا خۆی نه وی کرد، که مه کئ وه ستاو له مناره که ی پوانی، ئاورپیکي له شادی دایه وه و لاو و نیو ته ماشای کرد وهک ئەوه ی به چاو پیی بلّیت:

- ئەو مناره یه ئەو هه موو شه پرو هه رایه ده هیئت؟

که چی ئەم پرسیاره ی له دلدا شارده وه و به هه سره تیکه وه درکاندی ..
- که له ژووره وه ش دانیشتبووین تۆ له من بیئاگا بووی، چاوت له مناره که نه ده تروکاند، ئەم قسه یه چه نده پراسته که تۆ وتووته هه ر به بیوه ژنی ده میئمه وه و شوو به م مناره یه ده که م؟

- ئەوه نده ئەم پرسیاره م لیکراوه که خۆم لیم بووه به پراست .. تۆ خۆت چۆن چۆنی تئیده گه ی؟

- من له وه تئیده گه م که تۆ وهک هونه رمه ندیک عاشقی هه موو شتیکی عه نتیکه یه، هه ر شتیکی هونه رو میژوو به یه که وه گری بدات ..
که مه کئ خامۆش بوو .. پاشان به مه زاقیکه وه تیه له چۆوه ..

- ھەر شتېك كه زۆر كۆن و دېرىن بېت!
 ئەم بە ھەستى ژنانەى خۆى گومانىكى لەو پازە كرد كه بەھرام
 دركاندى كه پتر لە توانج و پلارىك دەچوو، ھەر بۆيە قسەكەى
 قۆستەووە بە تەوسەوہ پيى وت..

- تا ئەو شويىنەى كه حەزم كردووە شوو بە پيشمەرگەيەكى دېرىن
 بكەم .. پيرەپياويك كه لە شوپشى ئەيلوولەوہ جەنگاوەر بووہ و بە
 كۆنترين تفەنگى رەشكە و حوسكە شەپى كردووە .. وانىيە؟
 بە تەريقييەوہ وەك ئەوہى بە خۆيدا بشكىتەوہ و نەويړيت سەيرى ناو
 چاوەكانى بكات..

- نا .. من وا ناليم .. من قسەى كەسو كارو خەلكىكى نزيك بە
 ھەردووكمان دەگيرمەوہ .
 - من زۆر لەوہ ماندووترم .. باكم بەوہ بېت چيم پيئەوتريت .

وەك كەسيك بەدواى شتېكى ونبوودا بگەرېت بە چواردەورى خۆيدا
 دەخولايەوہ و پاشان بە ئەدەبەوہ تىكەل بە شەرمىكەوہ داواى پىكىك
 شەرابى كرد گەر ھەبېت، ئەويش خانمانەو بى خۆ تىكدان و شلەژان
 وەلامى دايەوہ ..

- بمبوورە .. من خۆم ھەميشە مەستم .. لەوہ مەستتر كە پيويستم
 بەوہ بېت كحوول بچيتە خوئىنمەوہ!
 - ئەى مەرحووم دەخواردەوہ؟

- ده یخواردوه ..
- داواکه م پهوا نه بوو به لاته وه؟
- بۆ پهوا نییه؟ من وه لآم دایه وه .. گهر دته وئ بئزانیته ده خۆمه وه
- یان نا .. هیچ له و خه مه ناگوریت که من و توی لیره کۆکردۆته وه ..
- وایزانه تۆش ئه وه به حه رام نازانیت ؟
- هه رگیز ..
- تۆ که ئه مپۆ هاتیت .. پتر به نیازی چی بوویت؟
- وایزانه بهر له م دیداره پێیان وتوویت که من له بهر تۆ هاتومه ته وه،
- ده مه ویت له م زه لکاوه ده رتیبێنم و برۆین !..
- تۆ بیرت چوه که به سه ر لاشه و پۆحیکى مردودا هاتیته وه، بێجگه
- له وهش که من ئه م شه په ی خۆم له لا بووه به شه ره فیکو ئه و
- زه لکاوه ی تۆش باسی ده که یته کۆنه هاوړیکانی تۆ دروستیان کردوه
- که به کامی دل ئیستا که مه له ی تیدا ده که ن، ناشمه ویت له م شه په
- پاشه کشی بکه م .
- تا که ی به ته نها ئاوه ی به رده وام ده بیت؟
- نازانه .. پرسیاریکی واشم له خۆم نه کردوه !..
- واتا داواکه م په رت ده که یته وه؟
- خالۆزا .. تۆ زۆر دره نگ هاتیته وه .. په ره نگه تۆش بته ویت شه ره فی
- بنه ماله که بیاریزیت؟
- راستی .. هه موو ئه وانیه ته ماعیان له وه یه ئه م خانوانه تیکبده ن،

گوناهي ملنه دان و هاندانی خه لکه که ی ده خه نه ئه ستوی تو، ده شزانیته پیره دایکو باوکو خزمان نائومید بوون و میردی خوشکه کانت و هه تا من له دهره وه .. هه ره هه موومان شه رمه زاری دؤست و دوژمن بووین، هه موو ژنو پیاوه کانی تایه فه که .. په نگه براکانت دواي نائومید بوونی من بگه پینه وه تا به خووشی بیت یان زورداره کی وا بکه ن له که لی شه یتان بیته خواری ..

-ئوان ده یانه وی ئه م مناره یه ش برپووخین .. نیوه ی گه په که که له ژیر هه په شه و گوره شه چولی کرد یان له برساناو به ته ماعی پاره ی زور فریویان دان .. من نازانم چوومه ته سه ر که لی شه یتان یان ره حمان .. به لام دهرانم که هه قمه له م ماله بمینمه وه، پیم ئه سته مه کۆنترین گه په کی ئه م شاره بکه ن به ویرانه .. مناره یه ک که ئه م شاره ی پی دهناسریتته وه .

-به ته نیا .. بی پشت و په نا؟

-له و ولاته ی تو تیایدا ده ژیت ئاخو چهنده ها ئافره تی ته نیای تیدایه و چهنده ها به ته نیا له کۆنه وه تا ئیستا له سه ر بابه تی بچوکو گه وره ملی نه داوه تاوه کو کورژاوه؟

-له وه ناچیت هیچ سوژیکت بو من مابیت .. له میوانیکی ئیسک گران ده چم!

شادی سه ری هه لپری و پر به هه ردوو چاوان له مناره ی هه لچوو به

ئاسماندا ورد ده بۆوه . شه به نگی هه تاویک ده پزایه سهر پوو خساری ته پری، چ زوو فرمیسه که کان دابارین ..

- من له دۆرانی خۆمه وه شووم به و پیاوه کرد .. که پزۆشتیت زۆر چاوه پزیم کرد .. سالانیکی زۆر .. تو به نامه یه کیش منت به سهه نه کرده وه!

وهک که سیک که تا وانبار بیت و بیه ویت زوو گونا هیک له خوی بسپزته وه وتی ..

- ئاخر من نه مده توانی و نامه م بو کهس نه نار دووه .. تا راپه پین نه مه یان مه حال بوو .

- نار دنی هه والیک، له ته کاغه زیک مه حال نه بوو، خه لکیک هه بوو که خوی ده که یانده ئیران تا چاوی به که سو کاری خوی بکه وئ .

- بو شووت به که نجیک نه کرد .. بو نه وه ستایت؟

- من ته واو له تو نائومی د بووم .. هه ر که نجیکی وهک تو ش که لیم ده هاته پزیش سویندی ده دام که ئاخو حه زم له کهس نه کردووه ..

کهس ماچی نه کرد دووم .. نامه ی دلداریم بو هه تیویک نووسیوه .. که ر پیاوی نه م ولاته به حه زلیکردن قه لّس بن، خو نه ده کرا بلیم قوربان

من کهچ نیمو ژنم، نه و پیاوه منی له پسوایی و سه رشو پزی قور تار کرد، خوت نه م خیللی مه یموونه نانا سیت؟ شیتیان کردم که چاوه پزی چی

ده که مو وا خه ریکه قه یره ده بم .. پزۆر نه بوو نه و ترسه م نه خه نه به ر دل .. نه فه ندی .. تو ده زانیت کهچ بوون و مانگرتن له شوو کردن لیره

چ مانایه کی ههیه؟ ئەو پیاوه منی هه لگرته وه .. تێده گهی ئەوه یان مانای چیه؟

- منیش وهک هیستر خۆم ده پرتاند تا شتیکی پیکه وه بنیمو بیمه وهو تۆ بیه م، من له به ههشت نه بووم ..

- تۆ راست ناکهی .. مائی خۆتان تا دوو سال دوی سه فه ره که شت ماته می دایگرتبوونو له تازیه دار ده چوون، له ناکاو دوی ئەو دوو ساله گه شان هه وه که یفخۆش بوون .. گه رچی له منو که سو کاری هه ردوو لامانیان دهشارده وه .. به لام ئەوه یان ئاسان بوو تیبگه م که تۆ ساغیتو دیاره گومانت له وه نییه که منیش حه زم کردوو له مه رگ به دوور بیت ..

- که واته بۆ لیڤه م؟ بۆ هاتومه ته وه؟ ئەهی گه ر بیسه لمینم که هیشتا ئەو که سه ی جارنم؟

- به لام من ئەو که سه ی جارن نه ماوم .. وا مه زانه شتیکی که ناوی سۆزه یان خۆشه ویستی له مندا مردوو .. گرفته که له وه دایه که من خۆم مردووم .. زه حمه ته له من تیبگهی که من تا ماوم که وتمه ناو گومانیکه وه که نهک تۆ .. به لکو خودای خۆشه ویستیش ناتوانیت دهرمی نیت ..

- دیسانه وه .. بۆ دووه مین جار تۆ من دهر ده که ی!

- تۆ ئەوه ت له یاد چوو که من ئەم شه په ی خۆم له لا پیروژ بووه و تاکه شتیکیه وام لێده کات هه ست بکه م زیندووم ..

-خه يالت خاوه گهر وايزانيت بهرگه يان دهگري، هه ريه که يان
ئيمپراتوريکه بو خوي..

-ده زانم .. نهو سميل بابرو پاره دارو سياسه تبارو قاچاغچي و ژنبارو
قوماريازي هه مه چيزه ن .. به لام حه زده که م خوم تاقی بکه مه وه، نه وه
دوو ساله هه ولده دن نه م گه رپه که له منو نه و چهند ماله که مه ی
ماوینه ته وه .. پاک بکه نه وه .. بهس ته واو پيمان داکوتيوه .. هيج
به لامه وه گرنه نه ماوه چاره نووسم له گه ل نه و ده عبا يانه ده گات به
کوي!

-تو ئيستا دهنگت دليره و زوزان بووی.

-هه قه پيت خوش بيت که که چه ساده و گيلو لاوازه که ی جارن نیم
.. تو نازانی نه و دوران و خه مه ی پاش نه تک کردنم کوچی ناواده ت
فيري چی کردم ..

-به لام من نه تکم نه کردیت .. هه ق نييه وا به سه سه ريم تيبگه ی ..
-گهر دهنگ هه لبريت و خوت تووره بکه ی .. قسه يه کمان ناميني ..
-تو نيازته تاکه ی پاسه وانی نه م مناره يه بيت که زوري نه ماوه
بيرووخينن.

-پيم خوشه که منت کرد به پاسه وانی مناره، چونکه پيشتر که س
وای پينه و تووم، که واته بي زه وقی و بي ره وشتييه وهک پاسه وان به
نه رکی خوم هه لنه ستم، له پيناو پاراستنی نه م مناره يه نامه يه کم
بو سه روک نووسی که تيايدا داوام کردبوو که هه قه وازم لي بينن

لیره بمینمه وهو ئەم خانوو کۆنانه و مناره که میژووی ئیمه ن و گونا هه بکرین به بازارو دوکان، گوايه نامه که م غه مگینی کردوه .. ئەمه یان درۆ بیته یان راست گرنگ نییه، ئەوه نده باسی خۆم نه کردبوو، تهها ئەوه شم بیرهینابۆوه که من ژنی پیاویک بووم که یه که مین میردمنداڵ بووه له ناو شوپشداو قهت سهنگه ریشی چۆل نه کردوه، به وه باش بوو مناره که ناگوێزیتته وه، ئەگینا ئەو کۆنه پالەوانانه ی دوینی که قاچاچی ئەمپۆکه ن وهک هه ر ئاسن و پاسنیک و داروبه ردیک .. یان هه ر شتیکی گرانبه های ئەم ولاته ئاودیویان ده کرد!

- بیستم سهردانی کردوویت تا دلنیات بکاته وه؟

- نا راست نییه .. توانیم ته لیفۆن بکه م و پیموت که پووخانی مناره که وا به ئاسانی درۆیه کی گه وره یه و ئەو گه لۆرانه ده یانه ویت بیکه ن به سوپه رمارکیته و هۆل و مۆل ...

- چییه .. شانازی پیوه ده که ی؟

- هه رگیز .. تهها شانازیم ئەوه یه پاسه وانی مناره که بکه م و ئەم شه پرو گره وه بیه مه وه .. گه ر دۆراشم شه ره فی بنه ماله خۆش ..

- سه یه .. له م ماله دا ده گه پیم بۆ شتیکی که بۆنی منی پیوه بی .. یادگار بیه ک .. هه ر شتیکی که به لگه بیته من لای تو نه مرد بووم .. نایدۆز مه وه، که چی ره سه مه که ی مه رحوومت لانه بردوووه .. هه تا برنه و و گۆچان و خه نهج ریکی ده بان به دیواره که وه هه لۆاسراون !..

- وانیه زۆر شتی تۆم له لا ماوه .. به لام وهک نهینتی «بی- بن- بوونم»

ته قهت پاراستوومن .. نهينيهک که پيوست ناکات که س بيزانيت ..

-وه کو چی؟

-ئه لېوومی په پوله کوژاوه کانت .. نامه کانت .. هه تا شووشه ی ئه و
بونه ی بۆت هینامو ته نها سئ جار به خۆمدا پژاندمو تو سه فهرت کردو
ئه ونده مایه وه لام عه تره که ی بوو به هه لم، به لام قهت دلّم نه هات
شووشه که ی فری بدهم، تو یکلّی ئه و فستقانه ش که له ژیر که پره که دا
ده تشکاندو کاکله کانت ده دامی و ده توت تووتی به خیو ده که م، هه تا
ئه و لباده شم هه لگرتووه که خوینی کچیئی منی به سه ردا پرّا له ژیر
که پره که دا .. چووزانم .. زور شتی تر که هه ردوو کمان بیرمان چۆته وه
!..

-هه موو ئه و شتانه ت هه لگرتووه که بونی خه مو خوینی لیّدی!

-ئه وه یان چاره نووسی منو تو بوو ..

-هی من ئه لېوومی په پوله ی کوژراو و لبادی خویناوی و شووشه ی
به تالی عه ترو تو یکلّه فستق .. که چی هی مه رحووم برنه و و گوچانو
خه نجر ..!

-بۆ من برنه و و گوچانو خه نجره که ی جگه له توحفه و شتی کۆن که
وهک خۆت درکانت ئه و شته عه نتيکانه ن که حه زیان پیده که م هیه
مانایه کی تریان نییه!

-که چی بۆ من مانای لاوازی و خیانه ته له به رامبه ر هیزی پیاوه تی و
جوامیری مه رحووم .. وانیه ؟ تو هه تا نه ته یشت مالّه که ت به تیری

.. ببینم

-وانییه .. پاشان ده بی مالی بیوه ژنیکی ته نیا چی تیدابی؟

هه ردووکیان پیکه وه هه ستیان کرد که ئه و گفتوگویه بیهوده یه و له ئاکامدا ده گات به بنبهست، له پشت هه رپسته یه که وه که دهیدرکینن رازونیا زیکی نه و تراو هه یه که هیچ کامیان ناویرن خویان له قهره ی بدنه، نهیینه کی گه وره که له و چه ند دلۆپه خوینه ی سهر لباده که گه وره تره که هه نووکه ئاسه واریشی نه ماوه، ته نها دلۆپیکه و که چی له خه یال و ناو خه ونه کاندای، دوا ی زه مانیک، ده بی به زه ریاو خویان تیدا ده خنکین، ئه م هه ر به سه لیه ههستی کرد که به هرام حه زده کات نهیینه و رازیکی دیکه بدرکینن، چ راست بی یان درۆ، گومانیکه و پوو و دل رپی خوش بکات، هیچ نه بی وای بسه لمینن که راسته هه زار میل له نیشتمان دوور بووه، که چی ئاگاداری هه موو که یه و به یینیکی ناو ولاته، ده یزانی که به هرام بو شه ریکی دۆراو گه پاره ته وه و نایه وئ هه موو چه که دیارو نادیاره کانی ده نیو گۆره پانی جه نگه که فری بدات و ملکه چی قاندره که ی بی، ده یزانی په لپو بیانوو .. گونا هبارکردن .. قسه هه لبه ستن له م ساته وه خته دا زۆر ئاسانه و گه مه یه که بو دره چوون له گیزه نیک که تیکه و تووه، زۆریش زه حمهت بوو بو هه ردووکیان له پاش سه فه رو دابرا نی سالانیکی و مه رگی که سی کدا که په نگه هیشتا هه ناسه کانی له کون و که له به ری ماله که دا مابنه وه، جیده سته،

یادگارەکانی، کە ل و پە ل و تفاقەکانی، زۆر گرانتر بوو بگەرێنەووه
بۆ رابردوویەک کە مەحەلّ بوو بەم درەنگ وەختە چرکە و خولەکو
سەعات و پۆژو مانگ و سەلەکانی کە دەیه‌ها شتی جوانی لەگەڵ خۆیدا
بردو کوشت .. وەها ئاسان زیندوو بکریێنەووه، بۆ سەردەمیەک کە هەموو
شتیکی خستە ژێر تەپ و تۆز، تازە مەحەلّە بێ ترسو درۆو دوودلی و
رِقو گومان باس لەو رابردوو بکری، لە ئایندهیهک کە لە کۆشی
غەیبدا، لەناکاو بە قەهریکەووه داوای لە بەهەرام کرد ..

- شەرمی ناوی .. گەر شتیەک لەسەر ئەو پیاووه دەزانی، چەندە ناشیرین
بێ .. بیلێ .. دواچار هەرچی بێ .. لەو باره ناهەمواره‌ی من ناگورێ
..

- نا .. وا جوانتره خراپ لەسەر مردوووه‌کانمان قسه نه‌که‌ین!
- خەندەو ئەم قسه‌یه‌ت کەمتر نییه لە چیرۆکیکی ناشیرین سەبارەت
بە هۆمەر .. هەلیبگره بۆ خۆت ..
- گوناخت دەگات .. من هیچم نەوتوووه .

- تۆ هەموو شتیکت وت .. من و تۆ لە یه‌کدی تێدەگه‌ین .. پاشان
کە تۆ دەترانی من شوو بە پیاویکی ناچیزه دەکەم .. چۆن بوو
خۆشەویستی و سۆز یان پەرۆشی خزمایه‌تی وای نەکرد رێگام لێ
بگریت .. چ مانایه‌کی هه‌یه ئیستا کە دادگاییم بکە‌ی؟

- درەنگ زانیم .. وێران بووم و لەو دابووم خۆم بخنکینم!
- چەندە عاشقیت!

- له وه ماندووترم به گالته و لاقرتیوه بمدویئی .. ئه ی تو بۆ زهحه تته نه کیشاو له گه ل خزم و خویش بیته فرۆکه خانه ؟
 - منیش له وه ماندووتربووم به چه پکیک گوله وه و به درۆ بیم و پیشوازیت لیبکه م!

ئیترا ته واو .. به هرام له وه پتر نهیده توانی به سه ر پیوه بوه ستیت، ههستی کرد سه ری گیژ ده خوات و دلی خاو ده بیته وه، گرپک له هه ناویدا هییدی هییدی کلپه ده ستین، زانی به و قسانه و خه نده خواره ی به ته واوی شادی غه مگین کردو دلنیا بوو له وه ی که له وه زیاتر ته مای قسه ی نییه، خۆی هاویشته ناو کورسییه که و سه ری خسته ناو هه ردوو چنگی، هیچ شتی که له وه قورستر نییه هه ر هه موو نهینیه کانی ناو سه فه ره که و هه له ته بوونی خۆی بگپیتته وه، هه رگیز نه ده کرا .. هه رگیز، تازه مه حال بوو بسره ویت، هه رچی پوویدا مه حالتر بوو له وه ی مایه ی به خشنده یی بی، له ناوئاخنی چیرۆکی کدا یان فیلمی کدا دیمه نیکی وا ترسناکو کوشنده ی دیوو، بیری له وه ده کرده وه که چۆن چۆنی وا بکات خانمی دلره نجاو ئه م ماله به جیبیللیت، له وه زهحه تتر ئه وه بوو که نهیده زانی گه ر له م دیداره نا ئومید بیت .. چۆن که ی ئه م شوینه به جیبیللیت و .. دوا رسته ی چی بیت و ئاخۆ چۆن که ی بۆ جار یکی دیکه داوای دیداریکی لیبکاته وه، له کویوه ده ست پیبکاته وه؟ ئه ی بۆ هه ر ئیستا که به بی مالئاوایی نه پروات؟ چاوه پپی چی ده کات؟ کۆی

دیداره که پر بوو له گومانو پرسیارو دلشکانو دلکرمی بوون ..
مهراقو هراسانکردن و مهزاقو .. زیزبوون، بیهیا له وهی وه لآمیکی بو
پرسیاره مردووه که ی دهست بکه ویت ..

- که واته تو ئاماده نیت له گه لآ بییت؟

چهند جاریک سهیری سه عاته که ی کرد بیته وهی بزانیته کاتژمیږ
چهنده، ههستی ده کرد که خانمی پاسه وان، پاسه وانی مناره که، ته و او
دابراوه و له ناو خه یالیکي دیکه دایه که لیوانلیوه له خه مو دلله راوکئ و
ته نیایی، به هه موو بوونی و رۆحی ژنانه و عه شقیکه وه له مناره که
دهروانیته که له ژیر هه تاویکی شینباودا قیتو قوز به ناو ئاسماندا
هه لکشاوه و خوره که ش به بهری خورئاوادا بووه ته کلاوی سه ری، پتر
له نیگاریک ده چوو که له خه ونی خویدا په سمی کرد بیته، چهنده ها
بازنه ی پرشنگی په نگاو په نگ نواله ی دهوری ترۆپکی بوون، هه تا
خشته خووراو و کون و داپزیوه کانیش له و خشته تازو و بریقه دارانه
ده چوون که هه ر ئیستا له ناو کووره یه که وه ده رها تبین.

به هرام به خه میکه وه له مناره که ی دهروانی وه که وهی قاندرپو دوژمنی
باوک کوشته ی بیته، به قه هری دوپرانیکي گه وره وه دهنگی هه لپری و
تی هه لچووه ..

- ئه مه یان درۆیه کی گه وره یه که ئه م مناره یه پاشماوه ی دیرینی باو و
باییران بیته، قابیله بورجی «ئیقل» بیته؟

- گھر واش نہ بی، ہہ تا گھر تہ مہنی تہ نہا سہ دہیہ ک بی، کہ مزو تو
 لہ دایک بووین ئەم منارہیہ ہر ہہ بووہ .. سہیرہ تو وا قسہ بکہیت
 !..

- منیش پیم سہیرہ کہ ئەو ہہ موو فہ زاحہ تہی لہ سہر دوا پیشانگات
 نووسرا کہ ہر ہہ موو رەخنہ گرہ کان باسیان لہ مہیلی «فالووسی»
 تو کردبوو کہ گواہیہ تابلوکانت پپر کردووہ لہ منارہی قیت و قوزو پپ
 تا ناو کۆش و باوہشی ہہ ورہ کان، لہ ئینتہ رنیت ہر ہہ موو تابلوکانت
 بینی کہ زوریان لہ شیوہی پیاووی پروت دہردہ کہ وتن ..

- بہ قہد ئەوہش لہ شیوہی ئافرہتی کہ لہ گتہ تو قژ دریزو نیمچہ پروت
 دہرمخستون کہ چہندہا پیاووی بہ ربہری بہ تہ ورہوہ گہ ماروی
 ژنہ-منارہ کان دہدن بہو نیازہی بیبرنہوہ .. ئەوہ پەخنہ گرانی
 ہاوتووخمی تون کہ دہیانہ ویت لہ مندا ژنیکی فالووسی و چوکپہ رست
 ببینن، ئەوہ چاوی ئەوانہ و پەیوہندی بہ ہونہ رەکە ی منہوہ نییہ، لہ
 سہدسالی رابردوودا «تہ لارسازی فالووسی» قوتابخانہ یہ کی میلی و
 ہم پیشہ گہرانہی لیدروست بووہ، کہ پریووہ لہ مہ زاقو مہ یلیکی
 شیتانہ کہ ہەرچی دریزو قیت بوو شتیکہ نزیک لہ چووکی پەپی
 پیاو، ئەمہیان بو منارہ کانی مزگہوت و گومہ زہکانیش مہ مک بن بہ راست
 دہگہ ریت، سہنعہ تہ کہ وہا سووکو پەزیل بووہ بہ ناوی شیکاری
 دہروونییہوہ کہ ئەگہر ئافرہ تیگ دہست بگریت بہ سؤندہیہ کہوہ بہو
 نیازہی باخچہ کہی خویان ئاو بدات .. ئەوہ بہ غالت بردنہ بہ پیاو،

چونکه ژنه که ناتوانیت به پيوه ميز بکات، بويه سوندهی به دهسته وه گرتووه و ئاورپشینی باخه که و حه وشه که دهکات . ئەو شیکارانهی به ناوی پرخنه وه نووسران من نابه زینن، من هونه ریکم بووه و پیزم گرتووه و نه موستووه بترسم، گهرچی ده مزانی وهک بیوه ژنیکی تامه زروو شیتی پیاو ده مخویننه وه، ئەوهی من کردم حه زیک بوو بۆ داهینانی شتیکی دوور له ئامانجیکی دیاریکراو، من تهنه خه مم به رجه سته کردنی جوانی بوو .. جوانیهک که خوشنوودی له نیو دلّه کان به رپا بکات .. تیده گم له توش که وهک نیرینه یه کی بنه ماله که .. ئەوهی بوو توی هارتر کردیت ..!

- نه ده کرا له ده لاره خوت له م شه پر هه لئه قورتینی؟
- نا .. نه ده کرا .. هه تا ئەو پیشانگایه م توماریکی خوم و مناره که م بوو له ترسی نه مان و فه وتان .
- له به رچی ناته وی بزانیته من خه مخورتم .. بۆچی ئەو هه موو سۆزه ی منت به لاره هیچ نییه؟

- بیرم نه بوو بلیم دیارییه کانت جوان بوون .. ده ست خوش، به لام بئ درو خوشی و سۆزیکی عاشقانه له ئیستادا بۆ من بووه ته شتیکی له پابردوو، خه ونیکی ئەوه نده خوش بوو که هه موو ته مه نه به ته مای بووم، وهک بوو کیک بهر له یه که م شه وی چوونه په رده وه خوم بۆ ده رازنده وه، که چی ده میکه .. ئوهوو .. سالانیکه هه وه سی چوونه بهر ئاوینه شم نه ماوه، هه موو شتیکی له مندا مرد .. کوژرا .. خه ونو

خہ یالو ئارہ زوو .. ھے تا بہر لہ وہی شوو بہو کابرایہش بکہم، تو وہک پیاوئیک، لہ دونیاو ژن تیگہیشٹوو، دہ توانی پریزی ئہو خہمو دہردہم بگری؟ ناخۆشترین شت لہ دونیادا ئہوہیہ کہ پالہوانی ھہقایہ تیکی عیشقہ کہت خۆی بتکوژیو کہچی دواى سالانئیک لہ دابراں بیټہوہو لہ دەرگای دلټ بداو بلئ: دہی ھہر ئیستا زیندوو بہرہوہ .. زیندوو بہرہوہ، بیټہوہی ئہوہندہ جوامیر بیو ئہو گۆرہ ببینی کہ تو تییدا نیژراوی، ئہوکاتہیہ کہ نہ دل ماوہو نہ کللیک بو ئہو دەرگایہی بہسہر ویرانہدا دہکریټہوہ .

-خہمہ کہ بہ تہنہا حہزو ئہوین نییہ، پابردوو یان داھاتووی منو تۆش نییہ، تۆش تہنہا خۆت نیت دابراو لہ دونیا، ھہموو بنہمالہ کہ .. لہ منہوہ بیگرہ تا براکانتو ھہر ھہموو کہسو کار بہدہست ئہم جہنگہی تۆوہ ماندوون، بیرت نہچئ شہرہفو ئابرووت ھی خۆت نییہ، چارہنووسی ئہوان بہ خۆشی و ناخۆشی تۆوہ بہندہ .. بو تۆش ئاسانہ لہوہ تیگہیت!

-تا ئیستا ھیزیکی گہورہ لہ خۆمدا شک دہبہم ئہو جہنگہ نہمترسیئ، پیم سہیرہ دواى ئہو ھہموو سالہی مانہوہت لہ دہرہوہ باسی شہرہفو نامووسی بنہمالہ دہکہی کہ تو خۆت لہ ساتہوہختیکی کورتدا وک پہرہی گول ھہلټچرپیو پیټ لینا، تۆش وک پیاوئیکی ناموسپہرست خہفہت بو تہنیایی بیوہژنیک دہخۆی کہ پہنگہ ئابرووی بنہمالہ کہی

بتکینئ؟

- قەت له خەيالی ئەوه دا نەبووم لەکە دارت بکەم .. هەرگیز، چارەنووسیک وهک تاعوونی رەش بە هەزارهە گەنجی وهک منی بە کوشتن دا .. شەپکی هەشت سائە که وای کرد بە هەزارهە گەنج له ترسی مەرگ قەلفپی لیبکەن .. هەر من نەبووم بە تەنیا ..

- تەواوه .. دەبوو ئیوه قەلفپی لیبکەن و کچەکان و خوشکەکان و دایکەکان و دەستگیرانەکان و دلدارەکانتان له بەرامبەر تارمایی و ترسو دیو و عەزازیلی زەمانە دا بە تەنیا بگەنگن، هیچ سەیر نییه .. لەو تەهی پیاو هەیه له سەردەمی ئەشکەوت و چاخی بەردینه وه سەرگەرمی جەنگ بووه یان پاوکردن، لەو تەهی ژنیش هەیه سەر بە هەش و چاو پێ و دەست بە دو عاوە نزاو نوشتەهی دونیا دەکات کوپو براو میردو نیرینه کانی تیره و هۆزو بنەماله که ی بە سەلامەتی بگە پینه وه، پیاوه ئازاو ترسنۆکه کان ئاگری شەپه کان جۆش دەدەن و ژنەکانیش خۆیان له خوم و هەش دەنێن و رەش دەپۆشن، چ چارەنووسیک رەش و ناشیرینه، بۆ من تاکه له زەتیک ئەوهیه بەرامبەر ئەو چەکبە دەست و پاوچی و جەنگاوه ره دیرینانە بگەنگم که ئیستا بوونه تە قۆنتە راتچی و قومارچی، که قومار له سەر دۆرانی هەموو تەمەن و خەون و جوانیمان دەکەن .. نەک بردنە وهی هیچ، که لله پوت و نەوسن و چلیس که بۆ من پتر له و گایه ئیسپانیانە دەچن که چاوسوورن و پەپۆیه کی سوور تا ئەوپه پری دونیا یان دەبات و شەپه شۆق له گەل دارو بەردو دونیا دا

دهكەن، تۆ دهزانی من چاوه پريم ده كرد له جياتى ئه و هه موو داواو
 فه رمان و ئاموژگارى و مه كه و بڤه يه ت .. به منت بوتبايه له گه لتام و
 ئه م شه ره په وايه .. نه ك په شيمانم بكه يته وه، من تينا گه م دواى
 راپه رپين ئه و هه موو ماركسى و چه پخوازو نه ته وه په رست و ئه ي په قيب
 بيژو چوارپارچه په رسته چى ليها ت؟ بوچى هه ر هه مووان تووكيان وا
 نه رم بووه؟ زورجاران سوپاسى راپه رپين ده كه م له بهر يه ك شت كه
 په رنگه نه يزانى .. ئه ويش له بهر ئه وه ي بو من ساغ بووه كه مه عده نى
 زوريك له پياوه كانى ئه م ولاته .. مه عده نيكي خراپه، به ژماره يه كى
 زور .. به شوپشگيره كانيشيه وه له كانزايه كى ده گمه نه وه نه ها تووه،
 زور كه من ئه وان ه ي شه رم له خو يان و خه لكى بكه ن، عه م باره پو
 ده رچوون، تو چه ند جاره باسى شه ره فو ئابرووم له گه لدا ده كه ي،
 پيمنا لييت شه ره فو نامووسى ئه و پياوانه ي من و تو ده يان ناسين كه
 خه لكو خاكيان به يه كه وه فروشت له كو يدايه؟ ئه وان ه ي په نجه يان له
 خو ينى پزاوى براكانى خو يان وه رده دا چو ن زات ده كه ن باس له
 شه ره فى من بكه ن .. ئه وان ه كي ن و چين؟ بو من مردووترن له دا هو له
 دا چه قيوه كانى ناو كي لگه كان، تو ده زانى من له به رچى نامه وئ شوو
 بكه مه وه .. نه ك به تو .. به لكو به هيچ پياويك، چونكه پياو بوون
 ته نها كه له كه بوونى سه رمايه يه و توانا ي په رين و زه رپينه، له سه ر ئه م
 عه قلو خووه بم نايكه م، ده كرئ به نه خو شم بزانيت .. به لام من
 ته لاقى كى رو حيم له گه ل ها وتو خمه كه ي تو دا هه يه، تو چاك ده مناسى

.. ئەوساش که منالکار بووم .. ئەو هی وای لیکردم تۆم خۆش بووئت بیرو باوەرو خەیاڵەکانت بوو، ئەو پۆژگارە ی منالیکە هی تیوت دەبینی، بیوژنیکی پووتو پەجال، پیرەمێردیکی سۆلکەر .. هەر لانه وازو بیبەرگ و نانیکت دەبینی، بە قەهرەو دەهاتیته وە لامو کوفری زەوی ئاسمانت دەکرد، لە من توورە دەبووئت و دەتوت واز لە پەسمی باخچە و شاخ و پووبار بیئەو وەرەو ئەم ژنو پیاو و زەبوونانە پەسم بکە، گیرفانی خۆت بە تال دەکردو ناو جانتاکە ی منیش دەگەرای، دەتوت: چیت لایە بمرەو دەیبەم بۆ ئەو کورپیزگە ی لە بەیانیه وە جووتیک پیلایو بویاغ نەکردوو و بە دیار سندووقی بویاغە کە ی خەو نووچکە دەبیاتە وە، ئەو پیرەمێردەت لە یاد ماو وە کە هەندیک نیو پۆ پیکە وە لە سفرتاسیکدا چیشتمان بۆ دەبرد کە لە بەردەم بانقە کە دا چنگیک نوقلی لە سەر سینیه کی مسین دانابوو بیو وە ی بزانیت لە ویدیو ئەو دیوارە ی ئەم پشتی پیداداوە ملیۆنە ها دینار و دۆلار سەفتە کران، ئیستا هەمان پیرەمێرد لە ویدا نەماو وە کە چاویکی کویر بوو، بە لام لە بەردەم زۆر لە بانقو دەزگاو بالە خانە بلندەکاندا دەیه ها پیرە ژنو پیرەمێردی بۆ لانه دەبینی، چی لێهات حیکمەتی زۆری ناو نامیلکە ی زەردو کتیبە قاچاغە کان؟ سەری زمانو بنی زمانتان پڕولیتاریاو پەنجەران و هەژاران بوو .. هەلۆی سووری سەر ترۆپکی شاخە کان .. بمبوورە .. سالانیکی دیکە وا بپوات دەبۆ بە پووناکە نیو پۆ بە چرایە کە وە بگەڕین تاو وە کو جوامیریک بدۆزینە وە کە پەوشتی پۆژانی

شاخو حکیمه تی ناو کتیبه کانی پی ماییت، حه یف .. هه زار حه یفو مه خابن، من له داخی ئەو هه موو پیاوه پووچ و پواوانه، ئەو هه موو مه یموونه ی له به رده م سه رداره کانیاندا سه ما ده که ن و بۆن به پاشه لی گه وره کانیانه وه ده که ن و کلکه له قییان بۆ ده که ن، له تۆله ی دۆرانی سه ده ها کچو خوشکو دایکی ره شپۆشو هه ناسه ساردی ئەم ولاته له زهت له و شه ره بچکۆله یه ی خۆم ده که م، هه یچ شتیک نییه جگه له مه رگ که ناچارم بکات ئەم ماله چۆل بکه م .. ئەوه یان مه حاله ..!

- ئەوان گره وه که ده به نه وه، من هه مان ره وشت و به هاکانی جارام ماوه .. خانم .. به لام ئەم شه ره ی که تۆ ده ته وی له گه لتا خۆمی تیفری بدەم و خۆم خویناوی بکه م .. شه پرکردنه له گه ل دیو و درنج .. وهک دۆن کیخۆته مان لیدیته که شه ره کانی له گه ل په روانه کانی «ئاشی-با» دا ده کرد ..!

- جارێ من وشه ی «خانم» به جنیو تیده گه م، پاشان که س ناچارت ناکات له به رامبه ر دیو و درنج و په روانه کانی ئاشی با دا بجه نگین .

- تۆ بۆ وا دلره ق خۆتم پيشان ده ده ی .. که ی وا بووی؟ که پیاوه کان ئەوه نده به تال و دۆراو بن وهک تۆ ده یلیت .. بۆچی ده بی ئافره ته کانیش وه ها دلره ق و شه پرانگیزو کینه فروش بن؟

- ئەمه یان هه رگیز راست نییه، ئەوه ی که له پیاوه کان وه شایه وه دوای راپه رین، مه حاله ژنه کان، به خانمو ناخانه وه په یه ی پی بیه ن .. به تاییه تی شوپشگی ره کان، هه ر هه موو دروشمه کان به تال بوونه وه،

هر هموو نه خشه کانتان گورې و نيمه ی نافرته هر ناشزانين له چ کونو قورښنيکي ژووره ته قه ته کانو ناو قاسه قايمه کاني ناو کوشکه کانتاندا دهيشارنه وه، نه و دونيايه ی نيوه دروستتان کرد به ناوی نازاديه وه زور له وه ناشيرينتره که خه يالی نه هریمه نيش بتوانيت په سمی بکات!

- ناخر گوناوه به هه مان چا و سه يری منيش ده که ی .. من درچووم .. سه ری خوّم هه لگرت، وازم هيناو توراوم .. چنده ها جار په يوه نديان پيوه کردووم .. ملم نه داوه .

- به سه ری باوکی هه دروو کمان ناشتت ده که نه وه، له تو نيترتو توراوتریان ناشت کرده وه، نيستا وای ليها تووه نه ندامه هه ره گه وره و پايه داره کانو چکوله کاني ناو حيزبه کان دهسته و دوعا ده پارپينه وه سه رکرده کان لييان توورپه بنو بتورين، چنده زيزيوونو ترپوکردنه که قورسو دريژخايه ن بيت، نه وه نده پتر پله و پايه و پاره و پوستی به خشراو به بنده ی توراو و ترپوکراو گه وره ترو چه ورتتر ده بيت، له م چنده ساله ی دواييدا خوشترين گه مه و هونه ر، هونه رو گه مه ی تورانو ناشتبوونه وه و بازبازينو سه نگر گواستنه وه بووه، هر هموو فروفيلا و به ندو باويک بو ناخوريکی پر ناليک بووه .. خوانيکی چه ورتتر .. له وه پرگايه کی به بژوين .. خودی نيشتمانيان کرد به له وه پرگا .. ده زانی

من خەفەت بۆ ھاوتوخمەکانی خۆم دەخۆم کە ژنی ئەو جۆرە پیاوانەن
 کە ھەمیشە حەزیان لەو ھەبەر دەرگاگانیاندا چەندین سمیل بابر
 بەناوی پاسەوان و تەفەنگچی ھەو رابگرن و بۆ کوئ بچن بکەونە دوا
 قوونیان، گەر ئەو ھەش نەبێ بە ھەزاران لە ھاوتوخمەکە ی تۆ شیتی
 ئەو ھەن پیاوی خەلکی بن، دوا جار پیاویک نییە پیاوی بەردەرگای
 پیاویکی دیکە نەبێ !..

- ئەو ھەندەش بەستە زمان نین ھاوتوخمەکانی تۆ .. بۆیان مەپارێو ھە ..
 ئەو ھەتا سێ سێ و چوار چوار شوو بەو پیاوانە دەکەن کە تۆ بە داھۆل و
 بەتال ناویان دەبە ی ..

- ئەو ھەش ھەر گەمەو بەزمی خۆش و تازەو پڕ لە زەت و حەیا بەرە ی
 ھەندیک لە ھاو پیکانی تۆیە کە پۆژگارێک پیکەو ھە تیکۆشانی
 ژێرزەمینیتان ھەبوو، ئیستاکە شکوور لە تاریکی ژێرزەمینەکان و کونە
 ئەشکەوتەکان ھاوونەتە دەری و ھەوای ئازادی ھەلدەمژن، ئیتر عەیبە
 بە فاتم و عەتیبە و بەسێ و بەگیسی و فەھیم و مەلیح و خەجە خیل رازی
 ببن، ناکرێ لە ئاھەنگو بۆنە کۆمەلایەتی بەکاندا ئەو ژنانە لە گەل
 خۆیاندا ببەن کە ھەتا و بەفروباران و پەشەباو سەراو و دەراوی
 دنیا جوانی لێ سەندوون، ناکرێ لە یانەکان و ھۆلەکانی شاییدا
 پیکەو ھە لە گەل مێردە چە لەنگەکانیان لەسەر ھەمان میز دا بنیشن، و
 جوانترە ژنەکانیان بە نازو پەریزادەو شەھین و ھەتا و تریفەو فریشتە

و هه لاله گولاله ناو بن .. وانیه؟ تو گلەیی له کچه کان ده که ی که هاورپیکانت پراویان ده که ن، ئەو پیاوانه ی هه تا له ژیرزه مینه کان و ناو کونه ئەشکه و ته کان بوون، کۆنه ژنه کانیا ن خانمانی جهربه زه و شیړه ژنی شاخ و شوپش بوون، هه نووکه شار خو شه و کو شکو ته لاری تازه و باخچه هه لاسراوه کانی- بابل- و فیرعه ونه کانی دوا سالانی سه ده ی بیست، له سه ر زه مین، هه ر ده بی بوو کو په ریزاده ی به ر سیبه رو ده ست و پی ناسک به سه ر چیمه ن و فه رشی کاشاندا له نجه بکه ن .. وانیه؟

- ئەنجام .. ده ته ویت بگه یته کوئ و تا که ی له سه ر ئەم ئاوازه ده خوینیت؟

- ئەمه یان ئاواز نییه .. خوین به ربوونیکه له برینیکه وه که ساپیژ نابئ و قهت قه تماغه ناگرئ، تو چه زت ده کرد که رو لال بم خالۆزا .. دیسانه وه نا کرئ له نووکه وه بو ت بگپمه وه چیم ده وئ، که بنیاده م که وته ناو شه پیکه وه .. هه رگیز بیر له وه ناکاته وه ده گاته کوئ، شه په که بوار نادات بزانی ت چۆن کو تاییت دئ، شه ر ناچار ت ده کات که هه ر ده ست و پیل بوه شینیت و نه سه ره ویت .. ته نها ئە وه نده ده زانم که ئە گه ر ئەو نامه ردانه واز له م گه په کو مناره یه نه هیئن، تو لیږه بیت یان له و دیو زه ریواو کپوه کانه وه، هه وائت پیده گات که من له سه ر

مناره که مانم گرتووه !..

-ئوه یان ئه وپه پری شیئییه، ئومید ده که م هر خه یالکی ناو ئه م
گه رده لولول و گیزه نه یه بیته که تو به حه زی خۆت چوویته ته ناوییه وه .

-هه رچه نده خه یالکی رهش بیته .. به لام زوو زوو سه رم لیده دات ..

-ئاگات لی بیته که س به پاله وانبازی بوته حیساب ناکات، دوا ی مه رگت
سه د هه قایه تی ناشیرین و رسوا بوونت بو ده ژمیئن ..

-ئیستاش تو خۆت وتت که ده یه ها ناو و ناتۆره یان لیناومو به
زیندوویتی چاوان چیرۆکی وام بو دروست ده که ن که ته نها له خه یالی
بوگه نی خۆیاندا هه یه !..

-تو که خۆت له م ماله و به رامبه ر ئه م مناره یه به ند کردوو هه ر ده بی
خه یالی ره شو خراپ بیته ناو دل و ده روونته وه .. برۆ ده ری و کاریک
بدۆزه ره وه ئه گینا وه ک شیئی ناو قه فه زه کانت لیدی ..

-من مامۆستا بووم .. ناچار بووم واز له وهش بیئم .

- بۆ ناچار بویوت ؟..

- من ناچار بویوم واز له مامۆستایه تی بئیم، چونکه هەرچیم بۆ منداله کان دروست ده کرد بئیناگا له خۆم په رسمی په پوله یی بال هه لوه ریو و په روانه ی سووتای دهوری شه معم ده کرد، هیلانه ی دارووخا و که به دم باوه پووشو په لاشه کانی کاغه زه کانی پرده کرد له چیلکه و هیلکه ی شکا و، کۆترو کوکوختی و که وی مردوو ده نیو قه فه زه کاندایان پیکرا و به ئاسمانه وه، یان ده نووک شکا و و کویر ئه وه نده ی خۆ به قه فه زه کاندایان، په سمه کانم پرپیوون له په نگی تاریک .. که لاهه ی په پوو نشین، ئاسمانیکی پر له قه له په شو قاروو، بئیناگا له خۆم له پۆله کاندایان په پرمه ی گریان، هه میشه سوژیکی گه رم و کوزرا و قولپی گریان سهرده خست تا به ربینم، هیچ شکویه کی مامۆستایانه و حه یایه کی خانمانه م نه مابوو، چونکه جگه له من کهس نه بوو له پۆله کاندایان په پرمه ی گریان و قوتابیه کانی فرمیسی بۆ بسپن، ئه وه نده شه رمیان له و فرمیسکانه م ده کردو ئه وه نده سکیان پیم ده سووتا، ئه و کچو کورانه ی هه میشه هارو بزئو بوون و به سه رسامی و ترسه وه له چاوه سووره کان و لووتی ئاوساوم پاده مان و هه ناسه یان نه ده دا، مامۆستا کان به می و نیره وه به زه بیان به حالدا ده هاته وه، ئاخر نه ده کرا رازو نیازه کانم .. نه ئینی گه وره ی خۆم بۆ که سیان بدرکئیم، ته نها شتیکو هۆکاریک نه بوو که شووم به و کابرایه کرد،

جگه له گۆرپنانی ئابپووی تکاوم، ئەو شووه ئازادی کردم له بهردهم کهسو کاردا وازبببم و میرده کهم رایبب کهم که درۆ بکات و بلئی حه زده کهم که بیانووی مالّ بیّت، که نه خۆشبییه کهش برستی لی بپری ناچار بووم به سسته ری ئەو پیاوه، بۆ من زهحه مهت بوو وهک ژنیکی ئاوس به خه میکی گران چوار- پینچ سهعات له پۆلهکاندا پرسمی بولبولی ناو قهفه زو که ناری دهنووک خویناوی و هیلانهی داپوخواو بکه مو ترس له چاوی کورپو کچهکاندا بهدی بکه م، بهر له وهی شووش بکه م له وه دهرچووبوو چاوهکانم هه لبرم و پیاویک سه رنجم رابکیشی، هیچ هیزو دلئیکی خۆشه و یستیم نه مابوو، له وه چاوشکا و تریبوم، تۆ له مندا خولیاو خه یالّ و حه زیکت کوشت که مه حالّ بوو بتوانم له خۆمدا زیندووی بکه مه وه، هه تا نه مهیشت ئاههنگی زه ماوه ند ساز بکه ن، وینهی بوو کینیم به کراسی سپی و تاراوه نییه، وهک کچی خه لکی چه پکیک گولّ به دهسته وه، له سه ر ئەوهش دونیاو که سو کار پسوایان کردم، ته نها که سینک زاوا بوو که پیرو حه کیمانه وتی بۆ من ئەوه یان مه سه له یه ک نییه، به رده و امیش ئەوه بۆ من گرنگ بوو که ئەو پیاوه پیزی له «نه خیر» هکانم ده گرت، هه میشه ئەلبوومی نیگارکیشه ناو دارهکانی دونیای بۆ ده یئنامه وه، له پالّ ده یه ها رۆمانو کۆمه له چیروک که دوو بالی ده دامی و سه فه رم به دونیادا ده کرد، پالّه وانهکانی سه ر کاغه زه کان بۆ من گه رم ترو زیندو و تریبون له وه که سانهی چوارده ورم، پره سمکردن و خویندنه وه نه بووایه خه مو دۆپان و داپران له هه موو دونیا

دهیکو شتم، بۆ من چوونه سهیران و شایې و پرسه وهک یهک بوون، خۆم له هه موو به زمو بۆنه کان ده دزییبه وه، چوونه بازار بۆ پئویستییه کی ژتانه ئه رکیکې قورس بوو، ده مزانی ژماره یهک له که سانی دوورو نزیك سووکو چروک ده مبینن، ده مزانی له دلې خویاندا ده لئین گهر ته معای دونیاو چاو برینه میراتی ئه و پیاوه نه بئ بۆچی شووی پیکردووه که له ته مه نی باوکییه تی، ده سته خوشکه کانم لیم ته کینه وه و تۆران، یان زه مانه هر یه که یانی خسته قوژینیکه وه، زه مه نیکه که هر که سیك وا هه ست ده کات بوومه له رزه یهک لئیداوه و به ته نیا هه ولده دات فریای پۆچی خوی بکه وئو له و ویرانه یه دووربکه و پته وه، ئازادی یش خۆمان خوش ..

ئه و کابرایه وینه ی ئه و باوکه بوو که له هه موو ژیانمدا بۆی ده گه رامو نه مبوو، باوکیک که له سه ر سفره ش له گه ل ئیمه نانی نه ده خوارد، وهک ئه وه ی ناخواردنه کانی ژنو کچه کانی عه یبه یه کی گه وره بی، گهر له بهر خاتری میوانیک دانیشتبایه هه رگیز له سه ر ئه و خوانه نه بوو، هه میشه باوکمان که تۆ چاک ده یناسی له شوینیکی دیکه بوو .. هه تا گهر له مالیش بووایه، به لآم ئه و شوینه کوئ بوو، پاسته قینه بوو یان خه یالی نه مانزانی .. تاوه کو ئیستاش نه مانزانی، براکانیش گئرو وئو به ده م هاتو هاواروه به و مالده دا ده سوورانه وه، ئه وانیش هر هه مان خده و خوی باوکه یان هه بوو، تا گه وره تر بووم هه ستم کرد منو دایکم

خوشکہ کانم کارہ کہرین، زورجاران کارہ کہرہ کان لہ ئیمہ پتر پڑیان پیبہ خشراوہ، مالیش جگہ لہ زیندانی خوشہ ویستی ہیچی دیکہ نہ بوو بۆ من، باوکو براکانمان و کۆی پیاوان و کورانی بنہ مالہ وەک بە لایەک لہ ئیمہ یان دەرپوانی، بالقبوونی کچہ کان .. بۆ ئەوان گەورە بوونی خەم و بە لاکان بوو، سەیرە .. بە ھەموو ژیانم باوکم یان یەکیک لہ براکانم نہ یانپرسی ئەرئ خوشکئ چ بە لاتە؟ چ خەمیکت ھە یە کچم؟ دہ بوو فرمیسکہ کانم بشارمەو، لہ پۆلەکان لہ بەر چاوی ئەو کچو کورپە مندالانہ دہ گریام .. شەرم نہ دہ کرد، کەچی لہ مالہ کە ی خۆماندا ھیچ کام لہ خوشکہ کانم .. نہ من .. نہ دایکە .. نہ دہ بوو فنگە فنگ بگرین، دہ بی کچیکی بە ھەیاو حورمەت لہ مائی باوکی خۆیی و لہ ناو ئەو ھەموو کەسو کارہ چاکەدا .. تیژ نان و ئاو بۆچی دہ گریئ؟ ھەر دہ بی گریانہ کە بۆ گریئ و دہ ردیک بی کە ھەرامە پیاوہ کان بیزانن .. جا چی ھەرام نہ بوو، ھەرگیز بەختی ئەو ھەم نہ بوو بۆ یە کجاریش شەویک قەدەر بە ھەلەدا بچی و باوکم یان یەکیک لہ براکانم ئەو ئەرکە قورسە بکیشی و ماچم بکات و بلیت ..

((شەوشاد .. کچہ شیرینہ کەم!))

((خەویکی خۆش .. خوشکہ نازدارە کەم!))

نە شەمدە زانی بۆ یەکیکیان وای نہوت، کەس ئەو زەحمەتە زۆرە ی نہ دایە بەرخۆی .. باوکە مردو ئەو شەوشادە ی ھەر نہ کرد، براکان ژنیان ھیناو سەفەریان کرد .. ھەلەتە ی شاران و ولاتان بوون و ئەو شەوشادە یان

هر نه کرد، دوو وشه یه و بهس .. به لام چ چه سره تیکه که بیی به مه حال، نه مده زانی بچی براکام ئه وه نده په له یان بوو من له و ماله درچم، هه تا دایکم کزول و نیگه ران پوژو شه و لیم ورد ده بووه، ده مزانی به و چاوه پر له ترسو گومانه وه ده لی که ی ده چیته ناو مال و میردی خوت .. کچه که م؟ چ ولاتی که که کچه کان جگه له عه وره ت و به لای ناموس هیچی دیکه نه بن، ئیستاش که بیوه ژنیکی ته نیام پتر هه تره شیان چووه، ئه وان هه رگیز نه یان زانی من برینیکم شارده وه که سه ده ها کچو ژنی له سه ر کوژراوه، برینیکی ئه به دی که دوو سی تنوک خوینی لیدی ت و به لام هه رگیز ساریژ نابیتته وه، گه ر که سو و کارم بیان زانیایه له چه ژمه ت و ترسانا ده مردن، به ژن و پیاووه، به باوک و براکانه وه، به دایکو خوشکه کانمه وه که ئیتر به ختی ئه وه یان نه ده ما شوو بکه ن، خوین له ده ماره کانیا ندا ده وه ستا، من ناچار بووم نهینی توش له ناو خووم برینه ئه به دییه که مدا بشارمه وه، توش به مه زاقه وه ده پرسى بو شووم کردووه؟ من له میثیکی ته نیا له زستاندا که سه ری لیده شیوی و کونیک نادوزیتته وه خوی تیدا بشاریتته وه .. ماندوو ترم، ده بوو وهک مه لیکی ته ره و تینوو له شوینی کدا بنیشمه وه، هه تا گه ر هیلانه ی بهر په شه بای سه ر به ردیک بی، ئه م پیاوه ی که ته نها چند سالیکی که م له گه لما ژیاو مرد کردبووی به خوو که هه موو شه ویک باوکانه یان میردانه سه ری ماچ ده کردمو ده یوت ..

((شه وشاد .. خانمه که م ..!))

که دیاره قهت شه ویکی شادم نه بینی، تو ده زانی شه وشادیك چه نده پیویسته بو که سیك بیه ویت بخه ویت، هه تا گهر به دروش بیت، سهیره .. له مایکدا بژیت و به هه موو ته مهنهت چه ز بکه هیت یه کیکیان به سه رتدا بنووشتیته وه و بلیت ..

((شه وشادا!))

((خه وی خیرت بی ..!))

کاره سات نه وه بوو که شه ویک سه رمی ماچ کردو دواي «شه وشادا» که وتی زور زه حمه ته به که سیك بلیت شه و شادا که خوشته نه ویت، یان لی بترسیت، یا خود شه رمی لیکه هیت، وه ک نه نینیه کی گهره ی درکاند بیت چرپاندی به گویمدا که من یه که م که سم شه وشادیم لیده کات، نه و شه وه زور گریام، چونکه له دلای دام که من کچی خوشه ویست نه بوویمه .. نه باوکو نه براکانمو نه خال و مامو ته نانهت توش .. هه رگیز .. هیچ کامیکتان «شه وشادا» یکتان بو من خه سار نه کردوو، ترساون یان شه رمتان کردوو .. یان چی ..؟ یا نه وه تا که س منی خوشنه ویستوو؟ که وتمه گومانیک کی گهره وه که نه و پیاوه میهره بانه بوچی له گه ل کونه ژنه که ی و کچه کانی خوی شه وشادیک ی نه بووه، بوچی نه و میهره سوژه ی به سه ر مندا پشتوویه تی ته نها به ره له زه راوی بوون و نریکبوونه وه ی مه رگدا وه ها پرو کوشنده یه؟ ناخو پیربوون شتیکی گهره له مروف ده گوریت که من ده رکم پینه کرد بیت .. نه نینیه ک که وه ک ته لیسم نا کریتته وه، نه مه یان چ گری کویره یه که

که به دهسته وه عاسی ده بی که تا خوت پیر نه بیت و نه مریت
 بوت ناکریتته وه، شه وشادیک که قه د نه مدییوو، درکاندنی ودها پازو
 نهینیه که که میرده که م له مه پ وتنی شه وشادیکو ماچیکدا به گوئندا
 چرپاندی هر هه موو دنیای به سهر مندا خاپوور کرد، خالوزا جار
 هه یه نیگایه ک، قسه یه ک، درکاندنی پازیکی په نهان، نهینیه کی خنکاو
 له دلدا که سهر خوین ده که وئی و وه ک که فیک ده که ویتته سهر لیوان و
 ده بیینی، پرسته یه ک وه ک قورقوشم ده پریتته گوچیکه ته وه، وه ک
 ته قینه وه ی بروسکیک هه موو دونیات له به رچاو پووشن ده کات و ته و او
 خوت به پروتی له به رامبه ر ناوینه یه کدا ده بیینی، وه ک نه وه ی یه که مجار
 بیت خوت ناوا به پروت و قووتی بیینی، نه ک به ته نها خال و په له و ماکی
 سهر جه سته ت جوان ده بیینی، به لکو تا وه کو ناو کرپوکی پووت خوت
 ده بیینی، هیچ شتیکی شاراوه نامینئ، نه و شه وه که وتنه خواره وه ی نه و
 چه ند پازو نیازه له زاری نه و پیاوه بو ی سه لماندم که من نه ژیاوم ..
 تازه زور درهنگه و ئیتر ناتوانم بو خوم بژیم، که زانی شپرزه بووم و
 به سهر خومداو له ناو خومدا کاول ده بووم .. ده پارایه وه لیم که نه م
 چی وت تا ناواهی من خانه خراب بم، نه م شیوه نه له پای چی؟
 تا خوم لیکه وت یان بوورامه وه .. نازانم .. وه ک میردمندالیکي
 گرینوکو گونا هبار به دیارمه وه ده گریاو نه دیده زانی چ که تنیکی کردوه
 .. ده پارایه وه وه دهیوت ناخر ده تو بلئ من چیم وتووه .. چی بووه؟
 نه وه نده په ریشان بوو ناچار خوم خسته ناو جیگاو به درو خوم وا

نواند کہ خہ وتووم، ہہ نسکہ کانم پی پانہ دہ گیران، تا درہنگی شہو پاسہ وانم بوو، پیم سہیر بوو کونہ جہنگا ورو پراوچیہ کی وہک ئەم کہ سہدہا بالندہ و حہیوانہ کیوی پراوکردوہو و کوشتوہو .. سہدہا کہس کہ ئەم ناوی دہنا پراوہ دوژمن، زہلامیک کہ سہرو سہکوتی لہ جہنگاوہریکی کیوی ناو جہنگل و ئەشکەوتہکان دہچوو، کہچی چاوہری بکات تاوہکو لہ گریان ژیردہبمہوہو ہہ نسکہکان بہرم دہدہن، چاو پپو پووشاوی لشمہ لشم بہ دیارمہوہ بگری، ہہمیشہ دہیوت خانمہ چکۆلہ من درندہ بووم .. درندہو کیوی .. تو منت کہوی کرد .. تو .. ئا .. تو توانیت مالیم بکہیت..!

ہہمووجار لہودیو کتیبہ کراوہکانہوہ کہ دہمو چاوی خۆم تیدا دہشاردہوہ، لہ تہک پالہوانہکانی چیرۆکو پۆمانہکاندا تیر بہ دلای خۆم دہگریام، خہونم بہوہوہ دہبینی ژبانی من .. ہہقایہتی پۆج دارزان و دۆرانی من بکریت بہ چیرۆکیک، ہہرگیز زاتی ئەوہم نہدہکردو نہمدہویرا خہمو دہردہ دلکانی خۆم بو کہس ہہلبرپیژم، نووسہر بوو بیت یان نانوسہر، می بی یان نیر، نووسینہوہی ئەو ہہموو فرمیسکو خوینو خہو زپان و ترسو شہرمہ لہسہر لاپہرہ سپیہکان زۆر زہحمہتہ، ئاخہر کاغہزہکان نہ بہ فرمیسکہکان تہر دہبن، نہ سوور دہبن بہو خوینہی لہ من پڑا، نہ زہرد دہبن لہتاو ئەو ترسو تووقینہ، ژینی من دواي سہفہری تو وہک ئەوہ وابوو بہ دریزایی ئەو سالانہ کہسیک بہناو درکو دالو چلکاودا پرامبکیشیت و منیش پرووت

بېمو ئاودامان خوینو چلپاو بهرگم بیټ، سووړی مانگانهم دهکرد به بیانوو یه کی گه ووهو سکم دهگوشی و دهمکرد به شیوه نو و اووه یلا، گوايه نازار کوشتوومی، هه موو مانگیک بو ههفته یه ک کولی دلی خوم هه لده پرشت، دایکم له سه ری خوی دهاو دهیگوت کچه که م بی نویژی نه و هه موو شینو شه پوره ی دهوی، به وه چاک بوو که سکم نه کرد، دنا نه و کوره یه ی ناو هه ناوم هر به فرمیسکو زوخواوی دلّم ده خنکا، بیستبووم فرمیسکیش ژه راوییه، بویه هر هه موویم ده خوارده وه و له زه تم لی ده کرد، یه ک- دوو جار ویستی بزانیټ که بو حه زم له منال نییه، که زانی ته واو سه غله ت ده بم، ئیدی نه م بابه ته ی کویر کرده وه، که نه و مرد ته نیاتر بووم، ده زانی راهاتبووم وهک په رستاریک له به یانییه وه تا شه و خه می داو و ده رمانه کانی بخوم، به دهم خویندنه وه ی کتیبو په سمکردن و سه یری فیلم و زنجیره ته له فزیونه کانه وه خوم سه رقال ده کرد، له و خه لوه ته ی خومدا وهک سو فیه کان له خوم و دنیا راده مامو هوش و گوشیک ی دیکه م بوو، هر وهک مارم لیهاټ که زوو زوو کاژ فری بد او کاژیک ی نوی بکاته بهرگی، به ناو خومدا شو رپوومه وه . وهک نه وه ی بچمه ناو بنی بیریک یان نه شک و تیک که به چراهه ک هه موو کونو که له به رو گوشه یه کی تاریک بپشکنم ..

- گه یشتی به کوئ .. به م شه رو هه رایه ی ئیستا تیکه وتی ..؟

- گه ییشتمه وه به خۆم .. به رۆح و گه وه هری زاتی خۆم .. گه ییشتمه وه به سه رچاوهی هیژیک که نه مده زانی له خۆمدا ههیه و کوشتوویانه، ئەم شه پەرش به جوان ده بینم چونکه دژ به ناشیرینییه کانی هاو پڕۆ و هاو توخمه کانی تۆیه .

- که واته نیعمه تی تیدا بووه شووت به م زه لامه کردووه .. تۆی کرد به قاره مان و خاوه ن هیژو سووفی و خه لوه تکیش .. ئەوه تا به ته نیا دژی تۆمه تیک وه ستایته وه !

- تۆ خۆت فیرت کردم، سالانیکی زۆر له مه و بهر بوو .. له یادم ماوه وتت به هیژترین مرووف ئەوهیه که به ته نیا ده وه ستی و ده جه نگیت، قسه که ی دکتۆر ستۆکمان ه له «دوژمنی گهل» ی- ئیپس- دا، ئیستا بپوام وایه که ئەو ته نیا که وتنه ی من له وه هیژه وهیه، ئەو کابرایه ناچار ی نه کردم که خزمه تی بکه م، ده زانم وه ک پیاویک شوو کردنی منت له لا بووه به گری کویره، وه ک نیژیکی بنه ماله که مان، نه ک وه ک ئەوه ی منت خۆشویستبیت، په نگه پیت ره وا بووبیت چاوه پیت بکه م تا ته پللی قیامه ت، من ببوومه په رستاری مه رگ، چونکه دوا ی ئەو دوپان و دابرا نه که تۆ پاله وانه که ی بوویت من بۆنی مه رگم له خۆم ده کرد، من خزمه تیم ده کرد، چونکه بۆنی مه رگی لیده هات، بۆنیک

که بهر له وهی شووی پئ بکه م له خۆم ده هات، تو وا مه زانه من له ته نیایی و به تالی ئەم شه په ده که م، من پیموتی ئەم مناره یه م خۆش ده ویت، ئەم خانووه ی تیدام بۆنی میژوویه کی دیرینی لیدیت، بۆنی سه رده میکی جوانتر له ئیستا، هر نه خشو نیگار یکی ده گمه نی خۆشه ویستی و ده ستره نگینی ئەو وه ستایه م بۆ ده گپه تته وه که به عه شقه وه، تاقو دیوارو په نجه ره کانو ده رگاکانی پازاندۆته وه، من ده میکه مردووم خالۆزا .. ته نها ئەوکاته ده زانم زیندووم که شه ر ده که م دژی ئەو که لله پوتانه ی ده یانه ویت ئەو خانووانه ی که من به پاشماو یه کی دیرینیان ده زانم .. ئەوان وه ک دیناسۆر پئی پیدابنن، من هه رگیز نه مو یستوه خۆم بکه م به پالەوانو ناو ده ریکه م، ئاسان نییه له مالیکدا به دیار پیاویکی نه خۆشو له جیگادا که وتوو که تا ئیستاش بۆنی ناخۆشی به تاقو دیوارو په نجه ره وه په رده کانه وه یه، پیاویکی ژه هراوی کراو .. هه موو ته مه نی جوانیت دابنییت و بیکه یت به قوربانی، جوانی ئەو پیاوه له وه دابوو که ئەم شه په ی منی پئ په وا بوو، به پچه وانه ی هه موو ئەو گاگه له ی که ناویان له خویان ناوه خزمی خه مخۆر، بۆ من نه خۆشی و مه رگی ئەو پیاوه کتومت له نه خۆشی و پیربوون و مه رگی ئەو شوپشه ده چوو که هه موومان خه ونمان پیوه بینی، وه ک دۆرانی خه ونی پۆزانی ملنه دانی و به رگری شاخ هه ر پۆژه وه هه ناسه یه کی ده مرد، خانه یه ک له له شی بپهیزی کویر

دہ بُووہ، گہردیلہ یہ کی لئ دہ گُورا .. تا دواچار دارزا .. وہک پہیکہری
 مرؤقئیک مایہ وہ کہ مانہندی مہرگ بوو .. ئو پیاوہ موو بہ موو ..
 خانہ بہ خانہ لہ بہرچاومدا دہ مرد، ئیمہ ہر دوو کمان جگہ لہ دوو لاشہ
 .. دوو کہ لاک ہیچی دیکہ نہ بووین، لاشہ کان نہ توانای بیرکردنہ وہ بیان
 ہہیہ، نہ لہ مہرگ دہ ترسن، گہورہ ترین دہ سکہ وتم لہ شووکردن
 بہو پیاوہ ئو وہ بوو کہ لہ بینینی مہرگ بیباکی کردم، لہ تامکردن و
 بوئکردنی مہرگ، گہرچی لہ مندالیمہ وہ بہ مہرگ دہ یانترساندم، ئو
 ترسو توقینہ ی باو کمو دای کمو مہ لای گہرہ کو مامؤستاکانی ئایین و
 پتو پیرہ ژنہ کان لہ پؤحی مندا چاندیان، مہرگی ئو پیاوہ ہہ مووی
 بیرہینامہ وہو دواچار ہر ہہ مووشی لہ بیر بردمہ وہ، دوا ی کؤستی ئو
 کؤچہ ی تؤ کہ بہ سہر مندا ہات .. ہر ہہ موو ژانی لہ مندا کوشت،
 چیتہر پیویستم بہ ئاویئہ و داو و دہرمانی خؤجوانکردن نہ بوو .. بہ
 زؤر دہ چووم بؤ حہ مام ..

کچیک کہ کہس نہیدہ زانی بؤتہ ژن دہ بیٹ چی بکات ..؟ چی
 بکات دوا ی سہ فہری خامؤشی و بی گہرانہ وہی دلدارہ بہ وہ فاکہ ی
 لہ ویدیو کیوہ کان و زہریاکانہ وہ؟ چی بکات کہ پیاوہ کان جگہ لہ کچی
 جوانکیلہ و منالکارو سہر مؤر نامادہ نہ بن قہیرہ کچیکی وہک من کہ
 بی بنہ بیخوازن؟ کئ لیرہ کچیکی دؤراو و کہ وتوو ہہ لڈہ گریٹہ وہ؟
 منیکی نیوہ مردوو ہر دہ بوو چاوہ پئ بکہم تا ئو پیاوہ دہ گہر پٹہ وہ
 کہ پہردہ یہ کی تہنکی لابردو پؤیشت، پہردہ یہ کی تہنک وہک پہری

تهنکی سبیر، بیئەوهی بزانیټ که په‌په‌ی پوځمی هه‌لا هه‌لا کرد، وهک هه‌لوویهک که پراوه‌دووی چۆله‌که‌یهک بنیټ و به زه‌بری دوو ده‌نووک هه‌ر دوو چاوانی کویر بکات و پاشان بلیټ: بۆ نافریت؟ من بۆ که‌س نه‌بووم و به که‌لکی که‌سیش نه‌ده‌هاتم، پوځیکی ویل و ته‌نیا و جه‌سته‌یه‌کی بیبه‌ری له‌ خوښی، گومانم هه‌بوو خه‌لکی بمبین و پتر وهک سیبه‌ری که‌سیک یان تارماییه‌ک ده‌هاتم و ده‌چووم، زۆر شه‌رمن و ترسنۆکو کزۆله‌ بووم، له‌ حه‌مام یان له‌ ئاوده‌ستخانه‌که‌ سه‌ده‌ها جار له‌ خه‌می ئه‌و نه‌ینییه‌ی له‌ خوځمی ده‌خوارد ده‌گریام، سه‌ده‌ها شه‌و تا خه‌و ده‌بیردمه‌وه .. هه‌نسکم هه‌لداوه .. تفم له‌ چاره‌نووسی خوځ کردووه، تۆ پیمبلی ئه‌و رازو نه‌ینییه‌م لای کئ بدرکاندبایه؟ باوک یان براکانم .. دایک یان خوشکه‌کانم .. که‌ دیاره‌ پیاوه‌کان تۆ چاکتر ده‌یانناسی چییان ده‌کرد؟ له‌ من بگه‌رئ که‌ ده‌یانکوشتم .. ئه‌ی چۆن سه‌یری کورپکی وهک تۆ جوامیریان ده‌کرد که‌ نان و نمه‌کو خوین و خزمایه‌تی ناناسیټ؟ ژنه‌کانیش گه‌ر له‌ تاو ئه‌و کاره‌ساته‌ نه‌مردبان، وهک په‌یکه‌ری به‌ردین به‌دیارمه‌وه دۆش داده‌مان، من که‌ مامه‌وه‌و نه‌مویرا شوو به‌ کورپک بکه‌م به‌ ته‌نها پاراستنی ئه‌و دلۆپه‌ خوینه‌ نه‌بوو که‌ له‌ من تکاو شه‌ره‌فی هه‌موو تایه‌فه‌که‌ بوو، به‌لکو پاراستنی نه‌ینی تۆش بوو له‌ ناو مندا، که‌سیان، نه‌ نیرو نه‌ می، له‌ هه‌ردوو بنه‌ماله‌که‌ به‌رگه‌ی ئابرووتکانیکی وای نه‌ده‌کرد .. خالۆزا .. من خوځم کرد به‌ قوربانی و که‌چی هه‌شتا تۆی ئه‌فه‌ندی و شیک وهک دادوه‌ریکی

خاویڼو بڼی خه م هاتوویته وه دادگاییم ده که ی، هیشتا به خیانه تکارم ده زانی، به خوږوښو له ش خوږوښ، گهر بموتبا ئه وه به هرام بوو ئه تکی کردم بڼی ههستو خوست سه فهری کرد، تو ده تویرا ئاواهی خوښه ویستو سهر بلند بیته وه ناو که سو کار، ئینجا جوامیرانه وای بنوینئ که خه مخوړانه له وه به هه شتی ئاوروپایه گه پراوه ته وه تا پوورزا بیوه ئنه که ی هه لږگریته وه. گوايه تو له ترسی جهنگو مه رگ سهری خوت هه لگرت، من هه موو پوړئیکم جهنگ بوو .. هه موو شه ویکم مه رگه مووش بوو .. تا ئیستاش ئه و دلؤپه خوینه ی له مندا تکاندت برینیکه وه هه رگیز ساړیژ نه بووه وه هه ر خوینی له بهر ده روا ..

من ناچار شووم کرد به پیاویک که بایئ وه ونده جوامیر بوو که به قه هریکه وه وتی: تیده گه مو ئه و نه نیییه ت ده پاریزم .. نازانم وه ک گه وه ریکی ناو زیل منی هه لگرته وه یان وه ک چی .. نازانم .. ئه وه نده م ده زانی که شه یدام بووه، له وه ده چوو بو جوانییه ک بگه ری له مندا که له زه مانئکی زووتردا له دهستی چووه، یان وه ک نیچیریکی شکه سته بال دلنیا بوو له وه ی که ئه گه ر بمخاته قه فه زیکه وه یان به ره للاثم بکات مه حاله بفرم، کتومت خو م وه ک تابلؤیه ک ده هاته بهر چاو که عاشقیکی هونه رو نیگار ناسیک بیه ویت بمکرپت به هه ر نرخیک بیت، گه رچی تابلؤکه بهر چه قوی شیتیک که وتووه و ریک ناوه پراسته که ی شه به قیکی تی بووه، که من وتم: به لام من کچ نیمو ژنم، به خه مو ترسیکه وه درکاندی .. منیش ژه هراوی کراوم له گه ل چه ند

که سیکې دیکه له شاخ .. ناسه واری ئه و ژه هره له خوینما مه ییوه و ..
 نه خوښم خاتوون .. ئه و کابرایه یه که م که س بوو پیمبلې خاتوون ..
 هر واش بانگی ده کردم، ئه و پیاوه زور بېباکانه تېی گه یاندم که چه ز
 ده کات بهرله وهی بمړیت تام له جوانی بکات .. دوویاره و ده باره ی
 ده کرده وه که هر گیز نه ژیاوه .. گوايه به ته وای مووی لیڼه هاتووه که
 له و شاخانه دژى دوژمنانی کورد تفهنگی ته قاندووه، ئه و زه لامه بو من
 خو دزینه وه و خو شار دنه وه بوو له خودی ژیانیک که هر گیز نه مېووه و
 نیمه و تازه له وه درهنگریشه قهت هه مېیت .. نه ئه وساو نه ئیستا ..
 هیچ به لامه وه گرنگ نه بوو تا کوئ نه خوښه و چه ند سالی دیکه ده ژى
 .. هر گیز لیم نه پرسى ته مه نت چه نده .. له وه دپړاوترو ماندووتربووم
 پوژو مانگو ساله کانم به لاوه گرنگ بیټ، پییده وتم .. خاتوون ..
 قهت هه ست ناکه م له من مندالتريت .. گوايه له چاو ته مه نی خو م ..
 عاقلترم .. نه یده زانی که من پوځیکى پیرم .. ئه وه نده پیر که هه ستم
 ده کرد ژیانیکى دیکه م هه بووه و مردووم و ئه وه ی ئیستا زینده گی
 دووه ممه و تا پیریوون هیناومه، ده مزانی که ئه و ئه وه نده دیوانه بووه
 مه حاله ئه و مردنم ببینئ، شیعو شانامه ی به سه رمدا هه لده گوت،
 که چی نه یده زانی ئا فره تیک له ناو خویدا له و پتر ژه هراوی بووه، له و
 پتر بوئی مه رگ له خو ی ده کات، که منی خواست جگه له لاشه یه کی
 بئ گیان هیچی دیکه نه بووم، پتر له حه یوانیک ده چووم که جیاوازی
 له نیوان چوون بو میړگیکو قه سا بخانه یه ک نه کات، تو ده ته وئ بگه یته

چی که من بۆخۆم هه یکه لی مه رگیک بووم له شیوه ی ئافره ت؟ بیجگه له میراتگری یاده وه ریه کی تال و خویناوی هیچ شتیکی دیکه نه بووم، ئه ویش که منی بینی ده یویست هه موو یاده وه ریه کی ناخۆشی خۆی ته لاق بداتو من ماره بکات، تۆ له دوری هه زاران هه زار میله وه بۆ من ته واو .. ببووی به مه حال .. ئه و پیاوه ش مه حالیکی دیکه بوو که ده مزانی ته مه ن و ژه هراوی بوون چه ند سالیکی که می به قه رز داوه تی .. ئه و له دوا ساله کانی ته مه نی وه ک توحفه یه کی ده گمه ن و شاراوه ی دۆزیبته وه وابوو، منیش ئه و خانووه ی که ده بیینی بۆ من توحفه یه ک بوو له هونه ری پر له سه لیه ی ته لارسازی و جوانی، هه ر بۆیه پیم حه یفه ئه و مله وپانه بیرمینن که تۆ پیت سهیره ئه و جه نگه م له سه ر به رپا کردوه، بۆ من هه ر هه لکۆلینیکی نه خشینی سه ر ده رگایه کی هی ئه وه یه خوینی خۆمی له سه ر بریژم .. ئیتر ته واو .. من پیم سهیره که هیزی ئه وه م ماوه باس له وه موو ده رد و خه م و پساویه بکه م .. تۆ هاتیه وه تا سه ر له نوێ قه تماغه ی برینه که م هه لده یته وه، بۆ من که نه یاده وه ری و نه چاوه روانی و نه به لئین و نه له زه ته کانی دونیا و نه هاتنه وه ی تۆو نه هیچ هه وه سیکی ژنانه و نه هیچ خه ونیک .. هیچ .. هیچیان نه ماون و هیچیان دادم ناده ن .. ته واو .. هیچ که سو هیچ شتیکی ناتوانیت پیم بلیت چاوه ری بکه و هیشتا ئاینده ت له پیشه و ژیان ده ستی لی به رنه داویت، تۆ ده زانی من چه ند ساله پینه که نیوم، مه گه ر خه نده ی زه ردو مردووانه م به درۆ خستبته سه ر لیوم، ته نها

خۆشپیهک بۆ من که مانای مانو نه مانم ده داتئ: بردنه وهو دۆراندنی ئەم شەڕه یه که مانه وهو وهستانی ئەو مناره یه به پێوهو له تهک ئەو چەند خانووانه ی که به پۆحی ئەم شارە ی تێده گەم .. سهیری ئەم نیگارە بکهو ئەو ژنه ی لیوانی به خه نده یه ک کراوه ته وه «مۆنالیزا» نییه، سهیری بکه به چ زهحمه تیکه وه ده یه ویت پێبکه نیت و ده م لئوی به ئاسته م کراوه ی له برینیک ده چیت که خوینی لی ده تکئ، ئەوه یان یه کیکه له پۆرتیته کانی خۆم به ناوی (خه نده یه کی خویناوی)).

لای من مه رگی هیواشی ئەو پیاوه فیتری کردم که ئاخۆ ده توانم بېم به و ژنه به ئەمه کو دلسۆزه ی پێز له پیاویک بگرم که قه در هه لیدا وه ته به رده می من وه ک هه لدانی نیوه خنکاویک بۆ سه ر که ناری پووباریک که ماسیگریکی مایه پووچ ده بیینی که منم، به وه فا بۆ لاشه یه ک که خوینیکی ساردو ژه راوی به ناو ده ماره کانیدا ده گه پێ، پیاویک که ناتوانیت پێخه فی ژنیکی غه مبارو دلساردو پۆح مردوو گه رم بکاته وه، ئیدی راهاتم چاو به چاو له مه رگ پروانم و خزمه تی بکه م تا بیسه لمینم هیشتا مروّقم و زیندووم، چهنده ده سته ونه زه ر له خزمه تی مه رگدا ده وه ستام، ئەوه نده پتر ده ست و په نجه م له گه لیدا نه رم ده کرد و ترسم ده ره و بیه وه، ده بوو به ده ستیکی له رزۆکه وه چای گه رمی بۆ دابنیم، میزی خواردنه وه ی بۆ برا زینمه وه بیته وه ی بزانیت ئەو تامه سویره ی ناو قاپی مه زه کانی فرمیسه که کانی من نه ک خوئی که به ده م

ئامادەکردنى زەلاتەو جاجىكو تەپولەو دەپرژانە ناو قاپەكان، بۆ ئەوئە مەرگ ھەست بە تەنبايىو ناشىرىنى خۆى نەكات ناچار پىك بە پىك لەگەلئا دەپرۆيشتەم، ناچار بەروويدا پىدەكەنىم لە ناوئەوئەشدا بەدەم قولپى گریانەو دەكولام، چونكە نەدەكرا .. نەدەكرا .. مەرگەو بەدەم خواردنەو لەتەك ژنىكى ھىشتا جوانو زىندوودا لە خەياللى خۆى بترسىت، ھىچم شك نەدەبرد لەو ئىوارانەدا كە بىسەلمىنم زىندووم جگە لە خزمەتکردنى مەرگ، سكىچى بەپەلەم بۆ دەنەخشانو سەر مئىزى خواردنەو سەر كۆشى پردەبوون لەو سكىچانە كە ئەمى راوكەر چۆن چۆنى سەد بالندە بە ئاسمانەو بە تەقاندنى تاپرەكەى دەپىكى، كە خۆى لەو نىگارەدا دەبىنى شاگەشكە دەبوو و بەدەم پىك ھەلپىنەو دەبوت: ھەلئىدە .. بەخۆشى ئەم ئىوارانە كە جوانى لەبەردەمدايەو بۆ سەفەرىكى ئەبەدى لەگەل خۆمدا دەبىيەم .. ئەمەى دەوتو دەيدايە پرمەى گریان .. دەبوو ھەر خۆم فرمىسكەكانى مەرگ بسىرمەو ھو ژیرى بكەمەو، كە مردن بۆ خۆى نەتوانىت لە دەرگای ھەوشە بەودىودا پىاسەيەك بكات، لەسەر كورسى ناو باخچەيەك دابنىشىت لە گول و درەختەكانو سەوزايى پابمىت، ناچار لە نىگارەكاندا سەوزايى دەشتو دەرو سامال و پووبارو تاڤگەو دۆل و شاخى بەفرىنو سەر بە تەم بۆ دەھىنايە ژوورەو، كە چى بە دزىيەو بىئەوئە پىبزانىت ئەو تابلۆيانەم دەنەخشانە كە مەرگى پەپولەكانى تۆيان دەگىپرايەو، ئەو ئەلبوومەى بەر دەستت بكەرەو دەيەھا

نیگاری تېدایه که هه قایه تی سوتانی په روانه و هه لوه رینی گوله کان ده گېرڼه وه، سوتانی گه مییه ک له ناوه پراستی زه ریایه کو خنکانی کچیک به ته نیا به دهم شه پۆلی سه رشیتی مه رگه وه که ده بیاتو له که نار دووری خستوته وه، ده یه ها نیگار که نو قمن له په نگی بی پره نگی ته نیایی .. له ده نگی بی ده نگی رو حی خو م . فی ری ئه وه بووم که چو ن بتوانم دوو ژیانم هه یی . له مه رگ بپروانم و په رسمی ژیانکی کتوی پر له جو لوه و ته ماع بکه م، چو ن به دزیه وه که زینده گی له مندا ده کو ژایه وه .. خو م له سه ر ئه و په پی نائو میدی رابه ینم و چاوه پی پی موعجیزه یه ک نه که م و به هیچ هیوا یه کی درو که نایه ت فریو نه خو م، ناکریت ئه وه ری که وت بیت که من هیچ منالی کم له و پیاوه نه بیت که ئه و بو خو ی حه زی ده کرد، من له و ئا فره تانه م که فریدانی مندالی ک بو ناو دونیا یه کی وه ها ناشیرین به گه وره ترین مه ترسی و سه رکیشی ده زانم، خودی مندال و اتا پروا هی تان به سه بی .. به بوون و ژیانیک که ته واو پر ت ده کاته وه، که من ئه و ژیانم نه مبوو .. هه رگی زاو هه رگی ز .. من پاسه وانی پیاویک بووم له به رگی مه رگدا، چ کوشنده یه مه رگیک له مندا پاسه وانی مه رگی که سینکی دیکه ی ده کرد، سه یره مه رگ بو خو ی هی زی ئه وه ی هه بیت ژیان بپوشیت و خو ی برا زینیت ته وه تا وه کو مردوویه کی دیکه شادومان بکات، په نگی هه ر ئه وه وایکر د بیت که من لی ره مو هیشتا ماوم و شه پ ده که م دژی ئه و گه لو رانه، په نگی له خو ت بپرسیت ئه م ئا فره ته بو چی حه پولکی من نادات دوو قسان

بىكەم؟ كەي ئاۋاھى دەمھەراشۇ چەنەباز بوۋە؟ بۇ ھەر مەن دەدویمۇ
تۇ ناچارىت گۈيى بگرىت؟ خۇ لەۋانەشە ھەز بىكەيت قسان بىكەم ..
ۋېنەكانم ھەلپېژم بەلكو تۇ بىكەويت بەسەر ئەۋ راز و نھېنىيەى كە
بۇى ھاتوۋىتەۋە ۋە لەلای تۇ ھېشتا گرى كۆپرەيە، چاۋەپرى بەۋەى لاۋازى
ۋ كەۋتنى ژنىك بىينىت كە دۋاى سەرھەلگرتنى تۇ چەندە بىكەس
ۋ سەرگەردان بوۋە، بەلكو ئەۋە خۋايە ھەۋالىكى خۇش بۇ كەسو
كارو دايكو خوشكو براكان ۋ گشت مىۋ نىرى ھەردوۋ بىنەمالەكە
بەبەيتەۋە كە خەۋن بەۋەۋە دەبىين ھەياۋ شەرەفى خۇم خۇشبوۋىتو
ملم لە كىردو خەنجەرى ئەۋ پياۋە بەسامو ھەببەتەنە سەۋوم، پىت
سەير نەبى ناهىلم زار بىكەيتەۋە خالۋزا .. نا .. پىت سەير نەبى ..
ھەزاران شەۋ ۋ پۇژ خەيالۋ ختوۋرەى خراب خنكاندوۋمى سەدەھا
پازو نيازو گلەبى ۋ خەم ۋ دۇران بەسەر پەپەرى پۇج ۋ دلۋ مىشكەدا
تېپەپىون، لەگەل دارو دىۋار دۋاوم، لەگەل سىبەرى خۇم بەشەپ
ھاتوۋم، ۋىستوۋمە ئەۋ ھەموو دەردەدلە بۇ كەسىك ھەلپېژم ۋ كەمىك
خۇم بەتال بىكەم .. كەس نەبوۋ .. ھىچ كەس .. سەيرە .. لە
شارىكى گەۋرەدا بژىتو كەس نەدۆزىتەۋە دوۋ قەسەى دللى خۇتى بۇ
بىكەيت، پازو نھېنىيەك بىر كىنىت كە شاردنەۋەى لە پۇخت دەخۋاتو
بوپرىت بىلپىت ۋ زمانت نەسوۋتى ۋ لەسەرت نەكەۋىتو نەبى بە دەنگوۋ
ھاتو ھاۋارو ۋاتەۋاتو قاۋ لە ھەموو مالىكدا، ئىستا كە دەدویمۇ
قسان ھەلدەبىزپىكىنم ۋەك ئەۋە ۋايە خۋىنم لى بىروات .. تۇ ۋاتزانى

ئەو خوینەى لە ژۆر کە پرە کە دا لە دامینم پڙا.. ئیتر وهستا؟ نه خیر و
 هرگیز.. نهک تۆ که دانیشتوویت و نازانم بیر له چی ده که یته وه و به
 چی ئەم قسانەم لیکده ده یته وه، به لکو هر هه موو شاره کهش ناتوانیت
 ئەم خوین به ربوونه م رابگریت، تۆ هر ئە وه نه بوو که له ژۆر کە پرە کە دا
 سالانیک له مه و بهر له گه لما خه وتیت و رامووسانیکی عاشقانه بوویت
 و ته واو.. ئەو که پرەى ئیستا که قامیشه کانی پزیون، تۆ پۆیشیتیت و
 که وتیته ئە ویدیو سنوره کان، که چی من سه ده ها شه و خه ونم به و تنۆکه
 خوینانه وه ده بینى که له من ده پڙاو زۆرجاران ده بوو به ده ریاچه یه کی
 سوور یان گۆلاویکی پر خوین و تیایدا ده خنکام، هر هه موو ئە و
 خه ونه خویناویانەم په سم ده کردو دواتر خۆم لیان ده ترسام، سى
 سال باکگراوندی هه موو نیگاره کانم په نگى سوور بوو، له یادمه تۆ
 هه ستایته وه .. بیباکو نیرانه و خه نده یه ک به سه ر لیوته وه بوو، من له
 په لو پۆ که وتبووم .. نهک وهک کچیک له زه تیک سپى کردبیت .. نا ..
 به لکو زه نده قم چوو بوو، ده ترسام ئە و تنۆکه خوینانه خوینی دیکه ی
 به دواوه بى، ته ریقی کوشتبوومی و نه مده ویرا چاو بکه مه وه و سه یرت
 بکه م، که ئە و خه نده خواره تم بینى .. شه هوه تبازانه به سه ر لیوته وه
 .. ئیتر نه مویرا بتبینم، ئازاریکی جیاواز که هه رگیز نه مچه شتبوو
 به خوینما بلاوده بووه، دوور دوور خه یالی بردبووم، هر دواى ئە و
 پۆژه و پاش سه فه ره که ت .. هر له وساوه تا وه کو ئیستا من خوینم لى
 ده چۆریت، ئەم قسانه شم درێژه ی ئە و خوین پڙانه ی ژۆر کە پرە کە یه،

زۆرجاران ههستم کردوو هه هیل و رهنگو هیچ فلچه وه شاندنیک فریا ناکه ویت هه قایه تی ئه و دوران و مه حاله و خوین له بهر پویشتنه نه براوه م بگپته وه، ویستومه هه ناسه به هه ناسه ئه و چپوکه بگپمه وه، هه سرهت به هه سرهت بینوسمه وه، فرمیسه که کانم که له ته نیاییدا ده مپشتن، ته نیاییه که ورچی می له قوتبی باکوردا به رگی ناگریت، یان ئه و ورچه ته نیاییه که له پارکی شای- دا خه لکی ده چنه سهیرانی .. له به نیاییه وه تا شه وخه وتنان چه پوک ده کیشیت به شیشه کانی قه فه زه که داو که لله ی ده کوتی به کونکریتی ئه و هه وزه ی که ئاوه که ی بوگه نی کردوو، له شوینی خویه وه له سه ر هه ر چوار په ل هه لده په ریت و به ده وری خویدا گیژ ده خوات و ده بوپین، ته نها جاریک ئه و ورچه شیت م بینو و خوم بیرکه وته وه که من ئه و ورچه چنه له یه که ده چین، بیستم که نیره که ی هه ر له یه که م مانگی له قه فه زانانیان به رگی نه گرتوو و دلیرانه له هه وزه که دا خوی خنکاندوو، زور گریام که زانیم ورچیک چنده ئازادی خوی خوشویستوو ته ده گا به وه ی خوی بکوژیت و که چی باکی نه بیت ئه و ورچه ی که هاو ده م و هاوقه فه زیه تی له دوا ی نه مانی ئه م چی به سه ر دیت .. ده مپرسی بوچی ئه م گیانداره کتوبیه نه یتوانی چیتر له ناو قه فه زه که دا له ته که مییه که ی خویدا ئولفهت بگریت؟ من دواترو درهنگ له وه تیگه یشتم که زورن ئه و کچو ژنو بیوه ژنانه ی، به گهنجو پیره وه، به ندکراوی ناو قه فه زی خوینان، هه ندیکیان قه فه زه کانیان گه وره ترو پازاوه ترن، هی

هه نديکيش به رته نگو بۆگه نتره . . . بۆ هه ميشه ش ورچه نيړه کان به
مه رگ بيټ يان ژيان وان له شويننکي دیکه دا . . .

لاشه ی داپزیوی میړده نه خو شه که م که من یارمه تیم دده جار به جار
خوی هه لگیرو وه رگیږ بکاتو که له که بگورپیت، تاوه کو بیسای و میز و
گوو بۆگه نتری نه کات، پتر له و شوږشه ی خو مان ده چوو که پوژانیک
له شاخ چند گه نچو به سامو سهر بلندو جه ربه زهو به جه رگو پر
له خه ونو خه یال بووه، به لام چند سالیکو که چی له ناکاو ژه راوی
ده بیټ تا ده گاته ناو شار له په لو پو ده که ویټ، گهرچی سهر تا هیچ
دیار نییه و نیشانه کانی ئه و دهرده کوشنده یه زور زوو دهرناکه ون،
به لام هیدی هیدی پوژو ساله کان تیډه په پڼ تاوه کو ژه ره که ده گاته
هر هه موو گه ردیله و خانه و مولولو له کان و دهماره ده زووله بییه کان
. . تا پژانی ئاوی چاو و کوژانه وهی پوژنایي ناو بیلیله . . تا
ته پبوونی گوئی و شکانی زمان و پووکانه وهی دماغ، چ له دونیای
دهره وهو چ له ناو مندا پوژانه هر هه موو خه ونو خوژگه کان دهمردن،
ئه وهی پیمان دهوت جیهانیکي تازه به رله وهی بیبینین داته پی،
بوومه له رزه یه ک لییداو . . بوو به دارو په ردووی به سهر یه کدیدا روخواو . .
زه مین له رزینه که له چینه کانی ژیره وهی ئه م خاکه وه نه هات . . نا . .
نه خیر . . بوومه له رزه یه کی وا کوشنده له روچی زوریه مانی دا . . بهر له
هر کهس له ساختمانی ئه خلاقی هاوړی و دوسته شوږشگیږه کانی
توی دا . . له دهره وهش دنیا له منو ئه و پیاوه نه خو شه جوانتر نه بوو . .

هەرگیز .. ژهراویتر ده بوو، خودی به هاکان و دروشمه کان و خه ونه کان
 داده پزان .. هه لاهه لا ده بوون، ئیستاش تیناگه م بوچی ئه وهنده پریان
 له درهخت بوو .. له سه وزایی، ئه و گرده که چه له ی به رامبه رمان
 سه رپاکی دارستان بوو. به بینینی دارو درهخته کانی وهرزه کانی سالم
 له یه کدی جیا ده کرده وه، تو به چی لیکی ده ده یته وه که به هه زاره ها
 هیکتار زهوی چۆلو به رپا هه یه، که چی ئه م کۆنه شوپشگپرانه گه پریان
 له م چه ند مالّه و مناره یه ئالاندووه، له م چه ند گرده سه وزه ی هه وای
 شاری پاک ده کرده وه، شیتی کۆشک و قولله دروستکردن له سه ر ئه و
 گردانه، هه میشه وهک خودا .. وان به بانی سه رمانه وه، زۆرجاران خۆم
 وهک ئه م نیشتیمانه دپته به رچاو .. یان ئه م نیشتیمانه وهک منی
 به سه ر هاتووه .. ئه تک کراو و ته نیاو جیماو .. بیوه ژنیکی جحیل
 که سمیل بابره کان مرخیان لی خوشکردووه و قه ستیانه سواری بن
 .. بیخۆن، ئه و پیاوانه ی به ره وشتی پراوچییه کانه وه مانه وه .. ده بوو
 بکه ونه پراوکردنی کچه جوانکیله کان تا بیسه لمینن شوپشو شاخ پیری
 نه کردوون، تو ده زانی له شه ری براکاندا دوو حاجی له قله ق که به سه ر
 مناره که ی مزگه وتی خانه قاوه بوون کوژران، که له وه ته ی ئه و شاره
 هه بووه هیلاننه ی ئه م له قله قانه به سه ر ئه و مناره یه وه بووه و هیچ
 ره شه باو باو بۆرانیک زه فه ری پی نه بردووه، ورد به ره وه له م مناره یه ی
 که مه رامیانه به سه ر گۆپی باو و باپیریاندا بیرمپینن، به دهسته پراستا
 دیاره که سه ری مناره که که ل بووه و پوخواوه، ئه مه یان جی زه بری

چېند گولله هاوه نیکه که براکان دهیانگرته یه کدی، له سهر گرتنه وهی گردیک که نیستا کسی به سهر وه نییه و مانگاگان میز و ریخی به سهر دا ده که ن سده ها که سیان به کوشتن دا .. له م شارهی تودا براکان به دلّیکی گهرمه وه پراوه دووی یه کترین دنا، به دم جنیو و دروشمی عه مباره پوه کولانه و کولان یه کترین هه لده بری، له ناو دهشت و دهر و دلّه کاندایه که له کوی پراو بکه یه کدیان پراو ده کردو .. هه تا دیلیان ده کوشت و له رادیوکاندا به یه کدیان دهوت: ئه ی ترسنو کینه وهرن که لاکه کانتان بینه وه که ئه م خاکه پیروژه مانی گلاو و بۆگن کردووه ..

ئو چېند تنوکه خوینه ی له من پړاو چی خوینی له م ولاته به دهستی براکان پړاوه خراپترین و ناشیرینترین حه قیقه تی پر له درو و فیشالی ئیمه بوو، په له یه کی سوور یان رهش که تا دهات ده ته نییه وه به پاده یه ک که هر هه موو خه لکو خاکی داگیر کرد، برینیکی گه وره که بوو به تیراوه و ته شه نه ی کردو هر هه موو به هاو پیروزی و جوانییه کی ژهراوی کردووه، چی پا که .. پیسی کرد، هه موو شتیکی له م ولاته گوری به هاریوون و شتییه تی و بقو کینه که ته واو پړوح دلّه کانی ژهنگاوی کردووه، هیچ سهر ده میکی ئیمه ئه وه نده ی ئه مپوکه رهش نه بووه، باله خانه بلنده کان و پرده توکمه کان بناغه یان له سهر فرمیسکو خوینی خه لکیکی به شمه ینه ته نه ک له سهر به ردو چیمه نتوو ئاسن ..

تۆ وات مه زهنده ده کرد شووم کردووه به بهرپرسيکی دهوله مه ندو خوشبه ختم، من له ماچه کانی هه ستم به تامی تووتنو ئه و ژه هره ش ده کرد که له خوینیدا ده گه راو مه یی بوو، دواچار که له ناو جیگادا که وتو سالو نیویکی خایاند .. ناچار خۆم خزمه تم کرد، یه که مجار به قه د ره شکه کایه ک ئه ستوور ببوو .. ده ئاوساو ده په نما، دوا ی دوو مانگ په یکه ری ئیسقانه کانی ده رده که وتن، ئه وه نده له سه ر پشت که وتبوو گوشتی سه ر هه ردوو کۆلنجی و قه برغه کانی هه لده وه رین، مووی برۆکانی، پيشو سمیللی و سه ری، هه ردوو چاوی که تا ده هات چالتر ده بوونو جگه له من که س نه یده و پرا سه یریان بکات، له دوا قوناغه کانی ده رده که ی تکای ده کرد که که س نه یبینی، به ده م گریانی بی فرمیسه که وه گله یی له به ختی خۆی ده کرد که بۆچی له و سه ده ها شه ره گولله یه ک سه ر دللی نه سمیوه .. ئه و کاته ی وه ک پلنگ هه لمه تی بردۆته سه ر سه نگره کانی دوژمن، تکای له منیش ده کرد که سیک به کری بگرم تا وه کو خزمه تی بکات، سالیک به ر له مه رگی نه مه یشته له ئاوینه کانه وه سه یری خۆی بکات، ئه وه ی که ئه م پیاوه ی جوان کرد په شیمانبوونه وه ی بوو له هه موو ئه و شته ناشیرینانه ی له ژیانی خۆیدا کردبوونی، تا فرمیسه کی نه ما هه ر ده گریا، گوايه جوانی و میهرو وه ستانی من له ته کیا وای لی کرد بییت به ئینسان، ده گریا که چۆن به ناوی خیا نه تکرده وه براده ری خۆی کوشتووه، سه ربازی دیل که به ر له وه ی گولله باران بکریت بۆ دایکی ده گریا .. ئه و پیاوه نیوه مردووه

ده گریاو دهیوت ژنیکم کوشت که گوايه له شفرۆشه و دهستی له گه ل
 به عسییه کان تیکه لا کردووه، کۆلانه و کۆلان له دهستم پرایده کرد،
 منداله کانی به دهم زریکو هووپه وه که وتبونه دواى منو دایکیانه وه،
 ده گریان و ده پارانه وه .. مامه مه که .. مامه توخوا مه یکوژه .. که
 پراوه دووم دهنه سۆله کانی به جیمان، عه باکه ی له قاچ و قۆلییه وه ئالو
 ساتمه ی کردو له په و پوو که وت، تاویک لئی نزیک بوومه وه، جاریک
 هه ستایه وه و په تی بردو زه مبیله که ی دهستی که وته خواری و چی
 ته ماته و باینجان و سه لکه پیاز هه بوون به و ناوه و هربوون، ئاو پیکی له
 من دایه وه و وه ک بیده سه لاتترین ژنیکی ئه م دونیایه به هه زارچاوی
 پر له پارانه وه که خوی له کۆلانیکی ته نگه به ردا له به رامبه ر پیاویکی
 خوینخۆردا بدۆزیته وه .. سه یری کردم، کوشتم بیئه وه ی بزانه ئه و
 په یامه ی شوپش که پیمگه یشتووه راسته یان درۆ .. گوايه دهستی
 له گه ل سیخوړه کان تیکه ل کردووه و خیانه تکاره، منداله کانی له
 پیچیکی ناو ئه و کۆلانه دا ویل ببوون، له دووره وه له گه ل شه قژنی
 گولله کانی مندا گویم له هاوارو زریکه یان بوو، به هه شتاو به سه ر
 تهرمی ژنه که دا بازمداو له پیچیکی تر دا خۆم ونکرد ..

پیم سه یر بوو ئه و زه لامه ی که به دریزایی ته مه ن تفهنگی ته قاندووه
 وه ها ناسک بووبیته وه، له هیچه سۆز ده یگرتو ده گریاو دهیوت
 بۆچی به ختم نه بوو زووتر تۆ بناسم، که ده یخواردووه پتر فرمیسیکی

دہ باراندو دہیوت پہ شیمانم لہ زور کارو کردہ وہی خوم کہ لہ قہ لای
 ۛو سہ روہ ریہم کہ م دہ کاتہ وہ، پتر لہ ہر شتیک کوشتنی ژنہ کان
 ئازاری دہ دا، لہ وہ دا نہ لہ گریان ژیرم دہ کردہ وہ نہ دلّم دہ دایہ وہ ..
 ہر گیز .. دہ مزانی گریان کہ میک گہ ردو تۆزی سہر دلّی دہ شواتہ وہ،
 کہ میک پۆحی پاک دہ کاتہ وہ، دہ گریاو دہیوت: ئاخۆ مندالہ کانیان
 چیان بہ سہر ہاتبیت؟ بیوہ ژن یان کچ و ژنی بہ میرد بوون ..؟
 نازانم .. کئی دہ لیت ۛو خانمانہ موستہ ہقی مردن بوون؟!

لہ ناوہ وہ پیزم دہ گرت کہ شہرہ فی ۛوہی پیبہ خشیوم لہ و جہ نگم
 دژی ۛو میرانہی جہنگو بازرگانانی خوین نہ وہ ستم، گہرچی بوئی
 مہرگ لہ منو دارو دیوارو پەردہ و پایہ خو تابلۆکانیش دہ ہات، بہ لام
 ہر ئامادہ بووم میزو گووی ۛو پیاوہ پاک بکہ مہ وہ تہ نہا لہ بہر ۛوہی
 بپوای بہ وہ بوو کہ ۛم شہرہی من پەوایہ، لہ ہہ موو ہاوپیکانی شارو
 شاخی تۆرا کہ سووسہی ۛوہی دہ کرد دژی من وہ ستاونہ تہ وہو
 دہ ستیان لہ و کاولکاریہ دا ہہیہ، ۛگہر شووکردنی منت بہ لاوہ
 نہ نگییہ تۆ خۆت بییری لی بکہرہ وہ کئی منی گہ یاندہ ئیرہ؟ دواچار لہ و
 خوینو فرمیسکہ وہ زور شت فیربووم، توانیم دہ ستو پەنجہ لہ گہل
 ژیانو مہرگدا نہرم بکہم، ۛگہر ۛوہیان جوان بی یان ناشیرین ..
 کئی لہ ہہ موو ۛو چیرۆکانہ بہرپرسیارہ؟ کئی وای کرد بہ دیار لاشہی
 زہ لامیکہ وہ پاسہ وان بم ..؟ لہ سووچیکی دلّی خۆمدا قہرزارباری ۛو
 زاتہم کہ نہ یہیشت کہ س بہ و نہینییہم بزانت، من نامہ ویت دادگاییت

بکەم لەسەر هیچ، نامەوئ بتخەمە گۆشە یە کەو، بەلام تۆ ئامادە ی
 دوا ی ئو قیامە تەش بە کەسو کار بلیت من بووم ئو ژنەم ئاواهی
 بەدبەخت کرد، شکەستە بال بە جیمهتشت و وەک مەلیکی پاشوو بەستە
 خستە قەفەزیکەو ..

تەنھا نەخۆشی و دەردیکی گران یان دۆرانیکی جەرگبەر وا دەکات
 مۆف پە یوهندی لەگەل خۆی و دنیا بگۆرئ یان هەتا تیکبچیت، ئیمە
 هەردوو کمان وا بووین و زۆر لە یەکدی دەو شاینەو، ئەم پیاو لەشی
 ژەهراوی ببوو .. منیش پۆم، ئەم سیاسەت خۆینی پیس کرد ..
 منیش بە ژەهری خۆشەویستی تیا چووم .. تەنھا ئەو ش وایکرد کە
 جیاوازی تەمەنمان مانایەکی نەمینی، من وەک کچیکی بی بن بەتەنھا
 یەک نهنیم بو ئو پیاو درکاند، کەچی ئو نهنی هەموو ژیا نی خۆی
 پشته بەردەم، سەرەتا هەستم کرد وەک هەر پیاویکی ئیمە حەزی لە
 گێرپانەو هی چیرۆکی ئازایەتی خۆی بوو کە ئافرەتیک سەرسام بکات،
 کەچی زۆر زوو زانی ئەمەیان حەزو مەراقی گەورە ی من نییە، ئیدی
 کەوتە گێرپانەو هی سەرلە بەری میژوو ناشیرینە کە ی خۆی وەک ئەو هی
 بە سەلیقە ی خۆی هەستبکات ئەو هیان پتر وای لیدەکات لە لای من
 بە ئینسان بچئ گێرپانەو هی هەقایەتی ناشیرینی و شکەستە کانییەتی،
 نامەوئ باسی هەموو نهنییە کانی ئەوت بو بکەم، چونکە هەقایەتیکی
 درێژو جگە لەو هی هەستم کرد کە حەز دەکات تەنھا من بیزانم، باسی
 خا و خیزانی خۆی، هاوڕیکانی لە بازرگان و پیشمەرگە و سیاسەت بازو

نوسه رو هونه رهنه ندو پیاوما قولانی شارو ئاغاو به گله رو تا ده گا به ره شه خه لکه که و هر هه موو شیته کانی که ئەم له هر چینو توئیژیکی دیکه پتر خوۆشی ده ویستن، دواچار ده فته ریکی گه ورۆنه ی قه رزاری دامی وتی ئەوه یان یاداشته کانمه و دوا ی نه مانی خوۆم گه ر هه زت کردو زانیت هیچ مانایه کی هه یه وه ک ئەزموونی بنیاده میک بلاوی بکه ره وه .. گه ر نا بیسووتینه ..

من وام لیها تبوو هه سته که م جه سته ی ئەو درێژکراوه ی جه سته ی منه له دارزانیکی ته واودا، جه سته ی نیشتیمان و شوۆرشیکه که هه ر هه موو خوۆزگه و خه ونه کانی ده باته ناو گوۆرپکه وه، یاداشته کانیم خوۆینده وه که داستانی خوۆینبه ربوونیک بوو له نیوان براکاندا، زۆر کوشنده تر له و خوۆین به ربوونه ی من .. شه ریکی ئەبه دی و خوۆیناوی له سه ر میراتیک که نییه، یاداشته کانی به زمانیکی زۆر ساده نووسیوو، به لام سه فه ریک بوو به ناو جه هه ننه مدا، هه ر بۆیه به ئەرکی خوۆم ده زانی پاسه وانی بکه م تا واملیها ت ته واو راهاتم، به و هه موو خه م ناخوۆشییه وه مه رگی ئەو پیاوه بوۆشاییه کی گه وره ی بوۆ دروستکردم، پیریوونی ئەو زه لامه و مردنی جگه له مردن و پیریوونی خوۆم له شوۆینیکدا هیچی دیکه نه بوو، یه که مجار په نه جه کانی ده سته ی راسته ی له جووله که وتن، په نه جه ی دوۆشاومژه ی ته واو سربوو که ئەو ده یوت په نه جه ی شایه تمانه، ده یوت هه ر له ته مه نی جحیلیمه وه هه زاران جار ئەم په نه جه یه م خستهۆته سه ر په له پیتکه ی جوۆره ها تفه نگ برنه وو کلاشینکوۆف، دووباره و ده باره ی

ده کرده وه که هه رگیز باکی به مه رگ نییه، چونکه که ده مری دوا شت تا چاو لیك ده نیت تارمایی من ده بینئ، خه می له وه ده خوارد که ده مری و تیری له جوانی من نه خوارد، ده گریاو شه رمی له خوی ده کرد که شیره پیاویکی وهک ئەم له ناو جیگادا بۆگه ن ده کات و من ده بیبیم، له ته ریقی خوی هه میشه له ژیر په تۆ لیفه دا خوی ده شارده وه له ژیره وه به دزییه وه هه نسکی هه لده دا، وهک پیاویش خه فه تی له وه ده خوارد که پیخه فه که م سار دوسرپه، دیاره ئەم نهیده زانی که من ده میک سال بوو بئ زه وق و خه یال و مرداره وه بوو بووم، جار یکیان پیموت که چۆن خه ته نه کراوم.. شینی حه سه ن و حوسینی بۆ کردم.. پیموت ..مه گری .. له وه کوشنده تر ئە وه یه رۆم خه ته نه کراوه ..هه ر له و پۆژه ی که به خاو و خیزانه وه تا سه ر سنوور هاتین و تۆمان به ری کرد ..!

ئوه نده نووشتا بوومه وه به سه ر ئەو پیاوه ده رده داره بۆ لاوانده وه و دلدا نه وه ی که بۆنی خویناو و میزو تووتنو ژه هری مار تا ئیستا که له هه ناسه م دیت، له دوا دوو هه فه تی به ر له مه رگی فریا نه ده که وتم که پیسایو پاشه پۆک له ژیریدا پاک بکه مه وه، هه میشه ته نیا بووم و بیجگه له دایکه پیره که ی خۆم که سیک نه بوو له که سو کاری خۆم هۆمه ر که بیزی بیت سه ر به م ماله دا بکات ، بۆن بۆگه نی ده گه یشته ناو حه وشه ی ده رودراوسیگان، لاشه ی نیوه مردووی داده پزاو هیدی

ھیدی خوی دہیو بہ پاشہ پوک کہ مہ حال بوو بوم کویکریتہ وہ، بہ لام ہر دہبوو ناگام لی بیٹو.. ہیژیکم بوو کہ ناکریٹ ئو خہمہ بمکوژی، لہ دہرہ و ہش ہہ ولمدہ دا کہ ناگام لہ نہ خشہی گلوی چہ تہ کان بیٹ، دہمزانہ بویان بکریٹ لہ ہیچ نامہ ردیہ ک سل ناکہ نہ وہ، بہ لام پاسہ وانہ کانم کہ دل سوزی مہرحوم بوون بہ ہق کوری نازاو جوامیر بوون، ہہ لبہ ت ئو نامہ ردانہ بو ناو زپاندنم ہہ قایہ تی سہیریان بو دروستکردم ..

گرفتی گورہی منو ئو و پیاوہ ئو وہ بوو کہ بہ تہنا دیوی دہرہ وہی یہ کدیمان نہ دہبینی، بہ لکو ناوہ وہی یہ کدیمان دہبینی و دہمانزانی چی لہ دل و دہرونی ہر یہ کہ ماندا دہگوزہ ری، یادہ و ہری تال و ترسی تہ نیا کہ وتن، من نہ مدہ توانی ئو و پیاوہ بگیڑمہ وہ ناو ژیان، نہ مدہ توانی پزگاری بکہم، بہ لام وای لی کردم قوول لہ سیاسہ ت و خوشہ ویستی و خیانہ ت و مہرگ پابمیتم، دواچار لہ زہ تم لہ وہ دہ کرد کہ و توومہ تہ ناو ئو و دہردو بہ لاو خویناوہ، گہرچی نازارو تلانہ وہی مروفتیک دہیکوشتم، من بیوم بہ پہرستاری مہرگ.. دواتر زانیم کہ چ پہیوہندیہ کی قوولا و میژووی لہ نیوان ژنہ کان و مہرگدا ہہ یہ .. ہہمیشہ ئیمہین کہ دہبین بہ پہرستاری پیاوہ دہردہ دارہ کان.. خودا ہاوار چ میحنہ تی کہ کچیوون و ژنیوون...! گہورہ ترین وانہ کہ فیڑی بووم ئو وہ بوو کہ لہ ہیچ نہ ترسیم و پشووم درپژتر بی، لہ ہہ مووی کوشندہ تر ئو وہ بوو کہ ماوہی سی مانگی بہر لہ کوتایی ژیانی بہ

ته و اوای کویر بوو، پتر پوچی و دلای ناسکتر بیوون ..
 پلنگو هه لۆو مارو میرووی سهر زهوی ئاسووده ترن، جگه له مرۆف
 ههر هه موو پوخله به ریکی تر له ناو زه ریاکانو له ئاسمانو له ژیر زهوی
 زۆر به خته وه ترن له ئیمه، چونکه ئه و چاو و پوچه شک نابهن، چاو
 و دلۆ پوچیکیان هه یه بی بیرکردنه وه و خه یالۆ یاده وه ری، ههر بۆیه
 گیانداره کانی دیکه هه رگیز به رپرس نین له لاشه و مه رگی یه کتری
 .. گوایه ئیمه تا ماوین ناچارین ئه و سزا ئیلاهییه بجیژین .. له مه رگ
 و خوینه وه نزیک بین .. مادامه کئی فریوی شه ییتانمان خوارد و ئیوه مان
 له به هه شت وه ده رنا .. چونکه .. گوایه گهر له وه ینده ری بووینایه ..
 نه ده مر دین ...

ئهم به ناوی سیاسه ته وه له پینا و سیاسه تدا ژه هراوی بوو .. مرد،
 منیش به ناوی خو شه و یستییه وه، هی هه ردوو کمان ههر ژه هراوی بوون
 و دارزانی پوحو له ش بوو، په نگه پی ت سه یر بی و به غه زه به وه سه یرم
 مه که، کچی کی «بی بن» له م ولاته ی که پیا وه کانی شی تی پاکیزه ن،
 شی تی هه موو شتی کی ده ق نه شکاوو ته قهت و داخراو و جوانو تازهو
 سه رمۆرن به عاره قو ئافره تیشه وه .. ده بی چاوه ری چی بکات؟ ئه و
 پیاوانه ی له زهت له وه ده بینن خو یان قاپی عاره قی سه رمۆر بکه نه وه
 و په رده کان به ته قینن .. تو ده زانیت می رده که م جار یکیان نه ینی دوو
 له و پیاوانه ی بو گپرامه وه که ده میان پر له دروشم بوو که له شه وی
 هه شتی مارت به یادی پوژی ژنانه وه له سه ر ته له فریۆن ده مه هرا شو به

نہرہ نہرہ وہ لہ سہر ئازادی ئافرہ تو پیرۆزی ئہو پۆژہ قسہ یان دہ کرد، کہچی دوو کچی جوانکیلہ یان خراپ کردبوو، پاشان کہس نہ زانم پەردەکانیان بۆ دووریبوونہ وہ تاوہ کو بی مہترسی شوو بہ زہلامی تر بکن، لہ دواى راپہرینہ وہ پتر لہ ہەر وہختیکی تر دوورینہ وہی پەردەى کچینی بازاری گہرمہ، خانمیک کہ لہ پۆژنامہ یہ کدا دیداری لہ تہ کدا کراوہ شانازی بہ وہ وہ دہکات کہ لہم چہند سالہی دوايیدا ہزار کچی بی بنی لہ مہرگ رزگار کردوہ، دیارہ ہەر کچیکی بی پەردہ کہ بہ دەست پیاویکی نہوسنو گہ لۆرہ وہ ئتک کراوہ چاری نییہ جگہ لہ وہی ئہو ناجوامیرہ پەردہ کہی بۆ پینہ بکات.. ہہرزانہ.. چہند سہد دۆلاریکەو رادہستی سستہریکی لیزانی دہکن و کہسنہ زانم پینہ دہکریت، تۆ دہتویست من خۆم بگہریم بہ دواى ئہم پینہو پەپۆکردنہ .. پاشان بۆ؟ تہنہا بۆ ئہوہی سہرسہلامەت شوو بہ پیاویکی تر بکہم .. دیسانہ وہ چۆنو بۆ؟ پاشان تۆ پیمبلی با دوورینہ وہی پەردەش ئاسان بی، ئہی دوورینہ وہی پەردەى رۆحو دل کہ دراییت لہ کام کوچہی بہرگدرووہکانو پەردەدرووہکان بۆی بگہرین؟ من بۆ خۆم کہ دیداری ئہو سستہرہم خویندہ وہ، زانیم کہ ہہقییہتی شانازی بہخۆیہ وہ بکات کہ نہیہیشتوہ ئہو پیاوہ ملہورانہی بنہمالہکان پیبزاننو بیانکوژن، ئہو پیاوانہی وا تیدہگن ناوگہلی ئہو کچانہ سیگۆشہی «بہرمۆدایہ» و چی جامانہو کلاو و خہنجہرو تہزیبحو چی شہرہفو ناو و مولکو مالیان ہہیہ ئہو سیگۆشہیہ .. ہہر ہہمووی

هەلەلەلووشن ..

دەزانم تاساویو لە دلی خۆتدا لیکی دەدەیتەووە که بۆ وا بی پەردە قسە دەکهەم و داخدارم، قسە لەسەر خەمی پەردەو بەفیرۆچوونی نیوہی ژیانم .. نا .. دەکرئ بلیم هەموو ژیانم، چونکە ئەوہی وتم خەم و قەہری هەفتەیەک نییە، ترسو دلەپاوکی و پۆخ سووتانی شەویکم نییە، با بچم هەندیکی دیکە لە ئەلبوومی نیگارو سکێچەکانم بۆ بەینم که نەتدیون و بە خوین و فرمیسک پەنگ کراون، وەرەو هەندیک لەو تابلویانەم ببینە که کانتقاسەکانی پۆچی داپۆشراوی منە بە دەیەها پەنگ، هەر هیلیکی خوارو شکاوی شکانی سالانی تەمەنمە لەناو قەدەو، بیانبینە که پەرە لە پیایوی پاوچی، که ئافرەت و ئاسک وەک یەک پاو دەکەن، پەرە لە خەندەوی خویناوی که ئەگەر «داقنشی» بمایەو ئەم پۆژگارە بژیاپە شەرمی لەخۆی دەکرد چوار سال بەدیار خەندەوی شیرین و دەگمەنی «مۆنالیزا» وە پابمینی و پەسمی بکات .. هانی بگرە .. پەر لەو پەپوولە مردووانەوی که تۆ بە مندالی پاوت دەکردن، لەو بالەندە کوژراوانەوی میردەکەم نیشانەوی لئ دەگرتنەو، لەو کەناری و بولبولو کوژترانەوی ناو قەفەزو کولانەکان که باوکم براکانم خوویان پیۆهگرتبوو ..

ئەوہی تۆ لە مندا کوشتت .. خۆشەویستی بوو، ئەوہی تۆ لە مندا پڤشتت بەتەنھا تنۆکیک خوین نەبوو لە ژیر کە پەرەکەدا، چەندەها شەو دواي سەفەرت ئەو تنۆکە خوینە بلقی دەکردو دەپەنماو گەرەو

گەرەتر دەبوو، لە خەونەکانم و لە خەيالی پەشما دەبوو بە زەریایەکی خۆین کە لە شەپۆل بە یەكدادان و گێژەنی شیت نە دەکەوت، منیش بە بە لەمیکی شەق و شەرە دەموست بگەمە کەناری نەجات، زۆرجاران بە سەر کە لە کێکەو سەولم لێ دەدا، هەندیک جاریش لە ناو زەریای خۆینی خۆمدا بێ سەول خۆم دەبینی و شەپۆلیک بە لەمە کەمی سەرەو ژێر دەکردو لە ناو خۆینی پزای کچینی خۆمدا دەخنکام، لە ترسو تاوی خنکان بە ئاگا دەهاتم و تا بەیانی دەگریام ..

دانیشەو گوی بگرە .. بە مەزاقەو دەپرسی کە بۆچی شووم بەو پیاو پیرو نەخۆش و خۆیناوییه کردوو؟ کێ بە کچیکی بێ بن قایل دەبێ کە بیەویت پساو بوونی خۆیی و باوک و برا و ئامۆزاو خالۆزاو پوورزاو چی نێرەوزە قەوم و قەبیلە هەیه بیشاریتەو؟ ئابرووتکان و شەرمەزاری ئە بەدی دایکو خوشکەکانم گشت کچان و ژنانی بنەمالە و خێلی خۆینخۆر .. چ خۆینیک دەیشاریتەو؟ کێ دەم و زاری پر لە واتەواتی ئەم گەرەکە و گەرەکەکانی تر دادەخات؟ خۆ کوشتنیش نەیدەتوانی ئەو پەلە و ماکە لە سەر تەویلی نێرینەکانی هەردوو بنەمالە کە مان بشواتەو .. دەنا خۆم دەکوشت، تۆ تەنھا تنۆکیک خۆینت لە مندا نەپژاند خالۆزا، تۆ سەرچاوەی جۆگەلەیکە لە خۆینت لە مندا تەقاندەو کە نەمدەزانی بەراوەکە بەرەو کام بیابان بگۆرم، پەنگە لە چاوی تۆدا دلپەق دەربکەوم، بەلام چاوەرپی چی لە ژنیکی تەنیا دەکەیت کە لە نیوان مەرگ و ژياندا هەمیشە جۆلانە ی کردبێ؟

من تا که ی ئه و مه رگه به دواى خۆمدا پابکیشم که تۆ و ئه وانه ی گوايه منيان خۆش دهوئ به سهر مندا سه پانديان، من پتر له زيندانى ده چم، ئه و ئازاره ی له مندا وهک گه رده لوول پۆحم به ئاسماندا ده بات له من نادوئ به ته نيا .. له خودى ئازاره کهش نادوئ .. گه ر درۆت له گه ل نه که م له تۆ دهوئ .. له عه زابېک که تۆ به ئاگا يان بېئاگا له مندا به جېته هېشت، ئاره زوويه کم نه ماوه له زيندانى کدا بژيم که هه ر هه موو ئه و که سانه م له گه لدا بئ که زيندانه که يان بۆ دروست کردووم، ده زانم که هه موو که سو کارى منو تۆ زهنده قيان چووه له وهى بيوه ژنيکى جوانو جه حيل به ته نيا له خانوويه کدا ده ژى و کۆمه لېک کورپوکالى به ناوى پاسه وانييه وه پراگرتووه و بوونه ته باخه وانى باخى سينه ی، هه موو ئه م قسه پرپووچانه م پيڊه گاته وه، بېباکم و شادومانم به و ته نيایيه ی خۆم، تۆش بۆ ئه وه هاتووېته وه ئه و بيوه ژنه پرگار بکه ی له پېناو حه ياو حورمه تى بنه ماله که و يان به ناوى خۆشه ويستيه ک که چاوه پوانى و خه م و خوین کوشتى، راستى نه خۆشى و مه رگى ئه و پياوه گه و ره ترين رهوداو بوو بۆ من که هه موو ئيقاعى ژيانمى گۆرى، ته نيایى پاش نه مانى شه و و پۆژانېکى زۆرى پېبه خشىم که له خۆم ورد بېمه وه و خستميه ناو تيرامانېکى قوول، له وه دلگران مه به گه ر بليم ئيستاکه من له ناو جه رگه ی هيمنى و هه م هه رايه کدا ده ژيم که پاهاتووم و چيژى لئ ده بينم .. به تاييه تى هه راو هورياى ئه و جه نگه ی فيرى گه مه ی هيزو ململانئى کردم، هاتنه وه ی تۆ به م درهنگ وه خته

په ریشانم دهکات .. وهک ئه وه وایه گاشه به ردیک هه لېده یته ناو
گومیکې مه نگ ..

تو به تهنه پهرده یه کت لانه برد خالوژا، تو پرووت کردمه وهو بی
سیپالو پوښاک به جیته هیښتمو وت دوی نازابه و بو خوت بژی، بویه
له دونیا یه کدا هر هه مووی چاوه و سه یرت ده کاو به دوی خالیک،
په له یه ک، هه قایه تیکې ناشیرینی نافرته تیکدا ده گه پږی، نه و نافرته
هر که سیک بی گرنګ نییه .. به مه رجیک ژنو خوشک یان دایکی
نه و پیاوانه نه بن، قسه زان بووم .. وانیه؟ دوی نه و هه موو سالانه
شیاوه یان نا؟ نیگار کیشان و کتبه کانی تو که بوت به جیته هیښتم .. نه و
شه پری خوم تیفرید او فیری زور شتیان کردم، خو تو حه زت ده کرد
زورزان و ناوقات و نازا بم !! و مه زانه رقم لیته .. نا .. له شویکی
روچی خومدا ده زانم منیش له و گه مه خویناوییه دا له گه لئا هاتم .. یو
هاتم؟ ده زانم که خو شه ویستی بوو نه م قه ساخانه یه ی دروست کرد ..
سه یری نه و چوار تابلویه بکه که کچیک له ژیر هر چوار وهرزه که دا،
زستان و به هارو هاوین و پاییز، به تهنه و ستاوه و چوارده وری چوله وانیه،
ناسویه کی خویناوییه و ره شه بایه ک چون زیوال زیوال جله کانی له به ردا
داده که نی، پروت و قوت له ناو بروسکه و باراندا جیده مینئ، ره شه با
قزی ده سکه نه ده کاتو له پایزیکدا که چه لی ده کات، له هاوینیکدا
سووتاوو تهنه په یکه ری نیسقانه که ی ماوه ته وه، له زستانیکدا باو
و بوزان ده شواته وه، له به هاریکدا هه موو ده شته که سه وز بوت وه ..

که چی ئەم به تهنهها وهک قه دی وشک هه لاتووی درهختیک بی لوقو پۆپو گه لآو چرو به پیوه مردووه، من نه مده ویست به ناو ئەم پروباری خوینه دا له گه ل خۆمدا سه فرت پیبکه م، من سندووقیکی داخراو و ته قهت بووم، که وتبوومه بنی زه ریا هه که وه، سندووقیکی پر له نامه و په یامی نهیئی، پر له دلّی کوژراو و چاوی کوژاوه و پوچیکی مردوو، پر له وړینه و پازو حه زو خۆزگه که که ره کیفه یان هه لئینابیت، من خۆزگه م بوو بچمه سه ر سه کویه کی بلندو هه موو ئەم هه قایه ته ره شو جه هه نه مییه بو هه مووان بگێرمه وه، له تابلوکانمدا ئەو خه ون و خه یال و ختووهره تاریکانه ی خۆم ره سمکردوو، به لام خۆزگه م بوو هیژم هه بی و بینووسمه وه، من وامده زانی که تهنهها خۆم ته نیاو دۆپاوم، به لام پروات بی .. دواچار خه می سه ده ها کچو ژنی دیکه م بیستو بینی، ئیتر شه رم له خۆم کرد ئەوه نده بکرووژیمه وه و بلاوینمه وه و سه ردولکه بو دردی خۆم بلیم، به ژنیکی کینه له دلّو دوژمن به پیاوم بزانیته یان نا .. گرنگ نییه، به لام ئیره مه مله که ته قهیره کچو بیوه ژنه ته نیاکانه .. مه مله که ته ئەو کچانه ی گه ر زور به خته وه ر بن کرین و فروشتنیان پیوه ده کریت وهک ئەوه ی له بازاره کانی «عوکاز» بن، هه ر هه مووشی قوربانی دهستی باوکو میدو براکانو کورپه کانه، پرسیا ره کانه وهک نه شته ربوون که نووکی تیژی گه مه ی له ناو برینه کانم ده کرد، گه مه یه کی خویناوی، تو هاتیه وه مه عشووقه که ت قورتار بکه یته، به لام تهنه دووره کانی دۆزهخت ناگرداو .. کووره کانیت پتر جۆش دا...!))

دهبوو هیچ یه کیک له م پرسیارانه نه کرین، دهسته کانی و لیوه کانی پیکه وه دهله رزین، نه یده توانی ئه و قولپی گریانه پابگریت که گهرم و سه رکردوو له شوینیکی په نهانه وه دههات، ئه و شوینه نه دل بوو .. نه رۆح، له سه رچاوه یه که وه دههات که مه حال بوو خویشی په ی پی ببات، هه رچی بوو بیت .. گهر به وپه ری خاموشیشدا تیپه رپیا سه رله به ری حیکایه تی عیشق و دۆرانه که ی بیرکه وته وه، کۆی چیرۆکی داپران و ته نیایی و مهرگو جه هه ننه می جه نگیک له دهره وه جه نگیک له ناوه وه که ئاسان نییه ژنیکی ته نیا له م ولاته دا به رگی بگریت، هیچ نه یده ویست .. پیویستی نه ده کرد هیچ کامیان هیچ بلین، هه رچی ده و ترا هه لکۆلینی برینیک بوو، گه مه ی نووکی خه نجر بوو ده نیو دلدا، لاپردنی قه تماغه ی برین له دوا ی برین، دوا ی ئه و هه موو دهر دو خوینه .. ئه و قیامه ته .. چ خویشی و خولیا و خه ونیک ماوه ؟ چه نده له و دوو رپیواره ده چن که له هه مان ویستگه ی قه له بالغدا بن، که چی له یه کدی ویل ببن، هه ریه که و سواری شه مه نده فه ریک بیت که تا ئه وپه ری دونیا .. دوور دوور بیبات که هه رگیز گه رانه وه ی نه بی، دوو شه مه نده فه ر به پیچه وانه و ناتهریب باژون و به دریزی هیله ئاسنینه کان هه زاره ها دلی ئاشق بهارن . که س نه یده توانی ئه و بیده نگیه بشکینیت که وه ک ده ستبردن و ابوو بو قه لایه ک له مینا، که بته ویت له بنه وهره یه کیک له میناکان دهر به یتیت، زور به خشکه یی، که بووه ته یه کیک له بناغه ی قه لای میناکان بیئه وه ی برووخیت، ئه و ماله هیشتا

بۆنى نه خوښى و مه رگى ليددهات، هه ناسه ي پيسى دهرده دارىك وهك
 هه لاويكى بۆگه ن و خهست به هه موو كه لو په له كانه وه نووسا بوو،
 هه تا ناوينه باز نه يى و گه وروڤنه كه ي ژوورى نووستنى ته لځ كرد بوو،
 ناله و كۆكه يه كى خنكاو له قوژبنى كه وه دههات كه بوارى هيچ حهزو
 تاسه و يادگارى و هوگر بوون و ته ماسى كى شيرينى نه ده دا له نيوان ئه و
 دوو كونه ياره دا، كزۆله و داموتر له نه خوښى كى هيوابراو، خاموشتر
 له مردوويه ك له ويداو له سه ر كورسيه ك كه وت بوو، ته نياو ئافه رۆز،
 خاموشتر له گاشه به رديك له بن گو مي كى ليخو قوول، نه يده زانى
 ئاخو بپوات يان چاوه رپى پارزىك، دركاندى نه ينييه ك، گفتيك يان
 موعجيزه يه ك بكات، گه ر بپوات چۆن هه ستي ت و له كو پوه بپواته ده رى،
 كتومت له وه ده چوو كه وت بيته ناو قه لايه كى سه د ده رگا و پاره وى
 پر له پيچ و لوول . يان توونى بابا، هه ستان و جولان و هه نگانان و
 زاركردنه وه به نيازى مالتاوايى له گواستنه وه ي كيويك گرانت ره،
 ئه مه يان دلره قترين ديمه ني كه كه ته نها له فليمه كاندا بينيوبييه تى و
 له هه نديك رۆماندا خو يندوويه تيه وه، كه پاله وانى به رامبه ر
 ئه وه نده بي تاگا بي ت كه نه زان ي ت ميوان ي كى هه يه و له هه مان ژووردا
 چاوه رپى وشه يه كى ليددهات، چاوه رپى هه ر جوول و هه ناسه و نيگا و
 ئاوردانه وه يه ك، چه نده غه ريبن به يه كدى، هه ر چاوه رپيه و . كه چى
 هيچ، چركه به چركه هه ستي ده كرد ميوان ي كى ئيسك گرانه، وهك
 به نديكراويك كه له دوا ساته وه ختى ئازاد بوونيدا په يام ي كى پي بگات

که هیشتا به قهده سالانی زیندانی پیشووتری.. مه رجه له به ندیخانه دا بمینتیه وه، بیئه وهی وازی لیبنن که له حه وشه ی به ندیخانه که دا هه ناسه یه کی پاک هه لیمژیت، به لام خو ئیره زیندان نییه، مالیکه و ده رگا و په نجه ره ی تیدایه، که سیش ده رگا گانی دانه خستووه، ئه مه یان تا ئه وپه ری غه مهینه، ته نها شتیک واده کات به رگه ی سوو کایه تی و ئه م که مبوودییه بگریت وه لامی پرسیاریکه که سه ده ها میلی بو بریوه و ده یه ویت له ده می ئه و خانمه وه گوئیستی بیت، بو وه ک پالوانی فلیمه کان به تووره ییه وه پیاوانه هه لئاستیت و شه قیک له میزه که ی به رده می هه لئادات یان هه ر شتیک دیکه له و ناوه دا، شراق.. شراق.. ده رگا که به دوا ی خویدا دابخاتو بی ئاوردانه وه بروات، بی مالئاوایی و گله یی، بی باوه شو گریان و خواستی به خشین و ئاشتبوونه وه .. بو؟ چهنده خوی شکه سه بال و به زیو ده بینئ، چهنده پیرو په ککه و ته و لال، پیشبینی ده کرد دیداره که وه ک سه رشانویه کی پر هه راو هوریا و دراما پر بیت له ده مه ته قیی گه رم و گوپو نه براوه، پرسیارو وه لامی یه کتر بر، رسته ی دریز که کوتایی نه یه ت، پر له گه رانه وه ی بو دوینی و سه د به لئین بو به یانی، چ فیلیکه و چ هیژیکه وای کردووه ئه و ئافره ته ئه و هه موو قه هرو خاموشییه بکاته میوانی سیئیه می ئه م ماله؟ چ نهینئ و چ رازیکه؟ هه تا گه ر واش بیت .. چی ئه می واده مه به ست کردووه و زاتی ئه وه ناکات هه وای ئه م بیده نگییه بله رزینت؟ له ناکا و بونی سووتانی شتیک دیت و تا دیت پتر هه وای سه ر سه ری هه ردوکیان

پرده کات له بونسو، د ترساو نه یدوړا پېرسې ئاخو چی له سهر ئاگره و ده سووتیت، هیشتا خانمی مال بئناگایه، بؤکړووزیکي کوشنده گیزی ده کرد، ته مو دووکه لیک تاو تاوه بهرچاوی تاریک ده کرد که نه هیلتیت پوونو جوان ده مو چاوی ببینیت تا بزانتیت بیباکه یان ئه ویش ترسیک له نیگاکانیدا ده خویندریته وه، تاو تاویک هه وای بالکونه که له و ته مو دووکه له پاک ده بؤوه که شنه بایه ک ده هاتو ده ببرد، لاو و نیو وه ستابوو، زه حمه ته بزانتیت چی له و پووخساره دا خو ده نوینتی که هیشتا وه ک جارانی شیرینه: رق، توله، خه م، خوشنوودی، گومان، ترس یان تاسه .. چی .. تا ده هات دووکه لیک له ژووره کانه وه ده هاتو له ناو ده رگای کراوه به سهر بالکونه که چرتر ده بؤوه و به سهر هه وایه کی خنکاوه وه هه ردووکیانی لوول ده دا، که ده قاوده ق پتر به ده وری ئه مدا چر ده بؤوه، وه ها چر که بکوکیت، پاشان ورده ورده به دم باوه و به و ئاسمانه وه شی ده بؤوه، ده سستی برد بؤ په رداخه که ی به رده می، که چی ئاوی تیدا نه بوو، سووراحی ئاوه که ش له سهر میزیکي دیکه بوو که سئ هه نگاوی ده ویست بیهینیت، شرمی ده کرد ئه و سئ هه نگاوه بنیت، چه ند جاریک ویستی هه ستیت، که چی وه ک ئه وه ی ئیفلیج بوو بیت نه یتوانی راست بیته وه، خانمی خانه خویش هیشتا لاو و نیو وه ستابوو له مناره که راده ما، کتومت وه ک ئه وه ی له بالای عاشقه که ی پروانیت و تاس بیباکه وه، له وه ده چوو بیباک بیت یان زور ئه سته م بیت ئاوریک بداته وه و ببزویت تاوه کو بزانتیت چی ده سووتی و

ئەم دووکه‌لە له‌کوێو دەیت، ئەم میوانە ی له‌ دوور ولاتەو هاتۆتەو ه
 بۆچی دەکوکیو دەخنکی، ئەوەندە کوکی که نه‌یده‌زانی چاوه‌کانی
 پێپوون له‌ ئاو له‌ تاوی دووکه‌لەکه‌ یان به‌ قه‌هرو خه‌میکه‌وه‌ له‌ تاو
 خامۆشی ئەو خانمه‌ پووی تیناکاو وه‌ستاوه‌ به‌ هه‌ردوو چاوان ده‌گری،
 ئەوه‌نده‌ی له‌ خانمی ناو تابلۆیه‌ک ده‌چوو که به‌ دیار مناره‌یه‌که‌وه‌
 پاماو.. ئەوه‌نده‌ له‌ حه‌قیقه‌ت نه‌ده‌چوو، که‌ سه‌ری هه‌لبه‌ری پێک
 له‌ سه‌ر دیواره‌که‌ی به‌رامبه‌ری تابلۆیه‌کی گه‌وره‌ی بینی که‌ تا ئەو حه‌له‌
 سه‌رنجی پانه‌کیشابوو، که‌ دووکه‌لەکه‌ ده‌په‌وییه‌وه‌ پوونتر تابلۆکه‌
 ده‌رده‌که‌وت که‌ نیگاری وه‌ستانی خانمیکه‌ی په‌شپۆش بوو به‌دیار بالایی
 مناره‌یه‌ک که‌ سه‌ری ده‌یدا له‌ هه‌وره‌کانی ئاسمان، تو بلیت ماله‌که‌
 گر بگریتو که‌چی خانمی ناو تابلۆکه‌ هه‌ر نه‌جوولیت هه‌روه‌ک خانمی
 ناو بالکۆنه‌که‌، ده‌گریت خۆشه‌ویستی ئەو مناره‌یه‌ بایی ئەوه‌نده‌
 سه‌رمه‌ستی کردبیت که‌ نه‌خوازیت له‌ ناو توه‌نه‌وه‌ی په‌نگو هیله‌کاندا
 نه‌یه‌ته‌ ده‌ره‌وه‌، بیاک له‌ دووکه‌لۆ گه‌ره‌که‌ که‌ له‌ ژووره‌کانه‌وه‌ به‌
 خشکه‌یی بیتو پاشان به‌ده‌م لرفه‌ لرفه‌وه‌ گه‌مارۆیان بداتو هه‌ر
 ئەوه‌نده‌ فریا بکه‌ون که‌ له‌ بالکۆنه‌که‌وه‌ خۆیان فری بدن، نا ..
 خانمی ناو بالکۆنه‌که‌ وه‌ها عاشقانه‌ وه‌ستاوه‌ له‌ به‌رامبه‌ر مناره‌که‌ی که‌
 مه‌حاله‌ باکی به‌ سووتان بیت، زۆر بی خه‌متر له‌ خانمه‌ په‌شپۆشه‌که‌ی
 ناو نیگاره‌که‌، هیشتا دووکه‌لەکه‌یه‌و چوارده‌وری خانمی ناو تابلۆکه‌ی
 ته‌نیوه‌، گوێببستی قرچه‌ قرچی سووتانی شتیک بوو که‌ مه‌حال بوو

بزانت چييه، له وهدايه گرځه که به ترسو شهرمه ووه يان فيله ووه دزه بکاتو پاشان به هه زاران په لو پوی کلپه و بلایسه ووه زمانی بگاته هموو شتیکو هرچی هه یه هه لیلووشیت که نه م فریای هه لاتن نه که ویت، فریا نه که ویت ئاور له مالکی سوتاو بداته ووه که بیوه ژنیک تیایدا ئاگری تیبه ر ده بیت، بیگومانه له وهی که تا دیت سپیالی به ری ده بیت به دووکه ل، خه ریکه په ننگه کانی ناو تابلوکه له به رچاوی تیکه ل دهن یان ده توینه ووه، هیچ کامیش له و دووانه ناجوولین و خاموشن، ئاخو گویکانی به ده نگیکه ووه دهرنگینه ووه یان هر به راستی یه کیک له و دوو ئافره ته به چرپه ووه که خه م و فیگاری لی ده تکیت ده لیت:

((ئه وا .. من رویشتم!))

نه م به دهم کوکه ووه ویستی هه ستیت و بلیت:

((ئاخر .. بو کوئی؟))

به لام وها ده کوکی که نه یده توانی قسان بکات و زار بکاته ووه نه با دووکه لیکي ژورتر بچپته خوینییه ووه، ماوه یه کی ژور کورت مابوو بو پرسته یه کی ناته و او که به رله وهی له زاری بکه ویته خوار .. بمریت، پرسته یه ک به وتنی و زارکردنه ووه دووکه له که بیخنکینیت، به نه وتنی خه م ووه هر یک بیکوژیت، پرسته یه ک که له ناو سوتاندا .. له ناو دووکه لدا هیچ مانایه کی نه بیت، پرسته یه ک که به ته نها چند وشه یه که و بیری چوته ووه، که چی دارپشته ووهی له ووه گرانتیره که خه یالی بوی ده چیت .. که نه گهر و هک نه کته ریک نه یه ته ووه یادی .. هر هه موو دیالوگه که

نايەتەۋە زەينى ، مەگەر بگەرپىت بۇ پىستەيەك .. پىستەيەكى حەكىمانە
تاۋەكو نەبىتتە گالتەجارى بەردەم بىنەرانى خۇي، بە ئاستەم گويى لە
رازىكە يان خەيالى خۇي درۆي لەگەلدا دەكات ..

((نيازت چىيە .. بەر لە سوتان چىت ھەيە بۇ وتن؟))

كۆكىن لىنەدەگەرپا ھىچ بلىت .. دووكەل لىنەدەگەرپا ھىچ بىنىت ..
دەيۈست پىر بە دونيا ھاۋار بكات .. بەدەم نووزەيەكەۋە دەخنكا .

((منىش .. وا ژەراۋى دەبم ..!))

دەنگىك بە ترسو شەرمەۋە لەناۋ دووكەلەكەۋە دەھات دەيۈيست
دلنىابىت كە دەنگى خانمى ناۋ بالكۆنەكەيە يان لە غەيبەۋە دىت ..
كە بە چىرپەۋە دەپژايە پۇچىيەۋە ..

((ئەۋە گەر تۇ پىشتىر .. بەر لە ئىستا ژەراۋى نەبوۋىت!))

خەمى ئەم رازە ۋەك قورقۇشۇم پىژايە گويچكە كانىيەۋە لەۋيۋە بۇ ناۋ
ھەناۋى جۇگەلەي بەست، لە حەيبەتى ئەم پىستەيە ۋەك حەيۋانىكى
كىۋى كەۋتە سەر ھەر چۈرە پەلانۋ تەكانى دەدا بگاتە دامىنى خانمى
بىپاك لە مالى سوتتاۋ بەسەر لەپى گىرەۋە، بە ئازارىكەۋە ۋەك
كەلەكىۋىيەك لە ژىر چەقۇدا بىت دەيقرخاند كە ھەمان دەنگ ھاتەۋە

..

((درەنگە .. بانگم دەكات .. من دەپۆم ..!))

لەپى دەكوتتاۋ كويىرئاسا نەيدەتۋانى دەرگاگە بدۆزىتتەۋە .. دەيۈيست
بلىت ..

((خه ریکه دووکه ل بگاته خوینی دلم ..))

که چی کلپه یه ک وه ک چۆله که یه کی سووتاو له سهر زمانی نیشته وه و نه کرا هیچ بلّیت .. دیسانه وه گوئی زرنگایه وه به و دهنگه ی مه حال بوو ئاراسته که ی بزانیّت .. وه لئ دلیابوو دهنگی ئافرته تیکه که دووکه ل و خه م ره شی کردوو .. گرو که رخ ..

((هه موو گه ره ک ده سووتی ..!))

پوووه بالکۆنه که له سهر هر چوار په ل ده خولایه وه و دهستی ده کوتا تاوه کو بگاته دامه نی تارمایی ئه ویدیوی دووکه له که، گومانی له وه دابوو که ئاخۆ ئه مه یان پزانی چری تاریکی شه و یکی ئه نگوسته چاو بیّت یان دووکه ل، که چی هیشتا مناره که پۆشن ده دره وشایه وه وه ک ئه وه ی چرایه کی گه وروّنه به سهر سه رییه وه پېرشنگان به او یژنیّت، یان مانگ ته واو نه وی بیّتو خۆی بکات به کلاوی سهری ..

((تکایه فریام که وه .. ده رگا که له کو یوه یه؟))

له ویدا که سیک نه مابوو .. شتی ک نه مابوو بۆ وه لامیکی وا ساده و هه م مه رگه یین ئاماده بیّت، شتی ک ده سووتا بیّنه وه ی هیچ خۆله می شیک له دوا ی خۆیه وه به جیبی لّیت، بیّنه وه ی ئه و خانمه بترسیّت و بله رزیّت یان وه ک هه ر ژنی ک بداته هاوارو قریشکه و باوکه پۆ .. یا خود که پارچه په پۆکی ک له ماله که دا گرده گریت زۆر به تاو و تینه وه گه ر جامه ئاویکی ده ست بکه ویت پری بداتی به نیازی کوژاندنه وه بکه ویت هه له که سه ما، شتی ک بوو له ناوه وه ده سووتا یان له ده ره وه؟ بۆنه که له سووتانی

گوشت دھچوو یان پھ پو پاتال، بو تاویک دووکه له که ته نکتر بوو ..
 بلند به سهر سه ریانه وه دهره وییه وه، بونسوک که سکونتر .. گوئی
 زرنگایه وه بیئه وهی دلنیا بیت که دهنگی وا مه حاله له ئاده میزادیکه وه
 بیت، که نائومید بوو له گاگولکی گه یشتن به دامینی خانمی فریاد پرهس،
 راسته پی هه ستایه وه و ریگ که وته به ردهم خانمی ناو تابلوکه .. وای
 له سه رسامی .. ئه و ژنه ره شپوشه ئاشکرا لیوه کانی ده جوولان ..
 چرپه ی رازه که وهک تۆزی په نگه کان دهرژان ..

((ده میکه ده سووتی .. هیچ نییه .. دلیکه و ده سووتی ..!))

نه ده کرا برپا به چاوه کانی بکات .. ده بوو تا زوو له و جه هه ننه مه ی
 تییکه وتوو دهر بازی بیت ..

((دهرگا که کوانی .. له کوپوه دهرچم؟))

وهک مه لیکی بیزارو شیت دهنیو قه فه زیکی به رته نگو هه ناسه کوژ
 که به دهم باله فرپوه خوئی بدا به قه فه زدا .. خوئی دها به دیوارو
 جامخانه و که لو په له کاند ..

((ئیره جیبیله .. دهرنگه مناره که بانگم ده کات.))

((بو کوئی بچم .. له کوپوه؟))

((ئه وینده ری ..))

((ئه وینده ری .. کوئییه .. ئه وینده ری؟))

((من دهرپوم .. بانگم ده کات ..!))

((من ری دهرنابه م .. خه ریکه ده خنکیم.))

ئیدی ته واو.. خهون بیت یان خه یالا.. راجه نی و ته م و مژیک قولانج به قولانج ده رپه وییه وه.. هیشتا بۆنسۆیه ک ناو بالکۆن و ئاسمانی سه ر سه ریانی ته نییۆوه.. دووکه لآ هه ردوو چاوه کانی میوانی ناوه ختی تاریک و لیلا کرد.. ئەمجاره یان چپی دووکه له که له که لاهه کانی خواره وه رووه و ترۆپکی مناره که و بالکۆنه که هیرشی ده هیئا.. که هه ست و خوستی نه ماو خامۆش بوو، خانمی خانه خوئی وه ها پۆچوو بووه ناو خه یالا که هه ستی نه ده کرد که سینک له ناو بالکۆنه که دانیشتوو، ئەلبوو می بالنده کوزراوه کان و په پووله هه لوه ریوه کان و مناره قیت و چه ماوه کان هه لبداته وه، ئازاریکی کوشنده وه ک مار به ناو ده ماره کانیدا له گه ل ته وژمی خویندا به پیچ و لوول ریگه ی خوی ده کرده وه تاوه کو که لبه ی ژه هراوی لی گیر بکات، دوا ی ئەو هه موو هه لکۆلینه له پۆح و یاده وه ری خویدا، گه رانه وه بۆ ئەو هه موو شوین و پۆژو مانگو سالانه، چوونه وه بۆ سه ر یه که مین زریکه ی له دایکبوون و یه که مین فرمیسکو یه که مین دلۆپه خوین و یه که مین ماچ و یه که م دابران و یه که م دۆران .. وه ک سه فه ری پووباریک وابوو به ناو دۆزه خدا، گۆره وشاریک بوو که یه که مین شیریی مه مکی دایکی به ده م پشانه وه یه که وه به ده م و لووت بهینیتته وه، یه که مین تف، یه که مین جنیو، یه که مین چاوسوور کردنه وه، یه که مین سه ر شکان و دلشکان و پۆح شکان و چاوشکان، له قوژبینیکی په نهانی پۆحیدا گومانی هه بوو له هه ر هه موو مانا شاراووه و پازو نیازی

ئەم وړپڼه‌ی خوی .. مه‌حال بوو تیبگات هه‌لدانه‌وه‌ی قه‌تماغه‌ی
 برینه‌کانی و ئەو خوین به‌ربوونه چی له زینده‌گی ئەم ده‌گورپیت، ئەم
 به‌سهره‌ردوو ده‌ست له ده‌رگایه‌کی داخراوی ده‌دا که ئەگه‌ر
 بشکرپته‌وه .. هه‌ر به‌سهر که‌لاوه‌دا ده‌کرپته‌وه .. به‌سهر دۆزه‌خپکدا
 که ده‌میک ساله‌ بو ئەم له جۆشدايه، ئەو زه‌لامه به‌ درپژایی ئەو
 دانیشتنه زۆر به‌گران و هیواشی لاپه‌ره‌کانی هه‌لده‌دايه‌وه، وه‌ک
 ئەوه‌ی بترسپت بالنده کوژراوه‌کان و په‌پوله هه‌لا هه‌لابوووه‌کان به
 خوین و په‌روبال و تۆزی په‌نگه‌کانه‌وه، به‌ چریکه‌ی خنکاووه، به
 ده‌نووی قرتاوه‌وه له‌ناو ئەلبوومه‌کانه‌وه بپنه‌ ده‌ری و گه‌ماروی ئەو
 پیاوه ریکپۆش و شیکه‌ بدن که وه‌ک میوانیکی شه‌رمن و غه‌ریب
 هۆ له‌وی دانیشتوووه هه‌ناسه‌ی له‌خۆ برپوه، شپه‌رزه‌یی و نیگه‌رانیه‌ک
 ده‌شارپته‌وه هه‌ر وه‌ک ئەوه‌ی له‌وه بترسپت نیگاری مناره‌ لاریوووه‌کان
 هه‌ر به‌راستی به‌سهر ئەودا برپووخی‌نو له‌ ژیر داروپه‌ردووی مناره‌که‌دا
 بخنکی، نه‌یده‌زانی بیر له‌چی ده‌کاته‌وه، دوا‌ی ئەو خوین به‌ربوونه بو
 چ وه‌لامیک ده‌گه‌رپ، هه‌ر قسه‌و وه‌لامیک مردووتره‌ له‌وه‌ی له‌و بالکۆنه
 ده‌ری بکات، له‌ پامانی به‌رامبه‌ر ئەو مناره‌یه‌ی که‌ چاوه‌کانی ئەم قیت و
 سه‌رکه‌ش ده‌بیینی، هه‌وايه‌کی گه‌رم له‌ ده‌روه‌ بوو یان له‌ناو سینه‌ی
 پر له‌ جۆشوخرۆشی ئەو خه‌مه‌ په‌نگخواردوووه‌ی که‌ جۆگه‌له‌ی سه‌ر
 برپه‌ری پشته‌ی پرکرد بوو له‌ ئاره‌قه، له‌زه‌تی له‌و شنه‌بايه‌ ده‌کرد که
 هه‌میشه‌ خه‌یالی خوی بی‌ت یان راستی .. بۆنی کوپستانه‌کانی ده‌هانی

.. بونی گه لآو گول و چروو به فری نه تواوهی سهر ترۆپکی چیاکان، سهیره که سیک له ویداو له سهر کورسییه ک دانیشتووه و ته پله که که ی پرکردووه له ناغزه جگهره، ته نها دوو ههنگاو دوور .. که هه تا ناتوانیت ناوی بنیت کونه یار، ههر وهکو نه وهی نه هاتبیته وه و هیشتا له ویدیو کیوه کان و زه ریاکانه وه گیری خوارد بیت، ههر وهک نه وهی نه مه یان خه ونیک بی و هیچی دیکه، گهر وا نه بی مه حاله دونیا نه وهنده خاموش بیت، ماقول ه مناره یه ک له پیاویک پر نه فسوون و جوانتر بی که سالانیک له موه بهر ناشنای ببوو، مناره یه ک قیت و قوزو پاوه ستاوتر بی ..؟ ئیستا هه ست دهکات دروی لاریبونه وهی مناره که و پروخانی بیانویه کی نه و پیاوه گرگن و هه میشه کړنووشبه رانه یه که پریان له وهستان و سه ربلندییه، ههر له سونگی سه نگی نی نه م بلندییه گهره که بیرووخینن، چ هه وایه کی پر له غوربه ته، مناره یه ک سیبهری گهره و چری نه م پیاوه کزوله و خاموش و لاله ی که چه قیوه ته ناو کورسییه که ی .. ته واو تاریک کردووه .. تاریکتر له وهی له تارمایی جیا بکریته وه، پیاویک که ناویریت سهر بلند بکات و توژیک له و مناره یه بروانیت و بزانیته چ فهزایه کی داگیر کردووه و خو نه گهر راسته که میک لاریوته وه، هی نه وه یه به پریزه وه سهر نه وی دهکا بو خانمیک که به ته نیا دژ به م هه موو بوره پیاوانه ی شار جه نگاهه، لاریبونه وه یه که له پای شهرمیک که بیوه ژنیکی قه شهنگ پشتی له و هه موو میرده گوله و عاشقه ساخته بازانه کردووه و چاوی برپوه ته نه م .. نه مه یان

چ جوانییه کو چ نازایه تیییه که که شایسته ی نهک لاریونه وه و که میک سهر نه وی کردنه، به لکو شیاوی هیلانه یه که له گول دامه زراو له سهر ترۆپکی خۆی، شانشینیک به و ئاسمانه وه، ئه وهنده سهری هه لبری بو مناره که و له بالای پروانی که ته واو دلای خا و بووه، نه یه ده توانی ئاور بداته وه و سهری میوانی دوورولات بکات، چیتر به پیوه خۆی رانه ده گرت، خه یالکی ماندوو یان خه ویک که سهره تایی بانگیک بیت بو مه رگو تیاچوون بانگی ده کرد، هاواریکیش له ناو هه ناوی مناره که وه بانگی ده کرد بو پابوون و مانه وه، شتیکی وهک مینایه کی ناسک له ناوه وه یدا وردوخاش ده بوو، ده توت له م ماله کۆنینه دا خۆی بوته مایکی به هه زار په نجه ره وه که هه ره هه مووی به یه که وه له ترسی بوومه له رزه یه یک هاره ده که ن و ده شکین، په شه بایه کی شیت دیت و هه موو شتیکی ده بات، برووسکه و باو و بوورانیک، وهیشوومه و ئافاتیکی، هه ره هه موو هه قایه تی عیشق و سه فه رو هاتنه وه ی ئه م پیاوه به م درهنگ وه خته و مه رگی پیاویکی له م ماله .. بیوه ژن که وتنی .. هه ره هه مووی .. تاکه شتیکی که له م خه وه به ناگای بینیت وه ستانییه تی له به رده م ئه م مناره خو شه ویسته ی، به لام هه تا ئه وه شیان نزیکتره له خه یال، ئاورپکی دایه وه تا وه کو دلنیا بیت که قسه ی بو که سیک ده کرد .. گرنگ نییه ئه و که سه کتیه، ئه ویش له مناره که رامابوو وهک ئه وه ی بوونه وه ریکی زیندوو بیت، له چری سیبه ری مناره که به سهر رووخساری ئه مدا .. زور ئه سته م بوو نیگا کانی ببینی، نینۆکه کانی

خوی ده خوار دو جار جار سمیلې خوی ده کړوشت، پړنگه له وه داخدار
بې که عاشقانه نه یگرته نامیز ..

((که باله کانم نه مابن .. چی بگرمه نامیزم؟!))

نهم هاتوته وه سهر خه رابات، لای بیوه ژنیکی ته نیا که له وه ته ی
جه ننگه که ی راگه یاندوهه بؤ هه میسه وا هه ست ده کات وا به سهر
مناره که وه وه ستاوه وه هرگیز او هرگیز دانه به زیوه، پروت و قوت، هر
هه موو خه لکی شار خرپوونه ته وه له خواره وپا سهیری ده که ن،
سه رسامو واق وپماو .. چاوه پری، دیسانه وه وهک هه موو دهمه و
نیواره یه ک یان شه ویک خه یالیک باله فپه ی پیده کات و تاوه کو سهر
مناره که هه لیده گری و سووکی دهنیشیته وه، دنیا تاریک داهاتوه
که چی خه ریکه هه تاو به و بانی مناره وه ده یسووتینی، خه ون بوویت
یان راستی .. دوا ی له هوش خو چون و وه ناگاهاتنه وه ی پوژیک ی وا
ژیاوه که هه موو نازارو قه هرو ترسو دلله پاوکی و رسوا بوونیکی کو ی
ته مه ن و زه مه نیک له خویدا چر ده کاته وه، نه وکاته ی به سهر سه ریبه وه
سه ده ها کوتر پیقنه و شاپه رو گنده په ریان به سهر دا ده باراند،
هاشووهوشی باله کانیان کاسی ده کرد، هه په شه ده کات و سویند
ده خوات که نه گه ر واز له و مناره یه و گه ره که که نه هینن خوی هه لده داته
خواری و .. چش له وه ی که که لله ی کاس و پر له ژاوه ژاوی به سهر گاشه
به ردیکه وه ده پزیت، چش له وه ی دهری و چیروکیکی بریندار که له
تنوکیک خوینه وه سهر چاوه ی گرتو بوو به پووباریکی خوینین که

تيايدا وهک پووشو په لاش سه رئاو که وتوووه و نازانیت ده که ویتته ناو چ گیزه نیکه وه، دهنگوی ژنیکی پووت به سهر مناره وه وهک ئاگری ناو پووشو په لاش ته شه نه ده کاتو له چاوترووکانیکدا به هله داوان چه شاماتیک گرد ده بیته وه و نه لقاو نه لقاو چوارده وری مناره که ده گرنو گه ماروی ده دن، که سانیک له بلندگوکانه وه به ترسه وه هاوار ده که ن .. که س سهرنه که ویت .. که س توخنی نه و ئافره ته نه که ویت، هه مووان پوهو و بلندیای سهر هه لده بپن .. تکایه که س له مناره که نزیک نه بیته وه، ئاپوره ی عه زانلیکه و .. ته جاله و هاتوووه هیرشی ئاجوچ و ماجووچه .. به ناو یه کدیدا ده قزقزین .. هاتو هاواری پؤلیسه کان له ناو شه پو گیچه لی لاهو توورپه و تۆسنه کان که له هیچه قاقا لیده دن و شه په جرت ده که ن، هوپنی تۆتۆمبیله کان گیرخواردو له و بهر جاده که، پراکه پراکو دارپزانی سه ده ها کورپیزگی عه لاهه فروشو مه کته بلی، واقه واقعی قه مه ره ی پؤلیسه کان و ناله ی جه رگبری ئیسعافه کان، شاته شاتی چهنه ژنیکی عه با به سه ر .. نه یه پؤ ژنینه خو حه یامان چوو، زریکه ی تۆتۆمبیلی ئاگر کوژینه وه، پیرو گهنج .. هه ر هه مووان به پؤحیکی ئاهه نگسازیه وه هاتوونه ته سهیرانی نه و به زمه ی که سیان نازانیت ناوی چیه، هه ر هه مووان چه ز ده که ن که ژنیکی پووت ببینن که واهه سه ر ترپؤکی مناره که وه مانی گرتوووه و دانابه زیت .. خوژگه یانه ببینن، هه ر له داخی پماندنی مناره که ش خو ی عیبره ت کردوو، تا ئیستا که س شتی وای نه کردوو .. کوا له کوئییه؟ دیار نییه .. نه یه پؤ

خوشکینه .. براینه .. له وه ته ی ئه م شاره هه بووه ئه وه یان یه که مجاره ژنیکی به حه یاو حورمه ت خوی بکات به په ندی زه مانه ، وانیه خه لکینه .. خوا بناسن .. درۆ ده له سه یه و .. دوژمنه کانی بۆی هه لده به ستن ، گوايه داوای کردووه سه رۆک خوی نامه یه ک بنوسن که په یمان بدات ئه و ملۆزمانه واز له و مناره یه به یتن ، نا .. داوای کردووه سه رۆک خوی بیته ، قسه ی قور سه رۆک ئیش و کاری نییه بۆ ده له قورپکی وا بیته ناو ئه م شیخانه یه ، تازه که لله یی بووه و دانابه زیت و یه کیک دزه بکات و سه ربکه ویت ، خوی فری ده دات .. هه رزه کاران ئه م تیکقوژانه به هه ل ده زانن تیلک به کچو ژنه کانه وه ده که ن و بیژمۆتانه ته کان ده ده ن و خویانیان پیوه ده نووسیژنو به لاقرتیوه ده لین .. نیعمه تی خوايه ژنیکی پروت به و ئاسمانه وه بفری و بکه ویت به باوه شی یه کیکمان .. با باوه شی من بی هیچ نه دیوه .. ئای له کورپی فاته دۆم .. خوشک عه ره بانه ئیمه چیمان دیوه ؟ پرواتان بی کورپینه .. خوی هه لبداته خوارئ له ت و کوتی نامینی .. هه ر به ئاسمانه وه وه ک پۆری ژیر چنگی هه لۆکان ده خوریت .. قور به سه ری .. مه گه ر بن ددانی چی نیره وزی ئه م ناوه یه بگه پرین .. خواش نایدۆزیته وه ، هه ر هه موویان ته قه للا ده دن له ده روازه ی بنه وه را بچنه ناوه وه و سه ربکه ون ، هیچ نه بی به پروتی بیبینن ، که خوی هه لداویت سه ده ها پیاو و کورپوکال باوه شی بۆ ده گرنه وه ، یه کیک هاوار ده کات ، لئیگه پرین .. له و بیوه ژنه عه زه تیه قه سته ئه وه یه تی بکه ویته سه ر په پو ره قان نه ک نه رمان ، وای له

عاجباتى ئاخىر زەمان خوشكىنە، ژنو كچە ئەلمۆدەو عەبا بەسەرەكان خۆ لادەدەن نەكا خويىنى پېسى ئەو بى دەرىپىيە بى نوڭزىيان بكات .. سەرت بە تاشىن چى قەحپەي گلاو، چاوتروكانىكو دەبىتە ھەزار كوتە گۆشتى وردو جنراوى ژېر دەستو پىي پياوھەكانو تۆلازەكان، تۆپەلە مووى بابردوو لىرەو لەوئى كە ھەرزەيەك بە دوايدا پادەكات، ئەمەيان چ ھەقايەتتىكى درۆزەنە، چ خەياللىكى پەشە، چ مۆتەكەيەكە، شارىكى شىتو پىر لە ھەقايەتتىكى درۆ واتەوات، منارەي چىو ئافرەتى پروتى چى، ھەر ھەمووان دەگەرپىن ئاسەوارىك نادۆزەنەو، ھىچ شتىك نەماو، تالە موو .. لەتە گۆشتى جنراو و كوتراو و خويىنى وشكەوھەبوو بەناو لەپى تەپرو ئارەقاوى پياوھەكانو ھەرزەكانەو ماوھتەو، ناكىت ئەوھى بوو .. ھەر ھەمووى ھەقايەتتىكى درۆ ھەلبەستراو بىت، چىرۆكى ژنىك كە نىزىك بەم منارە نىمچە دارپوخاوە مالىكى بوو، ھەقايەتتىكى ئەو ھەموو داروپەردوۋە بەسەر يەكدىدا كەلەكە بوو، كەلاوھو گووفەكو سەرەنوئىلكى پىر لە پشیلەو سەگى تۆپىو، خشتى كۆننەو دارپىو كە لە ژېر پىلاوى سەدەھا پياو و كوروكالى بى ئىشو مندالى سەرکەو بىنكە دادەپزانو دەبوون بە خۆلەپۆك، ھەر ھەموو دەگەرپان بۆ شتىك .. ھەر شتىك كە نەزانن چىيە، دەلىتى خەيالى چىرۆكنووسىكە .. منارەي داتەپىو و شەپى بىوھژنىكى تەنيا چى دەسەلمىنن، ھەر دەلىتى داستانىك بوو .. ئەفسانەيەك لە دىرزەمانەو دەماو دەم ئەم بۆ ئەوى دەگىرپتەو، ھەر ھەقايەتبىژنىك و رستەيەك

و دووانی خستوته سهر.. برېځکی دیکه له فانتازیا .. هه موو کهس له م
 شارهدا بؤ خانوویه کی کون ده گه پړئ، بؤ بالکونیکو کورپه لایک،
 کونترین باله خانه له کونترین گه رپه کی ئەم شاره، ده گه پړین ..
 خه مخورانو دؤستانی هونه ر بؤ ئەلبوومی مه له کوژراوه کان، په پووله
 پیرو هه لوه ریوه کان، مینیمالا و کوته لی چکوله و گه ورؤنه ی مناره کان
 .. تابلوی جیماو و بی ناوه کان .. بؤ پیاویک که له ناو ئەو بالکونه دا
 به درېژیایی ئەو پوژده بینراوه و که چی له نا کاو له ژیر ته مو دووکه لیکی
 چرپا ونبووه، میوانی ناوه ختو کهس نه ناس، شه پانی و دم به هاوار
 که وای کردووه خانمی خانه خوئی ده جاران له شققه ی بال بد او وهک
 کوتریک هه له ته که هه لویه ک پړوی بنیت و خوئی فجووق بکات پووه و
 مناره که، هر جاره و خوئی به دیواری مناره که دا دده او دوا جار خوئی
 بؤ نه گیراوه و گېژه لووکه یه ک له گه ل خویدا بردوویه تی، ده جاریش
 شکسته بال که وتو ته وه بن دست و پیان، له ترسو تاوی مه رگ هیزو
 ته کانیکي دیکه و باله فپه یه کو که وتنه وه له سهر له پی «با» و وهک
 په رپه مووچیک له نیوان مناره و بالکونه که گېژی خواردووه، له ناو
 حه وشه که دا هومرو باوکو براکانی سایی ئەو خه لکه، عاشق به
 یا هوویه کی وا سرک نیشانه ی لی ده گرنه وه، مه حاله نه بییکن، پر به
 ئاسمان ده چریکی تی و گمهی خویناوی و گه نده په رو شاپه رپه کانی پیکه وه
 داده بارین، ئەوه خودایه گمهی غه ریبی کوتره خو شه ویسته که ی ناو
 هیلانوه قه فزه کانی خو یان بناسنه وه، پاسه وانه کانیش که هومر

دہبینن غیرت دہیانگری .. نہ کہن وا بیپینکن کہ بمرئ، تہنہا گری ساچمہ کہ بیخات و بہس، ئەوہندہ دہترسیٹ کہ تا دیت بچووک دہبیتہوہ، بچووک و بچووکتر .. ہر بہقہد پہپوولہ یہکی نہخشینی لی دہمیٹتہوہ، پوہوہ و بالکونہ کہ بالآ لیکدہدات و بہہرام ہیچ گہورہ نہبوہ، ہیشتا ہر مندالہ کہی جارنہ و لہناو بالکونہ کہ و بہ ژوورہکاندا راوی دہنی، دہشزانیت گہر بیگری و ہک سہدہا پہپوولہ ی دیکہ دہری نائنی دہکات و ناچار بہسہر ئەو تابلویہ دہنیشیتہوہ کہ ہر ہمووی پہپوولہ یہو ئەوہ خواہ نہیدوزیتہوہ .. پہپوولہ ی پیرو بال ہلہوہریو . شہو نیہ ئەو مۆتہ کہ نہیگہیہنیت بہ مہرگو زیندوی نہکاتہوہ، پوژ تیناپہریت گورہ وشار نہدریت، ہر دہبیت ئەم عہشقہ پروتو شیتانہیہ بو منارہ کہ سووری ہہمیشہی شہہادہت بیت کہ دہماو دہم خہلکی شاریک بو یہکدی دہیگیژنہوہ، زیندویتی ئەو بیت لہسہر زاران و پاشان بوون بہ ئەفسانہ، ئەفسانہیہک کہ تہنہا پیروخہ پوکان بہدہم وپینہ و خلہفانیکہوہ بو یہکدی دہیگیژنہوہ، ہہقایہتی خوہلڈانی ژنیک ، یان بہ پیکہریبونی ژنیک پیوت کہ وہک فریشتہیہک بالہکانی کردۆتہوہ و ترسیک لہ مہرگی خوئی و پمانی منارہ خوہوہیستہ کہی لیناگہریت بگاتہ سہر زہوی، یان ترسی منارہیہ و ناہیلایت شوخیکی شہیدا بہ بالآی ئەمدا بکہویتہ بن دہست و پیی ئەو حہشاماتہی تفو نہفرہت دہنیرن بو ژنیک کہ ئابرووی شاریکی بردوہ، ہر ئەو ترسو و تۆقینہ بالآی بہ منارہ کہ دہکرد تا

سه‌ری بېدا له عه‌رشى فه‌له‌ک، که ده‌یزانى له خواره‌وه کورگه‌ل، خورت و هارو هه‌وه‌سباز، شه‌پړپانه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى ده‌که‌وټته باوه‌شى کامه‌يان، ئه‌فسانه‌که ده‌لټت به‌رله‌وه‌ى فجووق بکات قژى پړو په‌خشى تا دامینى مناره‌که دريژبوته‌وه‌و نيره‌وز به‌گه‌نجو پیره‌وه به‌ه‌زار ده‌سته‌وه خوځيان هه‌لداوه تا پړچى ده‌سکه‌نه بکه‌نو زووتر داىگرنه خواره‌وه، مناره‌ى تاین چه‌ندین گه‌زى دیکه هه‌لکشاوه، قژى په‌خشو پړى وه‌ک هه‌ورپکى ره‌ش سيبه‌رپکى چړو تاريکى ئه‌و چه‌شاماته‌ى له يه‌کدى ويل و په‌شيو کردووه، وه‌لئ هه‌ندیک سویند ده‌خون که خو هه‌لدانه‌که‌ى جگه له خه‌يالک هيجى دیکه نه‌بووه، هه‌ندیکى دیکه سویندى قه‌له‌وتر ده‌خون که خو‌ى هه‌لداوه که‌وتوته بن ده‌ست و پيى سه‌ده‌ها مه‌زن و مندا‌ل، که گه‌راون و هه‌ر يه‌که‌و توند به‌هه‌ردوو ده‌ست گه‌ره‌کى بووه بيگرپته‌ ناميز، که‌چى جگه له تارمايى و سيبه‌رى په‌رت و هه‌لاتووى خانمیک هيجى دیکه‌يان نه‌ديوه و نه‌گرتووه، ئان و سات تارمايى پړو به‌رجه‌سته‌ى ئه‌و وه‌ک فریشته‌يه‌کى تووره‌لداو له ئاسمانه‌وه هه‌ر هه‌موو پياوه نه‌وسنه‌کانى به‌شه‌واره خستووه، هه‌ر هه‌موو په‌نگه‌کانى به‌هه‌شت له چاوه‌کانيدا پړشنگى داوه‌ته‌وه، سه‌ده‌ها گه‌نج به‌هه‌لداوان به‌ده‌م باى غاره و دوخين و قايشرو پانتوله‌کانيان کردوته‌وه، به‌ده‌م که‌فه ژيلکه‌ى له‌لاليوه‌وه و شه‌هوه‌تيکى هه‌لچوو له خویندا وه‌ک (قه‌ومى لووگ) په‌پوبالى فریشته‌که‌يان هه‌لپرووکاندووه، به‌سه‌ده‌ها پيرو مه‌لاو فه‌قئ و ده‌رويش به‌ده‌م زيکرو ته‌هليله و هايوووه‌و

.. زرمو کوتی دہفہکان کہ بہ ئاسمانہوہ دہخولانہوہ .. زرم و کوت نہیانہیشتووہ کہس تیبگات ئہم قیامہتہ لہپای چی ہہلساوہ، چ ہاتو ہاوارو دادو فیغانیکہ .. خودا ہاوار .. وہک «قہومی لووت» تہفرو توونامان نہکہی .. خودا ئہوہیان چ زہلالہتیکہ .. چ کوفرو چ حہرامیکی گہورہیہ کہ قیامہت نزیک دہخاتہوہ، دہرگاکانی بہہہشت کلۆم دہداو .. ہہر ہہموو دہرووہکانی جہہننہم سہر والآ، گہرچی سہروہختی نوپژ نییہ .. بو دہرکردنی رۆچی شہیتان لہم ناوہدا با لہ ہہموو مزگہوتہکانہوہ بانگ بدہین، بہ ہہردوو دہست چاوانیان دہگرن .. ہہتا زوہو گلآو نہبووین ئہو کچی ئیبلیسہ لہم ناوہ دووربخنہوہ، لہ بلندگۆکانہوہ دۆعاو ئیستیغفارو ئیستکبارو گریانو سہلہواتو ئایہتہکانی خۆپاککردنہوہ بہسہر ہہزاران منارہوہ بہسہر ہہموو ہاوارو زہناو چرپہکانہوہ زال دہبیت، ہہوا دہترسئو دہشلہژئ، تاقہ منارہی تہنیاو ہہتیو لہو ناوہدا کہ بانگی لہسہر نادریت، بہ ترسو حہیبہتیکہوہ وہک پیرہپیاویک عزرائیل دہستی لہ ئہوکی نابئو قژی ہہلبووہریت، ئاواہی منارہی تاین تاوناتاویک خشتہکانی ہہلداویت، ہہرکہسہو بہ ترسیکہوہ خۆ پہنا دہدا نہبا خشتیک سینگورچی بکوتیت، بہدہم رپہشہبای بہ تینو تاوی ئہو ہہموو بانگو دوعاو سہلاتہوہ منارہی تاین بہلادا دیت، ہہر وہک قامیشیکی باریکو وشکہوہبوو لہ شکانی خۆی بترسیت، ہہرگیز وانہبووہ، منئو

قهستییه تی خیره ومه ندیک بیت و سایی مناره کانی دیکه بانگو سه لا
 بو نزیکو دوور بنیریت، بو تاویک سهر له رزیو و په شوکاو به دهم نه و
 قیامه ته وه بیتاگا بوو له خوشه ویسته که ی خوی، هارپه و دارپزانی «الله
 اکبر .. الله اکبر» له هه زار لاهه چی کوتری سهر مناره که و فرنده کانی
 سهر گومبه ت و ناو ئاسمانی شاری گیزو زهنده قبردوو کرد، پۆل پۆل
 به سهر شاردا به ناو یه کدیدا تیکده قزقزان .. ده شیوان .. سه دای
 بانگه کان ئاراسته ی فرینیانی تیکده دا، مناره که پتر به لادا ده هات،
 مناره ی تاین وه یادی ده هاته وه که له وهرزیکی پر له ئافات و
 وهیشوومه داو له زه مانیکی دیریندا هه زاران شمشیر به ده ست له
 بیابانه کانه وه به سهر ئه سپه عهره بییه کانیانه وه ئاوامی ئاگریان
 کردوته وه گه مارویان داوه .. تا چاو برده کات نه و ناوه ره شو بو
 ده چوه، درو بیت یان راست ئاپوره ی خه لکه که له ترسی لاربوونه وه ی
 مناره که ده ته کینه وه، به سه ده ها پیاو و تۆلاز به په له و ته نگه تاو
 گه ره کیانه فریای نویژه کانیان بکه ون، دارپزانی سه ده ها کوروکال
 شه پۆل شه پۆل گه ماروی مناره که ده دن، شان و شه پیلک له یه کدی
 گیرده که نو به دهم قهره په سته وه سهر هه لده برنو بو ژنیکی پووت
 ده گه رین، نه و ژنه ی سه د جارار له بلندگوانه وه گوئی له ناوی خوی
 ده بیت و بهر نه فره تی ئیمانداره کان ده که ویت، هاوارو نه عره ته ی و بلند
 که له وه دایه په رده ی گوئییه کانی به قن و خوین به لاجانگییه وه داچوپیت
 .. چ ئعجوبه یه کی ئاخیرزه مانه .. عه لامه تی هانتی ته جالو .. عه زازیلو

.. ئاجووج و ماجووج ە .. كەيفو سەفای بېچووه شەيتانەكانە ..

زەنگى كۆيسايەك بە شەرمو ترسەو ە بەسەر ەواو ە شەپۆلان دەداو بە ئاستەم دەگاتە گوئى، بىز دەنيۆ بانگو سەلاى ناقولاي سەر منارە و گومبەتەكان، لەناكاو خۆى دەنيۆ گەمەى شىن و شەپۆرو دادوفىغانى كچان و ژنانى رەشپۆشدا دەدۆزىتەو ە، خۆى لە ژيەر ەبایەكى چلکندا دەشارىتەو ە كە لە تەك سەدەها ەبای دىكە بە بزمارىكەو ە ەلۆاسرابوو، داکوتراو بە ئەستووندەگى ژيەر دەوارىكى رەش، ەترەشى چووبوو بىناسنەو ە، سايلى ژنەكان لە پوومەتى خۆى دەداو دايدەپنى و وەك ئازىزمردە دەيلاواندەو ە، سەردولكەى ژنەكان گرى بەردايە ەناوى، ەەر ەمووان لە چاوى ئەودا دەبوون بە قەلەرەشو .. قاغ .. قاغ .. بەو غەلبەغەلبەو ە لەو دەچوو ەەر كچىكو ژنىك دابپ لە ەمووان بۆ چارەرەشى خۆى بگرى، ئەويش بۆ شتىك، بۆ پارىكو خەمىك دەگرىا كە مەحال بوو ەيچ خانمىكى رەشپۆشى ژيەر ئەو دەوارە رەشە دەركى بكات، كەس نە وەلامى سلاوى دەدايەو ەو نە بەخىرەئانى لىدەكات، سەردولكەى پىرەژنە غەمگىنەكان پۆخى ەلا ەلاو پەژموورە دەكات، تاويكو دوو و سى وەك ئەو ەى بىناسنەو ەو گومانى لى بكەن .. بەدەم پىرتەو بۆلەو ە قاوى دەدەن، بە شاتەشات لەنيۆ گريان و واو ەيلاى نەسەرەوتى ژنەكاندا وەدەرى دەنيىن، پىرسەيەكو دووان و دە .. ئەو ەندە لە پىرسەكاندا بەدەم شىو ەنەو ە

داده نیشیت .. پیر ده بیټ .. هاوار ده کاتو ده پارپټه وه .. خدا هاوار .. بؤ نامکوژیت؟ چه نده ها جار دوا که س خوی که ته نیاو بیکه س و بی مال له ژیر نه و ده واره په شانده ده میتته وه، غه ریبه مالا و ئافه روژ بؤ بی بن بوونی خوی شیوه ن ده کات، له دووره وهش گوئی له ناوی خوی دابارینی نه فرینو .. نه عوزوبیلا .. نه سته غفیرو لالا ده بیټ .. خودایه په نامان بدهیت و دووربین له فاحیشه .. له فسقو فجوور .. له دیله به بای ئاخیر زه مان، چ قه هرو دؤرپانیکه و خوی نه بان ده کات، به زمو په زمی شایو و گوڤه ندیک له گه په کدا فریوی ددها، که چی ئانو سات له ژیر ده ستو پیی سده ان پیاو و ژنی تووره و تۆسندا خوی ده بینیتته وه .. نه شاییه و نه قاو و قریوه ی سه رچوپیکیش، پی کوتانی کچان و کوران سه رمه ستی چه زو سۆز نییه له ناو ه لقه ی نه پساوه ی شاییکه ران، نه م په شبه له که کوتانه وه ی په نجه کانه، که لله ی سه رو .. سینه ی پر له چه سرته .. بیته وه ی که س .. هیچ که س .. هه تا کونه یاریش گوئی له هاوارو قیژه ی نییه، بیئاگا له خوی .. وه ک نه وه ی هیشتا له ویدیو زه ریاکان و کتوه کانه وه بیټ، بام گوئیستی ناله ی بیټ، کی ده توانیت سده ها بازنه و دیواری نه ستورو هه لچنراو له مه ردوم بپریت که په شبه له کی خوین سازو گه رمی کردون، لیره داو هه نوکه میرده نه خو شه که ی دلی بوی ده سووتیت، له ویندیره ی میرده مردووه که ی له گوړدا راده چله کیت که ده بینیت شار میرخاس و جوامیریکی تیدا نییه، به په له پروزی ته قه للا ده دات له بن ده ستو

پیی ھه موواندا ھه ریبینیتو قورتاری بکات، که چی ناتوانی راسته پی به رزبیته وه، نه قاجه کانی ماونو نه ھه ستو په نجه کانی تاوه کو برنه وه ژهنگاوییه که ی له دیواره که وه دابگریتو بکه ویته ته ققه تاوه کو بلاوه به و ھه شاماته شیتو به له سه بووه بکات و قاویان بدات، که ئه و ملۆزم له نده ھوړانه نیازی ناو چاوانی ھه خویننه وه، په لاماری ھه دهن و ھه ک فھرده په تاته ی پزیو به دیواریدا ھه دهن، ھه ر به ھه واوه یه که ھه یبینیت جاریکی دیکه دیسانه وه ھه یکوژنه وه، له ته ک ئه و پیاه که سیره یه ھه مریتو گوړه و شار ھه دریت، ھه ر ئه وه نده نا .. ھیشتا به ھه واوه یه که بالنده پاوکراوه کانی ھه کوژرین، بولبولو که ناروی که وی باوکو براکانی به قه فزه وه وردو خاش ھه کرین، په شبه له کی خوین گه رمه و گوئی له قریوه و قاقای مه رگهیننه، ھه زاران په پووله ی بوړو په رنگ بوواردو که له که لاوه کانه وه ھه لده فرن به ھه م فرینه وه ھه لده ورن، له ناو ھه راو ھه نگامه ی ئه و پوژی ھه شره دا، ھه نیو په پروبالی ھه لوهریوی سه ده ها که و و کوژرو که ناروی و قه تی و پوړو سوئسکه و قه له باچکه و باشوکه و ریشولہ و پاساریدا، ھه نیو دارپزانی په پووله به توژیووه کاندا ون ھه بیتو خوئی له یاد ھه چیتو ھه رگیز بیرى ناکه ویته وه بو ..؟ چوئن ..؟ له که نگتوه به سهر مناره وه یه؟ گهر خوئی ھه لداوه .. بوچی ناگاته سهر زوی؟ یان گه یشتوته سهر ھه ردیکی په قه نیو بووه به ھه زار ھه زاران پوچی جنراوی ناو له پو بن ھه ستو پیی گاگه ل، جاریکو دوو .. ھه دو .. سه ده ها جار له په و

پوو دهکه ویت به سهر سه دهها مناره ی وهک تیغ تیژ، ره پو ره قو
 چه قیو تا ناو هه ناوی، جاریک به سهر ته وقی سه ردا که که لله ی سهری
 ببیت به دوو له ته وه، جاریک له ناوگه له وه لیکی دی هه لده زپیت، دوا
 نیگا و که چی هیشتا مناره ی مه عشوقی وهها بلندو سه رکه ش، وهها
 قیت به ئاسماندا رۆچوو ه که سهری دهیدا له که شکه لانی فه له ک، به
 زمانی قورپو خوینو گل و خۆله پۆک بانگی دهکات، بلندتر له هه رای
 ناقولای پیاوه خوینخۆره کان، قوولترو پاکتر له بانگو سه لای هه لفریو
 به سهر گومه زو مناره کانی دیکه وه، به وپه پری سۆزو میهره وه بۆی
 دهنوشتیته وه و گهره کییه تی وهک کۆتریکی دهنوک خویناوی و نیوه
 مردووی ناو هیلانه ی زارکی خۆی دهنیو خوینو قورپولیه هه لیبگریته وه،
 وای له خانمی خویناوی .. له وی هیشتا کچو تازه مه مک کردو ..
 له وی می .. له وی بیوه ژن .. نه کچو نه بیوه ژن .. له وی بی بن ..
 بیوه ژن و له ته ژن .. له وی هیچو .. باپووسکه و .. بابرده له .. له وی
 کوژراو وهک خه یال و رۆحیکی گوزهر کردو به ناو جه هه ننه مدا .. به ناو
 زه مه نی زریان و وهیشوو مه دا، له وی ته نیاتر له (مریه می مه جده لیبیه)
 که ئاودامان خوینه و سه ننگه سار ده کریت، له سه د لاوه به رده بارانه،
 سهری ده تاشنو دۆو دۆشاوی به سه ردا ده که نو پشتا و پشت سوار ی
 که ری دی ده که نو شاربه دهر تا قیامه ت، نه عیسیایه کی موعجیزه دیت
 دهنیو خوینا و که له که به رده کان هه لیبگریته وه و ئاوپر له ئاپۆره ی
 خه لکی بداته وه و بلیت:

((کئی لہ نئیوہ کہ گوناھئیکی نہ کردوہہ .. بہردیکی تیبگریٹ!))

ھیچ ٹافرہ تیکی جگہ رسوزیش نادؤزیٹہوہ لہ ناو ئہو حہ شاماتہ دہم بہ ہاوارہ کہ ماست بہ سہری تاشراویدا دہکەن، ئہم وەک ہاوسؤزو ہاورہ گہزی خوی پہلی بگریٹو ژنانہ راپیفریٹیو بیخاتہ ژیر عہ باکە ی خویو لہ دہستو چاوان بیشاریٹہوہ، جوامیریک لہو ناوہ پەیدا نابیت کہ لہ راہی خودا یان شہیتان تا بیمارستانیک راپیفریٹیو لہ ویندہری تیماری بکہن، لیڑہ دہمریتو کہچی لہ ویندہری پیاوہ ماقوولہ کانی بنہ مالہو ریش سپی خیل و کورپوکالی سمیل گوگرہ بہ دہم تہزیبح ہلگوفینہوہ سہر لہ بن گوئی یە کدی دہنیزو بہ چرپہوہ دہدوین، چون چونی کوشتنی حہ لالترہ؟ بہ خەنجەرہ کە ی بابہ گہورہ گوشاو گوش سہری بپرین یان بالیف بخەنہ سہر دہمی تا دہخنکیٹ؟ دوو گاشہ بہرد بہ قاچہ کانییہوہ بہ ستنو ہلیدہنہ ناو چہمیک یان دەرمان خواردووی بکہن؟ چاوہری بکہن تاوہکو براکانی وکورپگہلی ئہو بہرہ بابہ کہ ہلہتہی ولاتان بوون بینہوہ یان تا زووہ سہرنگومی بکہن؟ ئہم دہکوژریٹو دونیاش پاکو خاوپن دہبیٹہوہ، کہسو کاری ئابروومہندو ژنانو کچانی بنہ مالہ بی سہرئیشہو داوپن پاکتر لہ جارن دہژین، چیتر ئہو پہلہ رەشہ بہ نیوچہ وانہوہ نامینیت، لہ پرسہو شای ناکہون، پیوانی نامووسپہرست دہستو پلیمان لہ خوینی رەشو

پيسی ئه م پاک ده که نه وه، هر هه موو ده ست به يه کدا ده دن .. خودا
 هاوار .. ئه وه چی بوو؟ که ی له تايه فو به ره بابی ئيمه ژنی وا بی
 شهرم و چه قاوه سوو هه بووه ..؟ ئاخر بووه ژنیک شه رهی هر هه موو
 قه بيله که ی بخاته ژیر که وشه کانی و مل له بهر ملی یه ک دونیا نیره وزی
 ئه م شاره بنیت؟ وه ها چاو قایم گوئ له باوکو براکانی و هر هه موو
 پیاوانی گه رپه ک نه گریت و خوینی خوی بخاته کاسه وه ..؟ له ناو
 هه قایه ته کانیش عاجباتی وا نه بووه، ژنان و کچانی به شهرم و شکوی
 بنه مال و خرم و خویش پیکه وه هه موو شوینیک ده پیشکن بو که ل و
 پهل و جله کانی .. تا ده گات به سؤل و پیللو و شان و وینه کانی
 کوده که نه وه، هر هه موو سکیچ و نیگارو تابلوکانی .. هه رچی بونی
 ئه می لی بیت دهنیو کانتورو چه که جه و جانتا و خورجین و بوو خچه کان
 .. هر هه مووی مه رجه بسووتین، ناسنامه و چی نامه ی دؤستانه و
 کاغه زه کانی دل داری و ده فته ری یادگارییه شه رمنه کان، کوی کتیبه کانی
 فکرو فله سه فو و پؤمانه کان و چیروکو دیوانی شاعیره تازه و کؤنه کان،
 ئه لبومو زوره کانی نیگار کیشه رۆژه لاتی و پؤژئا واییه کان، ده بوو هیچ
 ئاسه واریکی نه مینیت، کرؤل و داماو له مردن راست ده بیته وه و
 ده پارپتیه وه که ده ست له سووتاندنی ئه و شته خۆشه ویستانه ی نه دن،
 ئاخر پوچی ئه م وا دهنیو ئه و پارچه کاغه زو کتیب و ئه لبومانه دایه،
 سویند ده خوات بیده نه وه و ئیتر سه ری خوی هه لده گریت .. چ مردو
 بیت و چ زیندوو .. له م مه مله که ته ئابروومه نده درده چیت ..

پۆلیسه‌کان به قامچی و قیرپاچ له ده لاهه هه‌موو ئازای جه‌سته‌ی ئاگر ده‌دهن .. فاحیشه‌ی دیله‌به‌با سه‌د جاران سویندت خواردو درۆت کرد، کۆره لاویک تابلۆیه‌کی خستۆته بن بالی و به‌دهم بای غاره‌وه هاوار ده‌کات .. تو بشمریت .. تابلۆکانت نه‌مرن .. ده‌یه‌ها تابلۆی ده‌که‌وته‌نه ژیر پئی مه‌ردوومه‌کان و ده‌یانشیلا، نیگاره‌کانی به‌دهست هه‌رزو مه‌ردمنداله‌کانه‌وه، مینیمال و کۆته‌لی مناره‌کان که چه‌نده‌ها شه‌و و پۆزی له هه‌لکۆلین و داتاشینیان به‌سه‌ر بردبوو، تالان و بپۆو ببه، ئاسنگر به‌ به‌روانکه‌ی سووتاوه‌وه، قه‌ساب به‌ کێرده‌وه، پینه‌چی به‌ چه‌کۆشه‌وه، وه‌ستاو خه‌لفه‌کان ئاودامانی نوقمی ژیر گه‌چ و قوڤو چیمه‌نتۆی وشکه‌وه‌بوو ده‌وریان ده‌داو قزوقالی ئالۆزکاوایان ده‌سکه‌نه ده‌کردو له په‌گه‌وه هه‌لیانده‌که‌ند .. قه‌حبه‌ی ده‌له‌قۆر ئه‌و مناره‌یه بوو به‌ چی؟ قه‌سه‌م به‌وه‌ی خه‌لقی کردین ئه‌و مناره‌یه‌ت تیبیرین .. خوئی بکه‌نه ده‌رپیکه‌یه‌وه .. ئالۆشدارێ تیرنه‌خۆره، له ژیر ته‌بارو قورسایێ ئه‌و پیاوانه‌ی به‌سه‌رییه‌وه سه‌گانه ته‌کانیان ده‌دا ده‌که‌ۆیته سه‌ر ئاخ و ئۆف و ناله‌ و قیژه .. که‌چی پتر له‌زه‌تیان له نیربوونی خۆیان ده‌کرد .. بیه‌هوده بوو گریانی خوینینی، به‌دهم جنیودانه‌وه به‌ نووکه شه‌ق به‌ نیازی کوشتن تیان هه‌لده‌دا، وه‌ها کوشنده که ناوه‌ناوی هه‌لته‌کیت، به‌ سه‌ره سم لی‌کدا لی‌کدا ناوگه‌لیان هه‌لده‌ته‌قاند، ده‌گریا نه‌ک له‌تاو ئه‌و هه‌موو ئازارو ئه‌شکه‌نجه‌یه، به‌لکو ئه‌وه خواجه‌و بزانی که ئه‌میش بنیاده‌مه، ده‌خه‌نیته‌وه تا بینوینیت به‌خشنده‌یه .. بی

سووده، دهخوازیت له و پارچه و له ت و کوتانه ی له شی خوینی زیاتر برژیت تا به زه بیان پېدا بېته وه، گهره کییه تی خوی خړ بکاته وه .. دهگه پیت و جگه له په نجه یه کی قرتا و به ئه نگوستیه وه، ددانیکو تویه لیک قره هیچ نادوزیته وه، هه موو ژنه کان پیکه وه له لاپوومه تی خویان ددهن .. وهیش .. وهیش بابان ویران .. به و جوانیه وه خوی کرد به عبیره ت، ژنه ترسنوکو ته ریوه کان له ته ک کچه نه بالقه کان و تازه بالقبووه کان به پشتدا دهکه ون و پتر سل دهکه نه وه نه کا فیچقه ی خوین که له ژیر زه بری شه ق و پیله قه فرته بکا و ئه وان گلاو بکات، دهیه ها پیاوی تووره و تۆسن و نه وسن له ته ک ئه و هه موو گه نجه خورت و داخدارو ئاگرگرتووانه دا ته قه للا ددهن چنگیان بیگاتی که وه ک ته نیک له عه زاب ددهر و شپیته وه، وه ک گۆمیک له خوینی مه ییو، وه ک تویه لیک له قره دهسکه نه کراو، مه لاه فقه ی و پولیس و سه ربازو باشبو زغ به سه ر سه رییه وه ئه میش وه ک میزراح دهنیو دارستانیک له لاق ده خولیته وه، له خوی دهگه پیت و له ناو ئه و ئاپوره یه دا مه حاله خوی بدوزیته وه، له چاوتروکانیکدا کوره لاه که ی به ر دلای ده بینیت، به یادی سۆزو میهری جارانه وه پر به ئاسمان هاواری بۆ ده کات، به دم قیزه و گریانه وه بانگی ده کات، که چی وه ک پشیله یه کی تۆقیو به سه ر مناره که دا هه لده زنی ت، شپرزو سه رلیشیاو که نه زانی ت ئاراسته ی ئه م هاواره له کوپوه دیت، هه ر خودی هاوارو قریشکه که له سه د لاه سه داو دهنگانده وه ی بوو، چهن د گه زیکو له مناره که

دادہ خزیٹہ خواری، ہر بہ شان و قول و باسک سہول لیدہ دات تا زہریای ئو خہ لکھ بپریت و فریای بکہ ویت، تازہ مہ حالہ .. ونی دہکے ی .. ونت دہکات، لہوہ وردوخاشترہ ئم بہ دی بکات، توی توی خوی ہلڈہ داتہ وہ، بہ ناو خویدا پڈہ چیت تا دہگاتہ وہ سہر شاراوہ ترین برین لہ پڑو لہ شیدا، سہر یہ کہ مین دلّوپہ خوینی پڑاوی سالانی پر لہ شہ پوشور کہ ئم خاکہ ی سوور کرد و کہ چی نہ ی توانی ئو دلّوپہ خوینے ی لہ بیر بباتہ وہ، چ پقو حہ سرہ ت و تورپہ بیہ ک لہ م دنیا یہ تہرہ ی کرد، زانی ئو پقو داخہ تہ نہا لہ خوی دہخوات، ناچار دلّخوازی سپلہ و نادیدہ کہ ی خوی بہ خشی تاوہ کو کہ مہ کی ئاسوودہ بیت، چ پڑوئیکی سووتاو بوو کہ خور لہ ناو چاوہ کانیدا ئاگری دہ کردہ وہ، ئو تنوکہ خوینانہ ی ہنووکہ دہ پڑین دہ بیہ نہ وہ سہر ئو خوینے ی لہ نا کاو لہ نیوہ پڑیہ کی گہ رمدا دہ ریپیکہ ی پرکرد، زہندہ قی دہ چیت و دایکہ بہ پھو پاتال پاکی دہکاتہ وہ و شپرزہ و توفیوتر لہ کچہ ی تازہ بالقبوو .. مہ ترسہ کچہ کہ م .. تہ واو .. ئیتر عازہ بیت و سہر عوزرشور .. مانگی جاریکہ و تہ واو، وای لہ و ہموو خوینے ی جوگہ لہ دہکات و ہرگیز نابریٹہ وہ، پڑوئیکی گہ رمتر لہ ہموو پڑوہ کان دایکہ و خوشکہ کانی و ژنانی دہرودراوسی و بہ دہیہا دہستہ وہ ملی بہ دواوہ دا دہشکینہ وہ، تا نہ زانیت لہ دامینییہ وہ چی پوودہ دات، ئیہ پو و بالق دہ بیت سوونہ ت نہ کراوہ، ہیشتا خور لہ چاوانیا دہ سووتی، ئارہ قہ ی خوی دہخواتہ وہ، سہ دہیہ ک بہ ناو توونیلایکی تاریکا غار

ده دات، سده ديهك دهنیو گورستانیکدا که تهنه خوی تیايدا گوره وشار
 دهریت، سده ديهك به داوینی خویناوییه ووه به ناو زهمه ریردا به پیی
 پته تی گوزهر دهکات تا دهگاته ووه سهر یه که مین تنوکه خوین که له
 یادی ماییت، حه وشه یه کی پر له پیره ژنی نه رژه نگو پشيله ی له پرو
 چلکن، چه ندین کچی هه تره شچوو که هاو زای خوی بوون، قولبه سترکراو،
 یه که یه که له یه کدی دوورده خرا نه ووه، مړه مړی پشيله برسیه کان،
 له ویدیو په نجه ره کراوه کانی ژووره کانه ووه براکانیان و کورپژگه ی
 دهرودراوسی به ترسه ووه هه لده له رزینو هه ندیکیان بیاکو بیژموت
 له ناوگه لی کراوه ی کچولله کان راده مان، خیل و خوار به خنده یه کی
 شه رمنه ووه، ههر ژنه و بو موسیکی حه شار دراو ده گه پرا له کونه
 دیواره کان، له قه له مېرو تیغیکی تیژ که موو بکات، بوئی گوشتیکی
 خاونه یده هیشت پشيله کان حه وشه ی نه و حه ساره چول بکن، له سهر
 بانیزه کانیشدا ده یه ها کورپژگه و کچی پارچه له واق وپماو پالیان
 به یه کدییه ووه دهنه، باوکه کان دیار نین .. برا گه وره کانیش، پیره ژنه کان
 به دهم هه ره شه ی کیرپرینه ووه و دست به تیغه ووه پراوه دووی
 کورپژگه کانیان دهنه، وهک پشيله کان لیروه ووه قاویان ددان و له وسهر
 ده هاتنه ووه، شه رپوو کامه یان بتوانیت له ویدیو دیواری نه ستووری
 پیره ژنه کان و دایکی کچه کانه ووه و ژنانی دهرودراوسی، له کونیکو
 درزیکه ووه ناوگه لی کراوه ی کچه کان ببینن، وها قاجیان پی
 بلاوده که نه ووه که هه لزیپن .. دوا ی بېسمیلاو دوعا و نه لالا به ته مای

توو .. به گويزان و تيغي ژهنگاوي و کول کوته گوشتيک ده برن، زريکه و نالهيان ده گاته عهرشي فهلهک، کورپژگه کان له ترساندا ده ست ده خه نه سه ر چاوه کانين و ميز به خوينا دا ده که ن .. ئاخ .. به خو له ميش بريني سيگوشه ي نيوان هه ردوو راني کچوله کان سواغ ده دن، قيژه و هاواري ئه م و کچاني له هوشخوچوو ده گاته لاي خودا، که س نيهه فريايان بکه ويته، نه کورپژگه بيغيره ته کان، نه دايکه داماو هکان، نه برا چه له نکه کان، نه خوشکه خه ته نه کراو و نه کراو و گه وره کان، نه باوکه کافرو ئيمانداره کان .. نا .. هيج که س .. نه خوداي ئاسمانان، ئه و کوته گوشته جنراوانه ي ناو له پي پيره ژنه ددان که وتوو هکان به حه وادا بو پشيله کان هه لده دريته، هه ر به حه واوه ده که ونه ناو زاري کراوه ي پشيله کان، وه ها هار هيترش ده که ن وه ک ئه وه ي ناوگه لي خويناويان بليسنه وه، زور زه حمه ت بوو ناله نال و گريه و زاري ئه وان له مپه مپي پشيله کان جيا بکريته وه، کفت و نيوه مردوو له سه ر که چه لباديک پاليان خستبوو، به سه ر سه رييه وه و چه پو راستيان لي گرتبوو، که چاوه کاني کرده وه دايکو خوشکه کاني ده گريان، ليويان ده له رزي و لووتيان ده سرپي، که پتر هوشي هاته وه ده توت چه قويه ک چه قيوه ته نيوان هه ردوو راني و تا ناو هه ناوي برپوه، هه ستي ده کرد که سيک چنگ له سه ر چنگ خوئ به برينه که يدا ده کات، نه يزاني چون گرپيکي زور به سوئ که گه رد به گه ردي له شي ده سووتاند بکوژينيته وه، هه ردوو ده سته کاني به سترابوونه وه، ئازاريکي کوشنده وه ک زماني

بلیسه به موره غه ی پشتیدا ده پویشتو ده گه یشته که لله ی سه ری و خیلی کردبوو، په پړو پاتالیکی تۆپه ل کراو نه یده هیشت پانه کانی جووت بن، زمانی به بن مه لاشوویه وه نووسابوو، وشکو تفتو تال، وهک تینوویهک که بخنکیت به ئاماژهی ده ستو په نجه کانی ئاوی خواست، جامیکی ته زیویان له ده می نزیک خسته وه که تا دوا چۆری خوارده وه به ئومیدی ئه وه ی که گره که ی ناو هه ناوی بکوژیته وه، هیشتا خوین داده نیشته، که چی دایکه و خوشکه کانی په لی به ستراوی به هه ل ده زانزو هه ر دوو گوپی ده سمن، هه ر هه موو بوو که شووشه و مووتو موروه کانیان لی سه نده وه، هه ر هه موو به رده په نگا و په نگه کان که له ناو چۆمو جوگه له کاندا کۆی کردبوونه وه، ئیتر ته واو گه وره بوویت، ئه وه نده ماندوو .. خوین له بهر پویشتوو .. پرزه لی پراو که نه یده توانی هه ستیت و پرکیشی ئه وه بکات ئه و دنیا ساده و چکۆله یه ی مندالی له دایکو خوشکه کانی و پیره ژنه ئه رژه نگه کان بستینیته وه، ده نیو ئه و هه راو زه ناو زایه له دا شتیک له پوچی یان له جه سته یدا جیاده بووه، هاوزه مان له ده یه ها شویندا په رتو بلاو ده بووه بیئه وه ی له هیچ جیگه یه کدا ئوقره بگریت، ناچار جاریکو دوو . ده .. وهک کوتریکی ده نووک خویناوی و شکه سته بال که به باله فیه کی زور زحمه ته وه بگاته سه ر هیلانه که ی به سه ر مناره که وه .. ده گیرسیته وه، ئه وه نده پرزه لی پراو که خوی نه گریت و سه رانگری بیت، سه ربه ره و خوار، له ته ک ئه مدا مناره ئازیزه که ی له ناوقه ده وه ده بیته به دوو که رته وه و

به دواى عاشقه كهى خويىدا دهرميت، دهكه ويته ناو گولاويك كه به خويى نه وه ستاو و داچوراو له دامينييه وه سوور دهبيت، بئ نه وهى دلى بيت يه كييك له و خشتانه بهر نه م بكه ويته، مه زنو منالى سهر شكاو و زامار پهرت دهبنو ههر يه كه و به لايه كدا راده كاتو خوى په نا ده دات، پياويكى شان شكاو به دهم باى غاره وه ناوړ ده داتو وه و هاوار ده كات .. بئ ئابرووى ده له ديئو .. نه م سميته له هى پياو نه بيت گهر ماله كاولبو وه كه ت بو نه كه ين به گور، به چوارده ورييه وه شه رو گيچه ليك بوو كه گه ره و بچووك دهم ددانى يه كديان ده شكاند وه كه نه وه و ابوو ميرات دابه ش بكن، شه قزنى گولله و ته كينه وهى حه شامات، ساتمه كردنو به دهمدا كه وتن، شه په تفو جنيوباران، دهيه ها ژنو پياوى چه قاوه سوو به يه كدياندا ده مالى و ده سته و يه خه سه رو گويلاكى يه كديان ده كوتايه وه، فركان فركان چى له ماله كاندا بوو به تالانينان ده برد، نه و مالانهى تاويك له مه و بهر له ترسى هيترشى شو قله كان به پيوه خويان نه ده گرت، توژو خوئل و دووكه ل پيكه وه ئاسمانيان ته نى، چ غه ميك بوو خودا هاوار .. له ناكاو باوكى دهر كه وت كه ده ههنگاو دوور كوور ببووه و گوپيكي ليده داو سه رى هه لئه ده بپرى ببينيت چون له ناو نه و گولاوه چه قيوه، براكانى بينى ببناكتر له باوكه قه فه زه كانينان چاك ده كرده وه كه له ژير ده ستو پيى نه و ره شه خه لكه وردوخاش ده بوون، به دواى نه و مه لانه دا رايان ده كرد كه باليان كرابوو، به و نيازهى سه رله نوئى راويان بكه نه وه و بيانخه نه وه ناو

قهفه زه کانه وه، گولاوه که ده بی به په حمی دایکه و گهره کییه تی به دم زریکه یه کی تازه وه بیته دنیاوه، ته او .. له و مندا دانه ته پو تاریکه وهرس بوو، دایکه هر هر هه موو هه قایه تی نه م مه رگه ساته ی بو ده گپریته وه، هه قایه تی یه که مین خوین بینینی خو ناسین و خوئی خه تنه و خوین پزانی په رده و بی بنبوون و عیشق و سه فو رو دوړان و جهنگی نه بپاوه، هه رچی ده کات و ده کوشی زاتی نه وه ی نییه نه و سه فو ری خوین و فرمیسه که بکات، پیره ژنه کان دیسانه وه به له ته گوپزان و تیغی ژهنگاوییه وه به دیار ژان و ژووری دایکه وه وه ستاون، چاوه پین که له دامینی بکه وپته خوارئ و ناوکی بپین، به زورداره کی و کیشمه کیش ته قه للا ده دن له قولایی نه و گولاوه ی په حمی دایه کدا ده ریپین .. ژنینه وریا بن .. به قاچ هاتووه یان به سه ر .. به سه ر هاتبیت یان قاچ .. زوو نه یه ت دایکه ده مریت، زریکه یه کو هر هر هه موو ژنه کان و مامانه که ش گرژو مۆن له و زانه ده پوانن، سی چواریکیان له پوومه تی خوین ده دن .. توبه ره و کچ .. خه لاتی خودایه چ ده که یه تی؟ وای له و هه موو خه ونه ناخوش و خه و زپان و خوین به ریوونه نه به دییه، سه فو ری که له تاریکی په حمی دایکه وه بو ناو پوونا کییه ک که به شه واره ی ده خات و کوپری ده کات، چ مۆته که یه ک بوو زینده گی، چ گرانه تایه ک که هه رگیز به ری نه دات، چاوتروکانیکو وه نه وژیک ده دات، که میک ده بوژیت، ده نیو گولاوی خویناوی په لی ده کوتا و هه رچی ده کات له لیوا ره خزه که یه وه خو ی پی راگیر نا کرئ و له په و پوو ده که ویت و نوم

دهبیت، تاویکو له وه دایه ده ریاز بیت .. هه رجاره و پیاویک به له قه یه ک دهیخاته وه ناو گۆلوه که، ئەو خوینە ی تنۆک تنۆک لیی ده پزیت هی به ره ژانو زانیکه، چ زوو .. که ی .. له کوئی .. له کئی ئاوس بوو .. مه حاله ده نیو ئەو پوژی هه شه ردا یادی بکه ویته وه، ها ئیستا نا .. ها قه یریکی دیکه واقه له دامینییه وه دیت و مندالیکی ده بیت، به ره وه ی بزانیته کچه یان کور، به دهم تفو جنیوه وه شه ق له ناوگه لی هه لته قیو و برینداری ده دن و بیچوه که ی راده فرینن، که سه نه زانم وه ک ئاسه واری گوناهیک ونی ده که نو ده یشارنه وه، غه مبارو داهیزراو خوی ده بیته تنۆکیک فرمیسی درشتو به سه ر پوچی هه لاهه لابووی خویدا داده ته کیته، چاوان لیک ده نیته گوئی له دهنگی پیاویکه که وه ک ره شه بایه ک گفه بکاتو تیپه پیت، ئەو قه حبه یه بکوژنو ئەم توفله هه رامه ش سه ره ونگوم بکه ن .. به دامینی خویناوییه وه هه لده ستایه وه و له تری ده دا، به دهم ته کانیکه وه خوی له قورپا و و چلکا و خوینا و سه د ده ست راده پسکاند که له ئەوکی گیریبوون، ده یویست فریای کورپه چاو نه پشکووتوه که ی بکه ویت که بیته وه ی ناوکی بپرن رایانفراند، له کۆلانی پیاوپیتچو ته نگه به ردا خوی به دارو دیواردا ده دا، ساتمه ی ده کردو ره تی ده بردو به دهمی پر له خوینه وه هه لده ستایه وه، ئەمه یان چ چاره نووس و دۆزه خیکه؟ هه ر هه موو ده رگاگان داخرابوون، هیچکام له خانووه کان په نجه ره ی نه بوو، دیواره کانیش بلند، ئەو ده رگایانه شی که کرابوونه وه ئەوه نده به رته سک

بوون که مه حال بوو بزنه له پړک پياياندا تپه پړت، له سهر بانه کانه وه
 مه ردووميکی زور که که وتبوونه نه وديو توزو خوږو گه رده لولوو
 دووکه لیکه وه بهرديان تیده گرت، قژ بژو سینه والا کيوپانه له رپيواره
 بيباکه کانو ژنو پياوه تالانکه ره کان راده ماو ده پاراپاوه که دالده ی
 بدن .. بپهووده بوو .. به ناو نه و توزو گه رده لولوو دووکه له دا
 ساتمه ی ده کردو ده یویست هه ناسه یه کی پاک هه لمژتت بهرله وه ی
 بخنکیت، یه کیک له دواوه به تاو ده هاتو تیغیکی به ده سته وه بوو
 دهینه راند .. بوه سته روو په شی بی ده ری .. له چ گه وادیک ناوس
 بوویت؟ چ خه ونیکی په شه که ناهیلتت هه رگیز بسره ویت، به دهم بای
 غاره وه ده که وپته وه به رده می هه شاماتیکی که شیتانه له و گه په که
 ده که ونه تالانیو فرکان فرکان، وه که سینک که دهم ریت بو دواچار
 بهرله وه ی تهرمیکی ببه ن بو گورستان، که سو کارو خزمو خوئی تکاکارن
 که بو دواچار تهرمه که ببه نه وه به رده می مالکه کی خوئی .. دوا نیگاو
 دوا مالئاوایی بکات بهرله وه ی بینیتن .. خدا هاوار .. نه م مردووه یان
 زیندووه که نه و هه شاماته به ژنو پياوه وه له سهر هه زاران له پ
 ده ببه نه وه به رده م مالکه کی خوئی، پاسه وانه کان له تاو هیرشو په لاماری
 نه و خه لکه راده که ن، نه وه نده توقیو که چه که کانیشیان فری دده ن،
 نه و په شه خه لکه شان و شه پیلک ده کوتن، چی ده که وپته بهر پپیان
 ده یه ارن، تا دیت بهر زتری ده که نه وه، نه وه نده بهر ز که خوړیک له ناو
 هه ردوو چاوه کانیدا بسووتیت، هه ر له مالکه کی خویدا گوپی بو

لیدهدن .. له وهدایه هر له ویدا له خاچی بدن، هر هه موو مل ده نینو وهک به راز ناتوان مل بسوورپین .. فاحیشه ئەم زۆله ت نوتفه ی کئی بوو؟ به دەم ږاکه ږاکه و هانکه هانکه وه به راز ئاسا شفره له هر شتیک هه لده دن که ده که ویتته سهر ږیگیان و .. هه لیده دن به ئاسماندا، ئەوهی که پتر له هر شتیک هاریان ده کات بینینی پیاویکی غه ریبو که س نه ناسه که ئەو بالکونه جیناهیلت .. کئییه؟ چی ده کات، نیازی چییه؟ شیتته یا هوشمه ند؟ ئەمیش له بری کفن .. سیپالی به ری خوینو ئاره قه و قورپو لیتته یه، ده ست هه لده بریت و هاواری لیده کات .. خالوزا .. جوامیر به و بلئی ئەو منداله له منه .. بلئی و له غه زه بی خویناوی که سو کارو ئەهلی گه په کو شار قورتارم که .. ده ستم دامینت .. ده خیلتم فریام که وه، که چی هه هیات .. ئەمیش له دووره وه بیباکو خه یال مردوو له گیتنه ی ئەو خه لکه ږاده مینو وهک مندالیکی دلپه ق په په به په په ی ئەلبوومه کانت ده درپینیت و ده یداته ده م با .. ده فته ری سکچه کانت، ده فته ری گه ورونه ی پر له په پوهله ی ده رزی ئارن کراو که به داخیکه وه هه لیان ده داو با به ناو لاپه ره کاندای هه لده کاتو .. وهک ږوژانی خوّل باران .. توژو گه ردی سه ده ها په پوهله ئاسمان ده ته نیت و ده ږیتته سهر بالایی هه مووان، له بهر چاوانی ده بنه وه به هه زار په پوهله ی پیرو بوور که به زور دژی ئاراسته ی با به زه حمه ته وه بال لیکده دن و گه ره کیانه بگه ږینه وه ناو ماله کاو لبووه که، له بهر چاوانی ده بیتته وه به و منداله ی جارانو دیسانه وه شاگه شکه

پەپوولە پیرو پال ھەلۆھریوھکان راو دەکاتەوھو داپر لەو ھەشرو
 ھەشرە لە ھەفتەریکی تازەو پانو پۆردا بیباک لەو قیامەتە دەرزى
 ئاژنیان دەکاتەوھ، دایکە بەدەم قیژەو نالەنالەوھە کە بەرەژانی زانیکی
 وا کوشندەو نەعلەتی لە گۆی دەخات و ناھیلّیت بە ھەناسەپرکیوھ
 ھەقایەتی ئەو مەرگەساتە بۆ کۆرپەلەکەى تەواو بکات، سەفەری
 رپگای ھاتو نەھات، سەفەریک بەناو گۆلاوھکانی جەھەننەم، ئەمیش
 دەنیو ترسو تۆقینی خۆیدا گرمۆلە دەبیّتو ئەوھندە زەندەقی دەچیت
 کە لە کۆرپەلەوھ ببیّتەوھ بە دەلەمەو بە سەرھەمیکوھتەو ھەرگیز
 نەویریت لەو گۆلاوھ خویناوییە بیّتە دەری، سەرھەتاکى دەکاتو دە
 پیاو پیکەوھ وەک ئەوھى بۆقیکی پیس بیّت میزی پێدا دەکەن،
 ئارامترە ناو ویلاشو رەحمى دایکە، ھیشتا وا دەنیو گۆلاوھکە کە
 خوین لەنیوان ھەردوو رانییەوھ فیچقە دەکات، لە ژنەکان دەپارپیتەوھ
 کە یارمەتی بەدەن بە پەپوو پاتالّ خۆی پاک بکاتەوھو ئەو خوین
 بەربوونە رابگرنو ھەریەکەو عەباکەو چارۆگەو دەسمالّ و رەفتەى خۆی
 بخاتە بەردەم و بەرپیی پیاوھکان بەلکو ئەو خواپە شەرمی پیاوانە
 بیانگریّت واز لە ئافرەتە تەنیاو نیوھپووتە بەینن .. وەلى ئەفسوس
 بیھوودەيە .. تازە خوین بەرچاویانی گرتوھوو .. مەحالّ لە ھیچ سلّ
 بکەنەوھو .. بەتەکنەوھ، دامینی ھەمیشەو تا ئەبەد خویناوی پیشانی
 ژنەکان دەدات بەلکو بەزەبیان پێیدا بیّتەوھو یەکیکیان دەستی
 رابکیشیتو لەو گۆلاوھ دەریبھینیت، وەلى پتر پشتاوپشت خۆ بە دوور

ده گرن نه با گلاو بن، که س به هانا یه وه نایه ت، پیاویکی چه ته ول و ردین دریز تا بهر ناوکان، مرادخانی له بهر، مشکی و هه وری تی که ل کردووه، به سهر سه رییه وه وه ستاو وه به ته زیحیکی کاره بای قل گه ورؤنه که لله ی سهری کوئی ده کوتیته وه، پژدین سهوز، که له گه ت و شان و شه پیلک پان، وهک پاسه وانی دۆزه خ توورپه و داخدار، به مشته کو له سینگوپکی ده کوتی و پیک وهک ئه وهی نیشانه بگریته وه له ققه یه ک ده وه شیئیت و بهر مووسلدانی ده که ویئت، تف له سهر تف چاوه کانی و پرومته ی سواغ ده دات، که ورد ده بیته وه وه له خوله کی کدا پروخساری ده گوپیت وهک ئه وهی ده مامکه کانی بگوپیت، ههر چرکه و پروخساری پیاویکی دیکه ده نویئیت، هه موو ئه و پیاوانه ی له مندالییه وه تا هه نووکه تفیان لی کردووه، جنیویان پیداو، لییان داوه، ئه و شاپه ی که ناو هه ناوی هه لته کاند وه ها به زه برو کوشنده بوو که ههر هه موو سوورپه کانی خوین بینینی ته مه نی خوئی بینیه وه، له یه که مین پۆژی خوین پژانه وه تا وه کو دوا خوین به ربوونی ناو ئه م گولاوه و سهر مناره که ش، ههر هه مووی به سه رییه که وه که وای لیبکات وهک پلنگیکی مئ قه پ له ده ستو مه چه کو لا پانی خوئی بگریئت، ههر خوئی بوو... که چی سه د له ت و کوتی لی ده بووه، ههر له تیکی له سه عاتیکی خویناویدا، له رۆژیکی تاریکدا، له شه ویکی ته نیاییدا، له مانگیکی شه ونه براوه داو له سالیکی سیادا... خوینی له بهر ده پۆیشت، هه نووکه دوو له تی گه ورؤنه یه .. له تیکی وا به سهر مناره وه و بال لیکنده دات و

نافرېټ، له تېکه ی دیکه ی وا دهنیو چالوئیکه و بؤ هه ناسه یه ک سهر هه لده برېټو بؤ که میک هه وا که گه ره کییه تی له خوداو له و خه لکه ی قهرز بکات .. خه ریکه ده خنکیت، ئان و سات نیوه که ی دیکه ی بال لیکه دات پرووه و لای ئه م ده فرېټ تاوه کو خویت پیوه په رچ بکات، نیوه ی چه قیوی نیو گولاوه که ش په ل ده کوئو .. که چی پوچی ده بیستی که له ده لوه دهنگی گری پیاو و کوپوکاله کان پیکرا پر به ئاسمانی شار هاوار ده که ن .. نه هیلن سهر ده بیټیت، له سهرماندا هه لده لرزیتو دهماره کانی شین هه لده گه رپن، ده می پر له گوو بوقو قورباقه و مارمیله که ی ئاوی و سهره میکوته، تکای تیروژیکی ده کرد له هه تاو، به قه د هه ر دوو پیی خاکیکی گهرم، پارووه نانیک، زهرده خه نه یه ک، نیگایه کی پر سوز، دهستی دریزکراوی پیاویکی جوامیر که به میهره وه له م زه لکاوه ده ری بکات، ژنیکی ئیماندار که چش له گلاو بوون بکات و له و خوین و قورپو لیته یه پاکي بکاته وه، له سهر هه ر چوار په ل ته کان دهدات و خو ی پاده ته کینیت به و نیازه ی ده ریجیت، چه ندین زه لام به حه یزه ران و چه قوو قامچی و مه تره قه وه بوی وه ستابوون، سهر هه لده برېټو به غیلی به و ئافره ته دهبات که له دووره وه و له ناو بالکونیکدا وه ستاوه و قرژی ته پو درېژی به خاولیه ک وشک ده کاته وه و چ به نازه وه دایده هیټیت، بیباک له و حه شاماته ده روانیت وه ک ئه وه ی سهیری ئاهه نگیک بکات، دلخوازه که شی مندالا بوته وه و هیشتا پاره دووی په پوله کان دهنیت و پراویان ده کات .. بیباک

لەو ھى جى لە دەوریدا دەگوزەرىت، ئەو ھىندە مندال بۆتەو ھە كە پىيى
 شەرمە بلىت .. خالۇزا .. دلخوازەكەت تەنيايەو شارىك وا پاوى
 دەكەت، ھەك كارمامزىكى گەپو قاچ شكاو و كويز پى دەرنابات،
 شەكەتو شىواو .. نىو ھى سەر منارەكە نەيدەزانى بە بالەفەرەيەك خۆ
 ھەلبەتو لەگەل نىو ھى دىكەى ناو گۇلاو ھەكە ئاشت بىيىتەو ھە يان ھەر
 بە ھەواو ھەمىنىتەو ھەو ھەوا لە ژىر بالەكانى كۆبكەتەو ھەك لەتەك ئەو
 ھەموو بازو ھەلۇو شەھىنانەدا كە چۆلەكەو كۆترەكانى سەر منارەكە
 دەتوقىنن، يان ھىلانە بۇ خۆى خۆش بكەت تا گەر منارەكە يان پماند،
 ئەو ھىش لە ژىر داروپەردووى منارە خۆشەويستەكەى بىيىت بە قورىانى،
 كەتو پى ھەورىك ھاتو نزم دەبۆو، تىكەل بە تەمو دووكەل،
 گەردەلوولىك كە بابەخولەى بە زەلام دەكردو تا چاوپرەدەكەت بە
 ئاسماندا پۆدەچوو، ھەشامەتەكەى ترساند بە جۆرىك كە خۆلەو تەمو
 دووكەل گەردەلوولە بشارنەو، ھەلىكى گونجاوى بۇ پەخسا كە لەو
 گۇلاو بىتەدەر، كەچى ھىشتا زاتى ئەو ھى نەدەكرد، تاويكو تەرزە
 داىكرد، درشتو گەورۇنە كە ھەك وردە بەرد بنو سەرو دەمو چاوپرەدە
 بقنجىنن، گران ھەناسەى دەدا، لە سەرو ھە خۆى گرمۇلە دەكردو
 بالەكانى تەپتر دەبوونو سەنگى قورستر كە لەو دەابوو سەرانگرى
 بىيىت، تەرزەكان لە ھەناويدا كۆدەبوونەو ھەو خويىن گران بەنىو
 دەمارەكانىدا شەپۇلو تەوژمى دەدا، لەو دەابوو خويىنى بىبەستىت، لە
 ترساندا بالەكانى لىكەدا تا گەرم دابىتو خويىنى نەمەيەت، گوپى لە

زرمو کوتى تەپلۈ دەفېك بوو كە ناساز ليدە درا، مارشېكى پرسە ئامپىز،
 گرمۆلەو چكۆلە تر دەبوو، تا خۆى دەبوو بە تەرزە يەكى پر بە چنگىك،
 چكۆلە وەك دەلە مە يەك كە بە سەر هېچ شتېكە وە جىگىر نە بېت، لە
 دوورە وە چەندە ها بلدۆزەر و شوڧل و سلنگو تراكتور و گەلابە بە نر كە و
 نالە وە وەك كۆمە لېك دەعباى زە بە للاح دەهاتن، خانووە نە پرا وە كانى
 گەرەك لە ترسى ئە و هېرشە وېك دەهاتنە وە وەك ئە وەى بچنە وە ناو
 قاوغى خۆيان، پتر زەندە قيان دەچېت كە پىيە پانە كانى بلدۆزەرە كان و
 كەلبە ئاسنن و تىژە كانى شوڧلە كان دەبىنن، پتر پال دەدەنە يە كدى،
 هەندىكيان هەر لە جىوہ داتە پىن، قەست دەكەن بىنە كۆلېت و كولانەى
 چكۆلە، لە گەل هېرشى ناڧۆلاى ئە و هەموو ماكينانە و هەنگاوى
 ھاروھاجياندا زەمىن لەرزە يەكى وەھاي لە و ناوہدا بەرپا دەكرد كە
 كەلاوہ شان شكاوہ كانىش بەسەر خۆياندا پتر بېرمىن و سەگو
 پشيلە كان و ھەر ھەموو مارو مېروويەكى ئە و ناوہ تەرە بىن، پەنجەرە كان
 وەك ئە وەى كۆمە لېك چا و بن لە هېزىكى پەنھان دەترسان و
 دەكوزانە وە، منارەكە و گشت خانووە كان و درەختە كان لە قەلە بالغى
 ئە و خەلكە و بە يە كدادانى ئە م بە ودا تۆقىبوون، لە پرژانى ئە و ھەموو
 ئۆتۆمبېل و مەردوومە، كرىكارىكى بېشوو ماری دەست بە خاكە ناس و
 پاچو بېلە وە، ئە و انە شى كە بە خۆيان و تەلىس و گۆيىنيە وە خۆيان
 مەلاس دابو و بۆ فەرھوودىكى گەرە، درەختە كانى ناو حەوشە كان لە
 ترساندا ھەلدە لەرزىن يان رەشە بايەكى توند لوقو پۆپى تىكەدە شكاندن،

هه موو شتیك لیڤو ویڤل خۆی دهنواند، تهنه كان تیكه ل ده بوون، مه پرو
 مالاتو ماشینه زه به للاحو چكوله كان له یه كدی ده ئالان، چاوه كانی
 ره شكه و پیشكه یان ده كردو هه تا پیاوه كانیش عه باپۆش دهرده كه وتن،
 ئان و ساتو پیكه وه وهك ئه وهی هه ر هه موو ئاسنه كان به یه كدا بدهن و
 ماشینه كان ئاگر بدهن ته مو دوو كه لیك هه ر هه موو خه لكه كه ی
 ده پیچایه وه، چ ناقوللو ب لند بوو زرمه ی كه وتنی شوپه بی و چنارو
 دارتووه كانی ناو هه وشه كان، به یه كدا كه وتنی گاشه به رده كان و
 كاریته كان و شه قله كان، داته پینی سه ربانه كان، هه ر هه مووان به
 ترسه وه ته ره ده بوون و خۆیان به دوور ده گرت له و داته پینه، خانووه كان
 له ترسی شو قله كان پتر ویك ده هاتنه وه و ده بوونه ماله باجینه و
 خانوچه كه ی سه رده می مندالییان، تهنه خۆی و دلله له رزیوه كه ی له و
 دارمان و كاولكاریه ره راده ماو به قه هر یكه وه ده گریا، پۆخی په ژموورده و
 خه فه ت خان له چاوه پروانی دارمانی مناره كه به سه ر خۆی و ماله كه دا،
 وای له و شار ویره نه یه، بۆ ماوه یه کی كه م زۆریان بیئاگا بوون له م،
 دهنیو ته مو دوو كه ل و خۆلدا خۆی گه یانده كولانه سه گیک، ئه وه نده
 ته پرو ئاودامان خوین و ئاره قه و فرمیسك كه وهك دیله سه گیکه گه ر
 خۆی داده ته كاند، وهك ته ره کی بوویت به ژانیکه وه خۆی گرمۆله
 ده كرد، یه كیک له ناو ئه م ویره نه یه وهك ئه وهی ئه م مردبیت چه پكیک
 گولی ره شی به ده سه ته وه بوو هه لیده دا، یه كیک ده یویست بیگاتی
 چنگیک خۆل بكاته ناو چاوه كانیه وه، ده یه ها پیاو به خاكه ناسو

پاچو بیله ووه که پتر له گوره لکه نه کان دهچوون .. یه کیکیان
 فه مانړه وایانه به سهر ئه وانی دیکه دا هاواری کرد .. به زیندویتی
 بینین، ژنه کان تا دهات دوورتر ده که وتنه ووه له ویدیو ته م و
 دووکه لیکه ووه ون ده بوون، هه ندیک له میړد مندا له کان وهک ئه وهی بو
 خوئی به رد بگرنه بو قیک .. به ردیان تیده گرت، به لام ئه م به راستی
 ده مرد، خویناوی و پش داگه پراو و نوقمی ژیر لیس و ته نیموک، یه کیک
 له نریکه ووه گاشه به ردیک ده گریته ئه ژنوی، گوئی له ته قین و شکانی
 کلاوهی ئه ژنویه تی که نازاره که ی له و مه رگه راستی ده کاته ووه، بو
 دواچار چاوان ده گپیت و که س نابینیت که به سیله ی پرحم بگاته ووه
 به م .. نه باوک .. نه براکان .. نه دایکه و نه خوشکه کان، نه خزم
 خوئی و نه دراوسی .. هیچ که س .. چ خوین و چ خوئی و چ قوراو و
 چلکاو، هه ره مووی سپالی به ری بوون، سه ده ها مندا و هه رزه
 له ناو داروپه ردووی به سهر یه کدیدا پووخاو له غارغارین نه ده که وتن، له
 به رده فرکانی نه ده سره وتن، په وه سه گیک: گوله و دیله وها به یه که ووه
 نووسا بوون پیوه بیوون و به ناو یه کدیدا ده خولانه ووه، مه حال بوو له
 یه کدی جیابکرینه ووه، له ناکاو به ردیکی دیکه بهر سهری که وت و
 خوینیکی گه رم و داچوراو به سهر ته ویل و بروکانی و چاوه کانیدا جوگه له ی
 ده به ست .. به جوریک که په رده یه کی سوور به سهر بیناییدا دابداو دنیا
 له وه سوورتر ببینیت که خوئی خویناوی ده اینواند، بو ئه م زه من
 زه منی پزانی خوین و فرمیسک بوو، بیئاگا بوو له وهی چهندی مانگه و

چ پۋژىكە و كامە وەرزە، شەو و پۋژەكان، تاريكى و پۋناھى لە ناو پۋچى خۇيدا دەگۆرپان، خەون و خەيال بىت يان زىندەخە و يان دۇخىكى راستەقىنە . ئەم ھىشتا وا بەسەر منارەكەو، كۆنە ياريش ھەروا دەنيو بالكۆنەكە، ئاسمانيش لىل و بە ھەرو ھىل . . نم نم دەبارى، ھىشتا ھەر ھات و ھاوارو ھەراو ھۆريايە، ھىشتا بلدۆزەر و شوڤلەكان دەگرمىننو تا دىت پتر گەمارۆى منارەكە دەدەن، ئەويش بىباكانە گەرەكىيەتى جگەرەك ئاگردا وەك ئەوھى لە زەماوئەندىك بېروانىت، ھەرچى دەكات جگەرەكە دانەگىرسىت، داگىرساندى جگەرەك دەبىتە گەورەترىن خەمو زۆر كەللە پەقانە چەرخەكە ئاگر دەداو . . بىھوودەيە، تىناگەى بۆچى ئەو بالكۆنە جىناھىلىت، لەو دەچو لە نەھىيەك بگەرپت لەو مالى ئەوئەندەى نەماوە تۆرەى بىت و بېمىت، وەك ئەوھى مۆلەتى بدەن وەك خاوەنى مال بارگە و بنەى تىكبىت، مالى بىوئەنىكى تەنيا كە لە سەر منارەكەو ھەپەشەى مەرگ دەكات، لە خواروھەش سوئند دەخۆن كە خۆى پووت و قووت كرەوتەو، خۆى ھەلدەوئە خوارى و ھىشتا وا بەحەواو، كەچى چاويكى ھەر لەو ميانەى دور و لاتە كە لە بالكۆنەكە پەپ بە پەرى ئەلبوومەكان دەدپىتئو دەيداتە دەست پەشەبا، وەك ئەوھى ديارنەمانى كۆنەدولبەرەكەى بە ھەل بزانيت و دوئاخواز بىت ھەرگىز نەگەرپتەو، بەپەلە و شىتەنە ھەموو كۆن و كەلەبەرى ئەو مالى بېشكىت، بەدوای ئاسەوارىك كە بىخاتەو سەر دۆزىنەوھى نەپنى و پارزىك كە تەمەنىكە

له کونجیځدا حه شاردرابیت، به کامی دل و بؤ دواچار په رده هه لمالیت له سهر داستانی ئەم تۆرانه که ناکرئ به تهنه نائومیډی بووبیت له عشق و خوښه ویستی و سه فەر، قهستی ئەوه دهکات بهرگه سهرینو لیفه و دۆشه که کانیش دهر بهینیت و به لکو ئەوه خواجه شتیکی شاراهو بدوژنیته وه که له وه هموو سالانه دا به یادی ئەم هه لگیرابیت، وینه یه ک با زهر دو هه لاهه لا بیت، نامه یه کی دل داری با وشه گهرمه کانی کوژابیتنه وه، تابلویه ک که دهنیو هیل و په ننگه کانیدا خه م یان خوښی بدوژنیته وه، دهسته سرپکی چلکن، قه له میک، بوونیک، یه کیک له وه دهفته ره چکولانه ی پر بوون له پازو نیازی شه رمنانه ی کچیک که هه ر پیته و به په نگیک، په نگیکی تۆخ و جیاواز، له سهر بهرگی یه که میدا نووسرا بیت «یادگار هکان» .. کتیبه کۆنه کانی مه کتبه که ده کریت له ته کاغه زیکی تیدابیت به دهست و خه تی خو ی که تاسه و حه زیک هیشتا له ویدا کرکه و تیبیت و به دهم کردنه وه ی لاپه ره کاندایا له خه ویکی قووله وه وه ناگابیت ، باولی جله کان، ناوچه که مه جه و دۆلاب و کانتۆره کان .. هارو بی تۆقره تر .. دوورتر بروتو و بگه ریت تا ناو پیچو لوولی خه یاله کان و تاریکی خه ونه کان .. بیئاگا له م له و بانی سهر وه، بیئاگا له وه هموو ئیستیغفارو ئیستی کبارو دوعاو بانگو سه لآو دروود کیشان و ویرد خویندنه که له بلندگو کانه وه بی وهستان و سره وتن هه وای سهر سهری ئەو حه شاماته ی ده شله ژاند که له هه موو کون و قوژبنیکه وه داده پڑانه ئەو ناوه، گهرچی به چوارده وری ئەو مناره و گهر که دا

تہیمانی تہلبہندکراو و شوورای لہ پتو شریت تہنراو لیڑہو لہویدا
 ببوونہ بہریہست لہبہردہم پھپینہوہی خہلکی بو ناو جہرگہی
 رووداوہکہ، کہچی ہەر ہہموویان ہہلپہیان بوو بیگہئی و ببینزو
 تییبگہنو بیگیڑنہوہ، نہیدہزانی ئەم کہرنہقالی خاپووربوونہ پوژیک
 یان ہہفتہیہک، مانگیک .. یان دہہریکی خایاندوہ .

ہاتو ہاوارہکہ دہگہیشتہ ناو جہرگہی شار تا دہگات بہ دوورترین
 گہرہک کہ وای دہکرد گہورہو بچووک گوئی قولاغ بکاتو لہو دوورہوہ
 بترسیت، دہرۆزہکہرہکانیش کولیتو کولانہی خویان چول کرد، بہر
 ہہیوانی مزگہوتہکانو سہر جادہکانیش، دزہ زیتو تہرپدہستہکان،
 ججیلہ ہہوہسبازہکان، ہەر ہہمووان بہ ہہلہداوان دہہاتنو دہپرژانہ
 ناو ئاپورہکہ، مندالہ چہتوونہکان کہ لہ شہرہ گہرہک ببوونہوہ،
 بہدہم ہانکہ ہانکہوہ، بہ خویان و شمشیری دارینو دارلاستیکو
 بہردہقانیو دہمانچہی ترہقہوہ لوئیانہ لہتریان دہداو دہلہنگینہوہو
 شیتی ئەوہ بوون خویان دہنیو گوہہندیکی دیکہدا ون بکہن، رپوہ
 سہگیکی گہرپو لہر کہ بہ قوون میزیان دہکردو لموزی قورپوایان لہ
 خوئی زہویبہکہ دہخشانڈو لہ بن دہستو پیئی ئەو خہلکہدا بوئیان
 بہ ہہموو شتیکہوہ دہکرد، بوئی شتیکی شاراوہ لہنیو ئەو خاکو
 خوئل خہلکہدا کہ تہماعی سہگانہیان وہئاگا بینیت، ئەوہندہ توقیو
 کہ بہرپاستو چہپدا ئاوپدہنہوہ، تاو نا تاو مردووانہ دہیانقروسکاند

که گورپيژگه بيژموته کان به سهره سم له لموزيان هه لده دان، ده يه ها ژن و پياوي دهمامکدار به ناو يه کديدا ده خولانه وه که که س نه يده زاني نه وانه کي نو بو وهک سيخوړو خه فيه له رووخساري هه موو که سيک ورد ده بنه وه، وهک سه گه کان بو ن به هه موو که سيکه وه ده کن، کلاو و جامانه و کليته له سهر سهر ي پياوه کان لاده بن و په چه و چارشيو له سهر رووخساري ژنه کان هه لده مالن، قامچي و قيرپاچ به ده سته وه، لافاوي بهر پينه گيراوي نه و هه شاماته به راست و چه پدا ده بيرد، له و سهره و پرا خو ي ده بينيت که خو ي هه لداوه ته مه نيک ده گوزه ريت تا ده که ويته ناو نه و پياو و کوروکالانه ي باوه شيان بو گرتوته وه، پيکه وه نووساون که وهک يهک ته ن درده که ون، بهر له خو ي بو ن و بهرامه که ي ده گات که هر هه موويان کاس ده کات، گران هه ناسه ده دات و قولپي رشانه وه يهک له هه ناوييه وه سهر ده کات، سهر که لله گران، له يادي نه ماوه له که نغيوه پارووه نان يکي نه گلاندووه، شه پ بوو له سهر نه وه ي کي بيخاته ناميزي و سهر ده ستان، رته ي ده بردو ده که و ته بن ده ستو پييان، سه ده ها سولو پيلاو به سه ريده ده بارين، سه ده ها مه تره قو قامچي و .. فاجيره ي له عنه تي .. هه ريه که و گه ره کي بوو گزشتي ليکاته وه و بگاته خويني و هه ليمرژيت، سه ده ها ده ست وهک نه وه ي بيانه ويته له خاچي بدن ديسانه وه به رزيان ده کرده وه، خوين له ده مو چاو و ده ستو په نجه کاني .. قولو باسکه کاني داده چورا، هه ستي ده کرد هه ردو مه مکيان شيلاوه و وهک دوو شه مامه ي

گه وړونه فليقاونه ته وه، خوین له گڼه کانی نه ده وهستا، هه ردوو نه برؤ
 ته قیو و خویناوییه کانی چاوه کانی ته او لیل کردبوو، به جوریک که
 نه زانیت قهواره ی نه و غه زه به ناگرگرتووه ی چوارده وری چهنده و تا
 کوئ برده کاتو که ی ده کوژیته وه، بانگو سه لا تیکه ل به جنیوه کان
 ده بوو که هه وای ناو سینهو سه سهری بوگن کردبوو، دایگرن ..
 بیگرن .. نه هیلن دهر باز بیت، بیچووه شهیتانی زور هه ن یاوه ری
 بنو قورتاری بکه ن، به زیندویتی بیسووتینن، مالله که ی خوی بو
 بکه ن به گوړ، تازه مه حاله له ناو داروپه ردووی نه م ویرانه یه دا دهنگی
 به که س بگات، که هه لیده برن بو دواچار ده بینیت که هاتوته وه
 ناو بالکونه که وه کو شیت چی دوزیوه ته وه له سه ر میزه که په رتو
 بلاویان ده کاته وه، دوا نه لېبوومی په پوله مردووه کان ده دوزیته وه،
 چاو له و هه شاماته هارو شیتته ده کات، سه یری داروپه ردووی به سه ر
 یه کدیدا پماو، ناودامان له خوین و خول و خه م چه قیو، تا دیت ناپوره ی
 خه لک دیواریکی نه ستور له نیوان هه ردووکیاندا هه لده چنیت، تا بیت
 دوورتر ده که ویته وه، ماشینه کان و شوقله کان و بلدوزره کان گه ماروی
 خوین توندتر ده که ن، خوینو مناره تاقانه که ی گه مارو ده دن، هاوار
 ده کاتو دهنگی دهرنایه، کتومت وه که نه وه ی که له خه ونه کانیدا
 سه ده ها جار هاواری کردووه و له تاو خنکان و هه ناسه ی تاساو له
 قورگیدا به دم له رزو تابه که وه، شه لالی ناره قه وه ناگا هاتبیت، که چی
 هه نوکه مه حاله له م خه ونه ره شه بیدار بیته وه، هیشتا خوی ده بینیت

دوو له ته، نیوهی وا به سهر مناره که وه، نیوهی هه لا هه لا به دست
 خه لکیکی تووره و داخدار وه که تا بویان بکریت مه رگی دواتر ده خن،
 گه ره کیانه سه د جاران بیکوژنو زیندووی بکه نه وه، له و بانی سه ره وه
 ده بیینی غه مگینو دپراو و بیباکو کینه له دل په په به په په ئه لبوومی
 په پوله مردووه کان ده کاته وه، ئه و په پوله نهی به لاپه په ئه ستورو
 زه رده کان وه ده رزی ئاژن کراون، له گه ل هه لده وهی لاپه په کان
 په پوله کان هه لاهه لاده بن به په په زه رده کان وه ده بنه ئارد، وه ک توژو
 گه ردیک به ناو بالکونه که دا ده بارینو ره شه بایه ک ده یانبات، دور دور
 ده یانبات، هیچ گه ردیکی له ته ک گه ردیکی دیکه دا یه کدی ناگریته وه،
 هاواریک ده کات که ره شه باکه ئاراسته که ی ده گورپیت .. په پوله کانت
 پوچی من بوون ده رزی ئاژنت کردوون .. چه ندین ساله .. هاوار
 ده کات .. میرخاسو جوامیریه و .. فریام که وه .. ئه وه تام لیره .. له
 بن ده ستو پیی خه لکیکی بیباکو مله ورو داخدارو تووره .. هارو
 هاج .. وا هه لاهه لا ده بم وه ک په پوله کانت، تا دیت دیواریکی بلندو
 ئه ستور له مه ردوومو ماشینو ته رزه و دوو که ل و ته مو باران دورتری
 ده خاته وه .. پرزول پرزول .. زیوال زیوال که ره شه با بیبات .. دور
 دور .. دورتر له خه ونی ژنیکی غه مگینو دپراو که دایکی شاگه شکه
 به و زانه سوور بوو له سهر ئه وهی کچه توبه ره که ی ناو بنیت شادی ...
 ناچار ناویان نابوو شادی ...